

Tam Sahna

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Mart 2011

● Sayı: 77

**Hazırlıklar tamam,
artık kazanma zamanı**

Türkiye Futbol Federasyonu

Adına Sahibi:

Mahmut Özgener

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Barış Tarık Mutlu

Nihat Özten

Türker Tozar

Gürsel Kuru

Aydın Güvenir

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü:

Haydar Tanışan

Baskı:

Elma Basım

Halkalı Caddesi

No: 164 B-4 Blok

Sefaköy/İstanbul

Tel: (212) 697 30 30

Faks: (212) 697 70 70

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol

Federasyonu

Medya İletişim

Departmanı

İstinye Mahallesi

Darüşşafaka Caddesi

No: 45 Kat: 2

34460

Sarıyer/İstanbul

Telefon: (212) 362 22 22

Dahili: 22 70 / 22 71

e-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

<http://www.tff.org>

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan

Türkiye

gazetesi ile foto muhabiri

dostumuz **Alaattin Kazancı** ve

Ege Bulunaz'a

teşekkür ederiz.

Kore'den ders çıkardık

Euro 2012 eleme grubunda üçüncü sırada yer alan Millî Takımımız bu ayın 29'unda Avusturya ile kritik bir maça çıkacak. Avusturya ikinci sırada yer alıyor ve Millî Takımımızın o basamağı geri alabilmesi için bu 90 dakikadan üstün çıkması gerekiyor. Ay-yıldız ekip, Avusturya maçı hazırlıkları çerçevesinde 9 Şubat'ta Güney Kore ile Trabzon'da özel maça karşı karşıya geldi ve golsüz berabere kaldı. Son 4 maçında gol atamayan Millî Takım'ın Kore karşısındaki pozitif görüntüsü, 10 kişi kaldıktan sonra bile rakibine pozisyon vermemesiydi.

Avrupa Şampiyonası eleme grubundaki yolculuğumuz, 5.5 aylık aranın ardından bu ayın 29'unda İstanbul'da oynayacağımız Avusturya maçıyla devam edecek. 2010 yılının Eylül'ünde Kazakistan ve Belçika galibiyetleriyle parlak başlayan yolculuğumuz, Ekim ayındaki Almanya ve sürpriz Azerbaycan yenilgileriyle sekteye uğramış durumda. Dörtte dört yapan Almanya'nın 12 puanda, bizimse 6 puanda bulunduğumuzu göz önünde tutarsak, şimdilik ilk hedefimiz grup ikinciliği olarak görünüyor. Ancak ikinci sırada da bir maç eksikliği bulunmasına rağmen 7 puanlı Avusturya oturuyor. Grubun bu görüntüsü, 29 Mart'taki Avusturya maçının önemini iyice artırıyor. Rakibimiz, 25 Mart'ta Belçika ile evinde oynayarak maç eksikliği tamamlayacak ve İstanbul'a belki de 4 puanlık bir avantajla gelecek. Ne olursa olsun, Millî Takımımız ikincilik için avantaj yakalamak istiyorsa Avusturya maçından galibiyetle ayrılmak zorunda. Ay-yıldızlı cephede şimdilik tüm çalışmalar Avusturya üzerinde yoğunlaşmış görünüyor. İşte 9 Şubat'ta Güney Kore ile oynanan özel maç da bir anlamda Avusturya'ya hazırlık anlamını taşıyordu. Şimdi bu maça öncesi ve sonrasında bir göz atarak son durumumuzu anlamaya çalışalım.

Hamit ödül aldı

2012 Avrupa Şampiyonası Eleme Grubu'nda Kazakistan'a attığı gol FIFA tarafından yılın en iyi golü seçilen Hamit Altıntop'a bir ödül de TFF'den geldi. Güney Kore ile oynanan maçın öncesinde TFF Başkanı Mahmut Özgener ve Trabzonspor Kulübü Başkanı Sadri Şener, Hamit Altıntop'a attığı güzel gol için bir ödül verdi.

hedefimiz Avusturya...

Teknik Direktör Guus Hiddink tarafından açıklanan 24 kişilik kadro, Hollanda maçıyla başlayan değişim hamlesinin sürdüğünün açık göstergesiydi. Kadroya yeni isim olarak bu defa da Hamburg'un forvetlerinden Tunay Torun katılmıştı. Sakatlıkları bulunan Nuri Şahin ve kaleci Onur Kıvrak kadrodan çıkarılırken, ekibe Onur'un takım arkadaşı Tolga Zengin eklenmişti. Rakip olarak seçilen Güney Kore'den söz etmek gerekirse, Uzakdoğulu dostlarımız Katar'da düzenlenen Asya Kupası'nda üçüncülüğü elde ederek ülkemize gelmişlerdi ve dolayısıyla istim üzerindeydi. Teknik Direktörleri Cho Kwang-Rae, bu maçı Güney Kore

futboluna tarihindeki en önemli başarıyı yaşatan Guus Hiddink'e karşı oynayacak olmalarının kendileri için ayrı bir zevk olacağını söylüyordu. Rae'nin de vurguladığı gibi Güney Kore, son dönemde gençleştirilmiş kadrosuyla ekip ruhunu koruyan ve 90 dakikayı aynı disiplinle oynayan bir takım olma özelliğini taşıyordu. Özellikle orta alanlarında yer alan genç oyuncular, takımın koşu temposunu ve direncini artırıyor.

Hiddink'in merakı

Türkiye cephesinde ise Teknik Direktör Guus Hiddink, çok iyi futbol oynayan bir ekip karşısında mücadele

edeceklerini, takımının neler başarabileceğini, nasıl performans göstereceğini merak ettiğini söylüyordu. Bir dizi hazırlık maçları oynadıklarını belirten Hollandalı teknik adam, "Daha önce Hollanda ile oynadık. Güney Kore karşılaşmasıyla bu maçlara devam ediyoruz. Böylesi özel maçları oynamak bizim için çok faydalı. Tam olmasa da bazı kısımlarda değişikliğe gidiyoruz. Hollanda maçında da analiz edeceğimiz çok olumlu şeyler gördük. Umuyoruz ki aynı doğrultuda devam edeceğiz" ifadelerini kullanıyordu. Oynayacakları rakibin kendisi için çok özel olduğunu kaydeden Hiddink, "Biliyorsunuz 10 yıla yakın bir süre öncesinde Güney Kore takımıyla çok

Millîlere sigorta

TFF'nin uzun süredir üzerinde titizlikle çalıştığı "Millî Takım futbolcularının sigortalanması" çalışması tamamlandı. İngiliz HCC-Houston Casualty Company tarafından yapılan sigorta, oyuncuların A Millî Takım kampında olduğu tüm dönemde kapsıyor. Türk futbolunda bir ilk olan bu çalışma kapsamında TFF, Millî Takım futbolcularına sağladığı bu sigortayla hem Millî Takım'a futbolcu yollayan kulüplerin hem de futbolcuların haklarını gözetiyor. Profesyonel futbolcu geçici sakatlık teminatı, futbolcuların hem sabit ücretlerini hem de maç başı ücretlerini kapsıyor. A Millî Takım kadrosunda yer alan oyuncular, kamp dönemi sırasında yaşayacağı sakatlık karşılığında, sahadan uzak kalacağı dönem boyunca kontratında yazılı olan maç başı ücretini alabilecek. Bu dönemde kulübünün oyuncuya vermesi gereken garanti parayı da yine TFF ödeyecek. 1 yıl boyunca geçerli olacak poliçede, futbolcuların kulüpleriyle olan kontrat şartları esas alınacak ve hasar ödemeleri bu şartlara göre gerçekleştirilecek. Sigorta uygulaması, 9 Şubat'ta Güney Kore ile oynanan maç ve kampı birlikte başladı. 8.8 milyar dolarlık aktif büyüklüğe sahip olan ve özellikle sporcu sigortalarında geniş tecrübesi bulunan HCC, sigorta piyasasındaki en yüksek not olan AA reytingine sahip. Bu teminatı TFF'ye NGI-Nildem Global Sigorta ve Reasürans Brokerliği AŞ şirketi sağladı. NGI, Türkiye dışında, Rusya, Azerbaycan, Romanya, Kuzey Irak, Bulgaristan, Libya gibi ülkelerde sigorta hizmeti sunuyor.

Şenol Güneş'ten çifte ziyaret

Trabzonspor Teknik Direktörü Şenol Güneş, milli maç öncesi iki takımı da ziyaret ederek başarı dileklerinde bulundu. Millî Takımımızın eski teknik direktörlerinden olan ve üç sezon da Güney Kore Ligi takımlarından FC Seoul'u çalıştıran Güneş, Avni Aker Stadı'nda basın toplantısı düzenleyen Kore Millî Takımı'na ziyarette bulundu. Güney Kore Millî Takımı Teknik Direktörü Cho Kwang-Rae'ye çiçek veren Güneş, "Benim dönemimde rakip takımın antrenörüydü. Kaptan Park da benim dönemimde Seoul'un en iyi oyuncularından biriydi. Bu bir dostluk maçdır. Umarım güzel bir maç izleriz" dileğinde

bulundu. Rae ise Trabzonspor'un maçlarını takip ettiklerini belirterek, "Şenol Güneş burada da başarılı. Seoul takımını hazırladı, o gittikten sonra Seoul şampiyon oldu. Kendisine ilgisinden dolayı teşekkür ediyoruz" dedi. Güneş konuşmaların ardından Güney Kore'nin soyunma odasına giderek tüm futbolculara başarı dileklerinde bulundu. Şenol Hoca, Millî Takımımızı da antrenmandan önce ziyaret ederek TFF Başkanı Mahmut Özgener ve tüm yöneticilere "Hoş geldiniz" dedi, meslektaşları Guus Hiddink'e de çiçek verdi. Hiddink'le Güneş, daha sonra sahanın içine birlikte girerek bir süre sohbet etti.

güzel günlerim geçti, önemli başarılar elde ettim. Güney Kore ile çok güzel ve özel maç oynayacağız. İyi futbol oynamaya çalışan bir ekip karşısında mücadele edeceğiz" diyordu.

Şampiyonlar Ligi kriteri

Hiddink'in Millî Takım kadrosuna şampiyon Bursaspor'dan oyuncu almaması dikkat çekiciydi ve bu konu basın toplantısında Hollandalı teknik adama soruldu. Hiddink'in bu konuda söyledikleri, Millî Takım'a oyuncu seçimi konusundaki kriterlerin altını çizmesi açısından önemliydi: "En rekabetçi olacağını düşündüğümüz ekibi oluşturuyoruz, isimleri öyle belirliyoruz. Bursaspor'dan daha önce oyuncular çağırıştık ve forma da giymişlerdi. Mesela Ömer Erdoğan bunlardan biriydi. Değişik seçimler yapıyoruz ve kadromuzda mutlaka şampiyon takımdan oyuncu bulunmak zorunda değil. Hollanda maçında o mevkide bir oyuncu denedik ve iyi performans sergiledi. Bu nedenle de o mevkide değişiklik yapmadık. Oyuncu seçimlerine bireysel

bakmak gerekiyor. Kötü performans sergileyen takımların iyi oyuncuları olabiliyor. Türkiye'de birçok maç izliyorum. Ligin iyi yanı, sahada bir mücadele var. Bütün ekipler mücadele etmek için uğraşılıyor. Savaşçı ruhla oynuyorlar. 10 maçın 8'i böyle geçiyor. Bazen sıkıcı maçlar da oluyor. Bunun sebebi, takımların oyun temposunu düşürmek istemesi. Millî Takım'a oyuncu seçilirken Şampiyonlar Ligi standarttır. Bu düzeye ulaşan oyuncular seçiliyor. Bildiğiniz gibi Avrupa'da bu sezon takımlar iyi performans sergilemedi. Hem

Türkiye'den hem Avrupa'dan önemli liglerden oyuncularını kadromuzda barındırıyoruz. Mevcut en üst performans sergileyen oyuncular kadromuzda yer alıyor."

Türkiye - Güney Kore: 0-0

Hüseyin Avni Aker Stadı - 9 Şubat 2011

Hakemler

Sergii Boiko, Oleg Pluzhnyk, Sergii Bekker (Ukrayna)

Türkiye

Volkan Demirel - Serkan Balcı (Gökhan Gönül dk. 46), Servet Çetin, Serdar Kesimal, İsmail Köybaşı - Hamit Altıntop (Burak Yılmaz dk. 59), Sabri Sarıoğlu (Yiğit İncedemir dk. 78), Selçuk İnan, Mehmet Ekici (Tunay Torun dk. 59) - Emre Belözoğlu, Umut Bulut (Kazım Kazım dk. 46)

Güney Kore

Jun Sung Ryong - Hwang Jae Won, Hong Jeong Ho, Lee Yong Rae (Choi Hyo Jin dk. 87), Ji Dong Won (Kim Shin Wook dk. 83) - Park Chu Young, Hong Chul, Koo Ja Cheol (Yoon Bitgaram dk. 83), Lee Jung Soo - Ki Sung Yueng, Nam Tae Hee (Choi Sung Kuk dk. 69)

Sarı Kartlar

Emre, Burak (Türkiye), Hong Jeong Ho, Koo Ja Cheol (Güney Kore)

Kırmızı Kart

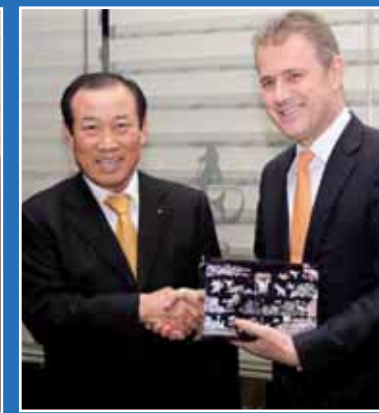
Emre (dk. 60)

Kontrolsüz tepkilere sitem

Guus Hiddink, daha önce de ortaya koyduğu bir görüşünü Güney Kore maçı arifesinde de tekrarlıyor ve Spor Toto Süper Lig'de oyuncuların hakemlere karşı gösterdikleri tepkilere dikkat çekiyordu. Türkiye'deki hakemlere çok saygı duyduğunu belirten Hiddink, "Oyuncuların davranışlarına göre iyi dayanıyorlar. Oyuncular her karara itiraz ediyor. Bu tür kontrolsüz tepkiler veren oyuncular, 5-10 dakika veya geri kalan dönemde oyundan kopuyor. Normal performanslarının altında bir performans sergiliyorlar. Hakem kararlarını değiştiremezsiniz. O yüzden oyuncular kendi işlerine konsantre olmalı. Asıl işleri neyse onu yapmalı. Bu tür davranışlar başka ülkelerde olduğunda hakemler sarı kart göstererek tepki gösterir. Türk hakemler sabırlı davranıyor. Maç içinde hak ederek sarı kart görmüşsünüzdür, daha sonra itiraz nedeniyle oyun dışı kalabilirsiniz. Bu tür itirazlar oyun dışında kalmalarına sebep olabiliyor" diyordu. Hiddink'in oyuncu davranışlarına dikkat çeken bu görüşünü tekrarlamakta ne kadar haklı olduğu da Güney Kore maçı sırasında ortaya çıkacaktı.

İyi başladık, sonu gelmedi

9 Şubat akşamında iki takım Avni Aker Stadı'nın çimlerine çıktığında tribünlerde coşkulu bir seyirci topluluğu vardı. Millî Takımımız kalede Volkan Demirel, savunma dörtlüsünde Serkan Balcı, Serdar Kesimal, Servet Çetin ve İsmail Köybaşı'yla oluşan bir blokla oynuyor, bu dörtlünün önünde Sabri Sarıoğlu ve Selçuk İnan yer alıyor, santrfor Umut'un arkasında ise Hamit Altıntop, Emre Belözoğlu, Mehmet Ekici üçlüsü bulunuyordu.

Trabzonspor'dan dostluk yemeği

Trabzonspor kulübü, Türkiye ve Güney Kore Futbol Federasyonu yetkililerine resmi yemek verdi. Trabzonspor Başkanı Sadri Şener'in ev sahipliğinde düzenlenen yemeğe TFF adına Başkan Mahmut Özgener, Başkanvekilleri Lutfi Arıboğan ve Servet Yardımcı, yönetim kurulu üyeleri Ufuk Özerten, Süleyman Atal, Mehmet Baykan ve Levent Kızıl katılırken, Güney Kore Futbol Federasyonu Asbaşkanı Choi Tae Yeol başkanlığındaki Güney Kore delegasyonu hazır bulundu. Trabzon Valisi Dr. Recep Kızılcık ve Emniyet Müdürü Feridun Boz'un da katıldığı yemekte bir konuşma yapan Başkan Mahmut Özgener, "Tarihe baktığımızda Türkiye ve Güney Kore her zaman birbirine çok yakın ve dostluk bağı güçlü olmuş iki ülke. Bu maçı Trabzon'da oynamamızın nedeni ise 6.5 yıldır bu şehirde bir milli maçın oynanmaması ve Trabzon'un futbol şehri olması. Ama esas neden Türk Millî Takımı'na

tarihindeki en büyük başarıyı yaşatan Sayın Şenol Güneş'in bu başarıyı Güney Kore'ye karşı alması ve Güney Kore'de uzun yıllar görev yapması sonucunda kendisini onurlandırmaktır. Bir diğer nokta da biz dünya üçüncülüğünü elde ederken o dönem rakibimiz durumdaki Güney Kore'nin başında şimdiki hocamız Hiddink vardı. Ülkemize en büyük başarıyı yaşatan teknik adamın şehrinde, Güney Kore'ye en büyük başarıyı yaşatan teknik adamla birlikte maça çıkacağız" ifadelerini kullandı. Güney Kore Futbol Federasyonu Asbaşkanı Choi Tae Yeol de "1950'de Türk askerleri sayesinde savaşta kazanarak özgürlüğümüze kavuştuk. 50 milyonluk Kore halkı bunu her gün hatırlıyor ve sizlere minnet duyuyor. Bundan sonra ilişkilerin daha iyi noktalara gelmesini ümit ediyoruz. İki kardeş ülkenin maçında kardeşlik kazanacaktır" dedi.

Emre alışılmış ön libero mevkiinin dışında Umut Bulut'a en yakın oyuncu rolüne soyunmuştu. Oyuna iyi başlayan Millî Takımımız, henüz 6. dakikada gole yaklaşıyordu. Hamit'in Güney Kore savunmasının arkasına kestiği topa buluşan Umut Bulut'un kafa vuruşunu kaleci Jun Sung Ryong son anda çeliyordu. 11'de Hamit'in, 13'te de Mehmet Ekici'nin şutları gole yaklaştığımız anlar olarak kayıtlara geçiyordu. Ancak sonrasında Güney Kore takımı oyunda dengeyi sağladı. Millîlerimiz kanatları etkin biçimde kullanamıyor, ceza sahası içinde çoğalmayı başaramıyordu. Bu bölümdeki gol girişimlerimiz sadece duran toplara bağlı kalmış, ancak birkaç kez kazanılan serbest vuruşlardan da sonuç alınamamıştı. İkinci yarıda Serkan Balcı'nın yerinde Gökhan Gönül, Umut Bulut'un yerinde ise Kazım Kazım vardı. Gökhan'ın oyuna girişi sağ kanada bir hareketlik getirse de Kazım Kazım rakip ceza sahasında fazlasıyla yalnız kalıyordu. 59'da Hamit Altıntop-Burak Yılmaz, Mehmet Ekici-Tunay Torun değişiklikleri ne getirir diye beklerken, bir dakika sonrasında kaptan Emre Belözoğlu takımı 10 kişi bıraktı. Birkaç dakika önce Koo Ja Cheol ile tartışan ve sarı kart gören Emre, rakibine yaptığı faul sonrası ikinci sarı kartı da görüyor ve oyun dışı kalıyordu. Bu dakikadan sonra oyunun kontrolü de Güney Korelilere geçti. Rakip takım topa daha fazla oynayan taraf olsa da hücum girişimlerinde başarılı olduğu söylenemezdi. Buna karşılık Millî Takımımız Burak ve Gökhan'la hareketlenen sağ kanadından birkaç kez etkili gol girişimlerinde bulunuyor ancak sonuç alamıyordu. 75'te Selçuk'un kullandığı kornere Güney Kore ceza sahasını karıştırıyor, Servet'in yakın mesafeden kaleye gönderemediği top Serdar'ın önünde kalıyor, genç oyuncunun

ArkoMen ve Sürat Kargo yeni tedarikçiler

değilim bu durumdan. Daha bu sabah yaptığımız toplantıda taktiksel anlamda oyunu

şutunda kaleci Jun Sung Ryong topu kontrol ediyordu. 80'de Gökhan Gönül'ün ortasında Kazım'ın sert kafa vuruşunu kaleci Jun Sung Ryong başarılı bir refleksle çeliyor ve 90 dakika golsüz sona eriyordu.

Hiddink: "İyi bir test maçı oynadık"

Şimdi maçın ardından 90 dakikayı değerlendiren Hiddink'e kulak verelim. Atletik yapısı ve patlayıcı gücü kuvvetli bir rakibe karşı iyi bir test maçı oynadıklarını söyleyen Hollandalı Teknik adam, ilk 15 dakikada iyi ataklar geliştirdiklerini, ikinci yarı kormerlerden tehlikeliler oluşturduklarını belirtiyor ve "Çok ciddi maçı. Birçok kişi Güney Kore'yi kafasında küçümsüyordu. Hem teknik hem atletik özellikleri bakımından yetenekli bir ekipti. Ben bunu biliyorum. Biliyorsunuz 10 yıl önce orada görev yapmıştım. İki takım da güzel şekilde, istekli oynadı" diyordu. Maçın negatif faktörünü "Emre'nin oyundan atılması" şeklinde açıklayan Hiddink, "Sayısal olarak eksik kaldık. Bunun için sessiz kalabilirim ama sessiz kalmak istemiyorum. Gerçekten bu olayı hiç doğru bulmadım. Hiç hoşnut

nasıl kontrol ederiz diye konuşurken, kendimizi mental anlamda da nasıl kontrol edebileceğimizi anlatmıştım. Daha sonra da bazı oyuncularımızla birebir konuşma yaptık. İtiraz olabilir ama bunu kontrollü şekilde yapalım. Kendimizi turalım. Bunu takımımıza zarar verir bir hale dönüştürmeyelim' dedik. Tabii ki mutlu değilim. O kadar hızlı oldu ki bu, bir değişiklik de yapamadık. Gerçekten çok büyük ders oldu bu olay" yorumunu getiriyordu. Hiddink, şu an önlerinde yapmaları gereken iki iş bulunduğuna dikkat çekerek, "Bunlardan bir tanesi yeni oyuncular yetiştirmek, diğeri ise Avrupa Şampiyonası finallerine katılabilmek. Yeni isimler aramıza katıldı, katmaya da devam edeceğiz. Oyuncu havuzumuzda birçok oyuncu var. Burada yüzde 30-40-50'lik ciddi değişiklikler yapmanın akılcı olduğunu düşünmüyorum. Avusturya maçı için çok çarpıcı değişiklikler olacağını sanmıyorum" ifadesini kullanıyordu. Sakatlık veya çok ciddi performans katkısı yapabilecek oyuncu olması halinde kadroya oyuncu katabileceğini belirten Hiddink, "Burada genel anlamda isim vermek istemem ama bir isim verebilirim, o da Arda. Umarım Arda geri dönüşünde iyi bir performans sergiler ve geçen sefer yaptığı gibi kendini çok

TFF'nin resmi tedarikçileri arasında ArkoMen ve Sürat Kargo da katıldı. İki markanın imza töreni, Millî Takım'ın Güney Kore maçı için kamp yaptığı Swissotel'de düzenlendi. TFF adına Başkan Mahmut Özgener, T. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, TFF Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Baykan ile Genel Sekreter Vekili Ali Parlak'ın katıldığı imza törenlerinde A Millî Takım futbolcuları ve teknik heyet de hazır bulundu. Geneve Salonu'ndaki ilk törende, ArkoMen'in Millî Takımlar erkek bakım sponsoru olduğu kamuoyu ile paylaşıldı. TFF Başkanı Mahmut Özgener, "ArkoMen gibi önemli bir markanın Millî Takımlarımız kanalıyla futbola yatırım yapması futbol ekonomisinin gelişmesi açısından da son derece önemli" derken, Evyap İcra Kurulu Üyesi Mustafa Arın da "Türk erkeğini en iyi tanıyan markalardan biri olarak, bizim de kalbimiz Millî Takım'la. Bu desteğimizi gösterebilmek adına A ve Ümit Millî Futbol

Takımımızın erkek bakım markası sponsoru olduk" diye konuştu. Asuka Salonu'nda yapılan imza töreninde ise Sürat Kargo da TFF tedarikçilerinden oldu. İmza törenleriyle birlikte TFF tedarikçi sayısının 6'ya, toplam sponsor sayısının da 15'e yükseldiğine dikkat çeken Başkan Özgener, lojistik sektörünün önemli kurumları arasında yer alan Sürat Kargo'nun TFF'nin yurtiçindeki tüm gönderimlerini belli bir limit karşılığında bedelsiz olarak karşılayacağını söyledi. Özgener, üç ana sponsor ve iki resmi tedarikçinin katılımı ile toplam sponsor sayısı 15'e yükselen, yıllık sponsorluk gelirleri yüzde 300 artan, mevcut sponsorların hemen hepsi ile sözleşme rakamlarını en az iki katına yükselten bir Futbol Federasyonu'nun başkanı olmaktan gurur duyduğunu da sözlerine ekledi. Sürat Kargo Genel Müdürü Halis Sağırlı da spor sponsorluğu ilişkilerini Millî Takım'la zirveye taşıdıklarını belirtti.

zorlamaz, yoğun bir maç programına girmez. Çünkü hem bizim için önemli, hem kulübü için önemli. Ben Galatasaray'da düşünüyorum. Avusturya maçı için yeni isimler aramıza katılabilir. Zor maçlarda 22-23 yaşındaki oyuncuların performanslarını gördünüz. Tunay da ilk kez millî oldu ve iyi işler yaptı. Bu takımda gençlerimizin geleceği var. Şu anda izlediğimiz stratejiden eski günlere geri dönmek gerçekten aptallık olur" şeklinde konuşuyordu.

Son 4 maçta gol atamadık

Ortaya çıkan tabloyu kısaca özetlemek istersek, Millî Takımımızın Hollanda karşılaşmasındaki performansın gerisinde kaldığını, hücum organizasyonlarında özellikle ön alanda çoğalma konusunda eksikleri bulunduğunu ancak son yarım saati 10 kişi oynadığı dönemde bile rakibine pozisyon vermediğini söyleyebiliriz. Almanya, Azerbaycan

ve Hollanda maçlarından sonra Güney Kore karşılaşmasında da golle buluşamamak gerçekten ciddi bir sıkıntı. Rakibin sert oyun politikası karşısında oyuncuların sinirlerine hâkim olamaması da bir başka problem. Emre'nin dışında Şabri'nin de kendisine sertlik yapan rakibine verdiği tepkiyi hatırlarsak, bu konuda çok yol almamız gerektiği ortaya çıkıyor.

Avusturya da ders aldı!

Millî Takımımızın Güney Kore ile golsüz berabere kaldığı gün, Avusturya da Hollanda ile bir hazırlık maçı oynadı ve 3-1 yenildi. Sneijder, Huntelaar ve Kuyt'ten yedikleri gollere 84'te Arnautovic'in penaltısıyla karşılık verebildiler. Ancak hazırlık maçını bir yana bırakıp, Avusturya'nın gruptaki durumuna göz atmak daha verimli olabilir. 3 maçta 7 puan toplarken 9 gol atıp, 4 gol yediler. Bu 4 golün

tamamını da 4-4 sona eren deplasmandaki Belçika maçında kalelerinde gördüler. Evlerinde Kazakistan'ı 2-0, Azerbaycan'ı da 3-0 yendiler. Kazakistan'ı 2-0 yendikleri maçta iki gollerini de 90 artılarda attılar. Zaten 9 gollerinin 4'ü 90 artılarda geldi ve bu da onların maçı asla bırakmayan bir takım olduklarını net biçimde gösteriyor. Arnautovic 3 golle takımın bu alandaki lideri. Onu 2 golle Schiemer izliyor. Linz, Hoffer, Prödl ve Harnik'in de birer golü bulunuyor. Türk oyuncu Veli Belçika karşılaşmasının 72. dakikasına oyuna girdi. Avusturya ile bugüne dek oynadığımız maçlara göz atacak olursak, toplam bilançoda onlar avantajlı gibi görünüyor. Ancak bu istatistiğin bugüne yansması çok da gerçekçi bir veri değil. Çünkü 12

maçlık Avusturya maç tarihimizi adeta bir milat gibi ikiye ayırmak mümkün. 30 Mayıs 1948'de başlayan maç trafiğinin 17 Kasım 1982'ye kadar devam eden 6 maçlık buluşmasında rakibimize gol bile atmadan hep yenilmişiz. İlk 5 maçta 1-0'lık skorlarla kaybederken, altıncı maçta 4-0'la hezimete uğramışız. Bu tarihten sonra oynanan 6 maçta ise tam tersi bir tablo çıkıyor ortaya. Bu defa biz 5 galibiyet almış, 1 kez yenilmişiz. İlk 6 maçta hiç gol atamadığımız Avusturya'nın kalesini ikinci 6 maçta tam 18 defa yıkmışız. Bu da 6 maçlık periyotta her karşılaşma başına ortalama 3 gol anlamına geliyor. Toplam bilançoda 7 kez yenilip 5 kez yenmiş görünsek de yakın geçmiş büyük bir Türkiye üstünlüğüne işaret ediyor kısacası. Ancak unutmamak gerek, hiçbir maç oynamadan, mücadele edilmeden kazanılmıyor ve bu konuda çok yakın zamanda aldığımız acı bir ders bulunuyor!

A2 Milli Takımı iyi başladı

Ümit Millî Takım'da oynayabilme yaşını doldurmuş oyuncularını daha yakından izleyebilmek ve A Millî Takım'ın oyuncu havuzunu geliştirmek amacıyla yeniden hayata geçirildi A2 Millî Takımımız. Aslında yakın geçmişte de bir A2 Millî Takımımız vardı ve düzenli olarak süregelen maçlarını 2006 yılının Mart ayında Çek Cumhuriyeti ve İskoçya karşılaşmalarıyla nihayete erdirmişti. Daha sonra 2 yıl buzdolabında kalan A2 Millî Takımı, bir defalığına 25 Mart 2008 günü oynanan

Romanya maçı için hatırlandı. O gün de maksat, A Millî Takım'da yer almayan, ancak o potansiyele sahip olduğu düşünülen oyuncuları değerlendirmektir. Aradan 2.5 yılı aşan bir zaman geçti ve A2 Millî Takımı, Teknik Direktör Guus Hiddink yönetiminde yeniden yapılanma çabasına girişen A Millî Takım bünyesinde yeniden hayat buldu. Bu takımda ağırlıklı olarak 1987, 88 ve 89 doğumlu oyuncular yakından izlenecek ve A Millî Takım'a hazır hale getirilecek. A Millî Takım teknik kadrosu yönetiminde maç ve oyuncu izleme komitesi, Süper Lig'in yanı sıra özellikle Bank Asya 1. Lig, Spor Toto 2. Lig ve Spor Toto 3. Lig maçlarında da söz konusu yaş grubundaki oyuncuların performanslarını dikkatle takip edecek. Komite, bu liglerde görev yapan teknik sorumlularla yoğun temas kurarak, oyuncular hakkındaki diyalogu sürekli canlı tutacak. Ayrıca bu yaş grubunda olup, profesyonel futbol hayatlarını yurtdışında sürdüren oyuncular da aynı şekilde gözlem altına alınacak. A2 Millî Takımı, U21 Millî Takımı'ndan A Millî Takım'a geçişi kolaylaştırmayı, bu konuda zorlanan oyuncuların gelişimlerini yakından takip etmeyi ve uluslararası alanda oynanacak maç sayısını arttırarak, onlara hedef göstermeyi amaçlıyor. Teknik Direktör Guus Hiddink ve ekibi, A Millî Takım'ın maç yaptığı dönemlerde A2 Millî Takımı'nı da oluşturup, çalışmaların FIFA takvimine uygun yapılmasını sağlayarak, iki ekip arasında sağlam bir eşgüdüm kurmayı hedefliyor. İşte bu amaçla yeniden

hayata geçirilen A2 Millî Takımı, ilk kez 14-17 Kasım tarihlerinde İstanbul'da kampa girdi. Bu süreçte maç yapılmadı, sadece oyuncularla teknik ekibin tanışması sağlandı, amaçlar ve hedefler paylaşıldı, 8 ve 9 Şubat'ta Belarus'la oynanacak özel maçlarda buluşmak üzere vedalaşıldı. Bu maçların kadrosu ise şu oyunculardan oluşturuldu: **Kaleçiler:** Ufuk Ceylan (Galatasaray), Korcan Çelikay (Sivasspor), Volkan Babacan (Kayserispor). **Defans:** Ceyhun Gülselam, Mustafa Yumlu, Ferhat Öztoran (Trabzonspor), Saffet Gurur Yazar (Karşıyaka), Kemal Tokak (Samsunspor), Aykut Demir (Gençlerbirliği), Uğur Uçar (Ankaragücü), Serkan Şahin (Konyaspor), Cenk Alkılıç (Altay), Hasan Ali Kaldırım (Kayserispor), Ziya Erdal (Sivasspor), Mahmut Tekdemir (B. Belediyespor). **Orta Saha:** Abdullah Durak (Kayserispor), Aykut Akgün (Karşıyaka), Yiğit Gökoğlan, Mehmet Güven (Manisaspor), Murat Ceylan (Gaziantepspor), Aydın

Yılmaz (Galatasaray), Ferhat Kiraz (Boluşpor), Turgut Doğan Şahin, Murat Duruer (Ankaragücü). **Forvet:** Tevfik Köse, Ali Güzeldal (B. Belediyespor), Mehmet Batdal (Konyaspor). Türkiye-Belarus A2 maçlarının ilki 8 Şubat günü Antalya Mardan Stadı'nda oynandı ve ay-yıldızlılar 16. dakikada Saffet Gurur Yazar, 78. dakikada da Murat Duruer'in attığı gollerle rakibini 2-0 mağlup etmeyi başardı. Ertesi gün Mardan Stadı'nın 2 nolu sahasında oynanan karşılaşmadan da A2 Takımımız 62. dakikada Tevfik Köse'nin attığı golle 1-0 galip ayrıldı.

Guus Hiddink'in yönetiminde başlayan yeniden yapılanma döneminde hayata geçirilen A2 Milli Takımımız, ilk maçlarını Belarus'la oynadı. Antalya'daki maçlarda A2 Takımımız, Belarus'u 2-0 ve 1-0'lık skorlarla mağlup etmeyi başardı.

Türkiye - Belarus: 2-0

Antalya Mardan Stadı, 8 Şubat 2011

Hakemler

Mustafa Öğretmenoğlu,
Baki Yiğit, Ali Şencan

Türkiye

Ufuk Ceylan - Uğur Uçar,
Saffet Gurur Yazar, Ceyhun Gülselam,
Ferhat Öztoran - Yiğit Gökoğlan,
Mahmut Tekdemir, Mehmet Güven,
Murat Duruer (Turgut Şahin dk. 78) -
Mehmet Batdal (Tevfik Köse dk. 46),
Ali Güzeldal (Ziya Erdal dk. 69)

Belarus

Hutar (Hamelka dk. 46) - Veretilo,
Palitsevich, Astraukh (Matveichyk dk. 31),
Hardzeichuk (Rekish dk. 46) - Drahun,
Flipenka, Sivakov, Dzmitry -
Niakhaichyk, Skavysh

Goller

Saffet Gurur Yazar (dk. 16),
Murat Duruer (dk. 76)

Türkiye - Belarus: 1-0

Mardan Stadı 2 Nolu Saha - 9 Şubat 2011

Hakemler

Kuddusi Müftüoğlu, Serdar Akçer,
Barış Akdemir

Türkiye

Korcan Çelikay - Serkan Şahin
(Cenk Alkılıç dk. 73), Mustafa Yumlu,
Aykut Demir, Hasan Ali Kaldırım
(Ziya Erdal dk. 59) - Aydın Yılmaz
(Kemal Tokak dk. 74), Abdullah Durak,
Murat Ceylan, Ferhat Kiraz
(Turgut Şahin dk. 69) -
Aykut Akgün, Tevfik Köse

Belarus

Hamelka (Huschanko dk. 46) - Bukatkin,
Kazlov (Hardzeichuk dk. 69), Rekinsh,
Savostsyanov (Rakhmanov dk. 46) -
Obrazav (Astravkm dk. 74), Gaidychuk
(Talkanitsa dk. 46), Matveichuk,
Karpovich - Khvashlynski
(Zenko dk. 57), Paliakov

Gol

Tevfik Köse (dk. 62)

Emre Güngör

Bir gün geri

Ankaragücü ve Ümit Millî Takım'daki performansıyla Galatasaray'a transfer oldu, ilk sezonunda şampiyonluk yaşadı. Yakasını bırakmayan sakatlıklar nedeniyle kariyeri sekteye uğrasa da her zaman Millî Takım için düşünülen bir oyuncu oldu. 26 yaşın tecrübesiyle Gaziantepspor'un başarısı için ter döküyor ve sürati, çabukluğu, topu oyuna iyi sokma özellikleriyle ay-yıldızlı takımın bir parçası olmayı sürdürüyor. Yeni takımında göstereceği performansla bir kez daha büyük takımlarda oynayacağı günlerin hayalini kuruyor.

Mazlum **Uluç**

▼Büyük takıma transfer olduktan sonra yeniden Anadolu'ya dönen oyuncular Millî Takım'da görmek çok alışık olduğumuz bir durum değil. Ama sen bunu başardın. Böyle bir daveti bekliyor muydun? ▲Tabii ki bekliyordum. Çünkü Galatasaray'dan Gaziantepspor'a giderken hedeflerim bitmemişti. Orada çok iyi bir performans göstermek istiyordum. Benim hâlâ ideallerim var. Kendimi yeni baştan kanıtlamak istiyorum ve bunun için de çok çalışıyorum. Gaziantepspor da çok iyi bir takım. Anadolu kulüpleri arasında seçkin bir yeri var. Orada başarılı olup Millî Takım'da sürekli forma giymek istiyorum. ▼Futbol kariyerinde Galatasaray dönemi önemli bir yer tutuyor. İlk transfer olduğun

yine de senin için ters giden bir şeyler oldu. Neydi seni Galatasaray'dan kopma sürecine getiren olaylar?

▲Dediğiniz gibi, Galatasaray'da iyi bir performans göstermişim. İlk sezonumda şampiyonluk yaşadık ve forma giydiğim her maçta da gerçekten iyi oynamıştım. Herkesin aklında kalan Trabzonspor maçında yaptığım bir hata var. Aslında o maçın genelinde de başarılı bir futbol oynamıştım ama yaptığım bir hatanın yenilgiye yol açması hafızalarda kaldı. Bu arada sakatlıklar anlamında büyük şanssızlıklar yaşadım. O arada Gaziantepspor'un hem bana hem de kulübe çok uygun gelen bir teklifi oldu. Galatasaray yönetimi kalmam için istekli görünmeyince ben de Gaziantepspor'a gitmeyi istedim. Çünkü benim de sürekli forma giyebileceğim bir takıma ihtiyacım vardı.

▼İstanbul'a geldikten sonra çok fazla sakatlık yaşadın. İnsanların kafasında da "Emre neden bu kadar çok sakatlanıyor?" gibi bir soru işareti oluştu.

▲Benim sakatlığım üzerinde çok fazla spekülasyon yapıldı. Galatasaray gibi büyük bir takımda oynadığınızda projektörler sürekli üzerinizde oluyor elbette. "Kendisine iyi bakmıyor" gibi aslında gerçeği hiç yansıtmayan şeyler yazılıp çizildi. Bakın, büyük takım oyuncularını için şöyle bir dezavantaj var, sakat oyuncunun hemen geri dönüp oynaması için

dönemde büyük umutlar bağlanan bir oyuncuydun ve genelde de görev aldığın maçlardan sonra olumlu tepkiler aldın. Ancak

Galatasaray'da sakatlıklar anlamında büyük şanssızlıklar yaşadım. Galatasaray yönetimi kalmam için istekli görünmeyince ben de Gaziantepspor'a gitmeyi istedim. Çünkü benim de sürekli forma giyebileceğim bir takıma ihtiyacım vardı. Büyük takımlarda oyuncuların sakatlıktan hemen kurtulup geri dönmesi isteniyor. Ben de her seferinde tam anlamıyla iyileşmeden geri döndüm ve sakatlığım tekrarladı. Sözünü ettiğim olayın en çarpıcı örneklerinden birisini Trabzonsporlu Egemen Korkmaz yaşadı.

döneceğim!

Genç Millî Takımlardan itibaren hayatım sadece futboldu. Futbolcu olmayı, belli bir seviyeye gelmeyi çok istiyordum ve bu nedenle sadece futbol için yaşadım. Futbolla yatıp kalkan birisiyim ve yitip giden yıldız adaylarının arasına katılmamamı da buna bağlıyorum.

Topu oyuna iyi sokabiliyorum, süratim, çabuklum ve hava toplarım iyi. Ama futbol gelişmeye çok açık bir oyun. Belki hâlâ farkına varamadığım eksiklerim vardır ve onları da 30 yaşına geldiğimde göreceğim. Ama hep iyi çalışıp daha iyi yerlere gelmeye uğraşacağım.

Tolunay Hoca çok arzulu, istekli ve çalışkan bir teknik direktör. Bizi her maça aynı düzeyde motivasyonla hazırlayabiliyor. Takımdaki oyuncular da hem kaliteli hem de başarıya aç arkadaşlar. Bu duygu ve inanç birlikteliği kesişince ortaya iyi bir takım çıkıyor.

çok acele ediliyor. Büyük takımlarda hatanın telafisi yok ve her maçı kazanmak zorundasınız. Bu nedenle de oyuncuların sakatlıklardan bir an önce dönmesi gibi bir beklenti var. Ben de yaşadığım her sakatlığın ardından iyileştigimi zanneder zannetmez oynadım ve bir kez daha sakatlandım. Burada benim de hatam var elbette. Oynama hırsıyla tam anlamıyla iyileşmeden geri dönmem yanlış. Sözünü ettiğim olayın en çarpıcı örneklerinden birisini Trabzonsporlu Egemen Korkmaz yaşadı. Tam anlamıyla iyileşmeden Fenerbahçe maçında oynadı ve daha

20. dakikayı bulamadan sakatlanıp oyunu terk etmek zorunda kaldı.

İyileşmeden asla geri dönmem!

▼Peki, bugünkü sakatlıktan yine tam anlamıyla iyileşmeden geri döner misin?

▲Asla dönmem. Mesela Konyaspor'la oynadığımız lig maçının 80. dakikasında bir ağrı hissettim ve hemen kulübeye işaret edip değiştirilmemi istedim. Doğrusu da bu aslında. 10 dakika daha sahada kalmak

için sakatlığının artmasına yol açmanın ve birkaç haftayı kaybetmenin hiçbir anlamı yok. Şu anda 26 yaşındayım ama kendimi çok tecrübeli bir oyuncu olarak görüyorum. 21 yaşında Ankaragücü'nde kaptanlık yaptım. Millî Takımların tüm kategorilerinde oynadım, Galatasaray'da forma giydim ve şimdi de Gaziantepspor'da oynuyorum. Bugünkü düşünceme ulaşmamda yaşadığım tecrübelerin katkısı var. ▼Neler kazandırıyor bu tecrübe sana? ▲Hem saha içinde hem de saha dışında karşılaştığım olaylara artık çok daha mantıklı bakabiliyorum. Geçmişte

yaptığım hatalardan ders çıkartıp bu hataları tekrarlamamaya çalışıyorum.

▼**Pek çok oyuncudan, sakat olduğu dönemde yalnızlığa itildiğine dair hikâyeler dinliyoruz. Senin için de böyle şeyler yaşandı mı?**

▲Bir kere gündemden düşüyorsunuz. Ama bu dönemde insanların beni arayıp aramaması çok önemli değil. Ben o dönemlerde kendi içimde fırtınalar yaşıyorum. Sanki bütün hayatım bitiyor. Kendimi darmadağın olmuş gibi hissediyorum. Allah bana da hiçbir oyuncuya da sakatlık vermesin diye dua ediyorum.

▼**Bu sakatlıklarla boğuşurken seni geri döndüren motivasyon neydi? Sonuçta pes etmedin ve ayaktaısın.**

▲Sakatlıklarımın hiçbirini beni futboldan kopma noktasına getirecek düzeyde değildi. Ama üst üste gelmesi nedeniyle sık sık ara vermek zorunda kaldım. Bunları Galatasaray'da yaşadığımız zaman da olumsuz yönde daha fazla gündeme geliyorsunuz. Çünkü hata arayan bir sürü boş insan var. İnsanları bazen anlayamıyorum. Hem sakatlığım geçsin diye uğraşıyorsunuz, onun sıkıntısını yaşıyorsunuz, hem de bir yandan hakkınızdaki dedikodular moralinizi bozuyor. O zaman da kendinizi tam iyileşmeden geri dönmek zorunda hissediyorsunuz ve bu kısır döngü sizi daha da güç durumlara sokuyor.

▼**Peki, Millî Takım oyuncusu unvanını taşımak sana neler kazandırdı?**

▲Bu gerçekten çok ayrıcalıklı bir şey. O formayı giymenin getirdiği duygular çok önemli. Bir de benim küçüklüğümde beri hedeflediğim bir yer A Millî Takım. Bütün Genç Millî Takım kategorilerinde oynamış bir oyuncu olarak A Millî Takım'a kadar çıkabilmek insana doğru yolda olduğunu gösteriyor.

Futbol için yaşamak gerek

▼**Bu söylediğin önemli bir nokta. Sen Genç Millî**

Çek Cumhuriyeti maçını unutamam

Benim için unutulmaz maç, 2008 Avrupa Şampiyonası'ndaki Çek Cumhuriyeti karşılaşması. O maça ilk on birde çıkmış ancak 60. dakikada sakatlanmışım. Ondan sonra ne olduysa oldu, hiç sakatlanmayan Emre hep sakatlanmaya başladı (gülüyor). Oyunda çıktığımda 1-0 gerideydik. Moralim son derece bozduktu. Hem sakatlanmışım hem de maçı kaybediyorduk. Ayağımda buzla merdivenlerden soyunma odasına çıkarken skor 2-0 oldu. Nasıl üzüldüğümü anlatamam. Çeyrek finale çıkma şansımız göz göre göre gidiyordu. Soyunma odasında o üzüntü içinde duş alırken, bir yandan da gözüm üzerideki ekrandıydı. Art arda gelen her golde duştan fırlayıp büyük bir sevinç yaşadım. Hele üçüncü golden sonraki sevincim anlatılamaz. Zaten hayatımın en güzel günlerini 2008 Avrupa Şampiyonası finallerinde yaşamıştım.

Takımlar tezgâhından geçerek bugün A Millî Takım oyuncusu oldun ama seninle birlikte yola çıkıp da bugün yitip giden pek çok oyuncu var. Bu sadece Türkiye'nin değil, bütün futbol dünyasının sorunu aslında. Sence bu firelerin sebepleri neler?

▲Dediğiniz gibi, benimle birlikte Genç Millî Takımlarda yer alan o kadar çok kaliteli oyuncu vardı ki... Aralarında çok önemli yıldız adayları da mevcuttu. Bugün birçoğunun hangi takımda olduğunu bile bilmiyorum. Onlardan örnekler verip yanlış yorumlar yapmak yerine benim bugünkü durumuma nasıl geldiğimi özetleyeyim. Benim hayatım sadece futboldu. Futbolcu olmayı, belli bir seviyeye gelmeyi çok istiyordum ve bu nedenle sadece futbol için yaşadım. Birileri beni başka türlü tarif edebilir ama ben futbolla yatıp kalkan birisiyim ve yitip giden yıldız adaylarının arasına katılmamamı da buna bağlıyorum. Bir de kendisine bakan, düzenli yaşayan bir oyuncuyum.

▼**Bugün "Artık tecrübe kazandım" dediğin düzeyden geriye dönüp baktığında, "Şurada hata yaptım" dediğin dönüm noktaları var mı?**

▲Somut olarak tek tek hataları dile getirmek kolay

Gaziantepspor'la üç sezonluk sözleşme imzaladım. Ama gelecekte ne olacağını bugünden bilemeyiz. Yanlış anlaşılacak istemiyorum ve bu bir serzeniş değil ama bir gün mutlaka İstanbul'a geri dönüp Türkiye'ye Emre Gungör'ün nasıl bir oyuncu olduğunu göstermek istiyorum.

2008'de futbol hayatımın en güzel günlerini yaşadım. Orada Türkiye'yi temsil etmek, bizi desteklemeye gelen taraftarlarla o coşkuyu paylaşmak kelimelerle anlatılamayacak kadar güzel bir duyguydu. 2012'de de aynı ortamı bir kez daha yaşamak istiyorum.

değil ama yaşadığım her olaydan ders çıkartmaya çalışıyorum. Mesela geçmişteki fotoğraflara baktığımda, "O zaman 20 yaşındaymışım ve şunu yapmışım. Bugün 26 yaşındaki aklımla onu yapmamalıydım" diyebiliyorum. 20 yaşındaki insanla 26 yaşındaki insan arasında dağlar kadar fark var. Hani 35-40 yaşındaki insanlar, "Bugünkü aklımla 20 yaşında olsaydım da 50 milyar borcum olsa" der ya... İşte öyle bir şey.

▼**Futbolun her bölgesinde görev yapan oyuncuların rolleri, değişen oyun anlayışıyla birlikte farklılaşıyor. Bir stoperden de geçmişte beklenenlerle bugün beklenenler arasında ciddi farklar var. Artık sadece rakibini ve topu durduran değil, aynı zamanda oyunu da iyi oynayan stoperler revaçta. Sen bu anlamda kendini nasıl tanımlıyorsun?**

▲Topu oyuna iyi sokabilen bir stoper olduğumu düşünüyorum. Süratim ve çabukluğum da var. Hava toplarımda iyiyim. Ama futbol bu. Bazen performansınız düşer ve bu özelliklerinizin bir kısmını kullanamayabilirsiniz. Bir de futbol gelişmeye çok açık bir oyun ve her gün yeni bir şeyler öğreniyoruz. Belki hâlâ farkına varamadığım eksiklerim vardır ve onları da 30 yaşına geldiğimde göreceğim. Ama hep iyi çalışıp, elimden geleni yaparak daha iyi yerlere gelmeye uğraşacağım.

▼**Ligimizde beğendiğin, seni zorlayan forvet oyuncuları var mı?**

▲Henüz karşı karşıya oynamadım ama Emenike'nin iyi bir forvet oyuncusu olduğunu biliyorum. Bir de Nobre bana göre çok iyi oyuncu.

▼**Daha çok güçlü santrforlardan söz ediyorsun. Ama mesela Nobre'nin gol sayısının düşük olması eleştiriliyor.**

▲Nobre havada da yerde de çok etkili, kuvvetli, rakip savunmaları zorlayan ve hem gol atıp hem de arkadaşlarını gol bölgelerine sokan bir oyuncu. Bana göre Türkiye Ligi'ndeki en iyi hücum oyuncularından birisi. Ancak benim herhangi bir forvetten çekinmek gibi durumum söz konusu değil. İyi konsantre olduğum takdirde sorun yaşamam. Bu arada yeni transferimiz Cenk Tosun da hem havadan hem de yerden çok etkili, akıllı bir oyuncu. Yaşı çok genç ve gelecek vaat ediyor.

▼**Beğendiğin defans oyuncuları var mı?**

▲Geçmişte birlikte oynadığımız Servet Çetin'i beğeniyorum. Çok istikrarlı bir oyuncu ve hem Galatasaray hem de Millî Takım için çok iyi işler yaptı. Galatasaray'da şampiyonluk yaşadığımız sezon da birlikte oldukça başarılı bir ikili olmuştuk. Lucas Neill de çok tecrübeli bir oyuncu. Avustralya Millî Takımı'nın kaptanı, Premier Lig tecrübesi var, özellikleri top kullanma becerisi çok yüksek bir oyuncu.

▼**Galatasaray'dan ayrılıp Gaziantepspor'a giderken geleceğinle ilgili neler düşünüyordun?**

▲Başlangıçta da söylediğim gibi, henüz 26 yaşındayım ve aklımda hep Millî Takım hedefim vardı. Gaziantepspor'u tercih etmemin nedeni ise yöneticilerin beni çok fazla istemesi ve Tolunay Hoca'nın varlığıydı. Çünkü o her zaman hedefi olan, hırslı ve arzulu bir teknik adam. Böyle bir yönetimin ve teknik adamın olduğu yerde mutlaka başarı da olur. Sezonun ilk yarısında çok şanssız bazı maçlar yaşadık. Eğer o puan kayıpları olmasaydı bugün ilk dördün içinde yer alıyor olabilirdik. Ama yeni bir takım olmamıza rağmen iyi bir konumdayız.

▼**Gaziantepspor'un seni çok istediğini söyledin. Bu "istenilen adam" durumu takım tercihinde**

isimlerinden birisi. Tolunay Hoca'nın ayırt edici özellikleri ne sana göre?

▲Tolunay Hoca çok arzulu, istekli ve çalışkan bir teknik direktör. Bizi her maça aynı düzeyde motivasyonla hazırlayabiliyor. Bu sezon ilk beşin içinde yer almak ve Türkiye Kupası'nı da kazanmak istiyoruz. Bu gücün de bizde olduğuna inanıyoruz. Tolunay Hoca genç bir teknik adam olduğu için başarılı olmayı herkesten çok arzuluyor ve bu hedeflere önce kendisi inanıyor. Takımdaki oyuncular da hem kaliteli hem de başarılı olmayı herkesten çok arzuluyor ve bu hedeflere önce kendisi inanıyor. Takımdaki oyuncular da hem kaliteli hem de başarılı olmayı herkesten çok arzuluyor ve bu hedeflere önce kendisi inanıyor. Takımdaki oyuncular da hem kaliteli hem de başarılı olmayı herkesten çok arzuluyor ve bu hedeflere önce kendisi inanıyor.

önemli bir faktör değil mi?

▲Tabii ki önemli. Sonuçta size değer verildiğini görüyorsunuz. Gaziantepspor'a Millî Takım'ın ABD'deki kampından sonra gittim. O dönemde bana talip olan birçok kulüp vardı. Ama ben tercihim daha fazla istediğimi hissettiğim takımdan yana kullandım. İyi ki de böyle bir tercih yapmışım diyorum.

Kupayı istiyoruz

▼**Ligimizde son dönemde pek çok genç teknik direktör var ve Tolunay Kafkas da bu grubun önemli**

inanç birlikteliği kesişince de ortaya iyi bir takım çıkıyor.

▼**Daha önce Ankara'da ve İstanbul'da yaşadığın futbol atmosferiyle kıyaslarsan, Gaziantep şehrinin futbol kültürü açısından neler söylersin?**

▲Ankaragücü'nde oynarken güzel günler yaşadık. Taraftar desteğimiz çok iyiydi. Galatasaray'ın konumu zaten biliniyor. Gaziantepspor'da ise taraftarın başarıya açlığı var. Onlar da güzel günler görmek, zaferler yaşamak istiyor. Bu anlamda takıma verdikleri destekten memnunuz. Gaziantepspor'un tarihinde herhangi

bir kupa yok. Geçmişte bir sezon şampiyonluğa oynamışlar ama hedefe ulaşamamışlardı. Bu sezon Türkiye Kupası'nı kazanabilirsek kulübün tarihine geçeceğimizi biliyoruz.

▼**Bursaspor'un elde ettiği başarıyı Gaziantepspor da tekrarlayabilir mi?**

▲Bence Bursaspor'un şampiyonluğunun en önemli kazancı, diğer takımlara da "Şampiyon olabiliriz" inancını aşılması. Şimdi biz de "Neden olmasın?" diye düşünüyoruz. Bu sezon Türkiye Ligi'nde ilk beşe girebilecek bir kadroya sahibiz. Sosa, Popov, Ivan de Souza, Karcemarskas, Julio Cesar ve yeni gelen Wagner'le çok kaliteli bir yabancı oyuncu kadrosuna sahibiz.

Takımdaki yerli oyuncular da Süper Lig tecrübesine sahip, kendisini kanıtlamış isimler. Önümüzdeki sezon kadro korunur ve takviyeler yapılırsa daha yukarıları hedefleyebiliriz.

▼**Peki, sen de önümüzdeki sezon bu kadronun parçalarından birisi olacak mısın?**

▲Gaziantepspor'la üç sezonluk sözleşme imzaladım. Ama gelecekte ne olacağını bugünden bilemeyiz.

▼**Peki, kafanda "İstanbul'a dönüp işte Emre Gungör bu dedirteceğim" gibi bir düşünce var mı?**

▲Mutlaka var. Aslında yanlış anlaşılacak istemiyorum ve bu bir serzeniş değil ama bir gün mutlaka İstanbul'a geri döneceğim. Türkiye'ye Emre Gungör'ün nasıl bir oyuncu olduğunu göstermek istiyorum.

▼**Her takımın belli bir futbol karakteri var. Gaziantepspor'un oyun karakterini nasıl tanımlarsın?**

▲Diğer takımlara göre daha fazla pas yapmaya çalışan, uzun paslar yerine ayağa oynamayı tercih eden bir takımız. Önde süratli oyuncularımız var ve onları etkili bir biçimde kullanmaya çalışıyoruz.

Dikkat ederseniz, ligin en az gol yiyen takımlarından birisiyiz ve takım savunmasını oldukça iyi yapıyoruz. Tolunay Hoca'nın da oturtmak istediği sistem bu. Ancak savunmayı geriye yaslanarak değil, topa daha fazla sahip olarak ve oyunun kontrolünü elimizde bulundurarak yapmaya çalışıyoruz. Yavaş yavaş daha fazla gol atan bir takım olmayı da başarıp bugünkünden iyi bir noktaya gelebilecek kapasiteye sahibiz.

▼**Takım içindeki en iyi arkadaşların kimler?**

▲Ben herkesle iyi anlaşabilen birisiyim. Oda arkadaşım Elyasa ile Yalçın ve Şenol yakın arkadaşlarım. Kaşe (Karcemarskas) ve Popov da öyle.

▼**Yeni yerlisi ve yabancıyla kaynaşmış bir takım olduğunuz söylenebilir. Çünkü bu bir takımın başarısı için gerçekten önemli bir nitelik.**

▲Bizim takımımızda 5 Brezilyalı oyuncu var ve onların birbirleriyle daha iyi anlaşması doğal. Aynı dili konuşuyorlar, aynı kültürün insanları. Elbette birbirleriyle daha iyi vakit geçiriyorlar ama bu bizimle de iyi ilişkiler içinde olmalarını engelleyen bir durum değil.

▼**Gaziantepspor kadrosuna bu sezon katılmaya rağmen takımın ikinci kaptanısın.**

▲Hocamız sağ olsun geldiğim günden beri beni takımın kaptanlarından birisi olarak değerlendirdi. Ben de bu görevi en iyi biçimde yapmaya çalışıyorum. Tabii kaptanlığı getirdiği ekstra bir sorumluluk duygusu oluyor. Bir de benim insanlarla iyi diyalog kurabilme gibi bir özelliğim var. Takıma da hocaya da elimden geldiğince yardımcı olmaya çalışıyorum.

▼**Millî Takım'da Guus Hiddink'le birlikte yeniden bir yapılanma söz konusu. ABD kampına da katılan oyunculardan birisi olarak yeni dönemle ilgili neler söyleyebilirsin?**

▲Hiddink dediğiniz zaman şöyle bir durup geçmişine bakmanız lazım. O zaman da çalıştırdığı takımlarda hep başarıya ulaşmış bir teknik adam portresiyle karşılaşıyorsunuz. Ondan öğreneceğimiz çok şeyler var. Sadece Millî Takım'ın değil, Türk futbolunun Hiddink'ten büyük yarar sağlayacağına inanıyorum.

▼**Son Almanya ve Azerbaycan yenilgilerinin ardından Euro 2012 grubundaki şansımızı nasıl görüyorsunuz?**

▲Şansımız sürüyor, tek hedefimiz finallere katılabilmek. Sonuçta grupta ikinci olan takımın da finallere katılma şansı var ve biz hedefe ulaşabilmek için yeterli güce fazlasıyla sahibiz. Elbette futbolda her şey her zaman istediğiniz gibi olmuyor ama ben 2008'de yaşadığımız mutluluğu 2012'de de yeniden yaşayacağımıza yürekte inanıyorum. Dediğim gibi, 2008'de geçirdiğim günler futbol hayatımın en güzel günleriydi. Orada Türkiye'yi temsil etmek, bizi desteklemeye gelen taraftarlarla o coşkuyu paylaşmak kelimelerle anlatılamayacak kadar güzel bir duyguydu. Büyük turnuvaların finalleri, bir futbolcunun yaşaması gereken en güzel ortam. Eğer görev verilirse, 2012 elemelerinde de bu ortamı bir kez daha yaşayabilmenin motivasyonuyla mücadele edeceğim.

Denize düşen transfere sarılır

Ara transfer döneminde kartlar dağıtıldı ve yeni oyun başladı. Bu yazıda, her sene tekrarlanan bu oyuna daha geniş bakıp, şifrelerini çıkarmaya çalıştık. Son 6 senenin kulüp verilerini bir araya getirip, ara transfer dönemindeki yönelimlerden yola çıkarak 2010-2011'in Ocak'ı Süper Lig kulüpleri için nasıl geçti, bir bakalım istedik. Bu ara transfer döneminin en hareketli takımları şüphesiz Ankaragücü, Sivasspor, Konyaspor ve Bucaspor oldu. Yani küme düşme tehlikesini en yakından hissedenler.

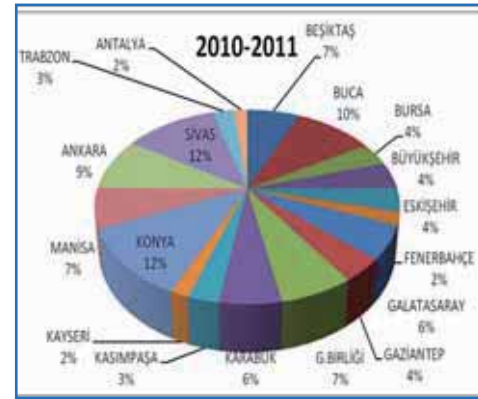
Uygar Karaca

Koca bir lig maratonunun yarısına gelindi ve her takım eksiklerini görme şansı buldu. Kimileri kötü sonuçlarından hocasını sorumlu tuttu, değiştirdi; peşinden kadroları da. Bazıları için hayat güzeldi, "Böyle iyi dediler" ve kullanmadılar kendilerine verilen takviye hakkını. Kimisi nokta atışı denedi, bazıları da balıklama daldı. Sonuçta kartlar dağıtıldı ve yeni oyun başladı bile. Bu yazıda, her sene tekrarlanan bu oyuna daha geniş bakıp, şifrelerini çıkarmaya çalıştık. Son 6 senenin kulüp verilerini bir araya getirip, ara transfer dönemindeki yönelimlerden yola çıkarak 2010-2011'in Ocak'ı Süper Lig kulüpleri için nasıl geçti, bir bakalım istedik. Yaptığımız hesaplamalara göre ara transferde, 2005-2006 sezonu, içinde bulunduğumuz sezon arasındaki süreçte tam 1116 transfer gerçekleşti. Takımlar 629 oyuncuyu kadrolarına katarken 487 oyuncuyla yollarını ayırdı. Bu da elbette Süper Lig'de oynayan oyuncu adedinde bir artış anlamına geliyor.

giderek arttığı, yurtiçi transferlerinin benzer miktarlarda azaldığı görülüyor. Fakat iç transferdeki görüce durgunluk daha ağır bastığından toplam transfer edilen oyuncu sayısında 2008-2009'dan sonraki azalma, yerini hafif artışa bırakmış durumda. Kulüple yolları ayrılan oyuncular sezonlar boyunca farklılık göstermekte, örneğin bu sezon, geçen yıla göre daha yoğun bir oyuncu sirkülasyonu olduğundan bahsedilebilir.

2010-2011 transfer şampiyonları

Bu ara transfer döneminin en hareketli takımları şüphesiz Ankaragücü, Sivasspor, Konyaspor ve Bucaspor oldu. Aslında bu takımların, geride

Takımların transfer payları

geride kalmış hissettiklerinde yoğun trafiğe girebiliyor. 2005-2006'da sekizinciye kadrosunda 19 değişiklik yapan Trabzonspor buna örnek gösterilebilir. Aşağıdaki grafik, ligdeki puan cetveli sıralamasının, kadroda yapılan toplam değişikliklerle birlikte belirleyici olup olamayacağı sorusuna yanıt arayanlar için fikir verici olabilir. Ligin ilk devresi bittiğinde Konyaspor, Bucaspor ve Kasımpaşa son üç sıradaydı; bu da ara transfer profilinde işlerin o kadar da değişmediğini ortaya koyuyor.

hep ortanın altında, düşme potasının az üzerinde bir yerlerdeydi. Son sezonlarda da ikinci devrede hep sıralamasını yükseltmesini başardı. Süper Lig'in hep istikrarlı, düşmez kalkmaz takımı Başkent temsilcisi, özellikle son üç sezonda yüksek sayıda devre arası transferi konusundaki istikrarını bu sezona da yansıttı ve 2008-2009 sezonundaki 12 transferden sonra, bu sezon da 10 oyuncuyu kadrosuna kattı. Ankaragücü, adeta son 3 sezondaki atağıyla 49 transfere ulaşmış son 6 sezon göz önüne katıldığında, devre arasında en çok oyuncu alan ikinci takım oldu. Üstelik 2005'ten başlayarak, her sonbaharda bir hoca değiştirdiler ve yeni hocanın yeni oyuncularını istemesi, durumu açıklayıcı bir veri olabilir.

Düşme potasının hemen 7 puan üzerindeki Ankaragücü, çareyi transferde aradı. Son 6 sezonun genel toplamdaki en meşgul takımı, tam 91 alışverişle oyuncuları istemesi, durumu Bunları yaparken

Gelenler		Ankaragücü		Gidenler	
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Ergin Keleş	24	1.5 yıl	Hürriyet Güçer	30	1.5 yıl
Fatih Tekke	34	1.5 yıl	Roguy Meye	25	1.5 yıl
İshak Doğan	21	3.5 yıl	M. Hanefi Yoldaş	28	1.5 yıl
Mehmet Çoğum	28	1.5 yıl	Mehmet Çakır	27	1.5 yıl
Muhammed Türkmen	25	6 ay	Theo Weeks	21	1.5 yıl
M. Olcaytu Ergen	20	6 ay	Robert Vittek	29	1 yıl
Roman Bednar	28	6 ay	Gökhan Aktaş	20	6 ay
Serdar Özkan	24	1.5 yıl			
Timur Bayram Özgöz	24	2.5 yıl			
Tonia Tisdell	19	1.5 yıl			

Yukarıdaki verilere bakıldığında transferdeki hareketliliğin 2008-2009'dan sonra düştüğü, bu seneki toparlanmaya rağmen eski seviyesine ulaşamadığı görülüyor. Söz konusu azalma her ne kadar çok dramatik değilse de dönem içerisinde varlığı ülkemizde de şiddetle hissedilen küresel mali krizin bir yansıması olabilir. Yıllar yılı Ocak döneminde başvuru kiralık yöntemi, aynı popülerlik düzeyinde kalırken, yurtdışı transferlerinin

kalan sezonlarla değerlendirildiğinde çok karakteristik özellikleri var. 2005-2006'dan bu yana, genellikle kış dönemini en yoğun kapatan takımlar, düşme potasında kalan takımlardan ikisi ile alt ve orta-alt sıra takımları. Yalnız, orta sıradan arkalara gittikçe transfer sayısında belirgin bir artış söz konusu. Ancak her zaman beklendiği şekilde artmıyor. Bazen orta sıra takımları da, belki de kendilerini hedeflerden

Gelenler			Sivasspor		Gidenler	
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi	
Cumali Can Kurgun	19	2.5 yıl	Mamadou Diallo	27	6 ay	
Jakub Navratil	27	3.5 yıl	Sead Ramović	32	6 ay	
Kamil Pawel Grosicki	23	3.5 yıl	Bruno Zito	30	1.5 yıl	
Korcan Çelikay	24	1.5 yıl	Alioum Saidou	34	6 ay	
Lubos Kamenar	24	6 ay	Nabil Taider	28	6 ay	
Michael Eneramo	26	1.5 yıl	Ceyhan Eriş	34	6 ay	
Muhammed Ali Atam	23	6 ay	Sedat Yeşilkaya	30	6 ay	
Sandro Mendonça	28	1.5 yıl	Akın Vardar	34	6 ay	
Şükrü Akik	23	6 ay	İbrahim Şahin	27	1.5 yıl	
Tomas Rada	28	3.5 yıl	Ferhat Bıkmaz	23	1.5 yıl	
			İbrahim Yay	23	6 ay	

En fazla oyuncu gönderen Sivasspor

Süper Lig'e ilk yükseldiği sezon, devre arasında kadrosundan hiç kimseyi göndermeyen Sivasspor, daha sonra bu özelliğinin işine gelmediğini fark etmiş olacak ki, her sezon düzenli olarak en çok oyuncu gönderenler listesinde yerini aldı. Hatta böyle ki, son 6 sezon değerlendirildiğinde, tam 42 oyuncunun devre arasında takımdan ayrıldıkları ortaya çıkıyor. Ligin ilk devresini liderlikle tamamladığı iki sezonda gidenler listesinin kabarıklığı azalan Yiğidolar, bu sezon da kötü sonuçların telafisini kadroya ve özellikle yabancıları değiştirmekte buldu. 2005-2006'dan bu yana hiç bir zaman 11 oyuncuyu devre arasında yollamadıkları kesin. Dikkat çekici noktaysa, gönderilenlerden çoğunun zaten sezon başında alınmış olması ve yaşlarının yüksekliği. Bu elbette bir teknik direktör değişikliği işaret ve evet... Rıza Çalmbay, sonbaharda Mesut Bakkal'ın yerini almıştı.

En hareketli takım Konyaspor

Ankaragücü ve Sivasspor kadar olmasalar da son 6 sezonda, bu kategoride ilk 5'e girmeyi başardılar. Toplam gönderdikleri ya da takıma

kattıkları oyuncular hesaplanınca 73'e ulaşıyor. Genellikle Konyaspor'un izlediği yol kiralık oyuncu ya da bonservisiyle yabancı oyuncu transferi yapmak. Bu sezon farklı olarak, daha fazla kiralık ve daha fazla dış transfer yapma yolunu seçtiler. Üstelik ara transferde oyuncu alma konusunda yükselen bir trende sahip olduklarını söyleyebiliriz. Hiç 7 transferin altına düşmemişlerdi; yalnız bu yıl 11 oyuncu aldılar. 8 oyuncu aldıkları 2008-2009 sezonu sonunda küme düştiklerini hatırlatalım. Aynı sezonda, hiç yabancı oyuncu göndermemişler, 6 yeni yerli futbolcularıyla yola devam etmemişlerdi. Bunun dışında düzenli olarak 3 yabancılarını devre arasında değiştirdiler.

Yeni gelenlerin yolu Bucaspor

Bucaspor tıpkı yaz sezonunda olduğu gibi, kış transfer döneminde de hareketli kulüplerin başında yer aldı. Aldıkları 10 ve gönderdikleri 8 oyuncuyla meşguliyet listesinin üçüncü takımı olmayı başardılar. İzmir ekibinin Süper Lig'e henüz yükselmiş olması, geçmişte bu yollardan geçmiş ekiplerin yolunu hatırlama şansını veriyor bize. Örneğin Bursaspor'un

Gelenler		Bucaspor		Gidenler	
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Abdülkadir Özgen	25	2.5 Yıl	Veli Kızılkaya	26	6 ay
Ali Kucik	20	6 ay	Mehmet Polat	33	6 ay
Beto	30	6 ay	Stjepan Tomas	35	3 ay
Cenk İşler	37	1.5 yıl	Eduardo Gomez	29	6 ay
Jose Leandro Gomes	27	1.5 Yıl	Manucho	27	6 ay
Kevin Pariente	24	1.5 yıl	İbrahim Dağaşan	27	6 ay
Koray İçten	24	1.5 Yıl	Emre Aktaş	25	6 ay
Pavel Londak	31	6 ay	Ahmet Aras	24	6 ay
Samet Bülbül	20	1.5 yıl	Habib Uzun	19	6 ay
Torric Jebrin	20	2.5 yıl	M.Dahmane	28	6 ay
			Ali Güneş	31	6 ay

Süper Lig'e yeniden çıktığı 2006-2007 sezonunda, devre arasında 4 değişiklikle geçtiğini görüyoruz ki, bu kategoride ligin ortasındalar. Yine, Eskişehirspor'un 2008-2009 sezonunda, yani yeniden üst düzey futbola döndüğü sezonda devre arasında 6 gelen oyuncuyla kapattığı fark ediliyor. Diğer taraftan Kasımpaşa'nın, play-offlarla Süper Lig'e döndüğü sezonu hatırlarsak; ilk devreyi son sıradan bitirmişlerdi ve kadroda 5 değişiklik yaptılar. Bunlar dahi

onları kurtaramadı. Aynı şans bu kez daha, 2008-2009'da yaşadıklarında, bu kez devre arasında tek bir oyuncu olarak geçirdiler. Ardından da ligde kaldılar. Manisaspor ve Antalyaspor da benzer deneyimleri yaşadılar ve her seferinde, kadroya kattıkları oyuncu sayısı 5'i bulmadığında ligde kalmayı başardılar. Bucaspor'un farkı, Süper Lig'e yeni çıktığı sezonda bu kadar fazla değişiklik yapabilecek güce sahip olması. Fakat çaylak sezonda çok fazla devre arası değişikliği, maziye bakılırsa pek hayra yorumuyor.

Gelenler			K. Karabükspor			Gidenler		
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Aydın Karabulut	23	1.5 yıl	Fatih Ceylan	31	6 ay			
Bülent Kocabay	27	1.5 Yıl	Mehmet Çoğum	28	6 ay			
Dyego Rocha Coelho	28	1.5 Yıl	Ferdi Elmas	26	6 ay			
Hocine Ragueed	28	1.5 yıl	Engin Aktürk	28	1.5 yıl			
Merter Yüce	26	1.5 yıl						
M.Hanifi Yıldaş	28	6 ay						

İstikrarlı Kardemir Karabükspor

Kardemir Karabükspor başarılı sayılabilecek bir ilk devrenin ardından tecrübeli oyuncu takviyesi yapmayı uygun gördü.

Gelenler			Fenerbahçe			Gidenler		
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Eren Hoş	19	2.5 yıl	Gökhan Ünal	29	6 ay			
İlyas Yılmaz	19	2.5 yıl	Kazım Kazım	25	3.5 yıl			

Karabükspor'un geride kalan sezonlarında, kış döneminde uyguladığı oyuncu alma politikası oldukça stabil ve 5-6 oyuncu civarında değişiklik yaptılar. Bu sene de aynı yolda ilerledikleri gözüküyor.

Antalyaspor'un gözü yok

Aynı zamanda transferin en durgun takımlarından biri Antalyaspor. Mehmet Özdiğer ve öğrencileri belki biraz zorunluluktan, belki de ilk devrede toplanan 23 puan ve 12. sırada yer almaları onları memnun ettiğinden, suskun kalmayı tercih etti. Takımın ilk takviyesi olan İbrahim Dağaşan'la sezon başındaki bonservis yüksekliği nedeniyle anlaşamamışlardı. Savunmayaya Galatasaray'da istediği pozisyonu ve dakikaları bulamayan Ali Turan alındı. Aslında bu transfer politikası Antalya şehri için yeni değil. 2005-2006 sezonunun devre arasında, sadece bir transfer yapıp Süper Lig'e yükselmişlerdi. Ertesi sezondaysa, üst sıraları hedeflemenin zorlukları kendini göstermeye başlayınca, aralarında Ali Zitouni ve Ahmet Dursun'un da bulunduğu 5 oyuncu almışlar fakat o sezon ligden düşmekten kurtulamamışlardı. Sonraki sezonlardaysa kiralık metodu da uygulandı ve eksik bölgelere yapılan transfer sayısı 3'ü geçmedi. Özetin özeti, nokta transfer hamleleriyle çok üstlere tırmanmasalar da Süper Lig'e tutunmayı başardılar.

Gelenler			M.P.Antalyaspor			Gidenler		
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Ali Turan	28	1.5 yıl	Ertuğrul Arslan	31	3.5 yıl			
İbrahim Dağaşan	27	1.5 yıl						
Mehmet Yılmaz	32	1.5 yıl						

Fenerbahçe gençlerle

Şampiyonluk kovalayan takımlarının pek çoğu, illa ki kadrosunu takviye eder. Fenerbahçe de bunu yaptı ancak mümkün olan en iktisadi verimlilik hesapları içerisinde.

Rakipleri gibi Avrupa'da bonservis konusunda pazarlık etmekte bekleyerek Pendikspor'dan iki genç oyuncu aldı. Aykut Kocaman'ın zamanında Selçuk Şahin'i Hatayspor'dan keşfedip İstanbulspor'a getirdiği ve Şahin'in Millî Takım'a kadar giden yolda başarı sağladığı düşünülürse, 1992 doğumlu bu iki genç oyuncunun Fenerbahçe'ye gelişine de şaşmamak lâzım. Tabii Sarı Kanaryalar için durum, sadece bu sezona özgü değil. Anlaşılan o ki başkan Aziz Yıldırım, asıl gücü yaz dönemine saklamayı seviyor. Son 6 sezonda, yalnızca 2008-2009 sezonunda 4 yeni oyuncu alan Fenerbahçe -ki bunlar Gökhan Emreciksin ve Abdülkadir Kayalı gibi genç, umut vaat eden oyuncular- bunun dışında 2 oyunculardan fazlasını transfer etmedi. 2006-2007 ara transferi kapanırken kadrosunu tam anlamıyla muhafaza etmiş Fenerbahçe, şampiyonluğa ulaşmıştı. Bu, onların son 6 sezondaki tek şampiyonluğuydu.

Galatasaray çok hareketli

Galatasaray, son iki senedir kış döneminde büyük hareketlilik göstermekte ve bu yeni bir şey. Herkes tarafından gayet iyi bilindiği üzere, 2000'lerin başından bu yana kendini gösteren maddi sorunlar nedeniyle, kulüp her zaman ara transferi durgun geçiriyor, eğer bir fırsat varsa değerlendirmeye çalışıyor fakat seferlerinden çoğu zaman eli boş

dönüyordu. Örneğin şampiyonlukla biten 2005-2006 sezonunda bir tek Emre Aşık takıma katılmıştı. Bu, 2007-2008'deki Emre Güngör transferiyle beraber uzun süre Galatasaray'ın tek iç transferi olarak kaldı. Bu sezon, bu gidişatta bir değişikliğe rastladık. Aynı dönemde birden fazla yurtdışı transfer yapıldı. Yekta Kurtuluş ve Kazım Kazım'ın yanında gözükün

Gelenler			Galatasaray			Gidenler		
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Berk İsmail Ünsal	17	2.5 yıl	Ali Turan	28	6 ay			
Juan Emmanuel Culio	28	3.5 yıl	Musa Çağırın	19	6 ay			
Kazım Kazım	25	3.5 yıl	Mehmet Batdal	25	6 ay			
Robinson Zapata	33	1.5 yıl	Serdar Özkan	24	6 ay			
Sorin Bogdan Stancu	24	4.5 yıl						
Yekta Kurtuluş	26	4.5 yıl						

Berk Emre İşcan, daha önce benzeri rastlanan türden, genç bir oyuncu için yapılan yatırımdı. Galatasaray'ın son üç sezonunda asıl değişen, dış transferlerin fazlalığı. Yaklaşık 3 yıl önce

Ahmed Barusso'yla kış döneminde yabancı suskunluğunu bozan sarı-kırmızılılar, geçen sezon bildiği gibi Lucas Neil, Giovanni Dos Santos ve Jo'yu almıştı. Ocak'taki transferlerle de üst üste iki sezon 3 yabancı birden Galatasaray formasını giymiş oldu. Geçen sezonla birlikte değişen bir başka trend de, Ocak'ta giden oyuncuların azlığıydı. O zamanki

kadar olmasa da yine 4 oyuncuyla yollar ayrıldı. Bir de son not; söz konusu iki dönemde gelen ve giden oyuncuların fazlaşması, puan cetveline olumlu sıra olarak yansımada.

Gelenler			Beşiktaş			Gidenler		
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Güven Gürsoy	19	4.5 yıl	Tomas Zapotocny	31	2.5 yıl			
Hugo Almeida	27	3.5 yıl	Filip Holosko	27	2.5 yıl			
Kerim Alıcı	20	2.5 yıl	Michael Fink	29	1.5 yıl			
Manuel Fernandes	25	6 ay	Fatih Tekke	34	6 ay			
Simao Sabrosa	32	2.5 yıl	Yusuf Şimşek	36	2 yıl			
			Rodrigo Tabata	31	1.5 yıl			
			Ali Kuçuk	19	1.5 yıl			

Beşiktaş göndermeyi seviyor

İstanbulu rakipleri arasında onları ayıran, yıllardan beri değişmeyen özellikleri, devre arasında sürekli sözleşme feshetmeleriydi. Son 6 sezon değerlendirildiğinde, Beşiktaş en çok oyuncu gönderen takımlar arasında ilk 10'da. Bir özel not, bu takımlardan üç tanesi, Erciyesspor, Diyarbakırspor ve Denizlispor şu an Süper Lig'de değil. Bu sezon da, düşme potasındaki takımları saymazsak, en çok gönderenler listesinde zirveye yerleşiyorlar. Genelde ortalama olarak ilk 11'e girme şansı olan 1 transferi zorladılar; bu sezonsa tam 5 yeni futbolcu kadroya katıldı ve 3'ü kadroyu zorlayacak kalitedeki yabancılar. Bu hamleler, Galatasaray ve Beşiktaş'ın, nispeten başarısız geçen ilk devredeki hayal kırıklığını bertaraf etmek için artık para harcamaya başlamaları konusundaki yaklaşım değişikliğini gösteriyor. Kadroda yer açmak için kiralık metodunun kullanılması, son sezonlar göz önüne getirildiğinde dikkat çekici boyutta.

Muhafazakâr Trabzonspor

Son yılların en iyi dönemlerinden birini geçiren Trabzonspor'da özellikle gönderilen oyuncu sayısındaki azalma dikkat çekici boyutta. Son 6 sezonda, ligin kış transferi açısından en hareketli takımı olan Karadeniz kulübü, son iki sezonda kış döneminde sadece toplam 2 oyuncu gönderdi. Hâlbuki 2007-2008 istisnası dışında, ara transferde hep en çok oyuncu gönderenlerin başında gelmekteydi. Oyuncu takviyesi konusunda da ligin

Trabzonspor			Gelenler		
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Coşkun Ekim	20	3.5 yıl			
Mehmet Çakır	27	1.5 yıl			
Pawel Brozek	28	2.5 yıl			
Piotr Brozek	28	2.5 yıl			
Zeki Yavru	20	4.5 yıl			

orta sıralarında yer alan bir kulüp olarak Trabzonspor, bu sezon da geleneği Brozek kardeşler ve Mehmet Çakır'la devam ettirdi.

Akıllı tüccar Kayserispor

Bu sezon için Trabzonspor'un kine benzer 3 transfer yapan Kayserispor,

Gelenler			Kayserispor			Gidenler		
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Emir Kujović	23	3. yıl	A.Amisulashvili	28	6 ay			
Karim Ziani	30	6 ay						
Noureddine Amrabat	24	4.5 yıl						

zaten son 6 sezonda, kış döneminin en istikrarlılarından biri. Üstelik arada gönderdikleri oyuncu adedi, her sezon düzenli olarak düştü. 2005-2006'dan bu yana, Ocak'tan sonra yola devam etmedikleri sadece iki oyuncu var. Birisi Azeri Millî Takım'ının savunmacısı Rashad Sagidov. Onun sözleşmesi "Kendisini takımdan üstün görmesi" gerekçesiyle Ağustos'ta feshedilmişti. Gürcü Amisulashvili ise Rusya'dan gelen iyi bir teklif üzerine kendi isteğiyle ayrıldı. Takımın son 3 sezondur ara transferde yurtdışından oyuncu almadığını da hatırlatalım. Bu istikrarlı görünüm, zaten geride kalan yıllarda puan cetvellerine de yansımış durumda. Sarı-kırmızılılar, 6 sezonun sadece 2'sinde, ligin ikinci yarısında sıralamada düşüş

yaşadı, gerisinde hep aynı noktada kaldı. Bu sezonki transferler de dikkat çekici. Emir Kujovic, genç ve

Gelenler			Kayserispor			Gidenler		
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Emir Kujović	23	3. yıl	A.Amisulashvili	28	6 ay			
Karim Ziani	30	6 ay						
Noureddine Amrabat	24	4.5 yıl						

önü açık bir forvet oyuncusu. Veteran Karim Ziani, Cezayir Millî Takım'ının en önemli hücum silahlarından biri. Ambarat'sa, Teknik Direktör Şota'nın aşına olduğu Eredivise'de yıllardır iyi maçlar çıkartıyor.

Eskişehirspor sadece gönderdi

Süper Lig'de devre arasında yabancı oyuncularla sözleşme feshetmeye ayırmak aslında Es-Es'in son 6 sezonda pek yaptığı bir şey değil. Üstelik takım bundan daha alt

Eskişehirspor			Gidenler		
Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Adem Sarı	26	1.5 yıl			
Emre Aygün	26	6 ay			
Jaycee Okwunwanne	26	1 yıl			
Luka Vucko	27	2.5 yıl			
Bülent Kocabay	27	2.5 yıl			
Caner Celep	27	6 ay			
Agim İbraimi	23	6 ay			
Arda Dinçer	21	1.5 yıl			

Gelenler			Bursaspor			Gidenler		
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Ahmet Arı	22	3.5 yıl	Muhammet Demir	19	3.5 yıl			
Josmer Altidore	22	6 ay	Leonel Jorge Nunez	27	6 ay			
Kenneth Miller	32	2.5 yıl	Hector Steinert	25	6 ay			
Mehmet Sak	21	3.5 yıl						

Gelenler		Gaziantepspor		Gidenler	
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Cenk Tosun	20	3.5 yıl	Ahmet Arı	22	6 yıl
Hakan Duyan	20	4.5 yıl	İ.Ferdi Coşkun	24	6 yıl
Hürriyet Güçer	30	6 ay			
Muhammet Demir	19	4.5 yıl			
Wagner Dos Santos	26	4.5 yıl			

Dengeli Gaziantepspor

Ligin ilk yarısını, puan cetvelinde, son yılların en iyi yerinde, 6.'lıkla bitirmişlerdi. Aslında ne dikkatleri çekecek boyutta ara takviye yapıyorlar, ne de takım için dengeleri bozacak kadar sözleşme feshi. İkisinin arasında ve bu özellikleriyle son 6 sezonun en aktif takımları arasında ilk 10'dalar. Orta sahadan hücumlara destek verebilecek frikikçi bir Wagner'le çok daha etkili olabilirler. Kadro dışı kalan Ahmet Arı'yı da Bursaspor'la sözleşme yenilemeyen Muhammet Demir'le değiştirerek bir başka iki kuş vurdular. Takımın uzun süreli oyuncularını göndermeleri, rakiplerininkinden çok daha farklı bir veri oldu.

Gençlerde hareket çok

Son 6 sezonda, devre arasında en çok yabancı gönderen takım özelliğini elinde bulunduran Gençlerbirliği, bu sezon da iki yabancıyla daha yolları ayırdı. Dünya Kupası oynamış Yeni Zelandalı Shane Smeltz, Ankara'ya gelen bir diğer Okyanusyalı olmuştu ancak şimdilerde kiralık olarak Antalyaspor'da oynayan Avustralyalı Mile Jedinak'ın da deddiği gibi,

Gelenler		Gençlerbirliği		Gidenler	
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Emre Aygün	26	1.5 yıl	Mehmet Yozgatlı	32	6 ay
Erdal Kılıçaslan	27	1.5 yıl	Bilal Çubukçu	24	2.5 yıl
Burak Öz Saraç	32	1.5 yıl	Billy Mehmet	27	6 ay
Joachim Mununga	24	2.5 yıl	Shane Smeltz	30	6 ay
Kwame Mawuena	19	4.5 yıl	Bekim Balaj	20	6 ay
Oliver Ogbonnaya	19	4.5 yıl			
Randall Azofeifa	27	2.5 yıl			
Yasin Öztekin	24	1.5 yıl			

Smeltz'e fazla sabredilemedi. Arnavut futbolunun gelecekteki yıldız golcülerinden biri olacağı düşünülen Bekim Balaj'ysa doğru düzgün şans bile bulamadı ve 4 yıllık kontrata rağmen Ankara'da kalamadı. Yerleri genç atak oyuncusu Joachim Mununga ve yine Belçika'da oynayan Kosta Rikalı Randall Azofeifa ile dolduruldu.

İBB usta aldı

Büyükşehir Belediyespor, Süper Lig'e çıktığından beri girdiği ara transfer dönemlerinde, genellikle

çok aşırıya kaçmadan dengeli adımlarla güçlendirici küçük takviyeler yaptı. Bir tek geçen sezon hiç oyuncu göndermemişlerdi ve bu sezon değişik olan parametreleri de bu. Toplam 5 oyuncu ikinci devrede Belediye'de yok ve Abdullah Avcı'nın, büyük takımlara geçip, bir süre başarılı olduktan sonra gözden düşen oyuncuları nasıl da tekrar vitrine soktuğunu iyi bilenler için yeni transferler de sürpriz değil. Bir diğer özellikleri de Süper Lig'de az takım tarafından kullanılabilen bir metodu, kiralama yöntemini devreye sokmaları. İçinde bulunduğumuz sezon da bu veriye istisna oluşturmuyor. Nispeten genç oyuncuları kiralık olarak gönderdikleri de dikkat çekmekte.

Manisaspor'da giden çok, gelen az

Manisaspor'un Süper Lig'deki ara transfer macerasında zaman zaman önemli atlamalar yaşanıyor. Tabii kulübün her dönemde en az 4-5 yeni takviyesi var ancak oyuncu gönderme konusunda dikkati çeken bir nokta da mevcut. Tarzanlar, 2005-2006'dan sonraki tüm Süper Lig mücadelelerinde, ara transferde

galibiyetsizlik, istifaya ve Hikmet Karaman'ın yeni hoca olmasına sebep oldu. Sonuçta kulüp, büyük

mümkün olduğu kadar fazla gayretle takımı ligde tutmaya gayret eder. Pek çok örneklerle kanıtlanmıştır ki,

Gelenler		Manisaspor		Gidenler	
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Fatih Yılmaz	22	6 ay	Ergin Keleş	24	2 yıl
Maciej Iwanski	30	2.5 yıl	Gabriel Limeria	27	6 ay
Manucho	28	6 ay	Jacques Momha	30	1 yıl
Onur Karakabak	20	6 ay	Nicolae Dica	30	6 ay
			Dilaver Güçlü	25	1.5 yıl
			Adem Büyük	24	2.5 yıl
			Semavi Özgür	30	6 ay
			Burak Öz Saraç	32	1.5 yıl
			Gökhan Emreciksin	27	6 ay

umutlarla aldığı ve aralarında Dica ile Momha'nın da bulunduğu yabancılarla yollarını ayırdı. Legia Varşova'dan Maciej Iwanski orta sahayı, Bucaspor'dan Manucho da forveti desteklemek üzere getirildi. Gurbetçi kontenjanı Fatih Yılmaz'la, genç umut kontenjanı da Fenerbahçe altyapısından Onur Karakabak'la dolduruldu.

Kasımpaşa kendini tuttu

Genellikle ligin ilk devresini son sıralarda kapatan takımlar, ara transferde canla başla çalışır ve

Gelenler		Kasımpaşa		Gidenler	
Oyuncu	Yaş	Kontrat Süresi	Oyuncu	Yaş	Kulüpteki Süresi
Bülent Uzun	22	2.5 yıl	Yekta Kurtuluş	26	3.5 yıl
Juan Robledo Bustos	32	2.5 yıl			
Micheal Ikem Anwuli	20	4.5 yıl			
Sercan Temizyürek	23	4.5 yıl			

bu o kadar iyi bir yöntem değildir. 2005-2006 sezonunda Diyarbakırspor, devre arasının transfer rekortmeniydi fakat küme düştü. Bir sezon sonra Sakaryaspor, ardından Denizlispor, Çaykur Rizespor gibi takımlar, hatta Kasımpaşa da bizzat 2007-2008'de aynı senaryoya karşılaştı. Fakat Kasımpaşa bu sezon yine 18. sırada olmasına rağmen kadrodan bir tek Yekta'yı değiştirip 4 yeni transfer yaptı. Üstelik onlar da tam transfer dönemine girerken Yılmaz Vural'ın görevini Fuat Çapa'ya vermişlerdi. Tüm bunlar bilinçli bir politika mı

yoksa imkân yetmezliği mi bilinmez ama Kasımpaşa'nın düşmekten kurtulup kurtulamayacağı büyük merak konusu. Kasımpaşa, aldığı oyuncuların yaş ortalaması en küçük olan kulüplerin başında geliyor.

Boyum kısa diye

gönderildim!

Türkiye onu Trabzonspor formasını ilk kez giydiği Beşiktaş maçında attığı galibiyet golüyle tanıdı. Trabzonlu ve doğal olarak çok sıkı bir Trabzonsporlu. Bugün geldiği noktaya tırnaklarıyla kazıyarak ulaşmış olmanın gururunu yaşıyor. Bakmayın şimdi 1.91'lik boyuyla bir savunma kulesi olmasına... Zamanında "boyu kısa" olduğu için Trabzonspor'un altyapısından gönderilmiş ve amatör kümeyi, 3. Lig'i dolaşarak ulaşmış bugünkü yerine.

İlker Uğur

▼Mustafa Yumlu, 2010-2011 sezonunda parlayan genç bir oyuncu. Trabzonspor gibi rekabetin üst düzey olduğu bir kulüpte ön plana çıkan bir genç. Bu sezona gelmeden önce futbolla olan ilişkisini ve geçmişi anlatır mısın?

▲Doğma büyüme Trabzonluyum. Köyümüzün takımı var, Aydınlıspor. Ben çok küçükken, ağabeyim Aydınlıspor'da futbol oynardı. 6-7 yaşındayken ben de oynamaya başladım. Ağabeyim ve arkadaşlarıyla vakit geçiriyordum. Tam olarak başlama hikâyesi böyle. 5 seneye yakın Aydınlıspor'a gidip geldim. Daha çok küçüğüm tabii. Son iki yılmda ise lisans çıkartmışlardı bana. Aynı zamanda okul takımında da oynuyordum. Trabzonspor efsanelerinden Özkan Sümer o dönem altyapının başındaydı. Okul turnuvalarını gelir izlerdim. Beni de izlemiş, beğenmiş.

Trabzonspor'un altyapısına aldı beni. O zaman 11-12 yaşındayım. 4 yıl kadar kulübün altyapısında oynadım. Ama fiziksel gelişimim beklenen düzeyde olmadı. Takım arkadaşlarımın yanında kısa kalıyordum. O nedenle o yaş grubunda otomatik olarak geri plana düştüm. Özkan Hoca bunu görünce beni altyapıdan serbest

bıraktı. Trabzon'un köklü takımlarından Trabzon İdmanocağı çağırdı beni, "Bizde oyna" diye ama benim hayallerim bitmişti tam anlamıyla.

▼Biraz daha açar mısın?

▲Çok üzülüm tabii. Trabzon'da bizim en çok sevdiğimiz şey Trabzonspor'dur. Şehrimizde vakit geçirilecek başka bir şey yok. Özellikle o zamanlar. Trabzonspor'la kalkıp, Trabzonspor'la yatardık. Takımdan ayrılınca dünyam karardı adeta. Futbolu bırakmak istedim.

İdmanocağı'nda ağabeylerim ilgilendiler benimle. 3 sezona yakın orada oynadım. Son sezonumda amatörde Türkiye Şampiyonu olduk. Onun ardından 3. Lig'de oynayan Değirmenderespor'a gittim. İlk sezonumda İkinci Lig'e yükseldik. İlk sezonda şampiyonluk

Mustafa Yumlu

11-12 yaşında Trabzonspor altyapısına girdim. 4 yıl kadar oynadım. Ama fiziksel gelişimim beklenen düzeyde olmadı. Takım arkadaşlarımın yanında kısa kalıyordum. O nedenle otomatik olarak geri plana düştüm ve takımdan gönderildim.

Futbolu bırakmak istedim ama İdmanocağı'nda ağabeylerim ilgilendi benimle. Orada amatörde Türkiye Şampiyonu olduk. Değirmenderespor'a gittim ve ilk sezonumda 2. Lig'e yükseldik. Arsinspor'da kiralık oynadım ve yine Trabzonspor'un dikkatini çekip geri döndüm.

A takıma çıkmam yine kolay olmadı. İki sezon boyunca pilot takım Karadenizspor'un kaptanlığını yaptım. O takımdan sadece ben Trabzonspor A Takımı'na yükseldim. Beşiktaş maçında bir gol attım ve belki o gol hayatımın dönüm noktası oldu.

yaşadım. Oradan Arsinspor'a kiralık olarak gittim. 1 sezon oynadım İkinci Lig'de. Orada yine Trabzonspor'un dikkatini çektim. O sezon beni Gençlerbirliği ve birkaç takım daha istiyordu ama ben yine Trabzonspor'u seçtim.

Başka yerde yapamam

▼Neden?

▲Ben Trabzonluyum. "Başka yerde yapamam" diye düşündüm.

Ama A takıma çıkmam yine kolay olmadı. O dönem bir pilot takım kurulmuştu; Karadenizspor (şimdiki adı 1461 Trabzon). O dönem A takımında Egemen ağabey vardı, Song vardı. Benim oynama ihtimalim görünmüyordu. Ben de beklemek yerine Karadenizspor'a gittim. 2 sezon orada oynadım. O takımın kaptanıydım iki sezon boyunca. O takımdan sadece ben Trabzonspor A Takımı'na yükseldim. Şenol Hocam beni sezon öncesi kampa çağırdı ve ben de takımda kalabilmek için çok çalıştım. Beşiktaş maçında da hocam bana güvendi, çıktım bir gol attım ve belki o gol hayatımın dönüm noktası oldu.

▼O golü attığın an golün önemini hissettin mi?

▲Golü attığım zaman büyük mutluluk duydum tabii. Trabzon'da derbi maçları dediğimiz İstanbul takımlarına karşı oynanan maçlar çok önemlidir. Anadolu takımlarına kaybedebilirsin, çok dert olmaz belki ama İstanbul takımlarına yenilmeyeceksin. Bu çok önemlidir. O maçta benim forma şansını bulmam büyük bir tesadüf aslında. Glowacki'nin sakatlığı, Giray'ın kart cezası benim sahada olmamı sağladı. Ben normalde takımın

dördüncü stoperiyim. O maçta sahada yer aldım, bir de gol attım. Bu şans tabii. Biz o maçla birlikte büyük çıkış yakaladık. O maçın ardından yenilmemeye başladık. Lider olduk. O golün takımı ateşlediğini düşünüyorum. Trabzonspor'un bu yükselişinde pay sahibi olduğum için çok mutluyum elbette.

▼Millî formayı ilk kez A2 karşılaşmasında Belarus'a karşı giydin. Bunca dönem hiç Millî Takım'a seçilmemeni neye bağlıyorsun?

▲Alt liglerde oynarken Millî Takım'a seçilmek zor tabii. Genellikle Süper Lig ve 1. Lig'de dikkat çeken futbolcular seçiliyor ve bu liglerin altından Millî Takım'a çağrılmak zor. Ama ben bunu hiç dert etmedim. Bu benim başlangıcım. İnşallah gelecekte A Millî Takım'a da yükselirim.

Tırnaklarımla kazıyarak geldim

▼Trabzonspor seni altyapıdan serbest bıraktığında okulun devam

Trabzon insanı için futbol demek Trabzonspor demek. Herkes hemen şampiyonluğun gelmesini istiyor. Seyircimiz muhteşem gerçekten ancak bazen çok baskı yaratıyorlar takım üzerinde. Yapabileceğimizi de yapamıyoruz bu baskı altında.

Benim hayatım Trabzonspor. Bu takıma uzun yıllar hizmet etmek istiyorum. İnşallah bir gün bu takımın kaptanı olma onuruna sahip olacağım. A Millî Takım en büyük hedeflerimden birisi. Türkiye'de Trabzonspor'dan başka takıma gitmek istemiyorum.

Benim payım yüzde 25 ise Şenol Hocanın payı yüzde 75'tir. Sadece bende değil, tüm takımda çok emeği var. Türkiye'nin en iyi teknik direktörü bence. Futbolcularıyla ilişkisi, yönlendirmesi ve bilgisiyle çok farklı.

ediyordu. Ne düşünüyordun o zaman, futbolcu olmasam ne olurum diyordun?

▲Trabzonspor'un bordo-mavi formasından ayrılıp İdmanocağı'nın sarı-kırmızı formasını giymek çok zoruma gitti tabii. Ama her işte bir hayır var. Gittim oynadım, profesyonel olma şansını yakaladım. Tırnaklarımla kazıyarak geldim. Zor durumlar yaşandı elbette ama bunlar bana çok şeyler öğretti. Bu yüzden bulunduğum yerin kıymetini çok iyi biliyorum.

▼Trabzonspor Türkiye'nin en köklü

ve önemli kulüplerinden. Barcelona için "bir kulüpten fazlası" derler, Trabzonspor'da da durum biraz böyle aslında. Bu yoğun ilgi ve sevgi biraz zarar vermiyor mu Trabzonspor'a?

▲Trabzon insanı için futbol demek Trabzonspor demek. En çok severek vakit geçireceğimiz şey Trabzonspor. Bazen seyirci baskısı inanılmaz olabiliyor. Sonuçta 27 yılın özlemi var şehirde. Herkes hemen şampiyonluğun gelmesini istiyor. Bu sene büyük bir fırsat yakaladık ama bunu değerlendirmek lâzım. Seyircimiz muhteşem gerçekten ancak bazen çok baskı yaratıyorlar takım üzerinde. Yapabileceğimizi de yapamıyoruz bu baskı altında.

▼Trabzonspor ve Mustafa Yumlu ile ilgili ulusal medyada üç haber varsa Trabzon'da 30 haber çıkmıştır. Bunun olumlusu da var olumsuzu da. Bu da takım üzerinde etkili herhalde.

▲Trabzon medyası gerçekten güçlüdür ve biraz da eleştireldir. Trabzonspor'un başarısını ister, bu konuda şüphe yok ama Trabzonspor'un en büyük eleştirmenidir aynı zamanda. Bu hem iyi hem kötü bir şey.

▼Trabzon sokaklarında futbolcu olarak yürümek nasıl bir duygu? ▲Beşiktaş'a gol atmadan önce yolda yürürken pek tanıyanım çıkmazdı. O golden sonra Trabzon'da değil, başka bir şehre gittiğim zaman da tanınan bir futbolcu oldum. Bu beni çok mutlu ediyor tabii. Ama Trabzon'da maç kaybettığımız zaman sokağa çıkamayız. Sanki büyük tepki olacaktı gibi şartlıyoruz kendimizi.

Hayatım Trabzonspor

▼Mustafa Yumlu'nun kariyerinde bundan sonra ne olacak?

▲Benim hayatım Trabzonspor. Bu takıma uzun yıllar hizmet etmek istiyorum. İnşallah bir gün bu takımın kaptanı olma onuruna sahip olacağım. A Millî Takım en büyük hedeflerimden birisi. Türkiye'de Trabzonspor'dan başka takıma gitmek istemiyorum. Trabzonspor'dan şampiyonluk yaşamadan ayrılmak istemiyorum. ▼Takımın sembol

oyuncusu olmak en büyük hedef yani.

▲Evet, tam anlamıyla öyle. Beşiktaşlı Rıza Çalımbay, Galatasaraylı Bülent Korkmaz gibi. Ben de öyle olmak istiyorum.

▼Yaptığın çıkışta Şenol Güneş'in payı nedir?

▲Benim payım yüzde 25 ise Şenol Hocanın payı yüzde 75'tir. Sadece bende değil, tüm takımda çok emeği var. Türkiye'nin en iyi teknik direktörü bence. Futbolcularıyla ilişkisi, yönlendirmesi ve bilgisiyle çok farklı. Zaten Şenol Hoca öğretmendir. Ben Trabzonspor'un her gün üstüne koyduğunu düşünüyorum. Bunda Şenol Güneş'in büyük payı var.

▼Çeşitli sıkıntılar gündeme geliyor takımda; yabancılar kamptan geç dönüyor, cezalar veriliyor. Bunlar büyük sorunlar mı yoksa medya mı büyütüyor bu konuları?

▲Trabzonspor'a gelen yabancıların çoğu bekâr. Sosyal hayat kısıtlı olduğu için sıkılıyorlar maalesef. Ben bu durumu anlayışla karşılıyorum aslında. Baktığımız zaman Teofilo çok iyi bir futbolcuydu ve tam iyi oynamaya başladığında takımı bıraktı.

▼Trabzonspor'un geçmişinde Şota, Yattara ve Pfaff dışında çok büyük etki bırakan yabancı futbolcular yok. Başarı yerli futbolculardan gelmiş hep. Oynarken bunu düşünüyor musunuz?

▲Ben Trabzon'un yerlisi olan bir futbolcuyum. Takımda benim gibi iki futbolcu daha var. Tayfun Cora ve Tolga Zengin. Eskiden Trabzonlu oyuncularla gelmiş başarı. Ama bu eksiklik benim için bir sorun teşkil etmiyor. Takımdaki yerli arkadaşlarımızın takımı bir Trabzonlu gibi sahiplenmeleri

önemli ki, onlar da böyle yapıyorlar.

▼Yurtdışından teklif gelse?..

▲Türkiye'de Trabzonspor dışında bir takımda oynamam ama yurtdışında oynamayı isterim.

▼Çok futbol maçı izliyor musun?

▲Kendi mevkiimde oynayanları çok dikkatli izlemeye çalışıyorum. Futbol izlemeyi seviyorum.

▼Kimleri beğeniyorsun?

▲Barcelona'da oynayan Pique'ye hayranım. Topu oyuna sokması, golcülüğü.

Takımda ağabeylerim biraz benzetiyor beni ona tabii ama öyle olmak zor.

▼Altyapılarda eğitimin yetersiz olması konusu röportajlarımızda hep karşımıza çıkıyor. A takıma çıkan futbolcu pek çok şeyi orada öğreniyor deniliyor.

▲Kesinlikle katılıyorum. Altyapıda yeterince eğitim verilmiyor. Çok kitap okumak lâzım. Kendisini geliştirmeli futbolcu. Çocuk yaşta yukarı çıkınca ve para kazanınca şaşırıyor futbolcuların bazıları. Seçimlerini doğru yapamıyor. Pek çok yetenekli oyuncu kendisini harcadı. Altyapıda düzgün eğitim almadan A takıma çıkan futbolcuların çok dikkat etmeleri gerekiyor. Örnek alınmayacak şeyleri örnek alıp hayatlarını çok ters bir yola sokabiliyorlar.

Yola ümitli çıkıyoruz

Maç Programı

25.03.2011 Türkiye - Liechtenstein
02.09.2011 Liechtenstein - Türkiye
06.09.2011 Türkiye - İrlanda Cum.
07.10.2011 Türkiye - Macaristan
11.10.2011 İtalya - Türkiye
11.11.2011 Türkiye - İtalya
01.06.2012 Macaristan - Türkiye
14.08.2012 İrlanda Cum. - Türkiye

maçını Cüneyt Çakır, Bahattin Duran, Alpaslan Dedeş hakem üçlüsü yönetti. Belarus, 4 ve 5. dakikalarda Yurchenko'nun attığı iki golle ilk maçın skorunu yakaladı. 90 dakika da Balurus'un 2-0 üstünlüğüyle sonuçlandı. Uzatma dakikalarının 6.'sında Veretilo ile bir gol daha bulan Belarus, İtalya'nın final hayallerini yıktı. Gruptaki diğer iki takımdan Liechtenstein, Avrupa futbolunun en alt basamaklarında yer alan bir ekip. İrlanda Cumhuriyeti'ni ise oldukça

2011 Avrupa Şampiyonası finallerine katılma şansını yitiren Ümit Millî Takımımızın önündeki yeni hedef 2013 Avrupa Şampiyonası. İsrail'de düzenlenecek turnuvanın eleme grupları kurası geçtiğimiz ay UEFA merkezinde çekildi. İsviçre'nin Nyon şehrinde gerçekleştirilen kura çekimine Ümit Millî Takım Teknik Direktörü Raşit Çetiner ile TFF Dış İlişkiler Müdürü Metin Tuncer katıldı. Ümit Millî Takımımız, 7. Grup'ta İtalya, Macaristan, İrlanda Cumhuriyeti ve Liechtenstein'la eşleşti. 52 takımın 8'i 5'erli, 2'si 6'şarlı toplam 10 grupta mücadele edeceği eleme turu maçları sonunda, gruplarını lider olarak tamamlayan takımlarla tüm grupların en iyi dört ikincisi play-off'lara yükselmeye hak kazanacak. Play-off karşılaşmaları sonunda rakiplerini eleyen 7 takım, Haziran 2013'te yapılacak finallere gidecek. Şampiyonaya ev sahipliği yapacak İsrail ise finallere direkt katılacak. Gruptaki ilk maçı bu ayın 25'inde Liechtenstein ile oynayacak olan Ümit Millî Takımımız, Şubat ayında özel maçta Romanya ile karşı karşıya

geldi. Maç Manisa 19 Mayıs Stadı'nda oynandı ve ümitlerimizin 1-0 galibiyeti ile sonuçlandı. Karşılıklı ataklarla başlayan oyunun 31. dakikasında bir frikik kazanan Ümit Millî Takımımız, duran topu Burak Kaplan'la kullandı ve rakip savunmaya çarpan top kaleciyi kontropiyede bırakarak ağlarla buluştu. Golün ardından daha çok savunma futbolunu tercih eden Ümit Millî Takımımız, rakibine pozisyon vermedi. 6 değişiklik hakkının kullanılmasının ardından İsmail Haktan Odabaşı'nın 80. dakikada sakatlanıp oyundan çıkması, Ümit Millî Takımımız 10 dakikalık bölümde de Romanya'ya gol şansı tanımadı. Gruptaki rakiplerimize baktığımızda, kâğıt üzerindeki en ciddi rakibimiz İtalya olarak görünüyor. Ancak İtalyanlar da tıpkı bizim gibi 2011 finallerine katılmayı başaramayan bir takım. Fakat İtalyanların bu düzeyde geçmişte tam 5 kez şampiyon olduğunu da unutmamak gerekiyor. Gök Mavililer 1992, 1994 ve 1996'da arka arkaya üç kez elde ettikleri Avrupa Şampiyonluğu unvanlarına, 2000

ve 2004'te de iki zafer daha eklemeyi başardılar. Son 2011 elemelerinde ise büyük bir hayal kırıklığı yaşadılar. Galler, Lüksemburg, Macaristan ve Bosna-Hersek'le eşleştikleri 3. Grup'ta deplasmanda Galler'e ve Macaristan'a yenildiler, kendi evlerinde Bosna-Hersek'le berabere kaldılar. Yine de diğer 5 maçı kazanarak 16 puanla grubu lider olarak tamamladılar. Bu arada Galler'in de grupta averajla ikinci sırayı aldığını hatırlatalım. Bu grupta yer alan diğer rakibimiz Macaristan ise 13 puanlık performans göstererek kolay yuturulokma olmadığını kanıtladı. İtalya'nın asıl kâbusu ise Belarus oldu. Play-off'ta eşleştikleri Belarus'u 30. dakikada Destro ve 61. dakikada Okaka'nın gollerıyla 2-0 yenerek işi bitirdiklerini zannettiler. Ancak rövanşta kazanı ayağının hiç de öyle olmadığını gördüler. 12 Ekim 2010 günü Borisov'daki Gorodskoy Stadı'nda oynanan rövanş

yakından tanıyoruz. 2011 finallerinin elemelerinde İrlanda Cumhuriyeti ile aynı grupta yer alması ve Adalı rakibimizi deplasmanda 3-0, iç sahada ise 1-0 yenmiştik.

Türkiye - Romanya: 1-0

Manisa 19 Mayıs Stadı - 9 Şubat 2011

Hakemler

Koray Gençerler,
Volkan Akçit, Cumhur Altay

Türkiye

Özkan Karabulut - Serkan Kurtuluş (Yusuf Onur Arıkan dk. 75), Serdar Aziz, Barış Başdaş (Mahmut Boz dk. 46), Sakıp Aytaç (Musa Nizam dk. 46) - Emre Çolak (Haktan Odabaşı dk. 46), Necip Uysal, Alper Potuk (Abdulkadir Kayalı dk. 57), Burak Kaplan (Soner Aydoğdu dk. 54) - Şahin Aygüneş (Musa Çağıran dk. 46), Anıl Dilaver

Romanya

Pena (Draghia dk. 46) - Mustata (Tiganaşu dk. 85), Buleica, Sebastian, Muth (Leca dk. 90) - Selagea (Bejan dk. 90), Stoian (Brata dk. 62), Suciu (Matei dk. 62), Alibec - Alexe, Groza (Radut dk. 46)

Gol

Burak Kaplan (dk. 31)

İspanyollar kaçıyor İngilizler kovalıyor

Bu yıl 14. kez yayınlanan "Para Ligi" raporunda Real Madrid dünyanın en fazla gelir elde eden futbol kulübü unvanını korudu. Dünya ekonomisinde yaşanan durgunluğun futbol endüstrisini çok fazla etkilemediği Avrupa'nın en zengin 20 kulübünün toplam gelirlerinin 4 milyar euroyu geçmesi, ilk altı içerisinde iki İspanyol, üç İngiliz kulübün bulunması raporun ortaya koyduğu sonuçlardan.

Mustafa Taha

Futbol endüstrisinin en saygın raporlarından biri olarak kabul edilen, İngiliz danışmanlık şirketi Deloitte tarafından hazırlanan Football Money League (Futbol Para Ligi) raporu, geçen ay içerisinde yayınlandı. Rapora göre, en fazla gelir elde eden 20 kulübün toplam geliri bir önceki yıla göre yüzde 8 artış gösterdi. 2009 yılı raporunda ilk 20'de yer alan kulüplerin toplam geliri 4 milyar euroyken, bu meblağ bu sene açıklanan raporda 4 milyar 300 milyon euroya yükseldi. Bu yılki rapor, iki yıl önce tüm dünyada yaşanan ekonomik durgunluğun futbol kulüplerini nasıl etkilediğini göstermesi açısından da büyük önem taşıyor. İlk 20'de yer alan bütün kulüpler, geçen yıla göre gelirlerini artırdı. Bu, kulüplerin ekonomik durgunluktan beklenen seviyeden daha az oranda etkilendiğini gösteriyor. İlk 20 kulüp geneline baktığımızda ise karşımıza şu sonuçlar çıkıyor:

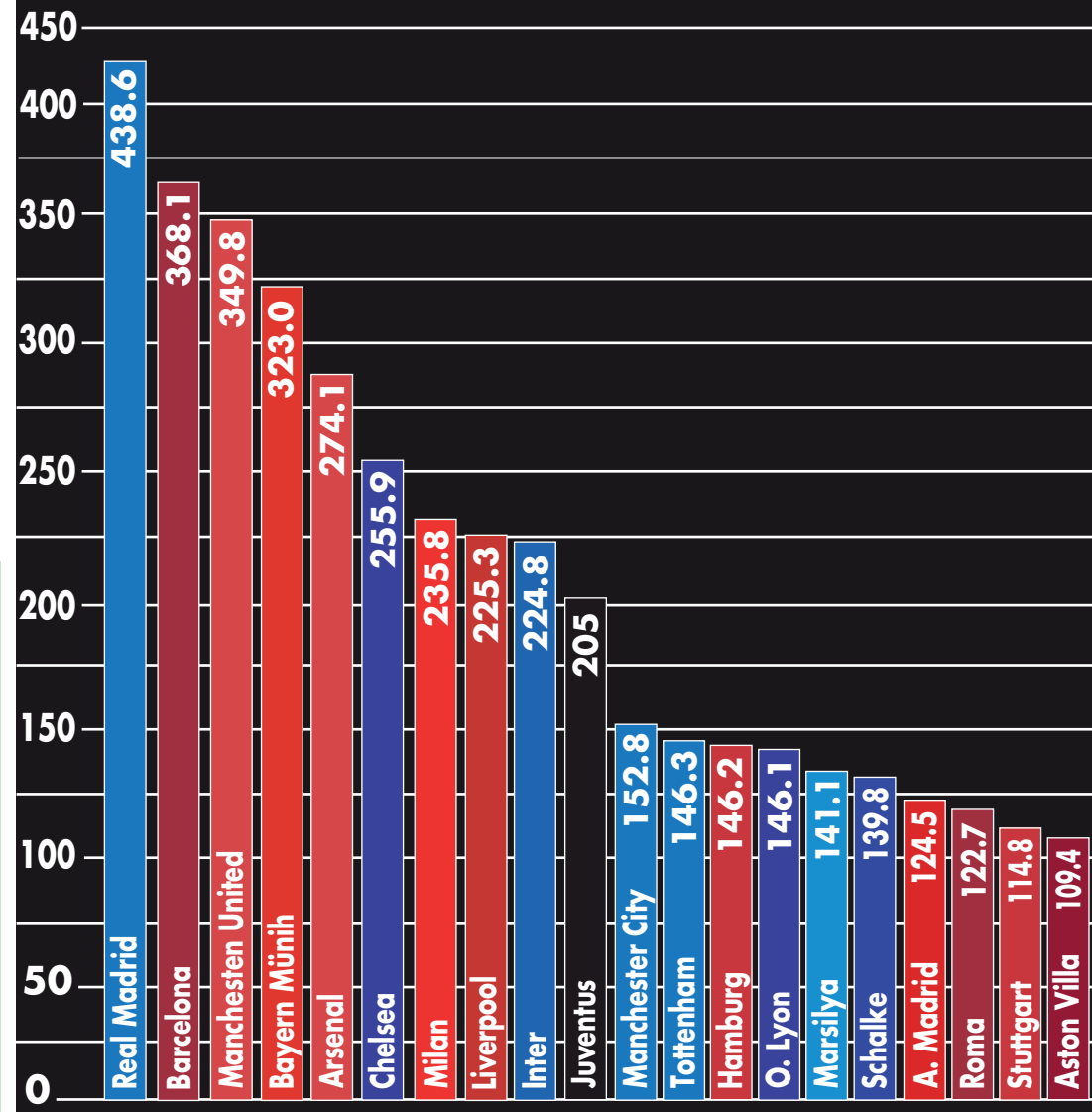
- Geçen yıl listenin ilk on basamağında yer alan kulüpler bu sene de ilk ondaki yerlerini korudu. Hatta ilk altı sıradaki kulübün yeri değişmedi.

- İlk on sıra içerisinde yer alan kulüplerden en büyük çıkışı, üç basamak birden yükselen ve yedinci sırada yer alan Milan yaptı.
- Bu yıl listeye giren iki yeni kulüp bulunuyor. Aston Villa 20, Stuttgart ise 19. sıradan listeye girdi.
- Gelirlerini bir önceki yıla göre 50 milyon euro artıran Manchester City en büyük yükselişi gösteren kulüp. Dokuz basamak birden tırmanıp 11. oldu.
- Para Ligi'nde ilk 20'de yer alan kulüpler Avrupa'nın beş büyük liginden. Listedeki kulüplerin yedisi İngiltere, dördü İtalya, dördü Almanya, üçü İspanya ve ikisi de Fransa'dan.
- Real Madrid, maç günü geliri, yayın geliri ve ticari gelirler

- kategorilerinin hepsinde ilk iki sırada bulunuyor.
- Yayın gelirinde 178 milyon 100 bin euro ile Barcelona ilk sırada.
- Maç günü gelirinde yıllardır ilk sırada bulunan Manchester United, bu koltuğu Real Madrid'e kapırdı. 129 milyon 100 bin euro maç günü geliri elde eden Real Madrid'i 122 milyon 400 bin euro ile United takip ediyor.
- Ticari gelirler kaleminde Bayern

- Münih'in açık ara üstünlüğü devam ediyor. Bavyalılar 172 milyon 900 bin euro ile ilk sırada yer almayı sürdürdü. Real Madrid 150 milyon 800 bin euro ile ikinci sırada yer alıyor. Bu kategoride 20. sırada Napoli de bulunuyor.
- Listede yer alan 20+11 kulüp içerisinde bir Türk ekibi yok. Avrupa kupalarında herhangi bir başarı elde edilememesi bunda büyük bir faktör.

İlk 20 kulübün 2009-2010 gelir tablosu (Milyon euro)

Deloitte Raporu'ndaki +11 kulüp

Kulüp	Gelir (Milyon euro)
Fiorentina	106.4
B. Dortmund	105.2
Bordeaux	102.8
Sevilla	99.6
Valencia	99.3
Benfica	98.2
Everton	96.6
Werder Bremen	96.5
Napoli	95.1
Fulham	94.2
Westham United	87.6

Deloitte Para Ligi Sıralaması

2009-2010 (Milyon Euro)	2008-2009 (Milyon Euro)
1- Real Madrid	438.6
2- FC Barcelona	398.1
3- Manchester United	349.8
4- Bayern Münih	323
5- Arsenal	274.1
6- Chelsea	255.9
7- Milan	235.8
8- Liverpool	225.3
9- Inter	224.8
10- Juventus	205
11- Manchester City	152.8
12- Tottenham	146.3
13- Hamburg	146.2
14- O. Lyon	146.1
15- O. Marsilya	141.1
16- Schalke 04	139.8
17- Atletico Madrid	124.5
18- Roma	122.7
19- Stuttgart	114.8
20- Aston Villa	109.4

2 Barcelona

398.1 milyon euro

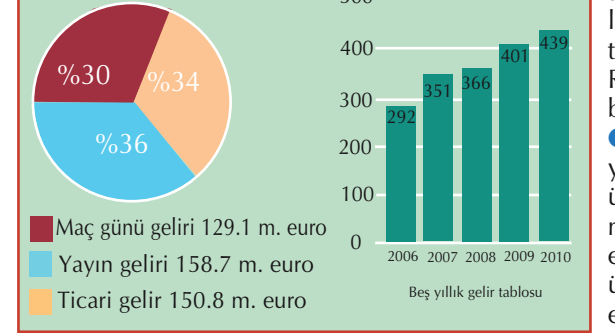
- Sterlinin euro karşısında güçlenmesine karşın Barcelona, saha içerisinde elde ettiği sportif başarılarla Manchester United'ın önünde bu yıl da ikinci sırada kalmayı başardı. Üstelik İngiliz kulübüyle olan gelir farkını geçtiğimiz yıla göre 9 milyon 300 bin

- euro artırdı.
- Katalan kulübü, ticari, maç günü ve yayın geliri kaleminde de gelir artışı sağlarken, toplam gelirini de geçen yıla göre yüzde 9 oranında artırdı.
- Bir önceki yıl evinde 30 maç oynayan Barcelona, bu yıl sayının 27'ye düşmesine karşın maç günü gelirlerini yüzde 2 oranında artırarak 97 milyon 800 bin euroya çıkardı. Maç günü gelirindeki artışın sürmesi durumunda bir sonraki Football Money League raporunda, Katalanların Real Madrid gibi her üç gelir kaleminde de 100 milyon euro barajını geçmesi bekleniyor.
- Katalan kulübünün yayın gelirinde

1 R.Madrid

438.6 milyon euro

R.Madrid

- Üst üste altıncı defa listenin en tepesinde Real Madrid bulunuyor.
- İkinci yılında üst üste 400 milyon euronun üzerinde gelir elde eden tek

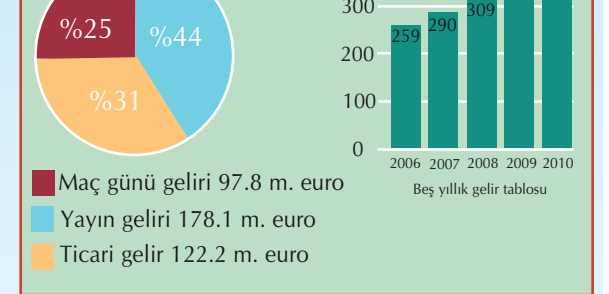

kulüp de Real Madrid.

- Yayın geliri geçen yıla göre yüzde 1 oranında azaldı ve 158 milyon 700 bin euro oldu.
- İspanyol ekibi ticari gelirden de 150 milyon 800 bin euro ile ikinci sırada yer alıyor. Real Madrid, Bayern Münih ile bu kalemde 150 milyon euro gelir barajını aşan iki kulüpten biri.
- Maç günü gelirinde Manchester United'ı geride bırakarak ilk

Barcelona

398.1 milyon euro

- sırada yer alan Real Madrid'in bu gelir kalemindeki kazancı 129 milyon 100 bin euro. Bu kazancın artmasındaki en önemli nedenlerden biri kombine kart satışı ve maç biletlerinin fiyatlarındaki yükselme.
- UEFA'nın Finansal Fair Play kuralının yürürlüğe girmesinden etkilenecek kulüplerden biri Real Madrid. Ezeli rakibi Barcelona ile rekabet edebilmek ve saha içerisinde başarılı olabilmek için 2009 yazında yapılan transferlere benzer hareketler yapması gerekebilir.

- yüzde 12'lik bir artış söz konusu.
- Ticari gelirden de sağlıklı bir yükseliş görülüyor. Geçen seneye göre yüzde 9'luk bir artış kaydeden Barcelona'nın bu gelir kalemindeki kazancı 122 milyon 200 bin euro. Qatar Sports Investment ile yapılan ve en az 165 milyon euro geliri garanti eden forma reklamı anlaşması Katalan kulübünün bu gelir kaleminde büyük sıçrama yapacağını işaret ediyor.
- Barcelona'nın saha içerisinde elde edeceği başarılarla gelir artışının devamını sağlaması bekleniyor.

3 M. United

349.8 milyon euro

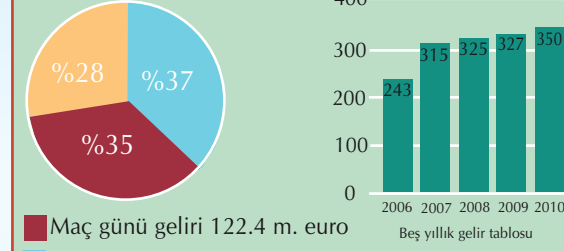

- Üst üste ikinci kez Lig Kupası'nın kazanılması ve ligde de ikinci sırada yer alınmasına karşın Manchester United listede üçüncü sıradaki yerini korumayı başardı. İngiliz kulübünün toplam geliri bir önceki yıla göre yüzde 3 oranında arttı.
- Şampiyonlar Ligi'ne çeyrek finalde veda edilmesi ve İngiltere Federasyon Kupası'nda da elenmek Old Trafford'da oynanan maç sayısının azalmasına ve maç günü gelirinin de yüzde 8 oranında düşmesine neden oldu. Bilet fiyatlarındaki yüzde 5 indirime karşın United'ın evinde oynadığı maç başına elde ettiği gelir 4 milyon 400 bin euro.
- Manchester United'ın gelir kalemleri içerisinde

en fazla artış kaydettiği kalem, ticari gelirler. 2009-10 sezonunda ticari gelirden yüzde 16'lık bir artış kaydeden United, 99 milyon 400 bin euro gelir elde etti. United'ın bu gelir kalemindeki artışında Türk Hava Yolları'nın da aralarında bulunduğu şirketlerle yaptığı sponsorluk anlaşmasının payı bulunuyor.

- Manchester United'ın İspanyol rakipleriyle arasında olan gelir farkını kapatabilmesi için Şampiyonlar Ligi'nde başarılı bir performans

M. United

Maç günü geliri 122.4 m. euro
Yayın geliri 128 m. euro
Ticari gelir 99.4 m. euro

sergilemesi, sterlinin euro karşısındaki güçlü konumunu sürdürmesi ve ticari gelirler kalemindeki artışını devam ettirmesi gerekiyor.

4 Bayern Münih

323 milyon euro

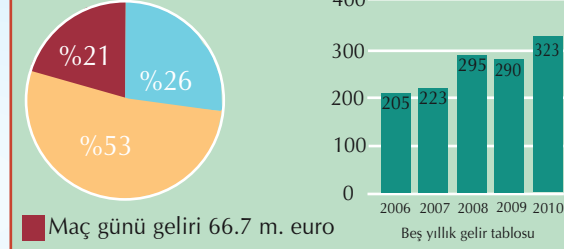

- 2000-2001 sezonundan bu yana Şampiyonlar Ligi'nde ilk kez finale yükselen Bayern Münih'in bu başarısının yanı sıra hem lig hem de kupada şampiyonluğu kazanması, kulübün gelirlerinin yüzde 12 oranında artmasını sağladı.
- Üst üste üçüncü yılında da en fazla gelir elde eden kulüpler sıralamasında dördüncü sırada yer aldı Bayern Münih. Manchester United ile olan gelir farkını da 26 milyon 800 bin euro kadar düşürdü.
- Bavyera kulübü tarihinde ilk kez 300 milyon euro gelir sınırını bu yıl geçmeyi başardı.
- Alman kulübü, yayın gelirini bir önceki yıla göre

yüzde 20 oranında arttırdı. Bunda Şampiyonlar Ligi'nde finale yükselmek ve karşılığında elde edilen 44 milyon 900 bin euro luk gelirin rolü de büyük.

- Ticari gelirler kaleminde ilk sıradaki yerini korumaya devam etti Bayern Münih. Bavyera kulübü, en yakın rakibi Real Madrid'den 20 milyon euro daha fazla ticari gelir elde etti. Bayern, 172 milyon 900 bin euro ticari gelirle bu kaleme rakipsiz.
- Şampiyonlar Ligi'nde elde ettiği başarıyı bu yıl

Bayern Münih

Maç günü geliri 66.7 m. euro
Yayın geliri 83.4 m. euro
Ticari gelir 127.9 m. euro

da sürdürmesi halinde, Bayern Münih'in Football Money League listesindeki ilk üç kulüple arasındaki gelir farkını kapatması devam edebilir.

5 Arsenal

274.1 milyon euro

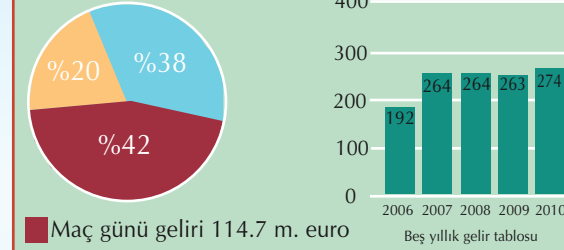

- Arsenal, Emirates Stadyumu'nun getirilerinden yararlanmayı sürdürmedi. Geçen sezon lig maçlarının ortalama 59 bin 765 kişiye oynayan Londra kulübü, evinde oynadığı 27 maçın karşılığında 114 milyon 700 bin euro maç günü geliri elde etti. Bir önceki sezona göre evinde 5 maç daha az oynayan Arsenal'in maç günü geliri yüzde 6 düştü.
- Londra kulübünün maç günü geliri düşmesine karşın yayın gelirleri kaleminde yüzde 14'lük bir artış söz konusu. Bu artışın nedeni, ligi bir önceki sezona göre bir üst basamakta tamamlaması. Ayrıca Şampiyonlar Ligi'nde de yarı finale kadar

yükselmek Londra kulübünün yayın gelirini arttırdı. Arsenal'in bu gelir kalemindeki kazancı 105 milyon 700 bin euro.

- Ticari gelir kaleminde Avrupa'nın diğer elit kulüplerinin gerisinde kalan Arsenal, bu kaleme yüzde 9'luk bir artışa imza attı. Emirates ile yapılan stadyum isim hakları anlaşmasının 2020-2021 sezonuna kadar uzatılması, 90 milyon sterlinlik bir geliri garanti altına aldı.
- Güçlü ve sürekliliği belli bir seviyede bulunan

Arsenal

Maç günü geliri 114.7 m. euro
Yayın geliri 105.7 m. euro
Ticari gelir 53.7 m. euro

bir iş planına sahip olan Arsenal'in ticari gelir kaleminde yapacağı hamleler, kulübün gelirlerinin artmasında en büyük anahtar role sahip olacak.

6 Chelsea

255.9 milyon euro

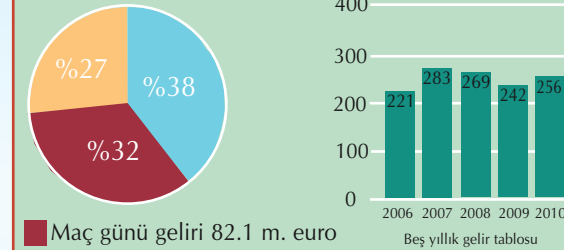

- Ligde, Manchester United'ın üç yıllık şampiyonluk serisine son veren Chelsea, Federasyon Kupası'nı da müzesine götürdü. Böylece tarihinde ilk kez hem lig hem de kupa şampiyonluğunu aynı sezonda yaşadı. Şampiyonlar Ligi'nde "Son 16 Turu"nda Inter'e elenmek Londra kulübü için büyük bir hayal kırıklığıydı. Bu sportif başarıların gelire

yanışması ise bir önceki sezona göre sadece yüzde 2 oldu. Bu, Chelsea'nin ilk beşteki yerini Arsenal'e kaybettirdi.

- Ticari gelir kaleminde yüzde 7'lik artış gösteren Chelsea, Samsung ile yaptığı forma reklamı ve malzeme sponsorlukları anlaşmasıyla gelirini 68 milyon 800 bin euroya çıkardı.

Chelsea

Maç günü geliri 82.1 m. euro
Yayın geliri 105 m. euro
Ticari gelir 68.8 m. euro

Chelsea, Roman Abramovich'in satın almasının ardından ilk kez bir yılı maç günü gelirinde azalışla kapadı. Londra kulübünün bu gelir kalemindeki kaybı yüzde 10 oldu. Evinde oynadığı maçlarda yüzde 99'luk doluluk oranına sahip olan Chelsea, buna karşın düşük kapasitesi nedeniyle 82 milyon 100 bin euro maç günü geliriyle yetinmek zorunda kaldı.

- Şampiyonlar Ligi'ne erken veda etmelerine karşın, lig şampiyonluğunu kazanmaları yayın gelirinin yüzde 9 artışla 105 milyon euroya ulaşmasını sağladı.
- Şampiyonlar Ligi'nde elde edilecek başarı ve ticari gelirdeki artış, Chelsea'nin kısa dönemde toplam gelirindeki artışın oranını da belli edecek.

7 Milan

235.8 milyon euro

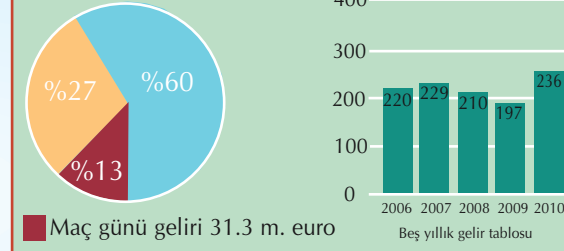

- Bir sezonun aranın ardından Şampiyonlar Ligi'nde mücadele etmek, Milan'ın Football Money League'de üç basamak yükselmesini sağladı. Gelirlerini bir önceki yıla göre yüzde 20 arttıran Milano kulübü, 235 milyon 800 bin euro kazanç elde etti.
- Milan'ın yayın geliri bir önceki yıla göre yüzde 43 oranında arttı. 42 milyon 100 bin euro luk artışın ve 141 milyon 100 bin euro luk yayın gelirinin nedeni Şampiyonlar Ligi.
- Maç günü geliri bir önceki yıla göre yüzde 6 düşen Milan, bu gelir kaleminde 31 milyon 300 bin euro kazandı. Bu gelir kaleminin toplam gelir

içerisindeki payı ise sadece yüzde 13.

- Ticari gelir kalemi de maç günü geliri gibi bir önceki yıla göre düşüş gösterdi. Milan, yüzde 1'lik azalışla 63 milyon 400 bin euro ticari gelir elde etti.
- Kısa vadede Şampiyonlar Ligi'nde elde edilecek

Milan

Maç günü geliri 31.3 m. euro
Yayın geliri 141.1 m. euro
Ticari gelir 63.4 m. euro

başarı, uzun vadede ise maç günü ve yayın gelirlerindeki değişiklik İtalyan kulübünün gelirlerinin artmasındaki önemli noktalar olacak.

8 Liverpool

225.3 milyon euro

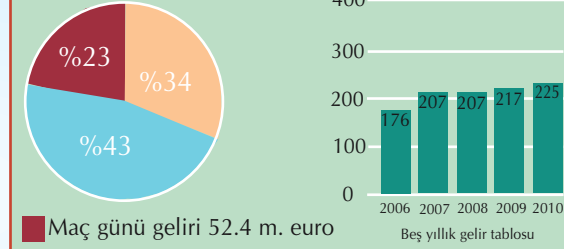

- İlk on sıra içerisinde düşen ekiplerden biri olan Liverpool'un gelecek sezon daha az gelir elde etme olasılığı yüksek. Manchester City'nin yükselişi, Tottenham'ın Şampiyonlar Ligi'nde mücadele etmesi Liverpool'un düşüşüne neden olabilir.
- Liverpool'un seyirci ortalaması yüzde 2 oranında düşmesine karşın maç günü gelirleri 52 milyon 400 bin euroya yükseldi. Evinde 27 karşılaşmaya çıkan Liverpool, maç başına 1 milyon 600 bin euro gelir elde ediyor. Bu, bir önceki sezona göre yüzde 23'lük bir artışı da gösteriyor
- Şampiyonlar Ligi'nde grup aşamasında elenmesine karşın yayın gelirinde de yüzde 7'lik

bir artış kaydetti İngiliz kulübü.

- Liverpool yayın gelirlerindeki artışa karşın ticari gelirlerde bir önceki yıla göre 3 milyon 600 bin euro bir kayıp yaşadı. Bu sezondan geçerli olan Standard Chartered Bank ile yapılan yıllık 20 milyon sterlin kazanç getirecek forma reklamı anlaşması, ticari gelirlerde artış sağlayacak.

Liverpool

Maç günü geliri 52.4 m. euro
Yayın geliri 97.1 m. euro
Ticari gelir 75.8 m. euro

Liverpool'un geçen Ekim ayı içerisinde el değiştirmesi ve yeni stadyum planları, kulübün gelirlerinin önümüzdeki yıllarda artmasını sağlayabilir.

9 Inter

224.8 milyon euro

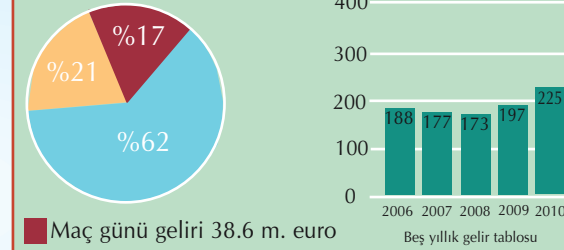

- Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu ve gelirlerdeki yüzde 14'lük artışa karşın Inter, en fazla gelir elde eden kulüpler sıralamasında dokuzuncu basamakta kendine yer bulabildi.
- Milano kulübü, maç günü gelirinde bir önceki yıla göre yüzde 37'lik bir artış sağladı ve 38 milyon 600 bin euro gelir elde etti. Bu, tüm İtalyan kulüpleri içerisinde en yüksek meblağ olsa da genel sıralamada Inter'i on ikinci yaptı.
- Maç günü gelirinde olduğu gibi yayın gelirinde de yüzde 19'lük bir artış kaydeden Inter'in bu kalemdaki kazancı 137 milyon 900 bin euro oldu.
- Ticari gelirler Inter'in bir önceki yıla göre artış gösterdiği başka bir gelir kalemi. İtalyan

kulüpler sıralamasında dokuzuncu basamakta kendine yer bulabildi.

- Milano kulübü, maç günü gelirinde bir önceki yıla göre yüzde 37'lik bir artış sağladı ve 38 milyon 600 bin euro gelir elde etti. Bu, tüm İtalyan kulüpleri içerisinde en yüksek meblağ olsa da genel sıralamada Inter'i on ikinci yaptı.
- Maç günü gelirinde olduğu gibi yayın gelirinde de yüzde 19'lük bir artış kaydeden Inter'in bu kalemdaki kazancı 137 milyon 900 bin euro oldu.
- Ticari gelirler Inter'in bir önceki yıla göre artış gösterdiği başka bir gelir kalemi. İtalyan

Inter

Maç günü geliri 38.6 m. euro
Yayın geliri 137.9 m. euro
Ticari gelir 48.3 m. euro

kulübü, bir önceki seneye göre yüzde 8'lik artışla 48 milyon 300 bin euro gelir elde etti. Inter, bu kategoride genel sıralamada ise 14. sırada yer aldı.

10 Juventus

205 milyon euro

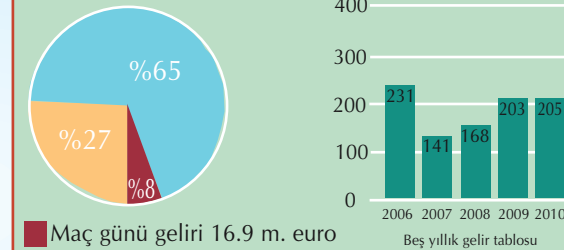

- Üst üste iki sezon Şampiyonlar Ligi'nde yer almasına karşın Juventus bir önceki yıla göre iki basamak geriledi.
- Torino kulübü, ortalama seyirci sayısında elde ettiği yüzde 4'lük artışın karşılığında maç günü gelirini 16 milyon 900 bin euroya yükseltti. Bilet fiyatlarındaki artışa rağmen maç başına elde edilen gelir 700 bin euro ile sınırlı kaldı. Maç günü gelirinin Juventus'un toplam geliri içerisindeki payı sadece yüzde 8.
- Juventus, ticari gelirlerde de bir önceki yıla göre yüzde 2 artış sağladı.
- Yayın geliri en önemli gelir kalemi olmaya devam etti. Toplam gelirin yüzde 65'ini oluşturan yayın geliri karşılığında elde edilen kazanç 135 milyon 500 bin euro.
- Geçen sezonu beşinci sırada tamamlayarak Şampiyonlar Ligi'nde mücadele edememek Juventus'un

basamak geriledi.

- Torino kulübü, ortalama seyirci sayısında elde ettiği yüzde 4'lük artışın karşılığında maç günü gelirini 16 milyon 900 bin euroya yükseltti. Bilet fiyatlarındaki artışa rağmen maç başına elde edilen gelir 700 bin euro ile sınırlı kaldı. Maç günü gelirinin Juventus'un toplam geliri içerisindeki payı sadece yüzde 8.
- Juventus, ticari gelirlerde de bir önceki yıla göre yüzde 2 artış sağladı.
- Yayın geliri en önemli gelir kalemi olmaya devam etti. Toplam gelirin yüzde 65'ini oluşturan yayın geliri karşılığında elde edilen kazanç 135 milyon 500 bin euro.
- Geçen sezonu beşinci sırada tamamlayarak Şampiyonlar Ligi'nde mücadele edememek Juventus'un

Juventus

Maç günü geliri 16.9 m. euro
Yayın geliri 132.5 m. euro
Ticari gelir 55.6 m. euro

gelirinde azalışa neden olacak. Kısa vadede İtalyan kulübünün Para Ligi'nde ilk 10 dışında yer aldığı görülmektedir kimseyi şaşırtmamalı.

Gelmek değil kalmak önemli

Son yıllarda Türk futboluna ve A Millî Takım'a birçok kaleci kazandıran Fenerbahçe kalesinin yeni veliahdı. Kaleci bir babanın oğlu olarak dünyaya gelmiş ve kendi kaderi de aynı yönde çizilmiş. Daha henüz yolun başında ama kalitesinin garanti belgesini A Millî Takım kadrosuna seçilerek aldı. Genç kaleci, kalıcı olmak adına çok çalıştığını ve bugün ulaştığı noktayı kolay kolay bırakmayacağını söylüyor.

Fehmi Mert Günok

Aydın Güvenir

Halı sahada oynarken, yan tarafta arabasını yıkatan Fenerbahçe 2000 Derneği Başkanı Şevket Yılmaz beni görüp beğenmiş. "Gel seni Fenerbahçe'ye götürüyüm" dedi. Ben de hemen kabul edip spor okuluna başladım. 1 hafta sonra lisansım çıktı ve minik takıma alındım.

Edwin Van der Sar'ı beğendiğim için gerek taktik gerekse teknik bakımdan kendisini yakın takibe aldım. Onun maçlarda nasıl davrandığını, yazılarını, röportajlarını çok yakından inceledim. Yani sadece sahada değil, saha dışında da nasıl biri olduğuna dikkatle baktım.

▼Ligimizin eski kalecilerinden, Trabzonspor ve İstanbulspor gibi takımlarda da görev yapmış Mahir Günok'un oğlusun. Kaleci bir babanın oğlu olarak dünyaya gelmek senin de yolunu aynı yönde çizdi diyebilir miyiz?

▲Diyebiliriz ama futbola ilk başladığım yıllarda kaleci olmamda babamın pek bir etkisi yoktu aslında. 7-8 yaşlarındayken babam Kocaelispor'da antrenördü. Babamla birlikte ben de tesislere giderdim. O dönem Kocaelispor'un minik takımıyla 1-2 maça çıktığımı hatırlıyorum, sadece o kadar. Futbola asıl başlamam ise 9 yaşında Fenerbahçe'nin altyapısına girmemle oldu. Daha önce amatörcü basketbol oynuyordum ama kader yönümü futbola doğru çizdi. Ancak ne futbolu ne de kaleciliği seçmemde babamın herhangi bir zorlaması vardı.

Bir tesadüfle Fenerbahçe'de

▼9 yaşındayken Fenerbahçe'nin altyapısına girdiğini söyledin. Baban değilse, o dönem altyapıya girmeni kim sağladı ya da hangi olay vesile oldu?

▲O dönemde arkadaşarımla hem futbol hem de basketbol oynuyordum. Bir gün Göztepe'deki bir halı sahada maç yapıyorduk. O zamanlar Fenerbahçe 2000 Derneği'nin başında da Şevket Yılmaz vardı. Kendisi o gün tesadüfen halı sahanın yanındaki araç yıkama istasyonuna arabasını yıkatmaya gelmiş. Arabasının yıkanmasını beklerken de bizim halı saha maçımızı izlemiş ve beni beğenmiş. Maçtan sonra benimle konuşup, "Gel seni Fenerbahçe'ye götürüyem" şeklinde bir teklif yaptı. Ben de hemen teklifini kabul edip, Fenerbahçe altyapısındaki spor okuluna gitmeye başladım. Yaklaşık 1 hafta sonra da bana lisans çıkarttılar ve böylelikle minik takımla antrenmanlara çıkma şansını yakaladım.

▼Kalecilik kariyerine başladıktan sonra babanın sana ne gibi katkıları oldu?

▲Babamın özellikle mental anlamda çok desteği oluyor. Kaledeyken ne yapmam gerektiğinden öte, psikolojik bakımdan maça nasıl hazırlanmam ve maçtan sonra kendimi nasıl hissetmem gerektiği gibi konularda bana çok şey öğretilmiş yardımcı oluyor. Bunun dışında Fenerbahçe çok iyi bir altyapıya sahip olduğu için, küçükken çok iyi hocalarla çalışma fırsatı buldum. Örneğin, 14-15 yaşlarımdan sonra biraz daha profesyonelleşmeye başlayınca altyapıda önce Tayfun Güder, sonra da Yavuz Şimşek'le çalışmaya başladım.

Özellikle Yavuz Hoca benim buralara kadar gelmemi sağlamış önemli kişilerden biridir. Oynadığım maçları ise babamla birlikte daha sonra evde izliyoruz. Dediğim gibi, babamın bana saha dışında psikolojik açıdan çok desteği oluyor. Maç anında neler yapmam gerektiğini ise hocalarımdan daha iyi bileceğini ve onları dinlemem gerektiğini söylüyor.

▼Futbola başladığın ve

Volkan ağabeye "Bırak artık şu kaleyi de ben geçeyim" diye takılıyorum. Volkan ağabey benim büyüğüm, ancak sonuçta ben o kaleyi almak için çalışıyorum. Onunla rekabet ediyorum yani. Bunu zaten kendisine de söylüyorum. O da her zaman beni teşvik ediyor.

Millî Takım'a çağrıldığını ilk duyduğumda aşırı bir mutluluk yaşadım. Millî Takım ortamı gerçekten çok güzel ve çok farklı. Buraya gelen, bir daha gitmemek için gerçekten elinden gelen her şeyi yapar.

Kaleciler yalnız adamlardır ama ben içine kapanık bir insan değilim. Sosyal hayatımda hep insanlara pozitif enerji vermek isteyen bir yapım var. Saha içinde de arkadaşarımla her zaman diyalog kurmayı, uyarılar yapmayı ihmal etmem.

Buralara elbette herkes bir şekilde gelebilir, ama önemli olan kalıcı olmaktır bana göre. "Zirvede rüzgâr sert eser" diye bir lâf vardır. Ben de kalıcı olmak için sade bir hayat yaşamayı tercih ediyorum. Bu arada özel hayatıma da futbolu sokmamaya çalışıyorum.

altyapıda yetiştiğin dönemlerde bir idolün var mıydı?

▲Yaşım ilerlemeye ve profesyonelleşmeye başladıkça, ünlü kalecileri daha yakından izledim. Özellikle son dönemlerde kendi fiziğime yakın kalecileri takip etmeye daha çok özen gösterdim. En çok da Hollandalı Edwin Van der Sar'ı beğendiğim için gerek taktik gerekse teknik bakımdan kendisini yakın takibe aldım. Onun maçlarda nasıl davrandığını, yazılarını, röportajlarını çok yakından inceledim. Yani sadece sahada değil, saha dışında da nasıl biri olduğuna dikkatle baktım. Bu yüzden gelişme dönemimde bir idolüm varsa, onun Van Der Sar olduğunu söyleyebilirim.

▼Yavuz Şimşek dışında gelişimine katkı sağlayan antrenörler oldu mu?

▲Yavuz Hocayla A takıma çıkışından önceki yıllarda çalışma fırsatım oldu. Özellikle teknik anlamda kalecilik getirdiği tüm detayları kendisinden öğrendim. Bunun dışında A takımında bulunduğum 4 sene içerisinde 4 farklı hocayla çalıştım. İlk kez Zico döneminde A takımla birlikte antrenmanlara çıkmaya başladım. Zico zamanında PAF takımıyla maçlara, A takımla da antrenmanlara çıkıyordum. O dönemde şu an A takımın kaleci antrenörü olan Murat Hocamız vardı yine. Onunla bireysel olarak çalışmaya başladım. Aragones döneminde İspanyol kaleci antrenörü Angel Ferez Crespo ile antrenman yapma fırsatım oldu. Bu benim için çok farklı bir deneyimdi. Çünkü özellikle benim boyumdaki bir kaleci için en zor şey çabuk olmak. Crespo bana ve takımdaki diğer kalecilere özellikle çabukluk çalışması yaptırıyordu. Biliyorsunuz, İspanya'da genelde kısa boylu kaleciler var. O yüzden daha çabuk ve hareketli kalecilere sahipler. Crespo da İspanyol ekolünden geldiği için kalecilikte bu özelliğe çok dikkat ediyordu. Kendisinden çabukluk konusunda çok şey öğrendim. Geçen sezon Daum zamanındaki kaleci antrenörümüz Alman Holger Gehrke de bize güç ve dayanıklılık konularında çok idman yaptırıyordu. Yani şu ana kadar çalıştığım her hocanın farklı konularda bana bir şeyler kattığını söyleyebilirim. Bugünkü hocamız Murat Öztürk'le 4 yıl önce A takımla antrenmanlara ilk çıkmaya başladığım zaman çalıştığım ve uzun süredir tanıdığım için özel bir iletişimim var. Ağabey-kardeş gibiyiz. Bireysel çalışmalarımızda bazen kendisine dönüp, "Hocam bu konuda eksikliğim olduğunu hissediyorum. Siz ne düşünüyorsunuz?" diye soruyorum. Kendisi de bana katılıyor ve o konuda çalışmalar yapmaya başlıyoruz. Bazen de o bana eksikliğim bulunan alanları söylüyor. O zaman da o konuların üzerine idmandan sonra ya da idman içerisinde ekstra çalışmalar yapıyoruz. Murat Hoca çalışmayı seven, sürekli bizi izleyen, yeni çalışma sistemlerini takip eden bir antrenör. Bu yüzden kendisiyle çalışmak bizim için önemli bir şans.

Hedefiniz Şükrü Saracoğlu!

▼En azından bu son döneme kadar Fenerbahçe altyapısından A takıma çok fazla oyuncu çıkmadığını, çıkan oyuncuların da bir-iki isim dışında kalıcı olamadığını görüyoruz. Bu durum altyapıdayken senin gibi genç oyuncuların nasıl etkiliyordu? Altyapıda bulunduğun dönemde geleceğe dair ne gibi hayaller kuruyordun?

▲Bilindiği üzere Fenerbahçe'nin altyapı tesisleri Dereağzı'nda. Biz de altyapıdayken burada antrenman yapıyorduk. Oradan bakıldığında Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Stadi çok net bir şekilde tam olarak gözüküyor. Altyapıdayken kısa süreliğine eğitim vermek amacıyla Hollanda'dan bir

ekip gelmişti. O ekip bize eğitim verdiği sürece altyapıdaki tüm oyunculara her gün stadi göstererek, "Hedefiniz orası. Bir gün siz de orada oynayacaksınız" derdi. Onların bu sözünü hiç unutamam. Bu sözü düşünerek ben de Şükrü Saracoğlu'na bakıp hayal kurardım. Açıkçası hiç umutsuzluğa kapılmadım. Çünkü basamakları teker teker çıkmanın her zaman daha doğru ve sağlam olacağını düşünüyorum. 5'er 5'er çıkarsanız bulunduğunuz bölgeden düşmeniz daha kolay olabilir. Ama sabredip, zor olan

yoldan çıkarsanız işler daha güzel ilerliyor. Ben tüm kategorilerde teker teker yer alıp oynayarak en sonunda A takıma çıkmaya hak kazandım. Bu yüzden buralara gelmem bana göre çok sağlıklı ve sağlam oldu. Tabii ki daha yolun çok başındayım. Yeni çalışıyorum ve öğreneceğim daha çok şey var. Benim gibi altyapı oyuncularına, benim de zamanında yaptığım gibi umutsuzluğa kapılmalarını tavsiye edebilirim. Çünkü bazen şansın ne zaman geleceği hiç belli olmuyor. Bu sene Aykut Hocamız bana, Okay'a ve Gökay'a bu şans vererek bunun en iyi örneğini gösterdi aslında. Altyapıdaki oyuncuların bizim bu durumumuzu görererek kendilerini motive etmeleri gerekiyor. Çünkü biz de bu evrelerden geçtik.

▼Son yıllarda Fenerbahçe'de kalecilik yapmış isimlerin hemen hemen hepsinin yolu A Millî Takım'a uğradı ve burada da çok başarılı oldular. Şu an A Millî Takım Antrenörlerinden Engin İpekoğlu ile Rüstü Reçber ve Volkan Demirel bu konudaki örnek isimler. Sen de şu aralar özellikle Engin Hoca ve Volkan'la çalışma fırsatı buluyorsun. Onların sana verdiği tavsiyeler oluyor mu? Onların yolunda ilerlemek için nelere dikkat ediyorsun?

▲Volkan ağabeyle zaten Fenerbahçe'nin idmanlarında her gün beraberiz. Kendisine ara sıra takıldığım da oluyor, "Ağabey bırak

sonuçta ben o kaleyi almak için çalışıyorum. Onunla rekabet ediyorum yani. Bunu zaten kendisine de söylüyorum. Ancak o da her zaman belirttiğim gibi beni teşvik ediyor. Bu sene ilk kez A Millî Takım'a seçilerek Engin Hoca'yla çalışma fırsatım oldu. Ondandır önemli şeyler öğrenmeye çalışıyorum. Umarım bundan sonra da sözünü ettiğim gelenek benimle devam eder ve Fenerbahçe'nin kalesini devraldıktan sonra A Millî Takım'da da başarılı yıllar geçiririm. Kalecilik, insanın oynadıkça kendisini geliştirdiği bir mevki. Ben de oynadıkça tecrübe kazanmak ve varsa eksikliklerimi kapatmak istiyorum. Ama Fenerbahçe gibi kaliteli bir takım ve oyuncularla antrenman yapmak şimdiden tecrübemi oldukça arttırıyor. Onlarla dar alan antrenmanları bile adeta maç zorluğunda geçiyor.

▼Senin de belirttiğin gibi kaleciliğin diğer mevkilerden farklı olarak bir çeşit usta-çırak ilişkisi var? Bu durum seninle Volkan Demirel arasında nasıl gelişti bugüne kadar?

▲Volkan ağabey her zaman bize "Beni örnek almayın" der (gülüyor). Bu biraz da işin şakası gerçi. Volkan ağabey bana her zaman maç anında ne yapmam gerektiğini değil de yediğim hatalı gollerden sonra nasıl davranmam gerektiğini anlatır. Bunu da zamanında kendi yaptığı hatalar ve bunlardan çıkardığı derslerden yola çıkarak kazandı tecrübelerle söyler. Yani "Benim yaptığım gibi yap" demiyor ama kendi yaptığı hatalardan çıkardığı derslere uygun bir durum geliyorsa, "Şu şekilde davranman daha doğru" şeklinde uyarılarda bulunuyor.

İlk maçında 4 gol yemek beni üzdü

▼Fenerbahçe'de A takımında ilk 11'de sahaya çıktığın ilk maçı ve maç öncesinde neler hissettiğini bizimle paylaşır mısın?

▲Geçen sezon Ocak ayında Ziraat Türkiye Kupası'nda Antalyaspor'la Antalya'da oynadığımız maç benim A takımla ilk 11'de sahaya çıktığım ilk maçı. O maçın öncesi sezonun devre arasına rastlıyorduk. Biz de Antalya'da kamp yapıyorduk. Kampa giderken kaleci antrenörümüze bu maçta oynamayı çok istediğimi söylemiştim. Çünkü hem biz gruptan çıkmayı garantilemiştik hem de kendimi bir seneli maçta sahaya çıkarmak için hazır hissediyordum. O da bana bunu değerlendireceğini söylemişti. Ancak maçtan bir gün önce, takım ikinci yarıya hazırlık aşamasında

olduğu için kalede Volkan ağabeyin oynayacağını söyledi. Maç sabahı, o gün oynamayacak oyuncularla idman yaptık. Maç saatine doğru Volkan ağabey kasığında bir ağrı olduğunu ve oynamayacağını hissettiğini teknik heyete bildirdi. Bu gelişme üzerine maça 2 saat kala benim oynamama karar verildi. Hiç beklemediğim için bir anda tabii ki içimde büyük bir heyecan oldu. Sabahki antrenmandan dolayı yorgunluk da var. Hepsi üst üste gelince "Nasıl olacak acaba?" diye düşünmeye başladım açıkçası. Sahaya ısınmak için çıktığımızda heyecanımı yenmiş gibi duruyordum ama maç başlayınca tekrardan heyecana kapıldım. Belki yorgun değildim ama heyecandan dolayı çok yorgun olduğumu, bacaklarımın ağırlaştığını hissettim. O maç da benim açımdan peki iyi geçmedi aslında. 4-3 kaybetmiştik. Benim gollerde yapabileceğim çok bir şey yoktu fakat ilk maçta 4 gol yemek beni üzdü. Ancak daha önceleri yanlış hatırlamıyorsam ya Rüştü ya da Volkan ağabeyin oynadığı maçlarda benim gibi 4 gol yediğini öğrenince içim biraz rahatladı.

▼Bu sezon da ligde ilk yarıda Antalyaspor, Trabzonspor ve Manisaspor maçlarında forma giydin. Ancak ne şanstır ki, kendi sahanızda oynadığınız Antalyaspor ve Manisaspor maçlarının ikisi de seyircisizdi. Yani ligde şu ana kadar taraftarlarla buluşamadın.

▲Evet, aynen dediğiniz gibi, Antalyaspor ve Manisaspor maçlarında seyirci olmadığı için taraftarlarımızla buluşamadım. Ancak bu sezon devre arasına denk gelen iç sahadaki Gençlerbirliği maçında forma şans buldum. Ama kupadan elendiğimiz için bu maçta da seyirci sayısı oldukça azdı. Sözün kısası, taraftarımızın önünde dolu tribünlere karşı bir maçta oynamayı ipe çekiyorum. Çünkü stadyum dolu, taraftar da coşkulu olunca insanın resmen oynayası geliyor. "O tribünlere bir kendimi gösterebilsem, onları ayağa kaldırabilsem" diyorsunuz içinizden.

▼Volkan Babacan'ın Kayserispor'a gidişinden sonra takımda ikinci kaleci konumuna geldin. Bu biraz daha ağır bir sorumluluk. Çünkü her an oynayabilecek durumda olman gerekiyor. Örnek olarak ligin ilk haftasında Antalyaspor maçında Volkan'ın sakatlanması sonucu oyuna girmeni gösterebiliriz. Bu durum seni nasıl etkiliyor ve kendini nasıl sürekli hazır tutmaya çalışıyorsun?

▲Aragones ve Daum dönemlerinde üçüncü kaleci olarak takımda yer almaya başladım. Önceden de dediğim gibi ben teker teker

yükselmenin daha doğru olduğunu düşünüyorum. Önce ikinci kaleci olacaksınız ki, sonra birinci kaleci olabilirsiniz. Ben ilk önce ikinci kaleci olabilmek için gayret ettim. Sonra da Volkan gidince bu sene ikinci kaleciliğe yükseldim. Bu da benim istediğim bir gelişme şekli; teker teker. Çalışmalarımın karşılığını aldım diyebilirim. Bu konuda anlatmak istediğim şey şu; ben çalışarak her zaman, her duruma hazır olmak zorundayım. O yüzden gerek ikinci kaleciliğe, gerekse de birinci kaleciliğe yükseldiğimde her zaman hazır olmak ve bu sorumluluğu taşımak durumundayım. Bunu da herkese göstermek için sabırsızlanıyorum.

A Millî Takım'dan geri dönülmez!

▼U16 Millî Takım'ından beri Genç Millî Takım kadrolarında yer aldın ve sonunda A Millî Takım'a yükselmeyi başardın. O kadroda yer almak seni nasıl etkiledi, neler hissettirdi?

▲Türkiye-Güney Kore maçı sayesinde A Millî Takım'a ilk kez katılma şans buldum. Millî Takım'a çağrıldığımı ilk duyduğumda aşırı bir mutluluk yaşadım açıkçası. Millî Takım ortamı da gerçekten çok güzel ve çok farklı. Buraya gelen, bir daha gitmemek için gerçekten elinden gelen her şeyi yapar. Ben de buraları gördükten sonra aynı şekilde çalışmalara devam edip, kendi takımında da daha çok süre alarak buradan kopmamak için çok çalışacağım. Formasını giymek kismet olmadı ama Millî Takım'ın antrenmanlarında bile bulunmak gerçekten inanılmaz bir şey.

▼Henüz çok gençsin ama kariyerinde unutamadığın bir maç var mı?

▲A takım bazında şimdilik yok, çünkü daha yolun başındayım. PAF takımıyla sahaya çıktığım son maçta tesadüfen Galatasaray'a, ondan öncekinde de Beşiktaş'a karşı oynamıştım. O iki maçta da çok iyi performans göstermiştim. Şimdiye kadar unutamadığım maç deyince onlar aklıma geliyor.

▼Kariyer planlamanda neler var?

▲Profesyonel anlamda futbola başladığımdan beri en çok İngiltere Premier Ligi'ni takip etmişimdir. Çok beğendiğim ve sempatiimin oldukça fazla olduğu bir lig. Ancak, ileride Fenerbahçe kalesinde çok başarılı olup, taraftarların sevgilisi ve takımın değişilmez bir ismi

olmayı becerebilirim burada sonuna kadar kalmak isterim. Avrupa'ya gitme şansım olursa da İngiltere benim için her zaman hedeftir.

Arkadaşına sırtını dönmeyen tek adam!

▼Kaleciler genellikle içlerine kapanık, yalnız adamlardır. Maç anında da diğer arkadaşlarına göre hep tek başlarındırlar aslında. Sen de böyle bir insan mısın?

▲Hayır, içine kapanık bir insan değilim. Sosyal hayatımda hep insanlara pozitif enerji vermek isteyen bir yapım var. Saha içinde de arkadaşlarımla her zaman diyalog kurmayı, uyarılar yapmayı ihmal etmem. Ama dediğiniz gibi kaleciler yalnız adamlardır. Hatta eskilerin bize bu konuda söylediği bir söz vardır; "Kaleciler hep siyah giyer" derler. Gerçekten dedikleri gibi hep siyah giyermiş eskiden kaleciler. Kara talihli adam şeklinde benzetmeler yapılmış. Belki eski dönemdeki kaleciler kişilik olarak da öyleydi, bilemiyorum. Ama bizim dönemimizde, kendi adıma konuşmak gerekirse, öyle bir içine kapanıklık olduğunu söyleyemem. Bunun yanı sıra, gene hocalarımızın kalecilerle ilgili bize yaptığı şu benzetmeyi de belirtmeden geçemeyeceğim, "Bir kaleci, saha içerisinde arkadaşlarına sırtını dönmeyen tek adamdır."

▼Sana göre İstanbul'da yaşayan genç bir oyuncu olmanın zorlukları var mı? Özel hayatında neler yapmayı seversin?

▲Ben İstanbul'da büyüdüm. Doğduğum sırada babam Karabükspor'un kalesini koruduğu için 1 Mart 1989'da Karabük'te dünyaya gelmişim. Bundan 2 sene sonra babam

İstanbulspor'a transfer olmuş. Arada kısa bir Kocaeli geçmişi olsa da o dönemden beri İstanbul'dayım. Şu anda da ailemle birlikte yaşıyorum. İstanbul'a belki dışarıdan gelen, özellikle genç oyuncular alışma sürecinde zorluklar yaşayabilir ama ben İstanbul'da büyüdüğümünden, ailemin beni yetiştirme tarzından ve de hâlâ ailemle yaşıyor olmamdan dolayı bir sıkıntı çekmiyorum. Sade bir yaşantım var. Çünkü bu zamanda İstanbul'da tabiri caizse çılginca yaşarsanız sıkıntı çekebilirsiniz. Buralara elbette herkes bir şekilde gelebilir, ama önemli olan kalıcı olmaktır bana göre. "Zirvede rüzgâr sert eser" diye bir lâf vardır. Ben de o yüzden kalıcı olmak için sade bir hayat yaşamayı tercih ediyorum. Antrenmanlar ve ev arasında gidip geliyorum. Sadece takım arkadaşlarımla beraber topluca çıkarsak bir yerlere giderim. Özel yaşamımda ise futbolla pek ilgilenmiyorum açıkçası. Yakın arkadaşlarım diyebileceğim 2-3 çocukluk arkadaşım var. Onlarla beraber vakit geçiririm genelde. Onlarla birlikte futbol dışında her şeyi konuşuruz. Özel hayatıma futbolu sokmamaya özen gösteriyorum.

Başsağlığı
Şubat ayı içinde annesi Necmiye Günok'u kaybeden Mert Günok'a ve babası kaleci antrenörü Mahir Günok'a başsağlığı dileriz.

Transferde kış güneşi mi doğdu?

Her sene ligin ilk devresinden umduğunu bulamayan takımların ipe çektığı, kimilerininse kaldırılmasından yana olduğu dönem, bu sezon geçen sezona oranla daha hareketliydi. Harcanan meblağın büyük çoğunluğu birkaç oyuncu üzerine odaklandı ve Premier Lig kaynaklıydı. Dile kolay, tam 2 transfer rekoru kırıldı ve ilk devreyi iyi bitirmeyen Liverpool, olayların ortasında yer aldı. İbrahim Affelay ya da Antonio Cassano gibi yıldız transferleri de yok değildi. Son bölüme kadar durgun gidiyormuş gibi gözükken dönem, kendi kategorisinde son yılların en çok konuşulan transfer dönemiydi.

Uygar **Karaca**

Premier Lig

Son yıllardaki mali krizler, yatırımcı patronların bir hayli çoğalmaya başladığı Premier Lig'i pek de etkilememiş gibi gözüküyor. Transferin son gününe kadar da gündemde kalmayı başaran İngiltere'nin bu en üst düzey kulüplerarası futbol ligi, iki büyük haberle çalkalandı. Önce Newcastle United'in yıldızı Andy Carroll, 35 milyon poundluk bir ücretle Liverpool'un yolunu tuttu. Yeni sahipleriyle bu şaşırtıcı hamleyle imza atan Kızıllar, saatler sonrasında son dönemin verimsiz İspanyol yıldızı Fernando Torres'ı 50 milyon pounda Chelsea'ye sattı. Bundan bir önceki en pahalı transferse bir yaz döneminde gelmiş, Real Madridli Robinho'nun 32.7 milyon pounda Manchester City'ye geçmesiyle sonlanmıştı. Toplam harcama 361.7 milyon dolardı ki, bu miktar İtalya, İspanya, Fransa ve Almanya liglerinde yapılan harcamaların iki katından fazla.

Fernando Torres: Tam 50 milyon pounda Britanya transfer rekorunun bir ara dönemde kırılması şaşırtıcı. Anlaşılan Abramovich, ilk devredeki başarısızlığa rağmen takımı gündemde tutmak ve güçlü göstermek için transfer silahını

çektii. Sonuç; Atletico Madrid'in yıldızı, Liverpool taraftarının sevgilisi olmuş, fakat son 1.5 sezondur sakatlıklarla ameliyatlara İspanya Millî Takımı dâhil

yokları oynayan bir Torres'in transferin son gününde Londra'nın Mavilerine geçişi. Carlo Ancelotti'nin eli güçlendi fakat bakalım bu kadar sansasyonun üzerine Torres eski katkı düzeyine ulaşabilecek mi? **Andy Carroll:** Karşımızda, Newcastle United kulübüne satışıyla en büyük parayı kazandıran oyuncu, 35 milyon poundluk Andy Carroll. Magpies'la çıktığı 19 Premier Lig maçında 11 gol kaydedip İngiltere Millî Takımı'na kazandırılması, selefi Torres'in aksine, onun yükselen bir yıldız olduğunu kanıtlar nitelikte. Kısa sürede kahraman mertebesine yükselme potansiyeline sahip Carroll için tek ciddi problem, başının sıklıkla derde girmesi.

Andy Carroll Luis Suarez

Luis Suarez: Dünya Kupası performansından sonra geç gelmiş bir transfer olarak bile nitelendirilebilir. Ajax, Uruguaylı golcüsünü daha fazla tutamadı. Hele hele 22.7 milyon pound civarındaki teklifi duyunca. Belki Liverpool taraftarları da bu kadarını beklemiyorlardı ama Kenny Dalglish'le çalışmaya başlayan yeni sahip Fenway Grubu'nun sürprizleri önümüzdeki yaz da sürebilir.

Edin Dzeko: Ne zaman Premier Lig'e geçecek diye bekleniyordu; kismet bu zamanaymış. 27 milyon poundluk bonservis bedeli, onu en

Edin Dzeko

pahalı 8. Premier Lig transferi yapıyor. Manchester City'nin el değiştirmesi döneminden sonra "her transfer dönemine bir yıldız" serisinin son ürünü. Carlos Tevez ve Mario Balotelli'nin hücumdaki yeni takım arkadaşı, 4 yıllık Wolfsburg kariyerine

Bundesliga şampiyonluğuyla 111 maçta 66 gol sığdırmıştı. Ancak daha şimdiden İngiliz futbolunun "fizikseliği" boyutundan etkilendiğini vurguluyor ve alışmasının zaman alabileceğini ima ediyor.

David Luiz: Chelsea'nin sezonun ilk yarısındaki başarısızlığında fatura çoğu kez savunmaya kesildi ve Abramovich de çözümü buldu; 5.5 yıllığına 21.3 milyon poundla, Benfica'nın Brezilyalı savunmacısı David Luiz'i transfer etmek. Bu yaz Brezilya Millî Takımı'na kadar yükselen genç savunmacı, Carlo Ancelotti'nin epeydir aklındaki bir stoperdi.

David Luiz

La Liga

Genel ekonomik durgunluğun hissedildiği bir başka ülke olan İspanya da diğer büyük Avrupa

ülkelerinden geri kalmadı ve uçuk meblağların dönmediği günlerde imkân dâhilinde kadrolarda değişikliklere rastlandı. Bununla beraber, geçen yıla göre toplam harcama üç katına çıktı. Ancak 38.45 milyon euro, Premier Lig'le kıyaslandığında fazla büyük bir para sayılmaz. Transferlerin pek çoğu kiralık usulüyle gerçekleşti. Örneğin yeni sahibiyile atağa kalkmaya ve ligde kalmaya kararlı Malaga, toplam 5 oyuncuyu kadrosuna kattı. Katarlı Şeyh Abdullah Bin Nasser Al-Thani, aralarında Martin Demichelis, Julio Baptista, Enzo Marezca gibi isimlerin bulunduğu tecrübeli oyuncular için yalnızca 7 milyon euro harcadı. Harcamada en büyük paya Juanfran ve Elias'ı 11 milyon euroya kadrosuna katan Atletico Madrid'indi. Tabii Emmanuel Adebayor ve İbrahim Affelay'in İspanya'ya gelişi de ligin marka değerine katkıda bulundu. Hercules ve Levante suya sabuna dokunmadan bitirdiler Ocak ayını.

Emmanuel Adebayor: Aslında herkes, belki kendisi de onun Juventus'a kiralanmasını bekliliyordu. Manchester City'nin yeni sahibiyile yaptığı ilk icraatlardan biriydi fakat Roberto Mancini'yle anlaşamadı. Tabii transferde çok para harcamadan nokta atışını hedefleyen Real Madrid, sakatlanan Gonzalo Higuain'in yerini doldurmaya can atıyordu ve Adebayor bu iş için biçilmez kaftandı. Karim Benzema'nın en büyük yardımcısı olmaya aday.

Emmanuel Adebayor

İbrahim Affelay Bosman sonrası dönemin geleneği olarak Ajax takımının yakaladığı yetenekli genç oyuncu topluluğu, özellikle bu ara transferde ciddi şekilde bozuldu ve ilk ayrılan Affelay'dı. Zaten Barcelona'nın güçlü olduğu bir bölgeye transfer edilen Affelay, ciddi bir rekabetle karşı karşıya. Ancak Xavi ya da Iniesta'nın olası bir sakatlığı halinde, yaratıcı ve taraftarları heyecanlandıracak yeni bir yıldız ihtiyacı vardı ve Affelay'in de bu işi Seydou Keita'dan daha iyi yapacağını düşünenler az değil. Pedro'nun da bazen dinlenmesi gerektiği göz önüne alınırsa, Affelay'in önemi bir kat daha artabilir.

İbrahim Affelay

ödeme kabul etti. Medel'in önemli özelliklerinden biri, savunmanın ortasında da oynayabilmesi. Defansif orta sahada da Didier Zokora'yla Federico Fazio'nun yanına gelebilir ya da önünü kesebilir. **Ivan Rakitic:** Ligde ve Avrupa'da iddiasını korumak isteyen Sevilla'dan orta sahaya bu kez daha çok hücumu yönelik bir katkı daha geldi; Schalke'nin gitmesine izin verdiği Rakitic. Büyük bir yıldız potansiyeline sahip olduğu kesin, ancak tam anlamıyla parlamadığı da bir gerçek. Eski Basel'li eline yeni bir fırsat geçirdi ve ligin ilk devresinde hem savunmada hem de hücumda bocalayan, Jesus Navas'tan yoksun bir Sevilla'ya yaratıcılık katması kuvvetli muhtemel. Kulübe maliyetiyse yaklaşık 5 milyon euro.

Ivan Rakitic

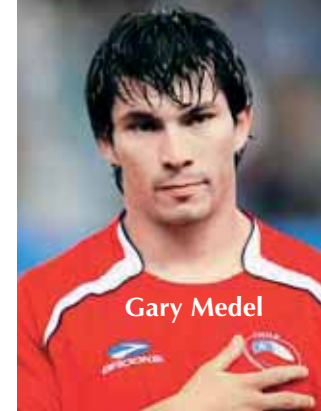
İtalya

Serbest transfer ve kiralık modelinin yine yaygın olarak kullanıldığı Seri A'da da önemli yer değiştirmelere rastlandı. En hareketli takım, şampiyonluk yolunda kadrosunu daha da güçlendiren ve Mark Van Bommel, Nicola Legrottaglie gibi deneyimli oyuncularını bonservis ödemesiyle, Antonio Cassano'yuysa servet dökmeden almayı başaran Milan oldu. En çok harcamaların yanında, sakatlıklardan kurtulamayınca başka çaresi kalmayan Inter geliyordu. Savunmayı 15 milyon euroluk Andrea Ranocchia'yla güçlendirdiler; Sampdoria'dan Pazzini içinse 12 milyon euro ödediler. Transfer dedikodularında adı geçen Juventus'sa genellikle görüşmelerden eli boş döndü ama gözüküyor.

Julio Baptista

Gary Medel: Defansif bir orta saha arayan Sevilla, Gary Medel'de karar kıldı. Şilili oyuncu Universidad de Católica'daki günlerinden sonra Boca Juniors'ta 2008 Apertura'nın en başarılı oyuncusu seçildi. Millî takımla Dünya Kupası'nda da parlayan Medel için Sevilla 6 milyon euro

Gary Medel

Alberto Gilardino'nun yaptığı büyük transferi gerçekleştirme de, Sampdoria'daki futboluyla beklenen çıkışı yaparak Inter'e geçmeyi başardı.

Antonio Cassano: Bir şans daha. Büyük yıldız Cassano, hep sönmemek üzereyken kullerinden doğdu. Teknik direktörlerle problem yaşamaktan bıkmayan golcü 28 yaşında ve önünde yepyeni bir fırsat daha var. Roma'da ve Real Madrid'de büyük takım tecrübesi yaşamıştı; fakat Sampdoria'daki şovü görmezden gelinecek gibi değildi. Milan'daki fırsatı değerlendirme İtalya Millî Takımı için de çok mühim.

Allesandro Matri: Roberto Donadoni'yle Cagliari'de parlayan yıldızı, sonunda onu Juventuslu yaptı. Sardunyalılar, sezon sonunda isterlerse 15.5 milyon euro daha alıp, ilk yarıda 22 maçta 11 gol atmış genç forvetin bonservisini de verecek. Aslında Milan altyapısında yetişen ancak tutunamadıktan sonra Cagliari'ye gelip parlamak için Roberto Aquafresca'nın gitmesini bekleyen Matri'nin yükü, Fabio Quagliarella, Luca Toni ve Vincenzo Iaquinta'nın yokluğunda ağır.

Urby Emanuelson Elbette Ajax'la olan sözleşmesinin son 6 ayında bulunması, transferi hızlandıran bir etken. 3.5 yıllık kontratı imzalayan Hollandalı oyuncu, millî takım forması giydi ama hep

Giampaolo Pazzini

büyük turnuvaları kaçırdı. Özellikle neredeyse hiç oynamayan Marek Jankulovski'nin tek sol ayaklı savunmacı olduğu Milan'da, epey yazıp çizilen sol bekte de işe yarayabilir ama şu ana dek hep orta sahanın solunda kullanıldı.

Yuto Nagatomo: Japon oyuncu Inter'e transfer olarak bir rüyayı gerçekleştirdi. Tokyo'da parlayan bu sol bek, bu sezon başı Cesana'nın yolunu tutarken başına geleceklere haberdar mıydı acaba?

Antonio Cassano

Bundesliga

Alışveriş konusunda aslında Premier Lig'in de üzerinde bir çizgide giden Bundesliga'da, eski büyük yıldızlar daha çok bir bir ülkeyi terk etti geride bıraktığımız Ocak ayı içinde. Fakat geçtiğimiz yılki 17 milyon eurodan 56.7 milyon euroya çıkan harcamalar, hareketliliğe işaret. Gidenlerin yerlerine ya yeni, genç,

potansiyeli yüksek oyuncular geldi, ya da dikkat çekici olmayan ülkelerden, dikkat çekici futbolcular transfer edildi ve 2007-2008'den bu yana sürdürdükleri, "transferde kâr" trendini bozmadılar. Elbette ki transferin en çok konuşulan üç takımı Wolfsburg, Schalke ve Bayern Münih olarak sıralandı. Ligin ilk yarısından istediğini elde edemeyen Wolfsburg, Ocak başında Edin Dzeko'yu kaybedince adeta çıldırdı ve paranın yarısını transfere harcadı. Kayserispor'a gelen Karim Ziani ve

İtalya Millî Takımı formasını giymiş Andrea Barzagli'nin de bulunduğu 5 oyuncusu başka takımlara gitti ama Dzeko'nun yerini Leverkusen'de gözden düşen Patrick Helmes'le doldurdular. Schalke 04'ün teknik direktörü Felix Magath'sa, Şampiyonlar Ligi'nde son 16 turunu

Yuto Nagatomo

Urby Emanuelson

geçmeye hazırlanan takım içinde biraz da eleştirilere hedef olan, kimilerine göre panik değişiklikler yaptı. Hırvat orta saha oyuncusu Ivan Rakitic'in Sevilla'ya gitmesine razı olurken yerine düşündükleri veteran Yunan forvet Angelos Charisteas ve Gana orta sahasından Anthony Annan'dı. Bayern Münih'se nokta atışı denedi ve Hoffenheim'dan Luiz Gustavo Diaz'ı aldı.

Luiz : Yeni dönemin ilk transferlerinden biriydi. Hoffenheim gibi, bir anda kendini Bundesliga'da bulmuş ve hiç de fena işler çıkarmamış bir kulüpseniz, sonunda olacağı budur; önemli yıldızları birer birer

Luiz Gustavo

kaybetmek. Takımın en güvenilir oyuncularından olan Brezilyalı defansif orta saha oyuncusunun yaklaşık 15 milyon euroya Bayern Münih'e gitmesi, Ralf Rangnick'i kızdırdı ve takımı amatör kümeden Bundesliga'ya taşıyan deneyimli hoca istifasını verdi. Savunmanın ortasında hatta sol bekte bile kullanılabilir olan Gustavo, Bayern'de büyük ihtimalle Mark Van Bommel'den boşalan mevkie yerleşecek.

Tuncay Şanlı: Medyanın "Türkiye'ye döndü, dönüyor" yakıştırmalarına rağmen Tuncay, çok ciddi bir şans yakaladı. Stoke

City'de forma fırsatı bulamayınca, Middlesbrough'daki eski hocası Steve McLaren'ın takımı Wolfsburg'a gitti. Ancak McLaren de Wolfsburg'dan ayrıldı ve Tuncay Şanlı şimdi eski futbol efsanelerinden

Tuncay Şanlı

Littbarski'nin gözüne girmeye çalışacak. **Koo Ja Cheol** Doğal güzellikleriyle ünlü Jeju Adası'nın Güney Kore Ligi K-League'deki takımı Jeju United'dan Koo-Ja Cheol, soluğu Wolfsburg'da aldı. Millî takımın bu yeni oyuncusu, yeni tamamlanan Asya Kupası'nda yıldızlaştı.

Yohandy Orozco: Wolfsburg taraftarını heyecanlandıracak bir başka oyuncuya, kimilerince Venezuela'nın Messi'si olarak anılan Yohandy Orozco'ydü. FC Zulia'dan gelen yaratıcı ve hızlı orta saha oyuncusunu, yine yeni tamamlanan 20 Yaş Altı Güney Amerika Futbol Şampiyonası'nda oynadı ancak takım "olumlu" yenilgiler alarak ilk turda elendi.

Ryan Babbel Liverpool'daki verimi düşmeye başladıktan sonra o da gözden düştü ve neredeyse yetiştiği kulüp olan Ajax'a dönecekti. Fakat bonservisi pahalı geldiğinden, Bundesliga'nın yolunu tuttu ve Chinedu Obasi'nin sakatlanması, Demba Ba'nın ayrılmasıyla hücumda alternatifler arayan Hoffenheim için önemli bir silah haline geldi. Liverpool'a ödenen 7 milyon euro, onu bu transfer döneminde, Almanya'daki en pahalılardan biri yapmaktaydı.

Anthony Annan Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan'ın yeğeni olduğu, ta 2007'deki Afrika Uluslar Kupası'nda, Gana formasıyla oynarken ortaya çıkan Anthony Annan, Schalke'nin ara

Koo Ja Cheol

transferdeki sürprizi oldu. Kariyerinin büyük bölümünü Norveç'te geçiren Afrikalı orta saha oyuncusu, Rosenborg'la Norveç Ligi şampiyonluğu kazanmıştı ve Avrupa Ligi'nde de oynadı. O da yüksek teknikli, çalışkan bir oyuncu. 2.5 milyon euroluk bu transfer orta sahaya direnç katacak.

Fransa

Maddi problemlerin su yüzüne çıktığı bir Lig Fransa. Kulüplerin toplam borcu 130 milyon doları bulmuş durumda ve neyse ki bu gerçeğin farkında olan kulüpler de önemli yıldızlarının daha küçük hedefli takımlara gitmesine seyirci kaldı ve genellikle kiralık modelinin ya da serbest transferin ötesine geçmedi. Örneğin Claude Puel'in zamanında Lille'den getirdiği Jean Il Makoun, Lyon'u terk edip 6 milyon euro karşılığında Sunderland'e geçti. PSC'nin yıldız orta saha oyuncusu Stephane Sessegnon da yaklaşık 7 milyon euro karşılığında West Ham'a gönderildi. Liderle arasındaki farkı kapatmaya çalışan Marsilya da Hatem Ben Arfa, Riou ve M'Bow'la yollarını ayırdı ancak kimseyi transfer etmedi. Jean Tigana'nın ekibi Bordeaux da David Bellion, Fernando Cavenaghi ve Maazou'yla yollarını ayırıp sadece Brezilyalı Andre'yi ekibe kattı. Şampiyonluk mücadelesi veren Lille dahi, yeni millî olmuş savunmacısı Adil Rami'nin bonservisini Valencia'ya verdi ama şampiyonluk yarışında, en azından sezon sonuna dek kendisinden faydalanabilecek. Ligdeki genel tabloya aykırı gözükebilecek tek bir takım varsa, o da Monaco'ydü. Ülke tarihinin en başarılı takımlarından biri olan kulüp, ilk devre biterken düşme tehdidini yakından hissetti ve 6 gelen, 5 gidenle transferde en aktif Fransız kulübü oldu.

Ryan Babbel

Ryan Babbel

Anthony Annan

Mamadou Diarra: Guy Lacombe'un yerine getirilen Laurent Banide, bolca tecrübeli oyuncularla Monaco kadrosunu takviye

Mamadou Diarra

etmek istedi ve defansif orta saha oyuncusu tercihi Mali kaptanı oldu. Sezon başında sakatlanıp Real Madrid yedek kulübesini bolca ısıttıktan sonra kısıtlı süre bulabilmek, opsiyonlarını gözden geçirmesine yol açtı. Montpellier'den kiralanılan Lacombe'la beraber orta alanı toparlamaya çalışacak.

Pascal Feindouno: Ara transferdeki tanıdık yüzlerden biri de Gineli atak oyuncusuydu. Nijerli forvet Moussa Maazou'nun sakatlanmasıyla eli daralan Monaco Teknik Direktörü Laurent Banide, St. Etienne'de 4 sezon oynayan ve şansını bir ara da İngiltere'deki başarısız girişimlerde yoklayan Feindouno'yu Katar çöllerinden getirdi. Millî takımın değişmez oyuncusu, "Artık unutulduğum, halen bir şeyleri yapabileceğimi göstermek istiyorum" diyor.

Pascal Feindouno

Ara transferin geleceği

Tüm bu hareketlilikten sonra şimdilerde futbolcular liglerine ve kulüplerine alışmaya çalışıyor. Ancak geriye kalan iki soru var. Acaba ara transfer dönemi sadece yarar mı getiriyor? Kimilerine göre Ocak transfer dönemi, daha uzun vadeli planları yok ediyor. Dahası, bir takım zengin kulüp sahipleri, taraftarı mutlu etmek ve başarısız sonuçlardan sonra yükselen gerilimi azaltmak için bazı kurbanlar seçiyor; kalabalık kadrolarındaki "işe yaramaz" oyuncularını gönderme şansı buluyor ve böylelikle ortalıkta istikrar, güven ve uzun vadeli plan diye bir şey kalmıyor. Diğer taraftan işin bir de sürdürülebilirlik boyutu var. Önümüzdeki sezondan itibaren UEFA'nın mali kriterleri yavaş yavaş devreye girecek. Acaba burada yapılan harcamalar, sonraki dönemlerden alınan bir kredi mi ve gelecekte çok daha durgun transfer dönemleri bizleri mi bekliyor? Bekleyecek ve göreceğiz.

Sol çizgide bir dinamo

Galatasaray altyapısında aradıklarını Abdullah Avcı sayesinde Belediyespör'da bulan bir oyuncu o. Özeleştirir yapabildiği, eksiklerinin farkında olan ve bunların üzerine gidebilen farklı bir oyuncu tipi. Kaydını dondurmuş olsa da işletme öğrencisi, matematiği seviyor, giderek büyüyen bir de kütüphaneye sahip diyelim, siz de farkının farkına varın. Görev aldığı sol çizgiyi bir uçtan bir uca başarıyla kullanabilen özellikleriyle dikkat çekiyor ve Millî Takım'ın kadrosunda yer alıyor. En büyük hedefleri ay-yıldızlı formayla sahaya çıkabilmek ve bir gün çocukluk hayali Liverpool'da oynayabilmek.

Gökhan Süzen

Nihat Özten

▼ Bugüne dek gençler kategorisi dâhil hiç ay-yıldızlı formayı giymemiş bir oyuncu olarak A Millî Takım kadrosunda yer almak nasıl bir duygu? ▲ Öncelikle altyapı dönemlerimin çok parlak geçmediğini söylemem gerek. O zamanlar benimle birlikte oynayan arkadaşlarımın neredeyse hepsi birkaç kez millî oldu, ama ben olmadım. Tabii bunda benim zaman zaman oynayamamam ve bir istikrar yakalayamamamın etkisi büyüktü. Bunun burukluğu her zaman içimde oldu ancak hiçbir zaman kendimi A Millî Takım için hazırlamayı bırakmadım. Hep orayı hedeflemiştim kendime ve 2 sezondur da Süper Lig'de üstüne koyarak ilerlediğimi düşünüyorum. Hollanda maçı kampına davet edilmişim ancak sakatlığım nedeniyle kampa dâhil olamadım. Şimdi de Güney Kore maçının kadrosuna katıldım ve forma giymesem de yedek kulübesinde yerimi aldım. Bu bile büyük bir mutluluk. Zamanı geldiğinde o formayı giyeceğimi ve ülkem en iyi şekilde temsil edeceğimi biliyorum. O duyguyu yaşamadım ama düşüncesi bile beni çok heyecandırıyor. Sanırım millî

formayla sahaya çıkacağım gün, hayatımın en mutlu anlarından birisi olacak. ▼ 15 yaşında Galatasaray altyapısına dâhil olduğunu biliyoruz. Düzce'den Galatasaray'a yolun nasıl düştü? Seni kim, nasıl keşfetti o dönemde? ▲ Düzcespor'da oynarken Bilecik'te 14-16 yaş grubu Türkiye Şampiyonası'na katılmıştık ve orada Galatasaray da vardı. Bursaspor'la eşleştik ve elememiz halinde Galatasaray'la oynayacaktık. Bursaspor'la oynadığımız iki maçı Galatasaray'ın hocaları ve transfer komitesinden yetkilileri de izledi. Hayatımın bu iki maçı değiştirdiğini söyleyebilirim. Bursaspor maçlarımızı izleyen Muharrem ve Zafer Hoca, beni Galatasaray'a almak istediklerini söylediler. Hayatımın en mutlu anlarından birisiydi. Çünkü çocukluğumdan beri tuttuğum bir takım beni almak istiyordu. O dönemde Beşiktaş ve Sakaryaspor'dan teklifler almıştım ve Sakaryaspor da Süper Lig'de oynuyordu. Galatasaray'ı olmam ve o insanların bana çok samimi yaklaşımı nedeniyle Galatasaray'ı tercih ettim. ▼ Çok genç bir yaşta Galatasaray'a geldin.

Altyapı dönemlerim çok parlak geçmedi. Benimle birlikte oynayan arkadaşlarımın neredeyse hepsi millî oldu ama ben olmadım. Ancak hiçbir zaman kendimi hazırlamayı bırakmadım. Güney Kore maçının kadrosunda yer almak bile benim için büyük bir mutluluk.

Düzcespor'da oynarken 14-16 yaş grubu Türkiye Şampiyonası'nda Bursaspor'la iki maç yapmıştık. O maçları Galatasaray'ın hocaları da izledi. Hayatımın bu iki maçı değiştirdiğini söyleyebilirim. Beşiktaş ve Sakaryaspor'un da teklifleri vardı ama ben Galatasaray'ı seçtim.

Galatasaray altyapısında Abdullah Avcı benimle çok ilgileniyordu. Ancak o gittikten sonra ilk on birdeki yerimi kaybettim. Futbol geleceğim için Galatasaray'dan ayrılmak istedim. Abdullah Hoca devreye girerek beni Büyükşehir Belediyespor'a transfer etti.

Pişmem için Alibeyköyspor'a kiralandım. Sürekli oynadığım için kendimi tam bir futbolcu gibi hissettim. Daha önce bir hücum oyuncusuyken Abdullah Hoca'nın isteği doğrultusunda sol bek oynamayı öğrendim ve Belediyespör'a tecrübe kazanmış bir oyuncu olarak döndüm.

Şimdi sol önde oynuyorum ama asıl oynamak istediğim yer defansın solu. Sanırım Hiddink Hocamız da böyle düşünüyor. Orada oynarsam iyi bindirmeler yapabilirim. Defansla hücumu bir arada iyi yapabileceğimi düşünüyorum.

Tek başına İstanbul'a gelirken neler düşünüyor, nasıl hayaller kuruyordun? ▲ Hayallerim öncelikle Galatasaray'da kendimi ispatlamak ve A takıma yükselmektir. Aslında ilk sezondumda her şey gayet iyi gidiyordu. Hocamız Abdullah Avcı'yı ve benimle çok ilgileniyordu. Sürekli benimle konuşuyor, tavsiyelerde bulunuyor ve benden beklentileri olduğunu söylüyordu. Bu durum beni daha çok ateşliyor, arkadaşlarım bir çalıştıyorsa ben iki çalıştıyordum.

kimlerdi? Bugün o takımdan üst düzeyde futbol oynayan kimler var? ▲ Ben 87 jenerasyonundanım ve oynadığım takımda Arda Turan, Uğur Uçar, Aydın Yılmaz, Özgürcan Özcan, Cafercan Aksu, Mülayim Erdem gibi oyuncular vardı. Hepimiz gelecekte çok şey beklenen oyuncular içerisinde gösteriliyorduk. Ama o zamanki durumunuz gelecek için pek belirleyici olmuyor. Her şeyden önce çok çalışmak gerekiyor. Bunu biliyordum ve sürekli çalışmaya

O zamanlar bunun karşılığını da almıştım. Benden iki yaş büyüklerin, 85'lilerin oynadığı PAF takım kadrosuna alındım. O dönemde yine kendimden büyüklerin yer aldığı yurtdışı kamplarına katıldım. Sonra Abdullah Avcı, Galatasaray'dan ayrılarak Genç Millî Takımlarda görev aldı. Onun gitmesiyle birlikte benim futbol hayatım da düşüşe geçti. Önce ilk on birdeki yerimi kaybettim, sonra Süper Gençler kategorisine indirildim. Böyle olunca Galatasaray'dan ayrılma fikri kafamda canlanmaya başladı. Çünkü genç bir oyuncuydum ve sürekli oynamak istiyordum. ▼ Galatasaray'da oynadığın dönemdeki takım arkadaşların

devam ettim. Bunun sonuçlarını belki Galatasaray'da görmedim ama başka bir takımda gördüm. Alibeyköyspor'da piştim ▼ Büyükşehir Belediyespor'a transferin nasıl gerçekleşti? Büyükşehir Belediyespor'a giderken neleri hedeflemiştin? Abdullah Avcı'nın bu transferdeki rolü neydi? ▲ Dedim gibi Abdullah Hoca'nın Galatasaray'dan ayrılmasından sonra benim adıma işler pek iyi gitmiyordu. Ama Abdullah Hoca, Büyükşehir Belediyespor'a gittikten sonra beni de takımına almak istedi. Aslında bu benim de çok şaşırıldığı bir olay oldu.

Galatasaray beni vermek istemedi. "Seni A takım için düşünüyoruz, burada daha iyi yerlere gelebilirsin" dediler ama bu bana pek inandırıcı gelmedi. Abdullah Hocaya ne olursa olsun artık Galatasaray'dan ayrılmak istediğimi söyledim. Çünkü oradaki miadımı doldurduğumu düşünüyordum. Abdullah Hoca, Galatasaray'da sevilen bir insandı ve ilişkilerini kullanarak beni Büyükşehir Belediyespor'a aldı. Transferimden sonra da, "Kimse bana iki sezon boyunca Gökhan Süzen'i niye aldın diye sormasın" demiş. Sanırım o dönemde kendisine benimle ilgili bayağı bir soru gelmiş. Nitekim Belediyespör'daki ilk iki sezondumda profesyonel futbolun ne demek olduğunu gördüm. İlk sezonda kulübü tanıdım. İkinci sezondumda ise Alibeyköy'e kiralık olarak gittim. Alibeyköyspor'da oynamamın hayatımın dönüm noktalarından birisi olduğunu söyleyebilirim. Sürekli oynadığım için kendimi tam bir futbolcu gibi hissettim. Bir de Galatasaray'a gelmeden önce hücum oyuncusuydum. Abdullah Hoca ise beni sol bek oynatmak istedi. Alibeyköyspor'da da sol bek oynadım ve defans oyuncusu olarak ne zaman ileri çıkmam gerektiğini, ne zaman kademeye girmek gerektiğini orada öğrendim. Abdullah Hoca beni pişmem için oraya göndermişti. Çünkü Süper Lig zor bir lig ve tecrübe kazanmış bir oyuncu olarak burada daha başarılı olacağımı düşünüyordu. Sonuçta Alibeyköyspor'da 30'a yakın maç oynadım. Bazı zorluklar çeksem de kiralık olduğum biliyordum ve sadece futbola odaklandım. Bunun da bana faydası çok oldu. ▼ Anlattığın kadarıyla Abdullah Avcı'nın bugünlere gelmede önemli bir katkısı var. Avcı dışında üzerinde emeği olan teknik adamlar kimlerdi? ▲ Öncelikle Düzcespor'daki hocam Adnan Özer'in bendeki yeri apayrıdır. Çünkü futbolumu ondan öğrendim diyebilirim. Küçük yaşlarda biraz laubali bir oyuncuydum. Pas vermeyi pek sevmez, çok çalım atardım. Adnan Hoca her seferinde dozajı ayarlıyor ve doğru yapmam gereken şeyi sürekli olarak anlatıyordu. Sonra Galatasaray'a gelmemi sağlayan Muharrem ve Zafer Hoca'nın da bendeki yerleri ayrıdır. Ama dediğiniz gibi, Abdullah Avcı'nın üzerimde emeği çok büyük. Bu noktaya gelmemdeki katkısını kelimelerle anlatamam. ▼ Futbola başladığın dönemdeki idollerin kimlerdi? ▲ Futbola başladığım dönemlerde 10 numara diye tabir edilen bölgede oynuyordum. Çalım ve şut

atmayı seviyordum. Böyle özellikleri olan en büyük yıldızlardan birisi de Hağı'ydi. Dolayısıyla onun gibi bir oyuncu olmak istiyordum. Daha sonra yavaş yavaş geriye doğru gelmeye başladım. Önce sol açığa, sonra sol beke doğru.

Sol bekte daha verimli olabilirim

▼Şimdi seni zaman zaman sol bek, zaman zaman da sol önde izliyoruz. Kendini daha iyi ifade ettiğin mevki hangisi? Ya da eskiden oynadığın 10 numarayı mı özlüyorsun?

▲Olayı rahatlık olarak düşünürsek tabii ki forvet arkası bölge. Sürekli top sende oluyor ve takımın hücum hattını belirliyorsun. Ama şu anda sol önde oynuyorum. Hocam orada görev veriyor ve ben de elimden geleni yapmaya çalışıyorum. Öyle oynadığım takdirde skora daha fazla etki edebiliyorum. Hücumu seven bir oyuncu olarak benim için şu an oynadığım yer iyi. Ama asıl oynamak istediğim yer defansın solu. Sanırım Hiddink Hocamız da o şekilde düşünüyor. Orada oynadığım takdirde iyi bindirmeler yapabilirim. Skora öndeki kadar etki eden bir bölge olmasa da defansla hücumu bir arada iyi yapabileceğimi düşünüyorum.

▼Genç bir oyuncusun ve önünde kat etmen gereken uzun bir yol var.

Bu yolda yürürken tamamlaman gereken eksiklerinin neler olduğunu düşünüyorsun?

▲Her futbolcunun bulunduğu noktada eksikleri vardır. Benim de eksikliklerim var tabii ki. Kazanma arzusundan dolayı oyun içerisinde fazla agresif olabiliyorum. Öncelikle bunu yenip daha sakin olmam gerekiyor. Hem takım arkadaşlarıma, hem de rakip oyunculara karşı daha yapıcı, daha sakin olmam lâzım. Sol bek oynadığım zamanlarda, bazen önde de

oynamamdan kaynaklı hep ileri çıkmak istiyorum. Bu nedenle bazen defansı unuttuğum anlar oluyor. Kademe yapmam gereken anlarda

Eksiklerim var tabii ki. Bazen fazla agresif olabiliyorum. Sol bek oynadığımda sürekli öne çıkma isteğim, savunmaya verdiğim desteği azaltabiliyorum. Bunları özelleştirerek söyleyebilirim. Defansif özelliklerimi geliştirmem gerekiyor.

Günümüz futbolunun istediği iki yönlü oyuncuların biriyim. Topu ayağa ve olumlu kullanmaya çalışıyorum. Kanat bindirmeleri ve ortalarda etkili olabiliyorum. Sabırlı ve oyun disiplininden kopmadan son dakikaya kadar oynayabilmek de önemli.

Maltepe Üniversitesi İşletme Bölümü'ne kayıtlıyım ancak okula gidemediğim için kaydımı dondurdum. Matematiğe ve işletme branşına ilgim var. Zaten devam ettiğim ilk sene sonunda da ikinci sınıfa geçmişim.

yapmadığım oluyor. Bunları özelleştire olarak söyleyebilirim. Sürekli defans oynamadığım için eksik gördüğüm, geliştirmem gereken yönlerim defansif özelliklerim. İleride pek sıkıntı olacağını düşünmüyorum.

▼Belirttiğin eksiklerin için ekstra çalışmalar yapıyor musun?

▲Kademe konusunda antrenman dışında pek çalışma yapılamaz zaten. Bu oynadıkça gelişebilecek bir şey. Ama antrenmanlardan sonra genelde sahada kalıp duvarla paslaşıyorum. Çünkü sol ayağımın da sağ ayağım gibi olması benim için çok büyük bir avantaj olur. Sürekli sol ayağımı geliştirmek için çalışıyorum. Ayrıca frikik çalışması yapıyorum ki bunun karşılığını her sene yavaş yavaş artırarak alıyorum.

▼Bugün Millî Takım oyuncusu olmanı sağlayan özelliklerinin neler olduğunu düşünüyorsun?

▲Çağımız futbolunda oyunu iki yönlü oynayabilmek çok önemli. Ben de bunu kötü yapmadığımı düşünüyorum. Sanırım öncelik bu olur benim için. Yine günümüz futbolunda topun sizde kalmaması, ayağa oynamak ve rakibi pas yaparak oyundan düşürmek önemli. Ben de her zaman topu ayağa ve

olumlu kullanmaya çalışıyorum. Daha sonra kanat organizasyonları diyebileceğim, kanat bindirmeleri ve ortaları iyi yaptığımı sanıyorum ki bunların karşılığını bir şekilde almış durumdayız. Sezonun ilk yarısında Ekrem ağabeyle birlikte kullandığımız sol kanattan en fazla atak geliştiren takımlardan biriyiz. Ayrıca sabırlı ve oyun disiplininden kopmadan son dakikaya kadar oynayabilmek önemli. Bunu da saha içerisinde takıma katkı yaparak uyguladığımı düşünüyorum.

▼Futbolda para kazanmaya başladıktan sonra ailenin hayatında neleri değiştirdin?

▲Ailemin hayatında biraz değişiklik oldu. En azından oturduğumuz evin artık bizim olduğunu söyleyebilirim. Annemle babam yakın olduğu için sık sık Düzce'den İstanbul'a geliyor. Benim için aile kavramı çok önemli. Bugün bir noktaya gelebilmişsem eğer onların katkılarıyla olmuştur. Aklımda onların ve kendi geleceğim için bazı planlar var. Yavaş yavaş bu planlarımı da hayata geçirmeyi düşünüyorum.

▼Annen, baban ne iş yapıyor?

▲Babam emekli, annem de dikici hocası.

▼Kaç kardeşiniz?

En büyük hayalim Liverpool'da oynamak. Eksikliklerimi giderir ve çok çalışarak sürekli üzerine koyarsam gerçekleşmeyecek bir hayal de değil. Öncelikle Türkiye'de üst seviyede oynamam gerekiyor. Bu da dört büyüklerden birisi olabilir.

Sessiz yerleri sever, sakin bir hayat yaşarım. Kız arkadaşımınla beraber salaş yerlere gitmeyi severim. Halkın içinden biri olmak, ucuz mağazalara gidip alışveriş yapmak hoşuma gider. İzinli ve yorgun olmadığım zamanlarda sürekli gezerim.

Evde küçük bir kütüphanem var. Her geçen gün biraz daha büyüyor ve ileride güzel bir arşivim olacak. Kamplarda ve maç akşamları okumayı seviyorum. Genelde macera romanları okuyorum.

▲Bir ağabeyim var. O da 9 Eylül Üniversitesi Fransızca Öğretmenliği bölümünü bitirdi ve şimdi birlikte yaşıyoruz.

▼Peki, sen futbol oynarken eğitimini de sürdürdübildin mi?

▲Şu an Maltepe Üniversitesi İşletme Bölümü'ne kayıtlıyım. Gerçi hem okulun çok uzak olması hem de maç ve idman programının yoğunluğu nedeniyle devam edemediğimden dolayı kaydımı dondurdum. Ama kafamda bir daha sınava girip Spor Akademisi'nde okuma programı var.

Matematik ve işletmeyi seviyorum

▼Ben de onu soracaktım. Genelde futbolcular Spor Akademisi'nde okuyor. Sen neden İşletme'yi tercih ettin?

▲İlk başta sevdiğim ve yapabileceğimi düşündüğüm için tercih ettim. Matematiğe ve işletme branşına ilgim var. Zaten devam ettiğim ilk sene sonunda da ikinci sınıfa geçmişim. Ama sonrasında şartların ağırlaşmasından dolayı kaydımı dondurmam zorunda kaldım.

▼Büyükşehir Belediyespor'da takım içi rekabetiniz nasıl? Gelişmeye katkı sağlayıcı bir rekabet mi yaşıyorsunuz?

▲Bizim takımında oldukça genç oyuncu var ve bunlar şans alabiliyor. Takım olarak iki sene dir sakatlıklardan dolayı sıkıntı yaşadık. Neredeyse her maçta 7-8 sakatımız oluyordu. Ama sahaya çıkan

arkadaşlarımız elinden geleni yaptı ve hiç bir oyuncunun eksikliği hissedilmedi. Şimdi sakat sayımız azaldı ve takım içerisindeki rekabet üst düzeye çıktı. Herkes iyi niyetle takımın başarılı olmasını istiyor ve bunun için elinden gelen katkıyı yapmaya çalışıyor. Takım başarısı ön planda olduğu için de herkes iyi olanın oynamasını istiyor. Bu da takım içi birlikteliği güçlendiriyor.

▼Futbolun hakkında özeleştiri yapar mısın?

▲Yaparım tabii ki. Hata yaptığım pozisyonları düşünüp, "Orada o pası nasıl atmadım" ya da "O topu nasıl kaptırdım" diye kendimi yerim açıkçası. Çünkü hem bana güvenerek görev veren hocalarım hem de ben o işin doğrusunu yapabileceğimi biliyorum. Ama saha içinde bazen istediğin ve becebileceğin şeyleri yapamadığın anlar oluyor. Oyun içerisinde de bunun etkisinden bir an önce kurtulmak gerekiyor.

▼Oynadığın maçları daha sonra izliyor musun?

Genelde özet olarak izliyorum ama sonraki hafta karşılaştığımız rakibin maçlarını izlemeyi daha çok seviyorum. Zaten bunu yapmanızı ve rakibinizi tanımanız gerekiyor. Hocamız da interaktif şekilde toplantı yapıyor ve o hafta oynayacağımız takımın artı ve eksilerini bize gösteriyor. Daha öncesinde rakip hakkında bir şeyler bilmek iyi oluyor.

▼Diğer maçları takip eder misin? Avrupa futbolunu izliyor musun?

▲Maç izlemeyi seviyorum. Başka

önemli bir işim yoksa mutlaka televizyondaki maçları canlı olarak izlerim. Hem Süper Lig hem de Avrupa maçlarını elimden geldiğince takip ediyorum. Çünkü biliyorum ki bir gün o izlediğim maçlarda oynayan oyuncularla bir yerlerde karşılaşabilirim.

O oyuncuların tanımanın, özelliklerini bilmenin ileride işime yarayacağını düşünüyorum.

▼Avrupa'da hayalini kurduğun bir lig, bir takım var mı?

▲Çocukluğumdan beri hayalim hiç değişmedi. Liverpool'da oynamak en büyük hayallerimden biri. Eğer bir gün olursa, hayallerimin sonuna

ulaşmış olacağımı düşünüyorum. ▼Büyükşehir Belediyespor her sezon büyük takımlara sürpriz yapan ve yine her sezon bir adım yukarı çıkan bir ekip. Birçok insanın, "Sevircisi yok, hedefi de yok" dediği bir takım bunu nasıl başarıyor? Sizi motive eden şey ne?

▲Sevircimizin olmaması elbette ki kötü bir durum. Çünkü saha içerisinde kendi sesini rahat bir şekilde duyabilmek futbolcu için olabilecek en kötü şeylerden birisi. Büyük takımların maçlarını bile içerisinden kendi sesini rahat bir şekilde duyabilmek futbolcu için olabilecek en kötü şeylerden birisi. Biz evimizde oynadığımız bütün maçlarda bunu yaşıyoruz. Ama bizim sevircimiz de ufak ufak oluşmaya başladı.

Boz Baykuşlar diye 70-80 kişilik bir grup var. Takım olarak böyle devam ettirdik ve hayata geçirilen yeni stat projesiz izlediğinizde zevk alamıyorsunuz. Biz evimizde oynadığımız bütün maçlarda bunu yaşıyoruz. Ama bizim sevircimiz de ufak ufak oluşmaya başladı.

Boz Baykuşlar diye 70-80 kişilik bir grup var. Takım olarak böyle devam ettirdik ve hayata geçirilen yeni stat projesiz izlediğinizde zevk alamıyorsunuz. Biz evimizde oynadığımız bütün maçlarda bunu yaşıyoruz. Ama bizim sevircimiz de ufak ufak oluşmaya başladı.

▼Henüz çok gençsin ve önünde uzun bir kariyer var. Gelecekle ilgili nasıl planlar yapıyorsun?

▲Söylediğim gibi en büyük hayalim Liverpool'da oynamak. Şu an için uzak bir hayal olarak görülebilir ama eksikliklerimi giderir ve çok çalışarak sürekli üzerine koyarsam gerçekleşmeyecek bir hayal de değil. Öncelikle Türkiye'de üst seviyede oynamam gerekiyor. Bu da dört büyüklerden birisi olabilir. Oralarım oynadığım takdirde İngiltere ve Liverpool hayalime ulaşabileceğimi düşünüyorum.

▼Özel hayatında neler yaparsın? Hobilerin neleri?

▲Normal hayatımda saha içine nazaran çok sakinim. Sessiz yerleri sever, sakin bir hayat yaşarım. Kız arkadaşımınla beraber salaş yerlere gitmeyi severim. Halkın içinden biri olmak, ucuz mağazalara gidip alışveriş yapmak hoşuma gider. İzinli ve yorgun olmadığım zamanlarda sürekli gezerim.

▼Kitaplarla aran nasıl?

▲Evde küçük bir kütüphanem var. Her geçen gün biraz daha büyüyor ve ileride güzel bir arşivim olacak. Kamplarda ve maç akşamları okumayı seviyorum. Genelde macera romanları okuyorum.

▼Sinema?

▲Sinemayı da çok severim. Boş olduğum her gün gidiyorum diyebilirim.

Portekiz ve Türkiye

Ayrı dünyalar

Portekiz'in üç büyükleri, 5 yıllık toplam transfer harcamaları konusunda zarara girmemeyi başardı. Porto bu yılların tamamını kârla kapatırken, Benfica'nın sadece bu sezonki transfer kârı 54 milyon euroyu geçti.

Sadece Porto'nun 5 sezonda elde ettiği 248 milyon euroluk transfer geliri, üç İstanbul'un aynı zaman diliminde ödediği toplam 259 milyon euro tutarındaki bonservis bedelini neredeyse yakalamış durumda.

Mustafa Akkaya

Ligimize Avrupa'dan ithal edilen oyuncular konusunda Portekiz'in adını sık duyar olduk. Ancak iki ülkenin oyuncu yetiştirme ve transfer politikası birbirinden oldukça farklı. Biri temel stratejisinin merkezine üretmeyi ve geliştirmeyi koyarken, sıklıkla tüketimi tercih eden zor durumda kalıyor.

Futbol dünyası son yıllarda bol sıfırlı transfer rakamları görmeye iyice alıştı. Özellikle Avrupa'nın devleri bir futbolcu için masaya oturduğu anda bile onun değeri yükselir oldu. Ne var ki her kulübün yüksek meblağlı transferler yapma lüksü yok. Hâl böyle olunca, kadro kalitesini yüksek tutarken aynı zamanda tasarruflu davranmak ideal bir hedefe dönüştü. Bu amaca en kestirme yoldan gitmek ise, genç yetenekleri olabildiğince erken keşfedip doğru biçimde eğitmekle mümkün. İşlenmemiş bir cevherden yıldız yaratma konusunda Portekiz kulüplerinin son yıllardaki şanını göz ardı etmek mümkün değil. Özellikle Güney Amerika'dan gelen modern bir futbolcuya devşirilen birçok oyuncu, başarısını Portekiz'de aldığı eğitime borçlu. Türkiye'ye baktığımızda ise malûm İber kültürünün tam tersini görmek mümkün. Zira büyük kulüplerimiz yetenek avcılığına çıkmaktan ziyade, çoğu zaman kariyeri vasat giden bilindik oyunculardan kahraman yaratma çabası içinde. Başarısız ve obez istahlı bir transfer politikasının yanında genç oyunculara yeterli şans da verilmeyince kadro istikrarı mumla aranıyor.

Son 5 yılda takımlar

Türkiye'de Beşiktaş, Fenerbahçe ve Galatasaray'ın yarattığı "Üç Büyükler" ekolünün benzerini, hatta daha da dominantını Portekiz'de Porto, Benfica ve Sporting Lizbon üçlüsünde görebiliriz. Zira 72 yıllık Super Liga tarihinde şampiyonluk kupası sadece iki kez malûm üçlünün haricindeki bir takımın oldu. Dolayısıyla tıpkı ülkemizdeki gibi Portekiz futbol tarihinin neredeyse tamamını oluşturan "Üç Büyükler", transfer konusunda da birbirleriyle kıyasıya yarış halinde. İki ülkenin malûm devlerini sadece son 5 yıl çerçevesinde karşılaştırmak, ilginç sonuçlar

doğuruyor. Öncelikle Portekiz üçlüsünden hiçbiri, 5 yıllık toplam transfer harcamaları konusunda zarara girmemeyi başardı. Hatta Porto bu yılların tamamında futbolcu alışverişini kârla kapatırken, Benfica'nın sadece bu sezonki transfer kârı 54 milyon euroyu geçerek rekora gitti. Yine istatistiklere göre üç kulübün yıllık ortalama transfer geliri 32 milyon

bitiremedi. Başka bir deyişle, Üç Büyükler çoğu zaman madene girmek bir yana, tek taş yüzük sevdasından vazgeçmedi. Sadece Porto'nun 5 sezonda elde ettiği 248 milyon euroluk transfer geliri, üç İstanbul'un aynı zaman diliminde ödediği toplam 259 milyon euro tutarındaki bonservis bedelini neredeyse yakalamış durumda.

euroyu bulurken, ceplerinden ortalama olarak sadece 21 milyon euro çıktı. Her yıl düzenli biçimde 11 milyon euroyu sadece transferlerden kazanmak, azımsanacak bir başarı olmasa gerek. Peki, Portekiz kulüpleri birer elmas madencisi gibi çalışırken olaylar İstanbul'da nasıl gelişti? Her şeyden önce, geride kalan son 5 sezonun hiçbirinde, hiçbir büyük kulübümüz transfer dönemini kârlı

Göze batan futbolcular

Transfer kazançlarını artık bariz bir düzene oturtmuş olan Portekiz kulüpleri, her yıl neredeyse istisnasız biçimde bombaları patlatıyor. Özellikle Benfica, bu sezon "tok satıcı" unvanını sonuna kadar hak etti desek yalan olmaz. Ramires, Di Maria ve son olarak David Luiz'in satışından 85 milyon euro elde eden Benfica, bu üçlünün bonservisini alırken

toplamda sadece 16 milyon euro ödemişti. Geçen sezon Lisandro Lopez ile Lucho'dan 43 milyon euro kazanan Porto öne çıkarken, aynı kulüp 2008-09 sezonunda Quaresma, Bosingwa ve Cissokho'yu 63 milyon euro karşılığında yolcu ediyordu. 2007-08 sezonu ise üç Portekiz kulübü için tam anlamıyla altın bir yıl oldu. Önce Sporting Lizbon, altyapısının mahsulü olan Nani'yi tam 35 milyon euroya elden çıkardı. Ardından Benfica, bu yıl Beşiktaş'ta yolları tekrar keşişen Simao ve Manuel Fernandes'i 38 milyon euro kazanarak La Liga'ya uğurladı. Pastadan yine en büyük payı alan Porto ise Pepe ve Anderson sayesinde tam 62 milyon euroluk küçük bir servete kondu.

Yerli "Üç Büyükler", transfer ettiği futbolcuya değer kazandırıp uygun fiyata alıcı bulma konusunda tek atımlık başarılarından öteye gidemedi. Örneğin 2.5 milyon euroya takıma kazandırılan Bobo'nun sözleşmesi devam ettiği sürece tahmini fiyatı 9.5 milyon euro. Aynı şekilde Anelka'nın neredeyse yüzde 100'lük bir değer artışıyla 12 milyon euroya elden çıkarılması, Mehmet Topal'ın genç yaşta yetiştirilip 5.5 milyon euroya Valencia'ya satılması da başarı sayılabilir. Ne var ki Delgado, Edu ve Zapotocny gibi oyuncuların bedavaya gönderilmesinin yanında Lincoln, Elano ve Kezman'dan doğan zararlar göz ardı edilmemeli. Özellikle bol sıfırlı çeklerle alınan ve geleceği belirsizliğini koruyan Güiza, Misimović ve Tabata örnekleri, aslında ligimizin yakın tarihteki transfer politikasının acı birer gerçeği. Portekiz kulüplerinde öne çıkan bir unsur da hiçbir oyuncunun vazgeçilmez olmayışı. Kalitesi ne seviyede olursa olsun, bir futbolcu için sunulan fiyat onun değerini bulduğu anda satış gerçekleşiyor. Üstelik birçok zaman, gelen gideni aratmıyor ve kadro kalitesi bozulmuyor. Örneğin Carvalho, Mourinho'nun ardından Chelsea'ye gidince Porto hiç vakit kaybetmeden Pepe'yi transfer etti. O da Madrid yollarına düşünce Bruno Alves'in yıldızı parladı. Aynı şekilde Simao Benfica'dan ayrılırken yerine gelen, Di Maria'dan başkası değildi. Şimdi gözler, Arjantinlinin yerine Boca Juniors'tan transfer edilen genç Gaitan'ın üzerinde.

Yeni trend: Fon şirketleri

Türk kulüplerinin bakış açısıyla genç oyunculara şans vermek, ciddi bir risk anlamına geliyor. "Az zamanda çok başarı" ütopyasının yarattığı sabırsızlık hâli, bu şekilde gençleri

arka plana itiyor. Böylece var olan kaynaklar da verimsiz biçimde pahalı transferlere ayrılıyor. Ancak Portekiz kulüpleri, genç yeteneklere kaynak yaratmanın ve çeşitli risklerini azaltmanın yolunu da çoktan bulmuş durumda. Üstelik son zamanlarda bize pek yabancı gelmeyen bir biçimde. Beşiktaş'a ayak basan Portekizlilerden Almeida'nın transfer şekli, bir yönüyle diğerlerinden daha dikkat çekici olmuştur. Zira İrlanda kökenli bir fon yönetim firması, 2 milyon euro karşılığında Almeida'nın bonservisinin kabaca yüzde 45'ini satın almıştı. Firmadan gelen bu parayla da Beşiktaş, Werder Bremen'e gerekli bonservis bedelini ödeyebilmişti. Türkiye'de bir ilk olan bu durum, aslında günü kurtarmak adına yapılmış akıllıca bir hamle idi. Portekiz kulüplerinde ise fon şirketleriyle olan ilişki daha çok genç futbolculara yatırım yapma amacı taşıyor. Örneğin artık Chelsea forması giyen David Luiz, ilk kulübü Vitoria'dan Benfica'ya geldikten sonra bonservisinin yüzde 45'i 4.5 milyon euro karşılığında bir fon şirketine satıldı. Aynı şekilde Porto da Moutinho, Rodriguez ve Walter gibi yeni transferlerin fon şirketlerine kısmi satışından 8 milyon euroyu şimdiden kazandı.

Bu şekilde yapılan yüzdesel satışlar kulübe iki açıdan avantaj sağlıyor. Öncelikle potansiyelini henüz tamamen ortaya koymamış bir genç yetenek transfer ediliyorsa, oyuncunun beklentileri karşılayamama ihtimaline karşın maddi anlamda risk paylaşımı yapılmış oluyor. Eğer transfer edilecek oyuncu kendini nispeten kanıtlayırsa ve değerini katlayacağı konusunda görüş birliği varsa, bu seferki kısmi satıştan gelen para hemen başka genç yeteneklere ayrılabilir. Yani kulüp, iki türlü de altyapıya önem vermekten uzak kalmıyor.

Finansal analiz: Porto

Özel bir şirketin işleyiş tarzına dair en nesnel ve gerçekçi verileri bulabileceğimiz kaynak, şirketin yılsonu raporudur. Portekiz borsasında hisseleri işlem gören Porto'nun da her sezon sonunda böyle bir dosya hazırlama zorunluluğu var. Son yayımlanan raporda geçen bir ibare ise dikkat çekici. Buna göre kulübün temel amacı, en iyi oyuncuların erken keşfedilmesine ve onların iyi eğitilmesine yatırım yapmak olarak belirlenmiş. Bu gayenin başarılı biçimde icraata dönüştüğüne yıllardır şahit oluyoruz. Peki, Porto'nun bu

çizgisi, finansal durumunu ne şekilde etkiliyor? Aşağıdaki tablo, Porto'nun son 5 yıllık gelir gider dengesini açık bir şekilde özetliyor. Sadece geçtiğimiz sezonu inceleyecek olursak; elde edilen 58 milyon euroluk gelirin, 90 milyon euroyu bulan giderleri karşılamaktan oldukça uzak olduğunu görüyoruz. Dolayısıyla temel faaliyetleri sonucunda 32 milyon euroluk bir zarar yazan Porto'yu düzlüğe çıkaran tek kalem, futbolcu alım-satımlarından doğan kâr. Böylece vergi ve faiz giderleri de düştükten sonra kulüp, sezonu 100 bin euro kârla kapatmış oluyor. 2009-10 sezonunu ucu ucuna kurtaran Porto'nun, önceki üç sezonda da benzer senaryoyu yaşadığını görebiliriz. Yerlerde toplanan faaliyet zararını süpürülen, her seferinde futbolcu satışları olmuş. Ancak kadronun korunmaya çalışıldığı 2005-06 sezonunda bu kalemde yaşanan dramatik küçülme, cironun da nispeten düşük kalmasıyla birleşerek kulübün toplamda 30 milyon

euro zarar etmesine yol açmış. Sonuç olarak bir futbol takımının kalbinde, kendi çapında başarılı olmak yatar. Bu yolda alınan riskler her zaman tutmadığı gibi, kulübün parasal anlamda zarar görmesi de çok muhtemel. Dolayısıyla sportif ve finansal başarının zıt kutuplarda yer aldığı bu paradoksun içinden çıkmak, her kulübün becerebildiği bir iş değil. Porto'nun öncülüğündeki Portekiz kulüpleri, bu hassas dengeyi genç futbolculara güvenerek sağladığı için örnek konumda. Hazır pişmiş yemek yemeyi alışkanlık haline getiren Türk takımlarının da işin mutfağına girdiği anda benzer başarıyı elde etmemesi için bir sebep yok.

FC Porto Kâr / Zarar Trendi					
€ mtl	2006	2007	2008	2009	2010
Maç Gelirleri	12,4	14,1	12,5	13,4	11,1
Medya Gelirleri	13,3	19,8	18,7	24,5	29,0
Ticari Gelirler	16,1	20,2	22,3	24,5	23,8
Diğer Gelirler	4,3	0,8	1,6	5,8	2,7
Çim	46,1	54,9	55,1	68,2	57,6
Oyuncu & Personel Ücretleri	-34,7	-34,0	-38,7	-47,5	-39,3
Oyuncu Amortisman	-20,0	-21,8	-20,1	-23,8	-27,1
Diğer Masraflar	-22,1	-14,1	-18,9	-25,7	-23,7
Net Gider	-20,8	-18,7	-27,7	-27,9	-19,1
Faaliyet Kâr / Zarar	-10,7	-14,8	-22,6	-28,6	-32,5
Transfer Kâr / Zarar	4,8	24,3	35,3	40,0	35,3
Vergi & Faiz Öncesi Kâr / Zarar	-25,9	9,5	12,7	11,2	2,8
Net Faiz Gideri	-8,5	-5,9	-3,9	-5,5	-2,5
Vergi Öncesi Kâr / Zarar	-10,4	3,6	8,8	5,7	0,3
Vergi Gideri	-0,1	-1,2	-0,8	-0,9	-0,2
Vergi Sonrası Kâr / Zarar	-10,5	2,4	8,0	5,1	0,1

Temsilci, müsabaka organizasyonunun başındaki en yetkili kişi. Her temsilci, bulunduğu statta adeta Futbol Federasyonu Başkanı'nın gölgesi anlamına geliyor. Müsabakanın kurallara uygun oynanıp oynanmadığı onların raporlarıyla belirleniyor. Liglerimizde görev yapan temsilcilerden ikisi var ki, diğerlerinden oldukça farklı. "Erkeksi" kimliği giderek değişen futbolun bu iki kadın temsilcisini yakından tanımaya ne dersiniz?

Dik durabilen kadınlar

Neslihan Kaya

Gülten Özveri

Gülten Özveri kimdir?

1951 Sankamış doğumlu. İzmir'de yaşıyor. Emekli ekonomist. Şimdiki adı Robert Koleji olan Amerikan Kız Koleji ve Boğaziçi Üniversitesi Genel Yöneticilik Bölümü mezunu. İngilizce, Fransızca ve İtalyanca biliyor. Hollanda ve Kanada'da uzun yıllar yöneticilik yaptı. 2003'te TFF'nin ilk bayan temsilcisi oldu.

▼Temsilcilik görevi neler içerir, bilmeyenler için biraz anlatabilir misiniz?

▲Neslihan Kaya: Temsilci, müsabaka organizasyonunun başındaki en yetkili kişidir. Görevli olduğu müsabakada, Futbol Federasyonu

adına stat içi-stat dışı ve oyun alanında müsabaka öncesi, sırası ve sonrasında müsabaka organizasyonunu, talimatlara uygun işleyişi bakımından denetleyen ve durumu Federasyona raporlayan görevlilerdir. Temsilcilerin hazırladıkları raporlar, ilgili müsabaka hakkında disiplin soruşturmasına kaynaklık ediyor. ▼Ne tür eğitimler aldınız temsilci olurken?

▲Neslihan Kaya: Futbol organizasyonunun tümü üzerinden genel bir eğitim verildi. Çok önem verilen eğitim süreci pratikte de devam ediyor ve sezon içi, sezon sonu seminerleriyle sürüyor.

▼Temsilciliği seçmek zor olmadı mı bir bayan olarak?

▲Neslihan Kaya: Hiç zor olacağını düşünmedim. Bu oyunun organizasyon aşamasında yer alıyoruz. Bu da beraberinde büyük sorumluluk getiriyor. Ancak biraz özgüven ve cesaret gerektiren bir durum. Bu konuda da sıkıntı yaşamıyorum diye düşünüyorum.

Süper Lig maçlarında büyük değişiklikler yaşandı, güzel şeyler oldu. İlk zamanlarımda Süper Lig maçlarında jandarma dahi görev alıyordu. Şimdi polis bile bulunmuyor bazı maçlarda.

▼Farklı illerde, bölgelerde veya alt liglerde bu görevi yapmak daha zor değil mi?

▲Neslihan Kaya: Üç senedir klasman temsilcisi olarak TFF 2. ve 3. Liglerde görev yapıyorum. Türkiye'nin herhangi bir yerinde görev alabiliyoruz. İstanbul'a çok uzak illere gidebiliyoruz ve açıkçası bir zorluk yaşamıyoruz. Ayda iki veya üç defa farklı yerlere gidiyoruz. Elbette alt liglerde yapısal bir takım eksiklikler var. Ayrıca ülkemizde futbol sosyal bir etkinlik kapsamına henüz girmiş değil. Taraftar kültürümüzün yetersizliğini de düşünecek olursak görevde zorluk derecesi artıyor. İlavce olarak kulüp bazında yönetimsel yanlışları da eklersek bazen yaptığımız iş hiç kolay olmuyor.

▼Kulüp yetkililerinin kadın temsilciye bakış açısı nasıl?

▲Neslihan Kaya: Bugüne kadar görev aldığım karşılaşmalarda herhangi bir sıkıntı yaşamadım. Aksine yardımcı olabilmek için kulüp yetkililerinin gayretli tutumu mutluluk verici.

▲Gülten Özveri: Görevli olduğum bir maçta çok fazla küfür vardı. Kulüp

başkanına ricada bulundum, "Lütfen küfürleri engelleyin" diye. O da bana "Sizden çok özür dilerim, çok utanıyoruz" dedi. Ben de "Benden özür dilemeyin. Ben burada görevli olarak bulunuyorum. Lütfen küfürleri durdurun" karşılığını verdim. Alt lig maçlarında insanlar çok normal bir işmiş gibi küfür ediyor. Zorluk çektiğim tek konu çirkin ve kötü tezahürat.

▼Stadyumlarda edilen bu küfürleri raporlamak da zor bir şey değil mi?

▲Neslihan Kaya: Küfür her yerde var. Avrupa'nın en gelişmiş ülkesinde de

Neslihan Kaya kimdir?

1978 İstanbul doğumlu. İstanbul'da yaşıyor. Ankara Gazi Üniversitesi İşletme Fakültesi mezunu. Kırıkkale'de bir enerji santralinde personel ve idari işler şefi olarak 4 yıl çalıştı. Şimdi Okan Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde burslu olarak eğitimine devam ediyor.

Barış Tarık Mutlu

▼Son dönemde kadınları da futbolun içinde görmeye başladık. Sizin futbol merakınız nasıl başladı?

▲Neslihan Kaya: Aile fertlerinin futbola olan merakı, sevgisi, arkadaşlarımla tuttukları takımlara karşı besledikleri tutku bana futbola sevdirdi. Tuttuğum takımın maçlarına gitmeye başladığımda futbol artık benim hayatımın bir parçası olmuştu. Diğer yandan mimar aday olarak mesleki anlamda da futbol statlarının yapısına büyük ilgim var. Futbol sevgim ve mesleki olarak statlara duyduğum ilgi, futbolla ilgilenmemdeki etmenler.

▲Gülten Özveri: Spora ilğim her dönem vardı. Robert Koleji'nde okurken profesyonel anlamda voleybol oynadım, ardından

basketbola başladım. 1968-69 sezonunda deplasmanlı Basketbol Ligi kuruldu. Babam Darüşşafaka kökenliydi ve yeni kurulan takıma girmemizi istedi. İki kız kardeş bu ligde iki yıl oynadık. Futbola ilgimse yurtdışı görevlerimde başladı. Orada futbola verilen değer ve güzel bir oyun olması beni etkiledi. Londra'da mahalle aralarında Ali Sami Yen gibi, İnönü gibi statlar var. Herkes futbol oynuyor ve maçlara gidip izliyordum. Ben de o dönemlerde sürekli gidiyordum maçlara. Kendimi o kadar çok kaptırdım ki, 1970'lerde goller hangi dakikalarda atılıyor diye istatistik tutardım. Maçı okumak var ya... "Doğru okuyabiliyor muyum? Ben teknik direktör olsam oyuncuyu zamanında değiştirebilir miyim?" diye bakardım.

Neslihan Kaya

Ülkemizde küfür, alâkasız yerde insanların kendilerini deşarj etmek için kullandığı bir söylem haline geliyor. Futbolun bir deşarj sporu olmadığı, statların da bu deşarj için inşa edilmiş alanlar olmadığı insanların kafasına kazınmalı. Futbol, hafta sonları insanlar için sosyal bir aktivite olarak görülmediği müddetçe küfürün ve şiddetin önüne geçebileceğimizi sanmıyorum. Kadınların ve çocukların tribünlere gelmesi sorunları belki azaltır ama asla ortadan kaldırmaz.

Kendimi geliştirmek dışında bir amacım yoktu. Sporu seviyorsanız bu kendiliğinden oluyor.

▼İyi bir izleyici olarak Avrupa ile Türkiye futbolu arasında ne gibi farklar gördünüz?

▲Gülten Özveri: Türkiye'de erkekler maça gidip deşarj olup melek gibi geri dönüyorlar ya... Ben de orada yaşadım bunu. Gittiğim zaman kendimi rahat hissettiğim bir yer. Her şeyi görebiliyorsunuz. Son derece canlı bir organizma futbol. Tabii orada sadece bir oyun değil. Futbol bir matematik. Avrupa'da bir futbolcuya 1000 kere şut at desen, 998 kere aynı vuruşu yapabiliyor. Eğitim ve disiplinle ilgili. Bizde oyuncular kaleci dâhil kendini her pozisyonda göstermek peşinde oluyor. Görevini yapabilmek de, mesela sol ayağını iyi kullanan virtüöz diye sunuluyor. Hayır, o adamın görevi o. İstedığınız kadar virtüöz olun, bunu eğitiminizle, çalışmanızla yapabiliyorsanız varsınız. Yoksa Tanrı vergisiyle olmuyor. Pozitif bir bilim futbol. ▼TFF Temsilciliği'ne başlamanız nasıl oldu?

Gülten Özveri

Görevli olduğum bir maçta çok fazla küfür vardı. Kulüp başkanına "Lütfen küfürleri engelleyin" ricasında bulundum. O da bana "Sizden çok özür dilerim, çok utanıyoruz" dedi. Ben de "Özür dilemeyin. Ben burada görevli olarak bulunuyorum. Lütfen küfürleri durdurun" karşılığını verdim. Alt lig maçlarında insanlar çok normal bir işmiş gibi küfür ediyor. Zorluk çektiğim tek konu çirkin ve kötü tezahürat.

▲Neslihan Kaya: 3 yıl önce yeni yapılanmayla yeni temsilci alımları oldu. Federasyon sitesindeki duyurulardan gördüm ve başvurudum. Çok sayıda başvuru vardı ve Ankara'da girdiğim üç aşamalı sınavı başarıyla geçtim. 3 yıldır da futbolun içinde temsilci olarak yer alıyorum.

▲Gülten Özveri: 2003'te Levent Bıçakçı döneminde temsilciliğin re-organize olacağı, UEFA kriterlerinin aynen uygulanacağı tartışılıyordu. O dönemde sınav yoktu. Referansla başvurudum ve temsilcilğe başladım. Ben yapım gereği yeni kurulan, oluşturulan her şeyi çok sevmişimdir. Tereddüt etmeden girdim. "İlk ve tek bayansın, dikkat et" dediler. Ama hiç sorun yaşamadım.

▼Daha tecrübeli bir temsilci olarak, dünden bugüne neler değişti yaptığınız işte?

▲Gülten Özveri: İlk başladığım yıllara göre şimdi işler daha kolaylaştı diyebiliriz. İlk zamanlarda raporlar daha detaylıydı. Teknoloji bu kadar ilerlememişti. Raporu yazıyor, çıktı alıp, faks çekiyorduk. Şimdi elektronik ortamda ulaştırılması daha kolay. Ulaşım açısından rahatladık, gideceğimiz yerlere uçakla gidiyoruz. Bir de zaman içinde kulüp yöneticileri ve diğer ilgililer, temsilcilik müessesesinin ne olduğunu anladı. Önceden gözlemcilerle, saha komiserleri ile karıştırdık. Siz Futbol Federasyonu Başkanı'nı temsilen maça gidiyorsunuz, size öğretilen bu, ancak karşılaştığımız tutum farklıydı. Ama şimdi bu sorunlar aşıldı.

var, Türkiye’de de var. Bu bir kültür sorunu. Avrupalı küfürü, futbol dışında bir olay yaşarsa kullanıyor. Yani bir tepki var. Çünkü insanlar oraya futbol için gelmiş. Bunun dışında yaşanan bir hadiseye tahammül edemiyor. Bu yüzden de tepkisini böyle veriyor. Ama bizde farklı. Ülkemizde küfür, alâkasız yerde insanların kendilerini deşarj etmek için kullandığı bir söylem haline geliyor. Cinsel açıklık, ekonomik ve beşeri sorunlarından bu şekilde arındığını, rahatladığını düşünen ciddi bir kesim var. Düzeltmesi gereken bu. Yani futbolun bir deşarj sporu olmadığı, statların da bu deşarj için inşa edilmiş alanlar olmadığı insanların kafasına kazınmalı. Futbol, hafta sonları insanlar için sosyal bir aktivite olarak görülmediği müddetçe küfürün ve şiddetin önüne geçebileceğimizi sanmıyorum. Ancak yapılacak ciddi çalışmalarla, kısa vadede olmasa dahi orta ve uzun vadede aşılabacak bir sorun. Önemli olan, futboldan sorumlu kurumların, bireylerin bu sorunu çözmek için gayret göstermesi. Kadınların ve çocukların tribünlere gelmesi sorunları belki azaltır ama asla ortadan kaldırmaz.

▲**Gülten Özveri:** Çok hoşuma giden

bir maç vardır; Tekirovaspor’un bir maçı. Tekirova bir belde olmasına rağmen seyirciler kadın. Son derece naif, futbol bilen kadın seyirciler var. Hiç olay çıkmıyor mesela. Küfür müfür hiç bir şey yok.

▼**Bir maçta görevlendirilmenizden başlayarak neler yaptığınızı anlatır mısınız?**

▲**Neslihan Kaya:** TFF Futbol Yönetim Sistemi aracılığıyla bilgilendiriliyoruz. Sistem aracılığıyla gelen SMS, o hafta görev aldığımızı ve gelen mesajı teyit etmemizi istiyor. Tamamı teknolojik ortamda gerçekleşen bir dizi işlemden sonra görev ilanını onaylıyor, hazırlıklara başlıyoruz.

▼**Özel olarak hazırlanıyor musunuz maçlar için?**

▲**Neslihan Kaya:** Her maça özel çalışma yapıyoruz. Müsabakanın oynanacağı kentın öznal yapısı, stadyumun varsa eksiklikleri, tribün ve taraftar oluşumları, takımların kendi aralarında daha önce oynadığı müsabakaların raporları, takımların puan durumu, cezalı veya eksik oyuncuların kontrolü ve takibi olmak üzere bazı ana başlıkları inceliyor, notlar alıyorum.

▼**Maç günü neler yaşıyorsunuz?**

▲**Neslihan Kaya:** Türkiye’nin herhangi bir ilinde görev

alabiliyoruz. Ulaşım ve konaklama imkânlarını araştırıyorum. Bazı illerde otel alternatifleri sınırlı olabiliyor ve buralarda müsabakayı oynayacak takımlar da kamp yapabiliyor. Takımlarla birlikte kalmamayı tercih ediyoruz. Ben genelde öğretmenevi veya polisevinde kalıyorum. Maç sabahı, stadyumda karşılaşmanın 4. hakemi, organizasyondan sorumlu Emniyet Amiri, takımları temsilen katılan kulüp yöneticileriyle birlikte yapılan değerlendirme toplantısında gündem maddelerini inceliyor, ilgili emniyet tedbirleri, takımların kullanacağı malzemeler ve varsa eksiklikleri tespit ediyoruz. Maç esnasında ise müsabakanın adeta röntgenini çekiyor, ihlalleri, yaşanan olayları kanıtlarıyla birlikte rapor haline getiriyor, maç bitiminde ilgili kurulumuza ulaştırıyorum.

▼**Maç sırasında nelere dikkat ediyorsunuz?**

▲**Gülten Özveri:** Görevimizi yaparken maçı seyrediyor sayılmam. Hatta golleri göremiyorum bazen. Seyirciler arasında hareketlenme var mı? Özel güvenlik yerinde duruyor mu? Zaman zaman stat dışına çıkıyorsun, koridorlarda

bulunuyorsun. Stadin boşalmasını kontrol ediyorsun. Yani konsantrasyonumuzu daha çok organizasyonun düzenine veriyorsun. Zaten tarafsız gözle canlı organizma olan futbol maçını resmeden kişidir temsilci.

▼**İyi bir temsilcide ne gibi özellikler bulunmalı?**

▲**Gülten Özveri:**

Atmosferi tecrübelerinizle yakalayabilme yeteneğiniz varsa başarılı oluyorsunuz. Örneğin stat dışında bir köşede bir grup konuşlanmış bir şeyler konuşuyorsa, bunu hissetmelisiniz.

Güvenliğe soruyorum,

“Neden bir araya gelmişler, bilginiz var mı?” diye. 2003’te alt liglerde bir maça gittim.

Maçtan önce başlayıp,

90 dakika boyunca maça ilgisi olmayan bir kulübe

küfrediliyordu. Bunların nedenini bilmeniz, rapor etmeniz gerekiyor.

Temsilcilikte hissiniz vardır.

O hissiniz ve yöneticiliğin verdiği yetilerle ileride olabilecek daha kötü

şeyleri tahmin edebilmemiz ve tedbir alınmasını sağlamanız gerekiyor.

▼**Mimar adayı olarak stadyumların fiziki yapısı hakkında neler söylersiniz?**

▲**Neslihan Kaya:** Stadyum mimarisi,

futbola olan yakınlığım nedeniyle daha çok ilgimi çekiyor. Görev

aldığımız maçların oynanacağı statları daha farklı bir bakış açısıyla

net görebiliyorum. Maalesef ülkemizde bu konuda büyük bir

eksiklik var. Stadyumlarımız gelişigüzel inşa edilmiş. Ulaşım,

sosyal aktivite ve seyirci bütünlüğünü sağlayacak hiçbir

özellik yok neredeyse. Avrupa’da birçok maç izledim. Stadyumların

ulaşımından konforuna ve çok yönlü kullanımlarına kadar bütün

detayların düşünülmüş olması

oldukça etkileyici. Mesela birçok Avrupa kentinde stadyumlar merkez

yerine kentın dışındaki alanlara inşa edilmiş. Ulaşım ise metro, otobüs ve

otomobillerle hiç sorun yaşanmadan gerçekleşiyor. Hemen hemen her

tribüne ait otoparklar, makine düzeninde işleyen otobüs ve metro

servisleri oldukça profesyonelce düşünülmüş. Statların etrafı, kontrol

noktaları ve yerleşim düzenleri, maçlara giriş ve çıkışlarda

taraftarlara hiçbir sıkıntı vermiyor. Akustik ve sahanın görünümü stadin

tümüne eşit bir şekilde pay edilmiş. Bütün bu izlenimlerimi üniversitedeki hocalarımla paylaşıp

onlara düşüncelerimi anlattım.

Büyük eksiklikler olduğunu düşündüğüm bu konuda projeler

çizmeye başladım.

▼**Sizce stadyumların kalitesi futbol kalitemizi arttırır mı?**

▲**Neslihan Kaya:** Futbolumuzun kalitesi birçok etkenin ortaya

çıkardığı sonuç. Stadyumlarımız da bu etkenlerden sadece bir tanesi.

Bence önemli etkenlerden birisi. Fiziksel şartların iyileşmesi seyir

keyfini attrıracağı gibi, futbolseverlerin maçlara olan ilgi ve katılımını da olumlu yönde

etkileyecektir. Yeni açılan Kayseri Kadir Has, Rize Şehir ve 30 bin

kişilik Şanlıurfa statları, Türk Telekom Arena geleceğe umutla

bakmamızı sağlıyor.

▼**Futbol dünyasında hakem, temsilci ya da gözlemci olarak daha fazla**

kadın görür müyüz yakın zamanlarda?

▲**Gülten Özveri:** Bu görevi yaparken, sosyal yaşantınız,

aldığınız eğitim ve kültür çok önemli. Kendi ayakları üzerinde

durabilen, “Bu maçı başarıyla domine edebilirim” diyen kadınlar

bu görevi başarıyla yapar. Türk kadını çok akıllı. Ama

erkeklerimizin yanlış eğitimi önlerinde engel. Ailelerimizin,

“Sen erkek evlâtsın, aslansın, kaplansın, ağlamazsın” şeklindeki

duygu yüklemesiyle baskın şekilde yetiştirilen erkeklerimiz, eşitliğe

inanmadığı müddetçe çok şeyin değişeceğini sanmıyorum. Benim

gibi bazı sivri kadınlar haricinde pek çıkan olmaz. Ama böyle

kadınlarımızın, ayakta dimdik durabilen kadınlarımızın olmasını çok isterim.

Avrupa'da II. Rönesans

Kazanmak adına bitmek bilmeyen harcamalar, sonu gelmez transferler, pahalı biletler, kulübede oturan gençler ve borç içinde yüzen kulüpler... Yakın zamanda özellikle üst düzey liglerin geçebileceği yol buna çok yakın. Avrupa futbolunun gidişatını "Kulüp Lisanslama Raporu" ile değerlendiren UEFA, aynı zamanda Finansal Fair Play ile radikal değişiklikler peşinde.

Mustafa Akkaya

Ağır borç yüküne giren veya zarar eden kulüpleri görmek artık kimseyi şaşırtmaz hâle geldi. Endüstriyel futbolun başarıya giden yollarında risk almanın mubah olabileceği düşüncesi birçoğuna cazip göründü. Ancak futbol topunun yuvarlak olduğu gerçeği akıllardan uzaklaştıkça kulüplerin risk iştahı da kabardı. Bu mantıkla doğan verimsiz kaynak kullanımı, futbol dünyasında boşa giden paraların doğmasına yol açtı.

UEFA Kulüp Lisanslama Raporu'nun 2009 yılsonuna ait detaylı verilere dayanan çalışması, malûm çarpıklıkları somut bir şekilde ortaya çıkarıyor. İncelenen 733 kulübün toplam yıllık gelirinin 11.7 milyar euroya ulaşmış tavan yapması, ekonomik krizi düşündüğümüzde gayet pembe bir tablo çizebilir. Zira bu rakam, Avrupa genelinde enflasyonun yüzde 0.3 olduğu bir ortamda yüzde 4.8'lik bir büyümeye tekabül ediyor. Ne var ki, 12.9 milyar euroluk gider ayağına bakınca iyimser olmak için sebeplerimiz azalmaya başlıyor. Kulüplerin cebinden çıkan bu kadar para, ağırlıklı olarak futbolcu maaşlarına ve transfer ücretlerine gidiyor. Nitekim 2009 yılında ödenen toplam futbolcu maaşı 7.4 milyar euroyu buldu. Kulüpleri bu harcamalara iten başlıca sebep ise kısa zamanda önemli başarılar peşinde koşma hevesi. Bu durum haliyle genç futbolcuların önünü kesiyor. Yine 2009 yılında 22 yaş altı oyuncuların sahada yer aldığı dakikalar, toplamda sadece yüzde 12'lik bir yer tuttu. Oynadığı kulübün altyapısından yetişen futbolcular için ise bu rakam yüzde 15'te kaldı. Artan maliyetler zamanla tribünleri de vurdu. Sayesinde gayet yüksek gelir elde edilebilecek stadyumlar verimli kullanılmayınca çare bilet fiyatlarını arttırmakta bulundu. Bu da azalan rekabetle birleşince

tarafat tribünden nispeten uzaklaştı. Özetle tam bir çıkmaza giren kulüp yönetim sistemi, UEFA'yı malûm rapor sonucunda Finansal Fair Play'i uygulamaya yöneltti.

Kulüplerin gelir yapısı

Transfer gelirlerinin dâhil olmadığı 11.7 milyar euro değerinde kazanç elde eden 53 üye federasyon, UEFA tarafından kategorilere ayrılmış durumda. Buna göre "Elit Grup" içinde yer alan İngiltere, İspanya, İtalya, Almanya ve Fransa'da ortalama bir kulübün yıllık geliri 50 milyon euronun üzerinde. Türkiye'nin de bulunduğu "Büyük Grup"taki kulüpler ise 5 ila 50 milyon euro arasında değişen gelire sahip. Peki, bu çeşmenin suyu nereden geliyor? Toplu anlaşmalar sonucu büyüyen yayın gelirleri, ortalama yüzde 36'lık payı ile kulüplerin başlıca para kaynağı. Onu yüzde 25 ile reklam ve sponsorluk gelirleri izlerken, genelde maç günleri haricinde verimsiz kullanılan stadyumların gişe gelirleri yüzde 22'lik bir dilime sahip. Geri kalan yüzde 17 ise küçük ticari anlaşmalara, diğer gelirler ve bağışlara ait. İngiliz, İtalyan ve Fransız kulüpleri TV yayın gelirlerine herkesten daha çok bağlıyken, İspanya ve Almanya daha çok sponsorluk ve gişe gelirlerinden pay alıyor. Nispeten küçük ülkelerin kaderi ise ticari anlaşmalara ve kulübe yapılan bağışlara bağlı. Gelirlere ülke bazında bakacak olursak büyük bir uçurum karşımıza çıkıyor. Sayı olarak 733 kulübün yüzde 13'ünü oluşturan "Elit Grup" kulüpleri, kazanç açısından toplamda tam yüzde 69'luk dev bir paya sahip. Öyle ki, ilk sıradaki İngiltere'nin 122 milyon euroluk toplam geliri, "Büyük Grup"un lideri olan 6. sıradaki Hollanda'nın tam 5 katı.

Kıta genelinde incelenen 447 stadyumun ortalama yaşı 47 yıl ve bunların yüzde 48'i 50 yıldan daha eski.

İşte bu durum yüksek gelirli ligleri pahalı transfer yapmaya itenken, ekonomik büyüme hedefleyen alt grup ülkelerini de futbolcu yetiştirip satmaya zorluyor.

Baş belası: Giderler

Kulüplerin gelir ayağı, daha verimli kullanılabilir kalemelerin de olduğunu eklemek şartıyla hiç fena görünmüyor. Ancak UEFA'yı önlem almaya iten asıl sebep, kartopu misali hızlandıkça büyüyen, büyüdükçe de hızlanan masrafların oluşması. 2009'da yüzde 4.8'lik artışla toplam 11.7 milyar euroyu bulan kulüp gelirlerine karşın, yüzde 9.3 büyüyen ve 12.9 milyara ulaşan gider ayağı başlı başına bir sorun. Zira kasanın toz tutmasını engellemek isteyen birçok kulüp, bu sebep yüzünden uzun vadeli borçlanmalara gitti. İşte Avrupa kulüplerinin toplamda 5.6 milyar euroya ulaşan banka borçları kabaca bu şekilde doğdu. Peki, kulüpler nasıl oldu da kazandıklarının yüzde 110'luk kısmını harcamayı başardı?

Yaklaşık yüzde 84'ünü futbolcu maaşlarının oluşturduğu personel ücretleri, şaşırtıcı olmayan bir biçimde en büyük gider kalemi konumunda. 2009'da ortalama bir kulübün cebinden bu sebeple çıkan para, gelirinin tam yüzde 64'üne denk geliyor. İkinci büyük gider ayağı ise kazancın yüzde 38'ini oluşturan faaliyet masrafları. Maç günü harcamaları, tesis giderleri ve malzeme maliyetlerinin yanı sıra altyapı yatırımları da bu kalemin içinde yer alıyor. Geri kalan yüzde 8'lik dilim ise net transfer zararına ve diğer finansal masraflara gidiyor. Özetle net biçimde görüldüğü üzere genç oyunculara ayrılan bütçe, ana kadrodaki futbolcu ücretlerinin yanında devde kulak kalıyor. Kulüp gelirine oranla tam bir finansal girdaba dönüşmüş olan maaşlar konusunda UEFA'nın tavsiyesi, bu kalemin yüzde 70'i geçmemesi şeklinde. Ancak hâlihazırda incelenen 664 kulüp içinde 249'unun futbolcu maaşları, gelirine göre bu oranın üzerinde. Hatta 73 kulüp, toplam kazancının

tamamından fazlasını bu kaleme yatırmayı tercih etmiş. Ligler bazında incelediğimizde Sırbistan, yüzde 120'lik personel ücreti oranıyla rekoru elinde tutuyor.

Faaliyet kârından (zararından) sonra net transfer geliri (gideri), faiz harcamaları ve vergileri düşünce en son rakam olan net kâra (zarara) ulaşabiliriz. İşte bu

eksiklik yaratmış oldu. Ekonomik krizin de etkisiyle 2009 yılında Avrupa'da tribüne giden kişi sayısı 3 milyon azaldı. Stat doluluk oranlarında İngiltere yüzde 92 ile başı çekerken, yüzde 87'nin üzerine çıkan Almanya ve Hollanda onun arkasından geliyor. Diğer "Elit Grup" ülkelerinin doluluk oranı da yüzde 61-73 arasında değişiyor. Bir maçta yerinde izlemeye giden ortalama taraftar sayısında ise Almanya 42 bin 500 kişiyle başı çekiyor. İkinci İngiltere 34 bin 150'de kalırken, 12. sıradaki Türkiye'de tribünleri her maç ortalama 10 bin taraftar dolduruyor.

Tribündeki taraftar sayısının azalmasındaki tek etken pahalı bilet fiyatları değil. Kıta genelinde incelenen 447 stadyumun ortalama yaşı 47 yıl ve bunların yüzde 48'i 50 yıldan daha eski. Üstelik genel olarak stadyumlara en son tadilat yapılmasının üzerinden 7 yıl geçmiş. Özetlemek gerekirse, ekonomik kriz ortamında harcamalarına bir kat daha dikkat eden taraftar, maç biletine vereceği paranın karşılığını almak istiyor. Dolayısıyla genellikle eskimiş ve imkânları yetersiz olan tribünler eskisi kadar dolmuyor. Peki, kulüpler stadyumları neden daha ilgi çekici hâle getiremiyor? Bu sorunun cevabını, statları kimlerin sahiplendiğiyle ilişkilendirebiliriz. UEFA'nın raporundaki 625 kulübün sadece yüzde 19'unun stadı kendine ait. Bu statların yüzde 17'si çeşitli ticari kuruluşlar gibi üçüncü kişilere aitken, kalan yüzde 64'ünün sahibi belediyeler veya devlet kurumları. Hâl böyle olunca birçok Avrupa kulübü statlarda istediği aktiviteleri rahatça yapamıyor. Çünkü reklam ve sponsorluk anlaşmaları, isim hakkı satışı, bakım çalışmaları gibi önemli kararları

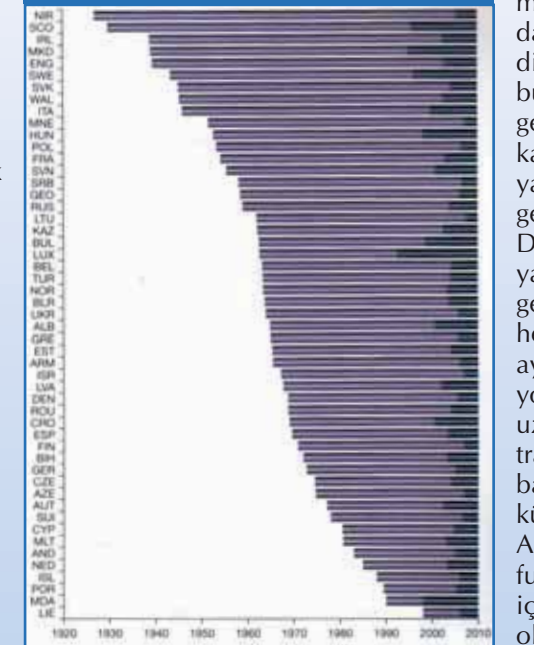
stadyum sahibinin onayı olmadan kolay kolay alamıyorlar. Ayrıca gişe gelirinin bir kısmını da çoğu zaman pay olarak bu otoriteye vermek durumunda kalıyorlar. Nitekim Avrupa'da en çok maç günü geliri sahibi olan 12 kulübün tamamının stadı kendine ait.

Sonuç: Finansal Fair Play

2013-14 sezonundan itibaren geçmiş yıllara yönelik uygulanmaya başlayacak olan Finansal Fair Play'e göre, ilk aşamada kulüplerin 45 milyon euroya kadar zarar etmesine izin verilecek. Bu limit zaman geçtikçe azalarak uzun vadede sıfıra düşecek. İçinde bulunduğumuz sezon Avrupa kupalarına katılan 231 kulüpten 107 tanesi, 2008 ve 2009'daki toplam ilgili gelirleri 5 milyon euronun altında olduğu için bu kriterlere uymak durumunda değil. Finansal Fair Play'in süzgecinden geçecek olan diğer 124 kulübün ise 71 tanesi bu süreçte kâr edebilmiş. 24 kulübün zararı nispeten güvenli biçimde 5 milyon euronun altındayken, 22 kulübünki de 5 ila 45 milyon euro arasında değişiyor. 45 milyon euronun da fazla zarar eden 7 kulüp mevcut. Dolayısıyla Finansal Fair Play bu sezon yürürlükte olsaydı, Avrupa kupalarına katılma hakkı bulunan ve kriterlere tâbi tutulan kulüplerin sadece yüzde 41'i geçerli lisans alabilecekti. Sonuç olarak futbolda ekonomik anlamda bir temizlik gereksinimi olduğu artık bir gerçek. Kulüplerin özellikle futbolcu ücretleri ve

transfer harcamalarının başı çektiği masraflara daha fazla dikkat edip buna uygun gelir kaynakları yaratması gerekiyor. Dolayısıyla yakın gelecekte herkesin ayağını yorganına göre uzattığı, transfer balonlarının küçüldüğü bir Avrupa futbolunun içinde olacağız.

Ülkelere göre stadyumların yaşları

durumda birçok ülke için işler tersine dönüyor. Örneğin yurtdışından her sezon birçok oyuncu ithal eden İngiltere, faaliyet kârı elde eden bir lig konumundan yüzde 15 net zarar yazan bir ülkeye dönüşüyor. Almanya halen pozitif rakamlardayken, İtalya'nın zararı yüzde 10'lara ulaşmış. Net geliri ve gideri denk olan Türkiye'nin durumu ise belki de en çarpıcı olanı. Bu nötr tablo, özellikle transferlerin etkisiyle yüzde 25'lik net zarara evrimleşerek kara bir tablo çiziyor.

Eskiyen mabetler

Avrupa kulüplerinin ısrarla zarar etme durumu ve stadyum gelirleri arasında tam bir yumurta-tavuk ilişkisi mevcut. Sürekli artan harcamaları karşılamanın en kolay yollarından biri bilet fiyatlarını yükseltmek. Hâl böyle olunca birçok ülkede tribünlerdeki boş koltuk sayısı artmaya başladı. Maç günleri haricinde stadyumlarını değerlendiremeyen birçok kulüp için bu durum, gelir kaleminde

benim için bambaşka bir dünya oldu. İngiltere'ye gittiğimde Çekoslovakya sosyalist bir ülkeydi. İmkânlarımız kısıtlıydı. Ve iki ülkenin kulüplerinin organizasyonları birbirinden çok farklıydı. Aston Villa'daki özgürlük beni çok etkiledi. Bambaşka bir dünyaya gelmişim sanki.

Taraftar iyi futbol istiyor

▼Premier Lig'de görev yapan ilk yabancı teknik direktörünüz. Yabancı teknik direktörlerin İngiliz futboluna katkı ve etkileri ne?

▲O günlerde ülkemle millî takım seviyesinde çok başarılıydık. Avrupa Şampiyonası'nda ve Dünya Kupası'nda başarılı sonuçlar alıyorduk. Başka ülkelerde de çalışmışım. Aston Villa'nın başına geçmek benim için ilginç bir deneyimdi. Onur duydum ama büyük bir sorumluluk almışım. En iyi futbol ülkesine gelen ilk yabancı teknik direktördüm.

Elimden geleni yaptım. Ben ve benden sonra gelenler yabancı teknik direktörler için yeni bir talep oluşturduk. Yeni bir rekabet başladı. Özellikle benden sonraki dönemlerde bu rekabet çok arttı. Futbol artık sosyolojik, ekonomik, psikolojik ve sportif açılardan büyük bir fenomen. Üst düzey teknik adamlar tüm bu faktörleri düşünmek zorunda. Başka bir ülkeden başka bir teknik direktör gelip yerlerini alabilir. Geniş bir teknik direktör camiası var. Tüm bu teknik direktörler aslında birlikte hareket edip yeni yetenekleri ortaya çıkarmak için çalışmalı. Avrupa'daki rekabet çok büyüdü. Sadece Avrupalı oyuncular değil, Güney Amerika, Asya, Avustralya, Afrika'dan birçok oyuncu hatta teknik direktör Avrupa'daki bu büyük rekabetin içinde. Yabancı teknik adamlar İngiliz futboluna çeşitlilik kazandırıyor. İngiltere'nin en önemli özelliği teknik direktörlere

teknik direktörler için önemli bir örnek. Rekabetten korkmuyor, bunca yıldır başarıyla takımını yönetiyor. İyi bir teknik direktör için mükemmel bir örnek. ▼Eski bir millî takım teknik direktörü olarak, ülke liglerinde artan yabancı oyuncu sayısı hakkında ne düşünüyorsunuz? Yabancı oyuncular millî takımları nasıl etkiliyor? ▲Yabancı oyuncu sayısı ile ilgili kurallarla ilgili bir yorumum yok. Sonuçta kural kuraldır. Bir takımda fazla yabancı oyuncu olması seyirci ve rekabet açısından iyi olabilir. Tüm oyuncular o ülkenin kuralları neyse ona adapte olmalı. Yabancı oyuncular, yerli oyuncuların kendilerini geliştirmeleri için bir fırsat olabilir. Eğer genç bir oyuncu iyiyse, kendini geliştirmeye çalışıyorsa bu rekabetten yararlı çıkabilir. Genellikle eğer bir futbolcu üst düzeyse ne olursa olsun kendisini gösterir. Taraftarların iyi olan genç

oyuncuları da en az yıldızlar kadar desteklediğini düşünüyorum. Hatta bazı ülkelerde genç takımdan yetişen yerli oyunculara ilgi daha fazla bile olabiliyor.

Derbiler ligin tümünden önemli olabiliyor

▼Hem Celtic-Rangers hem de Fenerbahçe-Galatasaray derbilerini gördünüz? Hangisi daha zordu sizin için? ▲İki derbi de birbirine çok benziyor. İkisi de eşit zorluktaydı benim için. Bu maçlarda taraftarların ve kulüplerin beklentisi çok fazla oluyor. Baskı çok daha yüksek dozda yaşanıyor. Ama derbiler oyuna ayrı bir tat katıyor. Derbiler ligde oynanan bir maç olmasına rağmen ligin geri kalanından bambaşka bir havada oynanıyor. Bu maçlar ligden çok daha farklı. Bazen garip bir şekilde sadece derbiyi kazanmanız bile yeterli olabiliyor. Kazanılan derbiler en güzeldir tabii. Çünkü derbi kaybettiğinizde sadece bir maçtan çok daha fazla şey kaybetmişsiniz gibi oluyor. Ama derbiler oyun, oyuncular, medya ve taraftarlar için çok güzel. Fenerbahçe'deyken bir Avrupa maçını kaybettiğimizde taraftarların büyük tepkisiyle karşılaşmıştık. Havaalanında bizi bekleyip, ıslıklayıp bağırıyorlardı. O gece karıma telefon edip, "Sanırım eşyalarımı toplamam lâzım, çünkü bu maç kaybettiğimiz için herkes çok kızgın" dedim. Sonraki maç ise Galatasaray derbisiydi ve biz kazandık. Bir kaç gün önce bizi ıslıklayan taraftarlar bir anda omuzlarda taşımaya başladı. Fenerbahçe taraftarı muhteşemdi. Takımlarına öyle tutkuyla bağlılar ki, o heyecan sizi de etkiliyor. ▼Herkes Barcelona'nın bambaşka bir seviyede olduğunu düşünüyor. Siz Barcelona futbolu hakkında ne düşünüyorsunuz? ▲Barcelona büyük bir ekol. Müthiş bir tarihi geçmişi var ama geleceği çok daha muhteşem görünüyor. Barcelona'nın başarısının arkasında İspanya'nın oluşturmayı başardığı sistem yatıyor; genç takımlar seviyesindeki başarılar. Alttan başlayarak piramidin bütün seviyelerinde başarılar kazanıyorlar. Oyuncuların bireysel yeteneklerini ortaya çıkaracak bir yapı söz konusu. Barcelona'da takımın yapısı çok iyi. Yıldızlar takım için, takım da yıldızlar için çalışıyor. Takımın başarısı için birleşmişler. Yaptıkları şeyi anlatmak, konuşmak kolay ama uygulamak çok zor.

O artık salon efendisi!

Kariyeri boyunca onu pek çok farklı takımda gördük. Süper Lig'e çıkma heyecanını da yaşadı, küme düşmenin üzüntüsünü de. Futbolseverlerin pek çoğu onu Galatasaray'daki kısa macerasıyla hatırlıyor. Döneminin en yetenekli oyuncularından biri olmasına rağmen kariyerini hep gözlerden ve ilgiden uzak geçirdi. Sadece 45 dakika giyebildiği A millî formaya olan hasretini, şimdilerde Futsal Millî Takımı'nda gidermeye çalışıyor.

Ceyla **Kütükoğlu**

▼Futbola Göztepe altyapısında başladınız ve genç yaşta A takıma yükseldiniz. Futbola başlama hikâyenizi bir de sizden dinleyebilir miyiz?

▲1997'de Göztepe'de başladım. A takıma çıkmam bir anda oldu. Genç takımlarda çok fazla oynamadan bir anda 17 yaşında A takıma geçtim. Aslında altyapıya geç sayılabilecek bir yaşta, 14 yaşında başladım. Ona rağmen çabuk yol katettim. Sonraki dönemlerde transferlerle çok takım değiştirdim. İstanbulspor, Adanaspor, Kocaelispor, Konyaspor, Galatasaray, Çaykur Rizespor, Mersin İdman Yurdu, Eyüpspor, Giresunspor derken birçok şehri gördüm ve en son bu şekilde noktayı koydum. Profesyonel futbolcu olarak bu kadar yeter diye düşünüyorum.

▼Kariyerinizde en uzun süre Adanaspor'da oynadınız. Takımla Süper Lig'e çıkma başarısı gösterdiniz, sonra tekrar düştünüz. Bu süreçte ayrılmaya hiç düşünmediniz mi?

▲O dönemde kulübün sahibi güçlü bir şirketti. Ben ve bir çok arkadaşım ayrılmayı düşünüyorduk ama bizi bırakmadılar. O dönemde transfer teklifleri de geldi ama gidemedim. Her şeye rağmen Adanaspor'da güzel günler geçirdim. İki kere üst lige çıkma başarısı gösterdik.

Adanaspor'da yaşadığım Süper Lig deneyimi çok farklıydı. Orada ben bir şehrin Süper Lig'de olmasının o şehre çok şeyler kattığını gördüm.

Adanaspor'da oynamaya başladığımda takım 1. Lig'deydi, o sezon Süper Lig'e çıktık. Atmosfer daha farklıydı. 1. Lig'den sonra Süper Lig'de olmak her şeyi değiştirmişti. Şimdi durum daha farklı. Bank Asya 1. Lig'in de kalitesinin artmasıyla o durum biraz değişti. Yayınlar ve sponsorlar arttıkça, o fark biraz dengelendi. Geçmişte iki lig arasında büyük fark hissediliyordu ama şu anda biraz daha dengeli geliyor.

▼Kariyerinizde bir de Galatasaray sayfası var. Kısa bir süre oynamanıza rağmen taraftarın sevdiği bir oyuncusunuz. Galatasaray'a gidişinizi

ve ayrılışınızı anlatır mısınız?

▲Ben Galatasaray'a Konyaspor'dan gittim. Galatasaray'a transferimle ilgili gündem zaman zaman oluşuyordu. Bir türlü olmadı. Konyaspor'la 2 yıllık sözleşmem vardı. Bittikten sonra sözleşmemi uzatmadım. Kafamda da hep büyük takımlarda oynama, büyük takım görme düşüncesi vardı. Galatasaray'a gitmiş olmaktan hiç pişmanlık duymadım. İyi ki de gitmişim diyorum. Ama çeşitli nedenlerle kısa bir süre kalabildim.

Keşke Galatasaray'a daha genç gitseymişim

▼Galatasaray'dan ayrılışınızla ilgili bazı söylentiler çıkmıştı. Esas sorun neydi? Mali sıkıntılar mıydı, yoksa farklı bir mevkide yani sol açık oynamak mı biraz zorladı?

▲Asıl sorun benim Galatasaray'a çok geç bir yaşta gitmiş olmamdı. 29 yaşında transfer olabildim. Belki daha erken yaşlarda gitmiş olsaydım o ortamda daha fazla kalıp mücadele edebilirdim. Ama hem kişisel nedenlerimden dolayı hem de artık futbolun son dönemine geldiğim için biraz da para kazanma gerekliliği hissediyordum. Ama dediğim gibi ayrılış nedenim ne olursa olsun Galatasaray'a gittiğim için hiç

pişmanlık duymadım. Büyük takım ortamı görmek, orada bulunmak önemliydi. Her ne koşulda olursa olsun maddi sıkıntı da olsa büyük bir takımda olmanın farkını ve ayrıcalığını yaşadığım için de kendimi mutlu sayıyorum.

▼“Daha genç gitseydim” diyorsunuz. Daha önce büyük kulüplerden gelen teklifleri geri mi çevirdiniz, fırsat mı olmadı?

▲Göztepe'de oynadığım ilk yıllarda teklif gelmişti ama o zaman bonservisim kulüpteydi. Onlar istemedikçe bir yere hareket edemiyordunuz. Sonraki dönemlerde de bazı teklifler geldi ama kesinleşmedi. Aslında Galatasaray'a gitmem biraz da benim zorlamamla oldu. Ama keşke daha erken yaşta hiç para almadan gitseydim de orada futbol hayatıma devam etseydim diye düşündüğüm oldu.

Önemli olan iyi futbol oynamaktı

▼Oynadığınız dönemin en yetenekli isimlerinden biri olarak anılıyorsunuz ama hiç diğer oyuncuların gördüğü kadar büyük bir ilgi görmediniz. Bunu neye bağlıyorsunuz? ▲Büyük takımda uzun yıllar oynamamanın getirdiği bir şey bu.

Altan Aksoy

Büyük takıma gitme hayalim her zaman vardı ama ben kendiliğinden olsun istemişim yıllarca. Belki bunu zorlayabilirdim. Şöhret olma duygusunu hissetseydim belki onun yollarını daha önce açabilirdim. Ben aslında hiç bir zaman futbolun şöhret tarafıyla ilgilenmedim. Şöhret olmak kaygısı hiç içimde olmadı. Bu da beni mutlu ediyor. Futbolu doğru şekilde oynayayım, işimi doğru yapayım, insanlar beni böyle takdir etsinler istedim. İyi oynamakla yetindim. Belki de ondan dolayı çok ilgi göremedim. Özellikle futbolu çok seven, futbolu bilen insanlar beni gördükleri zaman oynadığım futbola, yapmış olduğum işlere çok büyük saygı duyduklarını belirtiyor. Mesela Galatasaray'da çok az kalmama rağmen birçok Galatasaraylı yolda görüp, “Niye gittin, keşke kalsaydın” diyor. Bunu söylemeleri bile beni mutlu ediyor açıkcası. O kadar kısa sürede böyle bir intiba bırakabiliysem ne mutlu bana.

▼Bugün geriye dönüp baktığınız zaman, yanlış seçimler yaptığınızı düşünüyor musunuz?

▲Dışardan çok sakın görünmeme rağmen biraz da fevri bir adamım. Bazı durumlarda gereksiz tepkilerimden dolayı kendime zarar verdiğim oldu. Kariyerim boyunca yanlış tercihler de yaptım. Transferler konusunda hatalarım var. Ama bugün hata olarak düşündüğüm şeylerin hiçbirini birilerine inat olsun diye veya kendi egomu tatmin etmek için yapmadım. O dönemki ruh halimle alâkalı tepkilerdi. Tabii ki hataların bir çoğu gençliğim vermiş olduğu fevriлікlerdi.

▼Futbolseverlerin unutamadığı golleriniz var. Peki sizin unutamadığınız golünüz ve hatıranız hangisi?

▲Galatasaray'da kısa süre kalmama rağmen bir gol atma şansım olmuştu. Malatyaşpor'a bir gol attım. Güzel de bir goldü, kafayla atmışım ve hiç kimse beklemiyordu. Kariyerimde büyük takımlara karşı forma giydiğim maçların çoğunda iyi oynamışmdır.

Hiç bir zaman futbolun şöhret tarafıyla ilgilenmedim. Şöhret olmak kaygısı hiç içimde olmadı. Bu da beni mutlu ediyor. Futbolu doğru şekilde oynayayım, işimi doğru yapayım, insanlar beni böyle takdir etsinler istedim. İyi oynamakla yetindim.

Futsal kesinlikle çok farklı bir oyun. Temposu ve farkı kurallarıyla çok zorluyor. Birlikte futbol oynadığımız diğer arkadaşlarımız da aynı şeyleri söylüyor. Futsalı en alttan, küçük yaştan itibaren eğitimini alan insanların oynaması gerekiyor.

Futbolculuk çok zor bir iş. Ancak bu işi çok sevenler, bu oyuna saygısı olanlar yola devam edebilir. Yetenek de önemli ama belirleyici olan disiplin, dayanıklılık, işini sevmek. Genç oyuncuların, bunlara dikkat ederlerse başarılı olacaklarına inanıyorum.

Futbola teknik adam olarak hizmet etmek isterim. Futsal'a devam konusunda da hocalar görev verirse gelir oynarım. Ben sporu seven birisiyim. Sporun her dalıyla ilgilenirim. Basketbol ve tenis oynuyorum. Benim için spor vazgeçilmez bir şey.

İnsanlar benim için söyledikleri güzel şeylerin bir çoğunu o maçlar nedeniyle söylüyor. Aslında diğer maçlarda da iyi oynuyordum ama genellikle büyük takımlara karşı oynadığımız maçlar izlendiği için insanlar hep o maçları baz alarak konuşuyor. Çaykur Rizespor'dan Trabzonspor maçına ait bir anım var. Çaykur Rizespor, Trabzonspor'u uzun bir süre Trabzon'da yenememişti. 2006-2007 sezonunda Trabzonspor'u 1-0 yenmeyi başardık. Golü de 53. dakika ben attım. Güzel de bir goldü. 53 Rize'nin plakası olduğundan, eğlenceli bir tesadüf olmuştu.

▼Bir kez A millî oldunuz ama Olimpik Millî Takım'la Akdeniz Oyunları ikinciliğiniz var. Finalde İtalya'ya yenilmiştiniz. O turnuvaıyla ilgili anılarınız var mı?

▲Akdeniz Oyunları ilginç bir deneyimdi. Bizden bir önceki jenerasyon Akdeniz Oyunları'nda şampiyonluk yaşamıştı. Onlar çok iyi bir jenerasyondur ve o oyuncular yıllarca Türk futbolunun lokomotifleri oldu. Biz de turnuvaya o stresle gittik. En az final hedefimiz vardı. Finale kadar iyi maçlar çıkarttık. Final ise tam bir hezimet oldu bizim için. İtalya ile oynadık. İlk golü biz attık ama daha sonra 5 gol yedik. Onların da Totti, Ventola gibi dünya futbolunda ön plana çıkmış oyuncularını vardı o dönemde. Gerçekten kötü bir final yaşamıştık. Sonuçta Millî Takım'da olmak, ülkeyi temsil etmek hangi platformda olursa olsun önemli. İnsan millî forma altında güzel anlar yaşıyor. Kısa da olsa güzel anlar kalıyor insanın hafızasında.

▼Erol Bulut'tan sonra hem futbol hem de futsal A Millî Takımı'nda oynayan ikinci oyuncusunuz. Futsalın futboldan ne gibi farkları var?

▲Futsal kesinlikle çok farklı bir oyun. Tamam, o da ayakla oynanıyor, o da futbol, ama kuralları, oynayış tarzı, topun ağırlığı ile az sekmesi, her şeyi çok farklı. Futsal temposu ve farkı kurallarıyla çok zorluyor. Birlikte futbol oynadığımız diğer arkadaşlarımız da aynı şeyleri söylüyor. Burada şunu gördüm, futsalı en alttan, küçük yaştan itibaren eğitimini alan insanların oynaması gerekiyor. Özellikle kadromuzda bulunan, yurtdışından gelen oyuncuların hâkimiyetleri farklı. Çünkü yıllarca

oynamış olmalarının getirdiği bir avantaja sahipler. Futsal zor bir oyun. Ama ben burada bulunmaktan mutluyum. Kendimi değişik bir ortamda, farklı bir spor yapıyormuş gibi hissediyorum. Zamanla daha iyi olacağını düşünüyorum.

Futsal sokak futbolunun yerini alabilir

▼Türkiye'de futsalın geleceğini nasıl görüyorsunuz? ▲Eğer işe ilkokullar seviyesinden, yani daha küçük yaşlardan itibaren başlanırsa başarı sağlanabilir. Bu yönde çalışmalar olduğunu da biliyorum. Bizim oyuncularımızın mayasında yetenek var. Futsal'a yetişip, orada yeteneklerini geliştiren oyuncular daha sonra futbola kayabilir. Futsalın yetenek anlamında futbola katkısı olabilir. Bunun Brezilya'da örnekleri var. Çocukluklarında futsal oynamış, şu an dünya yıldızı olan oyuncular var. Bizde de sokak futbolunun kaybolduğu bir ortamda futsal onun yerini alabilir diye düşünüyorum. Belki oradan daha yetenekli oyuncular çıkar.

▼Futsal A Millî Takımı'nda beraber oynadığınız yetenekli oyuncular hangileri?

▲Bir çoğu iyi. Futsal'a çok iyi adapte olmuş Türk oyuncular var. Cem ve Mustafa mesela. Yurtdışından gelen arkadaşlar var, Kenan, Gökhan, Aziz... Birçoğu iyi ve olaya hâkim. Ama bizim oyuncularımızın da sonradan başlamalarına rağmen oldukça mesafe kat ettiklerini gördüm.

Yetenek tek başına yetmez

▼Genç oyunculara ne gibi tavsiyelerde bulunmak istersiniz?

▲Futbolculuk çok zor bir iş. Ancak bu işi çok sevenler, bu oyuna saygısı olanlar yola devam edebilir. Gençken anlamıyorsunuz ama profesyonellik kesinlikle çalışmaya, disipline ve kararlı olmaya dayalı bir iş. Bu üç unsuru kendine düstur edinen oyuncular kolaylıkla yollarına devam edebilir. Yetenek de önemli ama belirleyici olan disiplin, dayanıklılık, işini sevmek. Bu tür şeylere dikkat ederlerse başarılı olacaklarına inanıyorum. Bir de geçirdikleri sakatlıklarda uygulanan tedavilere dikkat etmek gerekiyor. Bütün genç oyunculara tavsiye ediyorum, kesinlikle gereksiz iğne yaptırmayın. Fizyolojik iyileşme sürecini tamamlayıp gerekli tedaviler yapıldıktan sonra futbola dönün diye telkinlerde bulunuyorum, çünkü benim ağzım vardı.

▼“Futbolun sonuna geldim” diyorsunuz, futsalda devam eder misiniz, yoksa başka bir kariyere yönelir misiniz?

▲Antrenörlük kursuna başladım. Yavaş yavaş o etabı tamamlıyorum. Yapabilirsem antrenör ve teknik direktör olarak da Türk futboluna hizmet etmek isterim. Çünkü bildiğim iş bu, başka bir iş yapma şansım yok. Futsal'a devam konusunda da hocalar görev verirse gelir oynarım. Ben sporu seven birisiyim. Sporun her dalıyla ilgilenirim. Basketbol ve tenis oynuyorum. Benim için spor vazgeçilmez bir şey.

▼Kariyerinizde sizi etkileyen, size ilham veren kişiler var mıydı?

▲Benim çocukluk idolüm Rıdvan Dilmen. Ben Rıdvan Dilmen hastasıydım. Çok belli etmezdim ama benim için çok farklı bir yeri vardır. Televizyon programlarından takip ederdim, “Rıdvan bugün ne yaptı, nasıl gol attı, attırdı” diye. O benim için çok büyük bir idoldü. Onun futbolculuğunu çok örnek almışmdır. Onun dışında da eşim hep destek oldu bana. Eşimin desteği bir çok zor durumda beni ayakta tuttu diyebilirim.

Barça'nın babasından Barça sırları

1970'lerde futbolcu olarak kapısından girdiği Barcelona'ya daha sonra teknik direktör olarak da damgasını vuran adam Johan Cruyff. Bugün bir "La Masia" efsanesinden bahsediliyorsa, Barcelona bu altyapı sistemini de Hollandalıya borçlu. Katalan takımıyla büyük zaferler kazanan usta futbol adamı, oyun felsefesini anlatırken, Barcelona'nın sırlarını da ortaya koyuyor.

Dr. Cem Çetin

Hiç kuşku yok ki, son yılların en iyi futbolcu oynayan kulüp takımı Barcelona. Bunun karşılığı olarak da İspanyollar, hem Şampiyonlar Ligi'nde hem de İspanya Ligi'nde oldukça başarılı sonuçlara imza atıyor. Bordo-mavililerin dikkat çekici kolektif performansı, doğal olarak bireysel ödülleri de beraberinde getiriyor. Takımın yıldızı Arjantinli Messi, üst üste 2 yıldır Altın Top ödülünü kazanırken, bu kategoride 2010'un üç adayı da Barcelona patentliydi. Messi ve arkadaşlarının göz kamaştırıcı performansını hayranlıkla takip edenler, mutlak surette, "Bu değer nasıl yaratıldı?" diye soruyorlardır. Başarının temeli olarak, herkesin telaffuz ettiği Barça'nın futbol okulu "La Masia" gösteriliyor. Peki, "La Masia nasıl

"futbolcu" sıfatıyla Barcelona'ya veda ederken, o zamanki kulüp başkanı Josep Luis Nunez'den genç yetenekler için bir futbol okulu açılmasını talep etmişti. Hollandalının bu isteğini dikkate alan Nunez, bir bakıma bugünkü Barcelona'nın da temelini atmış oluyordu.

Barça'nın Hollandalıları

Cruyff, Barcelona'ya gelmeden önce, bordo-mavililer İspanya Ligi'nde oldukça sıkıntılı günler geçiriyordu. Hollandalı yıldız Katalan topraklarına ayak bastığında 1973'ün Ekim'iydi. Takımın başında, Hollanda futbolunun en değerli (belki de en değerlisi) teknik direktörlerinden biri olan Rinus Michels vardı. Total Futbol teorisine 60'lı yılların ikinci yarısında (1965-1971) Ajax'a büyük başarılar

Michels'in "Total Futbol"u Barça'da da sonuç verdi. 1973-74 sezonuna çok kötü başlayan Barça, 8 maçta sadece 2 galibiyet almıştı. Cruyff'un takıma katılmasıyla müthiş bir çıkış yakalayan bordo-mavililer, 26 maçta mağlubiyet yüzü görmeden çok özledikleri şampiyonluğa ulaşıyordu. Bu, Katalanların 14 yıl bekledikten sonra yaşadıkları bir mutluluktu. O sezon hatıralardan silinmeyen 90 dakika, 1974'ün Şubat'ında Madrid'de oynanmıştı. O gün muhteşem performansını Cruyff 1 gol ve 3 asistle süslerken, Barça da ezeli rakibini 5-0 gibi son derece farklı bir skorla mağlup ediyordu. Barça'da 5 sezon oynayıp, 2 defa Altın Top'a ulaşan Sarı Fare, bordo-mavililerle sadece bir lig şampiyonluğunu kazanmasına rağmen Katalanların gönlünde taht kurmasını bildi.

Rüya Takım

9 yıllık bir aradan sonra ikinci defa Barça'ya gelen Cruyff, bu defa teknik direktör sıfatını taşıyordu. Yaşı sadece 41'di. 1988 ile 1996 yılları arasında Katalan takımını çalıştıran Hollandalı, 1991-1994 döneminde takımını tam üst üste 4 defa İspanya Lig şampiyonu yaptı. Bu 8 yıllık süreçte kazanılan Avrupa ve İspanya Kupalarıyla Barça, Cruyff döneminde müzesine tam 11 kupa götürdü. Bu performansıyla Cruyff, bordo-mavililerin tarihinde en başarılı teknik direktör olarak yerini alıyordu. Hollandalının bu göz kamaştırıcı başarısında en önemli etken, onun oyun felsefesine ayak uyduracak transferlerdi. Göreve başladıktan

doğdu, nasıl işliyor?" Bugünkü Barcelona'nın başarısının sırrı, bu soruların cevaplarında yatıyor. Sadece 32 yıllık bir geçmişi olan La Masia'nın ortaya çıkmasında en büyük pay Johan Cruyff'a ait. Hollanda futbolunun yıldız ismi ve asi çocuğu, 70'li yılların sonunda

yaşatan Michels, aynı tabloyu Barcelona ile de yaşamının hayallerini kuruyordu. Ancak ilk iki yılında Michels, kıl payı farklarla Katalanları mutlu sona taşıyamadı. Çünkü Hollandalının elinde Cruyff ayarında bir futbolcu yoktu. Sarı Fare'nin gelmesiyle birlikte

Cruyff, dönemin genç takım oyuncusu Pep Guardiola'ya antrenman sırasında yapması gerekenleri anlatıyor.

sonra Romario, Koeman, Michael Laudrup ve Stoichkov'u yurtdışından Barça'ya getiren Sarı Fare, ülke sınırları içinden de Zubizarreta, Goicoechea, Beguiristain ve Bakero'ya seçti. Cruyff'un altyapıdan A takıma taşıdığı isimler ise Guardiola, Ferrer ve Amor'du. Bu futbolcularla müthiş başarıyı yakalayan Hollandalının Barça'sı "Rüya Takım" olarak adlandırılmaya başlandı. Bir benzetme yapmak gerekirse, şimdiki Messi'li, Iniesta'lı, Xavi'li Barcelona nasıl ortalığı kasıp kavuruyorsa, 90'lı yılların başında da Cruyff'un talebeleri aynı performansı sergiliyordu. Kazanılan 4 İspanya Lig şampiyonluğunun yanı sıra Cruyff'un Barça'sı, şimdiki adı Şampiyonlar Ligi olan o dönemin Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası'nda iki defa final oynayıp, 1992'de mutlu sonu yakalıyordu. Bu Barça'lıların Kupa 1'deki ilk şampiyonluğu. 1994'te adını bir kere daha finale yazdıran Katalanlar, bu defa o dönemin müthiş Milan'ına 4-0'lık skorla boyun eğiyordu.

Michels'ten Cruyff'a

O yıllarda Sarı Fare sadece Barça'nın A takımını çalıştırmakla kalmayıp, altyapıyla da yakından ilgileniyordu. En büyük arzusu, "Total Futbol"

"Futbol bir ayak oyunu olduğu için, topun yeri terk etmemesi gerekiyor. Bunu başarmak ve çok iyi bir futbolcu olmak için öyle iri yarı, uzun boylu olmak önemli bir şart değil. Aslında kısa boylular iki önemli avantaja sahip. Birincisi; sahayı daha iyi görebiliyor ve yapılması gerekeni en hızlı şekilde yerine getirebiliyorlar. İkincisi, tekniği fiziksel özelliklerinden daha iyi olan biri, iki ayağını da kullanabiliyor."

felsefesini genç yaşta futbolculara kazandırıp, A takıma geldiklerinde sistemi mükemmel bir şekilde uygulamasını sağlamaktı. Sarı Fare böyle bir mekanik oluşturduğunda, bir kulübün sportif başarıyı yakalayacağına inanıyordu. Ortaya çıkan tabloyu gördükçe, Cruyff'un da büyüklüğü, Barça tarihi için ne denli önemli olduğu daha iyi anlaşılıyor. Peki, bu "Total Futbol" neydi? Bu oyun felsefesinin mimarı olan Rinus Michels, 2005 yılında hayata veda etmeden bir süre önce verdiği röportajında "Total Futbol"un tanımını yaparken, kolektif bilincin önemine dikkat çekiyordu: "Bu tarz futbolu takımınıza oynatmak için, öncelikle futbolcularınıza kolektifliği aşılamamız gerekiyor. Bu bir zorunluluk. Daha sonra kolektif bilincin üzerine oyun stratejinizi inşa etmeniz lâzım. Bu süreçte futbolcular arasındaki koordinasyon elbette çok önemli. Stratejinizin sonuç vermesi, bu koordinasyona bağlı."

Eski oyuncusu Cruyff'un Barça'daki başarısı için de Hollandalı teknik adam, "Cruyff 'Total Futbol'a çok önemli katkılarda bulundu. Çünkü bireysel yeteneklerinin dışında, taktiksel anlamda da çok güçlüydü. Oyuncular arasındaki ilişki ve alanlarını çok iyi bildiği gibi rakipleri de çok iyi tanıyordu. Ayrıca ilk önce çalıştığı Ajax (1985-1988) onun için bir laboratuvar oldu. Burada öğrendiklerini daha sonra Barça'da mükemmel bir şekilde uygulama fırsatını buldu" şeklinde görüş bildiriyordu. Aslında Cruyff'un oynattığı futbol, Michels'in "Total Futbol"unun yeni bir versiyonuydu denilebilir. Onun getirdiği en büyük yenilik, savunma ile hücum hattında oynayanları birbirine yaklaştırmak oldu. "İleri uçtakiler en fazla 15 metre koşmalı" diyordu Cruyff. Çok iyi incelendiğinde Cruyff'un Barça'sıyla bugünkü Guardiola'nın Barça'sı arasında oyun felsefesi açısından bir farkın olmadığı açıkça görülecektir.

Zaten birçok futbol otoritesine göre de Guardiola'nın Barça'sı, Cruyff'un Barça'sının bir devamı...
Değişmeyen futbol çizgisi
Aradan geçen yıllara rağmen Barça'nın değişmeyen oyun yapısını Cruyff, belli bir oyun felsefesiyle altyapıdan gelen oyunculara bağlıyor: "Göreve başladıktan sonra, yakından ilgilendiğim altyapıdan gelen gençlere şans verdim. Bu noktada teknik direktörün izleyeceği politika çok belirleyici. Eğer teknik direktör kulübün futbol okulundan (dolayısıyla oyun felsefesinden) faydalanmıyorsa ve farklı bir yaklaşım sergiliyorsa, o zaman sistem (altyapınız ve buna bağlı oyun felsefeniz) işlemez. Barça'nın şimdiki antrenörü, benim eski talebem Guardiola, göreve başladıktan sonra benim gibi altyapıdan belli bir oyun formasyonu gelen gençlere güvendi. Tıpkı kendisinden önceki örnekler Van Gaal ve Rijkaard gibi. Dolayısıyla Barça'nın çizgisi değişmedi, aynı oyun felsefesiyle yoluna devam ediyor." Barça'nın oyun felsefesi hakkında Cruyff'un açıklamaları oldukça aydınlatıcı: "Anahtar kelime, hareket. Barça'da top bir futbolcunun ayağında değil, diğer 9 futbolcu hareket halindedir. İşte bu hareketlilik çok önemli. Eğer kaymaları çok iyi yaparsan, boş ve müsait olabiliyorsun, top geçişlerinin hızını artırabiliyorsun. Barça'nın oyununda top ayağında olan oyuncu en az öne sahip olandır. Diğerleri ise ayağında top olana uyum gösterir, topu alacak ve verecek durumdadırlar. Pek çok antrenör top ayağında olan oyuncudan pas vermesini ve hareket etmesini ister. Barça'da durum farklı, pası veren, yerinde kalır. Bu noktada en önemli unsur, pasın doğru şekilde verilmesi." Bu pas alışverişlerinde Cruyff "teknik"e dikkat çekiyor: "Futbolda sürekli telaffuz edilen teknik, benim için topla cambazlık yapmak değil, topu doğru ayakla, doğru hızla vermektir. Ufak bir gecikme, her şeyi bitirebilir."

Cruyff'u dikkatle dinleyen miniklerin arasından birisi de soldan ikinci sıradaki Xavi

oynanmıştı. O gün muhteşem performansını Cruyff 1 gol ve 3 asistle süslerken, Barça da ezeli rakibini 5-0 gibi son derece farklı bir skorla mağlup ediyordu. Barça'da 5 sezon oynayıp, 2 defa Altın Top'a ulaşan Sarı Fare, bordo-mavililerle sadece bir lig şampiyonluğunu kazanmasına rağmen Katalanların gönlünde taht kurmasını bildi.

Değişmeyen futbol çizgisi

Zaten birçok futbol otoritesine göre de Guardiola'nın Barça'sı, Cruyff'un Barça'sının bir devamı...
Değişmeyen futbol çizgisi
Aradan geçen yıllara rağmen Barça'nın değişmeyen oyun yapısını Cruyff, belli bir oyun felsefesiyle altyapıdan gelen oyunculara bağlıyor: "Göreve başladıktan sonra, yakından ilgilendiğim altyapıdan gelen gençlere şans verdim. Bu noktada teknik direktörün izleyeceği politika çok belirleyici. Eğer teknik direktör kulübün futbol okulundan (dolayısıyla oyun felsefesinden) faydalanmıyorsa ve farklı bir yaklaşım sergiliyorsa, o zaman sistem (altyapınız ve buna bağlı oyun felsefeniz) işlemez. Barça'nın şimdiki antrenörü, benim eski talebem Guardiola, göreve başladıktan sonra benim gibi altyapıdan belli bir oyun formasyonu gelen gençlere güvendi. Tıpkı kendisinden önceki örnekler Van Gaal ve Rijkaard gibi. Dolayısıyla Barça'nın çizgisi değişmedi, aynı oyun felsefesiyle yoluna devam ediyor." Barça'nın oyun felsefesi hakkında Cruyff'un açıklamaları oldukça aydınlatıcı: "Anahtar kelime, hareket. Barça'da top bir futbolcunun ayağında değil, diğer 9 futbolcu hareket halindedir. İşte bu hareketlilik çok önemli. Eğer kaymaları çok iyi yaparsan, boş ve müsait olabiliyorsun, top geçişlerinin hızını artırabiliyorsun. Barça'nın oyununda top ayağında olan oyuncu en az öne sahip olandır. Diğerleri ise ayağında top olana uyum gösterir, topu alacak ve verecek durumdadırlar. Pek çok antrenör top ayağında olan oyuncudan pas vermesini ve hareket etmesini ister. Barça'da durum farklı, pası veren, yerinde kalır. Bu noktada en önemli unsur, pasın doğru şekilde verilmesi." Bu pas alışverişlerinde Cruyff "teknik"e dikkat çekiyor: "Futbolda sürekli telaffuz edilen teknik, benim için topla cambazlık yapmak değil, topu doğru ayakla, doğru hızla vermektir. Ufak bir gecikme, her şeyi bitirebilir."

oynanmıştı. O gün muhteşem performansını Cruyff 1 gol ve 3 asistle süslerken, Barça da ezeli rakibini 5-0 gibi son derece farklı bir skorla mağlup ediyordu. Barça'da 5 sezon oynayıp, 2 defa Altın Top'a ulaşan Sarı Fare, bordo-mavililerle sadece bir lig şampiyonluğunu kazanmasına rağmen Katalanların gönlünde taht kurmasını bildi.

Kısa boyun avantajı

Cruyff sadece oyun felsefesiyle ilgili ilginç açıklamalarda bulunmuyor. Futbol daayeni, oyuncuların fiziksel özellikleriyle de ilgili dikkat çekici yorumlar yapıyor: "Futbol bir ayak

oyunu olduğu için, topun yeri terk etmemesi gerekiyor. Bunun başarmak ve çok iyi bir futbolcu olmak için öyle iri yarı, uzun boylu olmak önemli bir şart değil. Ben 14-15 yaşlarındayken, boyumun çok kısa olduğu ve bunun da ciddi bir handikap oluşturduğu söyleniyordu. Aslında kısa boylular iki önemli avantaja sahip olabiliyor. Birincisi, boyları kısa olduğundan sahayı daha iyi görebiliyor ve yerine getirebiliyorlar. Böylece oyun yapısını belirleyici. Eğer teknik direktör kulübün futbol okulundan (dolayısıyla oyun felsefesinden) faydalanmıyorsa ve farklı bir yaklaşım sergiliyorsa, o zaman sistem (altyapınız ve buna bağlı oyun felsefeniz) işlemez. Barça'nın şimdiki antrenörü, benim eski talebem Guardiola, göreve başladıktan sonra benim gibi altyapıdan belli bir oyun formasyonu gelen gençlere güvendi. Tıpkı kendisinden önceki örnekler Van Gaal ve Rijkaard gibi. Dolayısıyla Barça'nın çizgisi değişmedi, aynı oyun felsefesiyle yoluna devam ediyor." Barça'nın oyun felsefesi hakkında Cruyff'un açıklamaları oldukça aydınlatıcı: "Anahtar kelime, hareket. Barça'da top bir futbolcunun ayağında değil, diğer 9 futbolcu hareket halindedir. İşte bu hareketlilik çok önemli. Eğer kaymaları çok iyi yaparsan, boş ve müsait olabiliyorsun, top geçişlerinin hızını artırabiliyorsun. Barça'nın oyununda top ayağında olan oyuncu en az öne sahip olandır. Diğerleri ise ayağında top olana uyum gösterir, topu alacak ve verecek durumdadırlar. Pek çok antrenör top ayağında olan oyuncudan pas vermesini ve hareket etmesini ister. Barça'da durum farklı, pası veren, yerinde kalır. Bu noktada en önemli unsur, pasın doğru şekilde verilmesi." Bu pas alışverişlerinde Cruyff "teknik"e dikkat çekiyor: "Futbolda sürekli telaffuz edilen teknik, benim için topla cambazlık yapmak değil, topu doğru ayakla, doğru hızla vermektir. Ufak bir gecikme, her şeyi bitirebilir."

oynanmıştı. O gün muhteşem performansını Cruyff 1 gol ve 3 asistle süslerken, Barça da ezeli rakibini 5-0 gibi son derece farklı bir skorla mağlup ediyordu. Barça'da 5 sezon oynayıp, 2 defa Altın Top'a ulaşan Sarı Fare, bordo-mavililerle sadece bir lig şampiyonluğunu kazanmasına rağmen Katalanların gönlünde taht kurmasını bildi.

oynanmıştı. O gün muhteşem performansını Cruyff 1 gol ve 3 asistle süslerken, Barça da ezeli rakibini 5-0 gibi son derece farklı bir skorla mağlup ediyordu. Barça'da 5 sezon oynayıp, 2 defa Altın Top'a ulaşan Sarı Fare, bordo-mavililerle sadece bir lig şampiyonluğunu kazanmasına rağmen Katalanların gönlünde taht kurmasını bildi.

oynanmıştı. O gün muhteşem performansını Cruyff 1 gol ve 3 asistle süslerken, Barça da ezeli rakibini 5-0 gibi son derece farklı bir skorla mağlup ediyordu. Barça'da 5 sezon oynayıp, 2 defa Altın Top'a ulaşan Sarı Fare, bordo-mavililerle sadece bir lig şampiyonluğunu kazanmasına rağmen Katalanların gönlünde taht kurmasını bildi.

Cruyff'un güncel Barça yorumları

Barça'nın bugünkü yapısında Cruyff'un en çok beğendiği isim Xavi. Sarı Fare, Xavi hayranlığını, "O Barca orkestrasının şefi. Hem Barça'yı hem de İspanya Millî Takımı'nı oynatıyor. Maça tempo kazandıran isim o, pas dağıtımını yapan o, oyun düzenini sağlayan o... Oyunda ağırlığını fazlasıyla hissettiriyor. Barça'nın futbolunda Xavi'nin etkisini görmek için, takımın maçlarına bakın. O olmayınca takım iyi oynamıyor" cümleleriyle dilendirdiyor. Ayrıca Cruyff bugünkü Barça'nın oynadığı futbolu başka takımların da oynayabileceğini, ama şimdilik böyle bir takımın bulunmadığını söyleyip, "Bir tek Arsenal'in oyun felsefesi Barça'ninkine yakın. Benzer futbolu oynuyorlar. Ancak bu iki takımın futbolunda en büyük farklılık, top rakibe geçtiğinde ortaya çıkıyor. Arsenal geriye yaslanıp rakip oyuncuların kendi sahasında karşılarken, Barça baskıyı rakip sahada başlatıyor" görüşünü ortaya atıyor.

Bugünkü Barça'nın futbolunu daha da geliştiren Xavisin olduğunu iddia eden Cruyff, bu görüşünü de, "Bu süreçte işin oyun kısmı kadar futbolcuların mental durumları da çok önemli. Takımın yıldız oyuncularına baktığımda, her biri normal insan görüntüsünü veriyor, aşırıya kaçan yok. Dikkat edilecek olursa, kazandıkları başarılarla rağmen davranışlarında en ufak bir değişiklik gözüküyor. Her birinin ayağı yere sağlam basıyor. Bu da çok önemli. Özellikle de takımında birçok genç futbolcuya sahip olan bir teknik adam için. Ayrıca birlikte çalışmaktan da büyük keyif alıyorlar. Başarıya aç bir görüntü sergiliyor, mümkün olan en uzak noktaya kadar gitmenin hayallerini kuruyorlar" cümleleriyle destekliyor. Sarı Fare'nin tek endişesi ise Kulüp Başkanı Sandro Russel: "Doğrusunu söylemem gerekirse, kulüple ilgili konularda onun gibi düşünmüyorum ve bakış açılarımız farklı. Bir önceki başkan Laporta ile mahkemelik olması doğru değildi. Sürec içinde yapacağı yanlışlar Barça'ya zarar verebilir."

Marka olmak istiyorum

Oğulcan Gökçe

15 yaşında giydiği ay-yıldızlı formayla birlikteliği 60 maçtır sürüyor. Henüz 19 yaşında ve Altay'ın A2 takımının stoperi. 17 yaşında Avrupa ve Dünya Şampiyonası finalleri tecrübesini yaşadı. Elektrik mühendisi bir baba ve çevre planlamacısı bir annenin oğlu. Geçtiğimiz yıl Mallorca'ya transferi 18 yaşını bitirmediği için gerçekleşmese de büyük hayaller kurmaya devam ediyor, dünya çapında vazgeçilmez bir stoper olmayı hedefliyor.

▼15 yaşından bu yana aralıksız olarak Genç Milli Takımlarımızın formasını giyen bir oyuncusun. 18 yaşında bir oyuncu için 59 milli maç oldukça önemli bir tecrübe. Bu tecrübe sana neler hissettiriyor? Kendini ayrıcalıklı bir oyuncu olarak görüyor musun?

▲59 kez forma giymek genç bir oyuncu için gerçekten de önemli bir kariyer. Hele bir de bir Bank Asya 1. Lig takımından gelecek bunu başarabiliyorsanız kendinize güveniniz bir kat daha artıyor. Millî Takımlarda yaptığımız çalışmalarla oyunculuk kalitenizin yükseliyor. Bir yandan da hem dünyayı hem de rakiplerinizi tanıyorunuz. Kısaca söylemek gerekirse Genç Millî Takımlarda oynamak oyuncunun gelişimini fazlasıyla hızlandıran bir süreç.

▼Futbola Altay'da başladığını biliyoruz. İzmir'de Göztepe, Karşıyaka gibi başka büyük kulüpler de varken neden Altay tercihinin sebebi neydi?

▲Küçükken ilk yazıldığım kulüp İzmirspor'du. 10 yaşlarındaydım ve ilk çıktığım antrenmanda kolum kırıldı. Sonrasında yakın çevrem Altay kulübünün altyapısının çok iyi

olduğunu söyledi ve ben de Altay kulübünün altyapısına girdim. Orada 2 yıl futbol okulunda eğitim aldıktan sonra 2003 yılında lisansımı çıkardılar ve sonrası da hep Altay'da geldi.

▼Peki, kolunun kırılması seni futboldan soğutmadı mı? Annen, baban bu konuda ne düşündü?

▲Aslında başlangıçta korkmuş ve bu işi bırakmayı bile düşünmüştüm. Ama sonra futbol sevgisi öyle ağır bastı ki yeniden oynamaya başladım. Annem ve babama gelince, onlar benim kararlarımı hiç karışmaz, sadece arkamda durur ve cesaretlendirirler.

▼Ailede futbol oynayan senin dışında birileri var mı?

▲Babam elektrik mühendisi, annem şehir plancısı. Babam kısa süre Uşakspor'da oynamış ama bir mide ameliyatı geçirdikten sonra bırakmış. Ailemde futbol oynayan benim dışımda birisi yok. Ancak futbolcu olmamda ailemin katkısı çok fazla. Futbol okuluna gittiğim dönemde beni her gün annem götürüp getirirdi. Geçmişte sporla ilgilenmezlerdi ama benim sayemde bütün gazetelerin spor sayfalarını okumaya başladılar.

▼Seni futbolcu olmaya yönelten şey neydi, sadece oyuna karşı duyduğun sevgi mi?

▲Ben hâlâ para, şöhret gibi şeyleri düşünmüyorum. Futbolu sadece bu oyunu sevdiğim için oynuyorum. Zaten başka türlü de başarılı olunabileceğini sanmıyorum. Futbol oynamak içten gelen bir şey.

▼Futbola başladığında idollerin var mıydı?

▲İdol demeyelim de beğendiğim oyuncular var. Stoper oynadığım için beğendiğim isimler de o bölgenin oyuncuları. Barcelona'dan Pique ve Puyol'u gerçekten çok beğeniyorum.

▼Neden Pique ve Puyol?

▲Çünkü artık stoperden beklenenler değişti. Geçmişte ne yapıp edip rakip takımın santrforuna adım attırmayan stoperler beğeniliyordu, şimdi savunma görevini yerine getirmenin yanında geriden oyunu iyi kuran, iyi pas yapabilen stoperler ön planda. Ben de hem Puyol'un hırslını hem de Pique'nin oyun kuran anlayışını beğeniyorum ve ikisini bir arada yapabilmeye çalışıyorum.

▼Peki, antrenörlerin senin futbol stilin hakkında neler söylüyor?

▲Savunmadan oyunu görüşümü ve topu oyuna olumlu sokuşumu

beğeniyorlar. Uzun boylu olmama rağmen ağır bir oyuncu olmadığımı söylüyorlar. Hava hâkimiyeti konusunda bir sıkıntım zaten yok. Tabii ki bu saydıklarımın tümü geliştirilmeye açık. Ne kadar fazla tecrübe kazanırsam o kadar iyi olabilirim.

▼Genç Millî Takımlara seçildiğin dönemle ilgili neler söyleyebilirsin? Seni beğenen ve seçen kimdi?

▲Beni U15 takımına alan Ferhat Südoğan Hocamızdı. Önce Coşkun Süer tarafından İzmir karmasına alınmışım. Ardından Ege karmasına seçildim. Antalya'daki maçlarımızda Ferhat Hocamız beni Riva'ya çağırmişti. Orada da başarılı bir performans sergileyince U15 takımının kadrosuna alındım.

▼İlk çıktığın milli maç hatırlıyor musun? Neler hissettiğin?

▲İlk maçımı hatırlamaz olur muyum? 2007 yılında Fethiye'de Hollanda'ya karşı oynamış ve 4-1 kazanmıştık. Ne hissettiğime gelince, o çok farklı bir şey, anlatılması zor. Maça çıkmadan önce büyük bir heyecan duymuştum. Ama ayağıma gelen ilk topu olumlu kullandıktan sonra o heyecandan ve baskından tamamen kurtulmuş, başarılı bir

Babam elektrik mühendisi, annem şehir plancısı. Babam kısa süre Uşakspor'da futbol oynamış ama bir mide ameliyatı geçirdikten sonra bırakmış. Ailemde futbol oynayan benim dışımda birisi yok. Ancak futbolcu olmamda ailemin katkısı çok fazla.

Geçmişte ne yapıp edip rakip takımın santrforuna adım attırmayan stoperler beğeniliyordu, şimdi savunma görevini yerine getirmenin yanında geriden oyunu iyi kuran, iyi pas yapabilen stoperler ön planda. Ben de ikisini bir arada yapabilmeye çalışıyorum.

Real Mallorca beni istemişti. İspanya'ya gidip Mallorca ile 10 gün antrenmanlara çıktım ancak bu transfer İspanya Futbol Federasyonu'na takıldı. 18 yaşından küçük olduğum için transferim gerçekleşemedi. Yani Mallorca'nın kapısından döndüm.

Mevkiimin en iyisi, vazgeçilmez bir stoper olmak istiyorum. Marka olmak, örnek alınan bir oyuncu haline gelmek amacındayım. Nasıl ki bugün ben Puyol ve Pique'den söz ediyorsam, 10 yıl sonra genç oyuncuların da Oğulcan Gökçe'den söz etmesini sağlamak istiyorum.

performans sergilemişim.

▼Türk futbolseverler seni hem Avrupa hem de Dünya Şampiyonası'nda televizyondan izleme fırsatı bulmuştu. Henüz 17 yaşında iki büyük organizasyonun finalinde oynamak sana ne gibi artılar getirdi?

▲Her şeyden önce çok büyük birer tecrübeydi. Avrupa'da oynayan oyuncuları gördüm, kendimi onlarla kıyaslama şansına buldum. Bu tip organizasyonların nasıl düzenlendiği hakkında fikir sahibi oldum.

Nijerya'daki kırmızı kartı unutamam

▼O şampiyonalarla ilgili unutamadığın bir anın var mı?

▲O turnuvada unutamadığım şey, gördüğüm kırmızı karttı. Burkina Faso, Kosta Rika ve Yeni Zelanda'nın bulunduğu gruptan çıkmış, Birleşik Arap Emirlikleri ile ikinci turda karşı karşıya geliyorduk. Maçın başında tandemdeki arkadaşım Furkan Şeker'in golüyle öne geçmiştik. Ancak 39. dakikada kırmızı kart görerek takımımı 10 kişi bırakmıştım. Hayatımda gördüğüm ilk kırmızı karttı ve son derece kritik bir maçın bir o kadar kritik dakikasında gelmişti. Top rakiple benim aramızdaydı, kendimi topa doğru attım, niyetim rakibe müdahale etmek değildi ama kırmızı kart görmüştüm. Benim için gerçek bir şok anıydı. Geride kalan onca dakikayı takım 10 kişi oynayacaktı ve bu maç bir Dünya Şampiyonası maçıydı. Ama takımımız maçı 2-0 kazandı. O maçtan sonra Furkan'ın yanında Sezer Özmen görev aldı ve ben bir anlık hatanın nelere mal olabileceğini acı biçimde öğrenmiş oldum.

▼Üzerinde emeği olan teknik adamlar kimler?

▲En önemlisi Zafer Bilgetay Hocam. Altay altyapısında ondan çok şey öğrendim. Onun da eski bir stoper olması benim için önemli bir avantajdı. Millî Takımlarda Ferhat Südoğan ve Metin Çekiçler Hocalarım bana ve arkadaşlarıma çok şey kattı. Bugün de Kemal Özdeş Hocamızdan yeni bilgileri öğreniyoruz. Altay'daki Teknik Direktörümüz Coşkun Demirebakan'dan da çok şey öğreniyorum. Bana pozisyon alma konusunda büyük katkıları oluyor.

▼Altay'da genç oyuncuların da şans bulduğunu biliyoruz. Mesela iki yaş küçüğün Okay Yokuşlu'nun A takımında banko oynaması senin için de bir itici güç sayılabilir mi?

▲Elbette. İnsan kendi kendine "Okay oynuyor, ben de oynamalıyım" diye düşünüyor. Bir yandan da 16 yaşını yeni bitirmiş çok genç bir oyuncunun A takımında yer alması, bütün genç oyunculara "Benim de yolum açık" duygusunu veriyor.

▼Futbola başladığın günden beri stoper mi oynuyorsun?

▲Aslında sol bekte başlamıştım ve uzun bir süre de orada oynadım. Sonrasında Zafer Bilgetay Hocam beni stopere aldı. O dönemde boy atmıştım ve bugün bakıldığında stoper tercihinin ne kadar doğru olduğunu görüyorum.

▼Bu arada senin sağ ayağını da kullanabildiğini görüyoruz.

▲Evet, solum kadar iyi olmasa da sağımı da kullanabiliyorum. Aslında sol ayaklı oyuncuların sağ ayaklarını kullanması o kadar kolay değildir ama ben bu konuda uzun süredir özel çalışmalar yaptım ve sağ ayağımı da belli bir noktaya getirdim.

▼2009'da B Genç kategorisinde Türkiye şampiyonu oldunuz. Altay'ın altyapısından söz eder misin biraz?

▲Bizim 1992 takımı belki de Altay'ın gelmiş geçmiş en yetenekli yaş grubu takımıydı. Çok iyi futbol oynuyorduk. Oynadığımız futbolun karşılığını da saha sonuçlarıyla almasını biliyorduk. Önümüzde durabilen takım yoktu. Şampiyon olurken Fenerbahçe'yi 2-1 yenmiş, finalde de Beşiktaş'ı 2-0 mağlup ederek şampiyonluğu elde etmiştik. Altay'ın başarısı en başta yetenekli oyuncu seçmekten kaynaklanıyor. Ayrıca bilgili ve bildiğini oyunculara aktarabilen genç takım antrenörleri var.

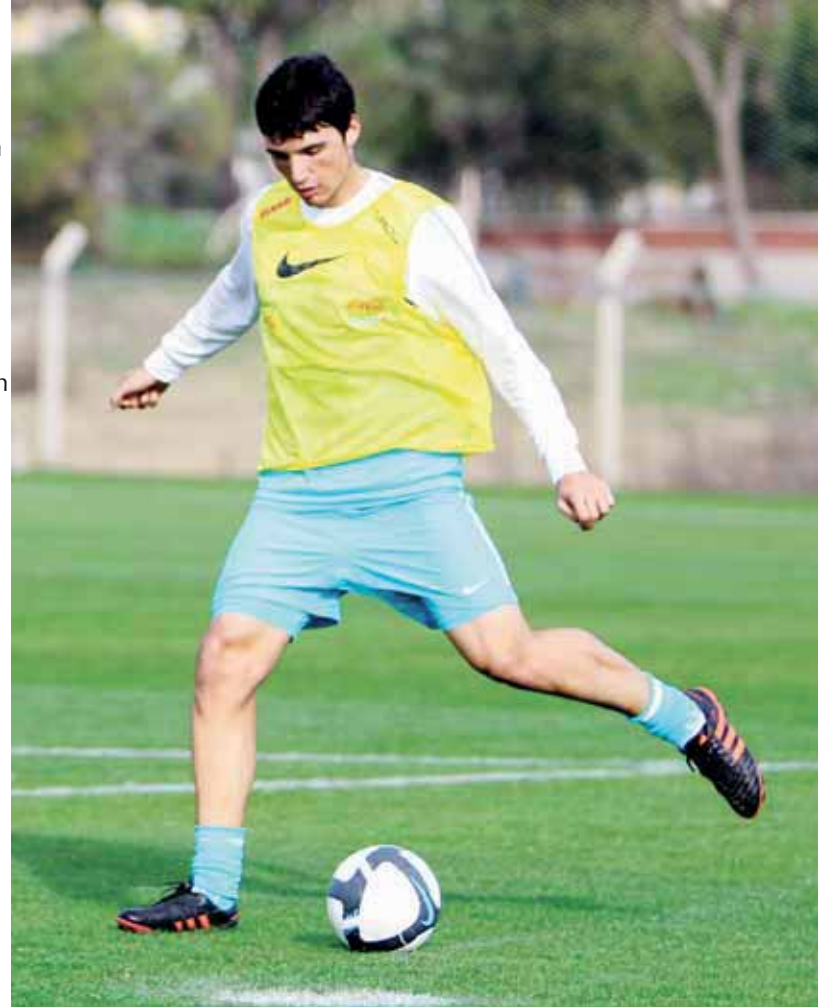
▼O kadroda yukarıya çıkabilecek oyuncular kimler sence?

▲Zaten 3-4 arkadaşım A takım kadrosuna alınmış durumda. Sağ bek Hüseyin Engin, santrfor Abdülkadir Kuzey A takım kadrosunda. 1993 doğumlu Aytaç Kara Genç Millî Takımlarda. Yan yana oynadığım Yiğitcan Gölbayır keza çok yetenekli bir oyuncu.

Mallorca'nın kapısından döndüm

▼Geçtiğimiz yıl Avrupa ve Dünya Şampiyonaları'ndaki performanslarımızın ardından transfer teklifleri aldın mı?

▲Real Mallorca beni istemişti. İspanya'ya gidip Mallorca ile 10 gün antrenmanlara çıktım ancak bu transfer İspanya Futbol Federasyonu'na takıldı. 18 yaşından küçük olduğum için

transferim gerçekleşemedi. Yani Mallorca'nın kapısından döndüm

▼Peki, 18 yaş altı için bu yasak olmasaydı İspanya'ya gider miydin? Kendini aileden uzakta, yabancı bir ülkede yaşamaya hazır hissediyor musun?

▲Ailemden uzak olma konusunda bir sorun yaşamayacağımı sanmıyorum. Ama Avrupa'da yaşamak için sağlam bir altyapının olması gerekiyor. Mesela en azından bir yabancı dil bilmeniz lazım.

▼Eğitimi sürdürüyor musun?

▲Ege Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencisiyim. İlk yılımda hazırlık okuyorum ve yabancı dil öğreniyorum. Futbolu bıraktıktan sonra da antrenörlük yapmak amacındayım.

▼Tanınan birisi olduktan sonra arkadaşlarının ilişkilerinde değişiklikler yaşadın mı?

▲Benim açımdan hiçbir değişiklik yok. Arkadaşlarımla eskiden nasılsam şimdi de öyleyim. Çevremi değiştirmek gibi bir niyetim de yok, düşüncem de yok.

▼Geleceğe dönük nasıl planlar kuruyorsun?

▲Basamakları sırayla çıkma taraftarıyım. Önce Altay A takımında oynamak, sonra bir Süper Lig oyuncusu olmak ve ardından da Avrupa'ya gitmek istiyorum. Tabii hayallerin sınırı yok. Mevkiimin en iyisi, vazgeçilmez bir stoper olmak istiyorum. Marka olmak, örnek alınan bir oyuncu haline gelmek amacındayım. Nasıl ki bugün ben Puyol ve Pique'den söz ediyorsam, 10 yıl sonra genç oyuncuların da kendilerine idolleri sorulduğunda "Oğulcan Gökçe" cevabını vermelerini sağlamak istiyorum.

İstikrar abideleri

"İstikrar" futbol âleminde, özellikle bu topraklarda en çok kullandığımız kelimelerden birisi. Birçok takımın tarihi, yeteri kadar şans tanınmayan, dört-beş başarısız sonucun ardından görevine son verilen teknik adamlarla dolu. Gerçi, doğruyu söylemek gerekirse Avrupa'da da durum bizden çok farklılık göstermiyor. 5-6 sene aynı takımı çalıştıran teknik adam sayısı sandığımız kadar fazla değil. Örneğin İtalya Serie A'da en eski hocalar sadece 2009'dan beri görevde. Biz yine de "istikrar" deyince hemen akla gelen Alex Ferguson (25 sezon) ve Arsene Wenger'i (15 sezon) bir kenara koyup, Avrupa'da aynı takımda en uzun süre görev yapan teknik adamlara hızlıca göz atalım dedik.

Kıvanç Koçak

Dario Gradi

İsmi pek duyulmamış olsa da aslında bir futbol efsanesinden söz ediyoruz. İtalyan bir baba ve İngiliz bir annenin çocuğu olarak 1941'de Milano'da doğan Gradi, 1983'te İngiliz takımı Crewe Alexandra'nın başına geçti. 2007'de görevi bıraktığında "bir takımda en uzun süre görev yapan teknik adam"dı. Görevi bırakıp da fazla uzağa gitmedi zaten. Crewe'in idari kadrosuna girdi. Ancak işler yolunda gitmeyince yeni bir teknik adam bulununcaya kadar 2008 Kasım'ında eşofmanları birkaç aylığına tekrar giydi. Yeni teknik adam da dertlere çare olmayınca bir kez daha görevinin başına geçen Gradi, hâlâ eserini emanet edebileceği birini arıyor. Crewe'de geçirdiği 28 yıl boyunca birçok genç oyuncu yetiştiren, futbola yaptığı hizmetler nedeniyle Britanya İmparatorluk Nişanı almaya hak kazanan Gradi, takıma çok büyük başarılar kazandırmasa da kırmızı-beyazlıların 12 defa Bobby Moore Fair Play ödülünü kazanmasında başrol sahibi.

Garry Wilson

Eastbourne Borough, İngiltere'de 5. Lig'e tekabül eden ligde mücadele eden bir takım. Teknik direktörleri ise 1999'dan beri aynı; Garry Wilson. Bir iskoç olan Wilson, vasat bir futbolculuk kariyerinden sonra 1995-98 arasında Hastings'i çalıştırdı. 1999'da o zamanki adı Langney olan Eastbourne Borough'un başına geçen Wilson, takımı 5. Lig'e çıkarmayı başardı. Her fırsatta emekli olmadan önceki en büyük hayalinin takımını bir üst lige çıkarabilmek olduğunu ifade ediyor.

John Coleman

İngiltere alt liglerinin en iyi golcülerinden birisi olan Coleman, 1999'dan beri Accrington Stanley'in başında. Coleman'la birlikte hemen her sezon gelişim gösteren Accrington Stanley, kademe kademe yükselerek 2005-06'da şampiyon

olup League Two'ya yani 4. Lig'e çıkmayı başardı. Bu, 1968'de kurulan takımın ulaştığı en büyük başarı olarak tarihe geçti. Aynı zamanda bir öğretmen olan Coleman, takımda bu kadar uzun süre dir kalıcı olmasını elindeki malzemeyi en iyi şekilde kullanmasına bağlıyor. 1962 doğumlu teknik adamın kendisine koyduğu yeni hedef ise kısa süre içinde Accrington'ı bir üst kümeye taşımayı başarabilmek.

Kurban Berdiyev

Elinden düşürmediği tespihi Rubin Kazan'ın Barcelona ile yaptığı Şampiyonlar Ligi maçlarında milyonlarca insan tarafından da görülünce bir anda popüler olan Türkmen hoca Kurban Berdiyev, başarısını (hatırlayın, İspanya'da Barcelona'yı 2-1 yenmeyi başarmışlardı) sadece duaya borçlu değil elbette. Berdiyev son derece çalışkan ve iyi bir taktisyen. 2001'den beri Rubin Kazan'ı çalıştıran teknik adam, görevi geldiği sene takımı 1. Lig'e çıkarttığı gibi 2008 ve 2009'da Rusya şampiyonu yapmayı da başardı. Rubin Kazan'ı Avrupa'da tanıyan bir takım haline getiren ve içe dönük kişiliyle bilinen Berdiyev, 1993-94 sezonunda Gençlerbirliği'nde de görev yapmıştı.

David Moyes

Everton gibi uzun zamandır başarıya hasret bir takımda 2002'den beri görevde kalmak o kadar kolay bir iş olmasa gerek! İskoç teknik adam David Moyes, takımın yıllardır süren başarı açlığını gideremese de oynattığı futbolun yanı sıra oyunculara ve taraftara yaklaşımıyla 9 yıldır görevinin başında. Takıma kupa kazandırmasa da 2003, 2005 ve 2009'da meslektaşları tarafından "en başarılı teknik adam" seçilen Moyes'i (ki bu ödülü en fazla kazanan isim durumunda), Alex Ferguson'un ardından

John Still

Dizinden geçirdiği sakatlık sonucu futbolculuk kariyeri erkenden sona eren Still, teknik adamlık yaparak yeşil sahalardan kopmamayı başardı. 1989-94 arasında çalıştırdığı ve İngiltere 6. Ligi'ne denk düşen "Football Conference"a terfi ettirdiği Dagenham&Redbridge'te 2004 yılında bir kez daha görev aldı. O zamandan bu yana takımı çalıştırmaya devam eden Still, 2006-07'de takımı şampiyon yaparak bu kez League Two'ya yükseltmeyi başardı. Burada da iki sezon geçiren D&R, 2009-10 sezonunda play-off maçları sonucu League One'a (3. Lig) terfi hak kazandı. Takımın 1992'de kurulduğu düşünülecek olursa gösterdiği gelişimde Still'in katkısının büyüklüğü daha net şekilde ortaya çıkıyor.

Mircea Lucescu

Türkiyeli futbolseverlerin yakından tanıdığı bir isim olan Lucescu, 2004'te Beşiktaş'tan ayrıldığından beri Ukrayna'nın Shakhtar Donetsk takımının başında. Lucescu, Shakhtar'a 4 lig şampiyonluğu (2004-05, 2005-06, 2007-08, 2009-10), 2 Ukrayna Kupası (2003-04, 2007-08),

3 Ukrayna Süper Kupası (2005, 2008, 2010) kazandırdı. 2008-09 sezonunda ise İstanbul'da oynanan finalde Werder Bremen'i yenip UEFA Kupası'nı kaldırarak kulübü Avrupa futbol tarihine yazdırmayı da başardı. 2009'da geçirdiği kalp krizine rağmen futbolun içinde

Pablo Correa

kalmaya devam eden 65 yaşındaki teknik adamın, aradan geçen sürede Shakhtar'ı getirdiği nokta Galatasaray ve Beşiktaşlıları üzüyor mudur bilinmez tabii. Uruguaylı bir forvet olan Correa'nın yolu kariyerinin sonlarında Fransa'nın Nancy takımına düşmüştü. 1995-2000 yılları arasında oynadığı takımda futbolu bırakan Correa, 2002'den beri bu sefer teknik adam olarak takımında görev alıyor. Taraftarlarca çok sevilen ve özellikle başarılı savunma anlayışıyla bilinen Correa, 2004'te altı yıl aradan sonra takımı tekrar 1. Lig'e çıkardı. 2006'da ise Nancy'ye Lig Kupası'nı kazandırarak büyük bir başarının altına imzasını attı.

Christian Gourcuff

Şimdilerde oğlu Yoann kendisinden daha çok tanınsa da Christian Gourcuff, Avrupa'da bir takımı en uzun süre dir çalıştıran isimlerden birisi. 1982'de menajer-oyuncu olarak teknik direktörlüğe başladığı kulüp olan Lorient'e 2003'te geri dönen Gourcuff, geçen zaman içinde takımı 1. Lig'e taşımayı başardı (2006). Sonuçtan ziyade takımının güzel futbol oynamasıyla ilgilenen Gourcuff, Fransa'da coşuklu yapısı ve iyi taktisyenliğiyle tanınıyor.

Dave Jones

2005'ten beri Cardiff City'yi çalıştıran 54 yaşındaki Dave Jones'un mavi-beyazlılarla ulaştığı en büyük başarı 2007-08 sezonunda Portsmouth'la oynadıkları FA Cup finali. Ama tabii bu başarı da azımsanacak gibi değil. Zira Cardiff'in 1927'de yarı finale çıkmasından daha da ileri bir nokta! Özellikle son iki sezondur yükselen bir grafik çizen Galler takımının yakın gelecekte Premier Lig'de boy göstermesi sürpriz olmayacak.

Jean Fernandez

Auxerre deyince elbette akla kulübe neredeyse 40 yıl hizmet etmiş Guy Roux geliyor. 2006'da göreve gelen Jean Fernandez'in yeni bir Roux olması için daha epay yol alması gerektiği gerçek. Ama en azından takımda tutunmayı başarmış gözüküyor. Fernandez, Fransa Ligi'nde en fazla maça çıkan hoca durumunda fakat henüz kazandığı bir başarı yok. Beri yandan kariyeri boyunca yetiştirdiği oyunculara bakılınca başarısız sayılması da mümkün değil. Zidane, Adebayor, Mamadou Niang, Ribery, Maoulida çalıştırdığı takımlarda hep Fernandez'in tornasından geçmiş isimler.

Myron Markevych

Türkiyeli futbolseverlerin aslında yine oldukça aşina oldukları bir isim Myron Markevych. 2005 yılından beri çalıştırdığı Metalist Kharkiv, 2008'de UEFA Kupası'nda Beşiktaş'ı elemiş, aynı yıl UEFA Kupası grup maçlarında Galatasaray'ı da İstanbul'da 1-0 yenmeyi başarmıştı. Ukrayna 1. Ligi'nde en fazla maça çıkan teknik adam unvanını elinde bulunduran Markevych, Şubat 2010'da Ukrayna Millî Takımı'nın teknik direktörlüğü görevine de getirildi. Ne var ki, Metalist'e daha çok vakit ayırmak istediği ifade ederek Ağustos'ta görevi bıraktı.

Manuel Preciado

Bir savunma oyuncusu olarak Racing Santander, Mallorca, Alaves gibi takımlarda oynayan Preciado, 2006'dan beri Sporting Gijon'u çalıştırıyor. Göreve geldiği ikinci sezonda kırmızı-beyazlıları La Liga'ya çıkararak Preciado, takımın kısıtlı imkânlarına rağmen elde ettiği başarıyla büyük övgü topladı. Sporting Gijon 2008-09 sezonunda ilginç bir istatistiğe de imza attı; tam 33 maç boyunca ya yendiler ya yenildiler, hiç berabere kalmadılar.

Tony Pulis

Tuncay Şanlı ile yaşadığı gelgitli ilişki nedeniyle adını sıkça duyduğumuz Stoke City Teknik Direktörü Pulis de 2006'dan beri görevinin başındaki isimlerden. 2007-08'de daha önce

2002-05 sezonunda da çalıştırdığı Stoke'u Premier Lig'e çıkartan Pulis, eldeki malzemeyle en iyi işi yapan teknik adamlardan birisi olarak tanınıyor. Pulis'in, nispeten zayıf takımları çalıştırmasına rağmen kariyerinde hiç küme düşmemiş hoca unvanına sahip olması da bunu gösteriyor zaten.

Son kale de düştü!

Avrupa kupalarında 2010-2011 sezonu, Türk takımları için tam bir hayal kırıklığı olarak tarihe geçti. Bursaspor, Fenerbahçe, Trabzonspor ve Galatasaray'dan sonra Avrupa kupalarında sezonun ikinci yarısındaki maçlara katılmayı başarabilen tek temsilcimiz olan Beşiktaş da UEFA Avrupa Ligi 2. Turu'nda kupaya veda etmekten kurtulamadı.

UEFA Avrupa Ligi Play-Off Turu'nda Galatasaray Ukrayna'dan Karpaty Lviv'e, Fenerbahçe Yunanistan'dan PAOK'a, Trabzonspor da İngiliz temsilcisi Liverpool'a elenmiş, Şampiyonlar Ligi gruplarına direkt ve ilk kez katılan son şampiyon Bursaspor da Manchester United (İngiltere), Valencia (İspanya) ve Glasgow Rangers'ın (İskoçya) bulunduğu C Grubu'nu sonuncu tamamlayarak kupaya veda etmişti. Bunun üzerine, UEFA Avrupa Ligi gruplarından çıkarak 2. Tur'a yükselen Beşiktaş, bu sezon Avrupa'daki son umudumuz olarak kalmıştı. Kara Kartallar, bu sezonki Avrupa macerasına UEFA Avrupa Ligi 2. Turu'ndan başlamış, sırasıyla Faroe Adaları'nda Vikingur, Çek Cumhuriyeti'nden Viktoria Plzen, Finlandiya'dan da HJK Helsinki takımlarını eledikten sonra gruplara kalmayı başarmıştı. Grup maçlarında Portekiz temsilcisi Porto, Bulgar ekibi CSKA Sofya ve Avusturya'dan Rapid Wien'le karşılaşan siyah-beyazlılar, L Grubu'nu Porto'nun ardından 13 puanla 2. sırada bitirerek bir üst tura çıkmaya hak kazanmış ve böylece 2010-2011 sezonunda Avrupa kupalarında mücadele eden tek Türk takımı olarak kalmıştı. Ancak Bernd Schuster'in ekibi geride bıraktığımız Şubat ayında oynanan UEFA Avrupa Ligi 2. Tur karşılaşmaları sonucunda, bir önceki turda E Grubu'nu 11 puanla lider olarak tamamlayan

Ukrayna temsilcisi Dinamo Kiev'e elenerek Avrupa defterini kapadı. Fiyapı İnönü Stadı'nda 17 Şubat'ta oynanan müsabakada rakibine 4-1 boyun eğen Kartallar, 24 Şubat'ta Ukrayna'da oynanan maçtan da 4-0'lık yenilgiyle ayrılıp turnuvaya dramatik bir şekilde veda etmek zorunda kaldı.

Böylece Avrupa kupalarında pek de iç açıcı bir sezon geçirmeyen Türk takımlarının bu alandaki son temsilcisi de UEFA Avrupa Ligi defterini noktalamış oldu. Şubat ayı içerisinde oynanan UEFA Avrupa Ligi 2. Tur maçlarının diğer bir ayağında ise İngiltere temsilcisi Manchester City, Yunan ekibi Aris'i kupanın dışına itti. 40 senedir Avrupa kupalarında kendi evinde yenilmeyen ve kadrosunda 36 yaşındaki eski Beşiktaşlı Ronaldo'yu da barındıran Aris, elenmesine karşın kendi evindeki maçta rakibiyle 0-0 berabere kalarak bu unvanını korumayı başardı. Beşiktaş'ın eğer turu geçseydi 3. Tur'da bu eşleşmenin galibiyeli karşılaştığını da

hatırlatalım. Bu kupada oynanan diğer müsabakalarda, Beşiktaş'ın bulunduğu grubu lider olarak tamamlayan Porto, İspanyol temsilcisi Sevilla'yı elerken, sezon başında Fenerbahçe'yi kupanın dışına iten PAOK, 2005 yılındaki UEFA Kupası'nın sahibi CSKA Moskova'ya elenmekten kurtulamadı. 2008 UEFA Kupası'nın ve Süper Kupa'nın sahibi Zenit ise Şampiyonlar Ligi ön elemelerinde Fenerbahçe'yi geçen İsviçre ekibi Young Boys'u ekarte etmeyi başardı. Bursaspor'un Şampiyonlar Ligi gruplarındaki rakibi Rangers, Sporting Lizbon'u eleyip yoluna devam ederken, Trabzonspor'u bu sezon Avrupa'nın dışına iten Liverpool, Çek temsilcisi Sparta Prag'ı zor da olsa geçti. UEFA Avrupa Ligi'nde

oynanan öteki 2. Tur maçları sonunda ise Twente, Gökdeniz Karadeniz'in de forma giydiği Rubin Kazan'ı, Bayer Leverkusen, Metalist Kharkiv'i, Villarreal, İtalya Ligi'nin bu sezonki flaş takımı Napoli'yi, Ajax, Anderlecht'i, Braga gruplarda Juventus'u geçen Lech Poznan'ı, son Portekiz şampiyonu Benfica, Stuttgart'ı, PSG, BATE Borisov'u, Spartak Moskova, Çağdaş Atan'ın da forma giydiği Basel'i, PSV ise Fransa'da bu sezon şampiyonluğa koşan Lille'i turnuvanın dışına itmeyi başardı. Böylelikle Portekiz, Rusya ve Hollanda 3'er temsilciyle 3. Tur'da en çok takım sayısına sahip ülkeler olurken, son yıllarda millî takım ve kulüpler seviyesinde düşüşe geçen İtalya'nın da tıpkı bizim gibi bu kupada temsilcisi kalmadı.

Avrupa Ligi'nde 3.Tur eşleşmeleri

Benfica (Portekiz) - PSG (Fransa)
Dynamo Kiev (Ukrayna) - M. City (İngiltere)
Twente (Hollanda) - Zenit (Rusya)
CSKA Moskova (Rusya) - Porto (Portekiz)
PSV (Hollanda) - G.Rangers (İskoçya)
B. Leverkusen (Almanya) - Villarreal (İspanya)
Ajax (Hollanda) - Spartak Moskova (Rusya)
Liverpool (İngiltere) - Braga (Portekiz)

Katar'da güneş doğudan yükseldi

1956'dan bu yana düzenlenen Asya Kupası'nın 15.'si geride kaldı. Messi'li Arjantin'i hazırlık maçında devirmeyi başaran Japonların, yeni teknik direktörleri Alberto Zaccheroni'yle kupaya uzanışı alkışlandı. Futbolunu geliştirebilmek için radikal bir karar alıp 2006'da AFC'ye katılan Avustralya'nın, 2007'den ne büyük dersler çıkardığı takdirle izlendi. Ev sahibi Katar ilk turda epey eleştirilse de bir ölçüde tribünleri doldurmayı başarabildiği sonraki turları da hesaba katarsak, kupayı takip eden otoritelerden geçer not aldı.

Uygar Karaca

Asya Kupası'nın belki de en dikkat çekici özelliği Katar'da düzenlenmesiydi. Kısa bir süre önce, 2022 Dünya Kupası'nın ev sahipliğini kazanan bu yüzölçümü küçük Ortadoğu ülkesi, pek çoklarının en büyük futbol organizasyonu için uygun bir mekreket değildi. Bu nedenle, aslında daha önceden de bir sürü önemli spor organizasyonu düzenlemeye alışmış Katar, kendini daha şimdiden kanıtlamaya kararlıydı. Tabii Asya Kupası düzenlemek, U19 Asya Şampiyonası'ndan biraz daha zorlu bir organizasyundu.

Kupanın önemli problemlerinden biri takvimdi. Birçok ülkenin devre arası hazırlıkları sırasında oynanacak maçlar, kulüplerin pek de hoşuna gitmiyordu. Tabii tıpkı Afrika Uluslar Kupası gibi, bu kupa da çöl sıcaklarında oynanmadı. İlman geçen kış günleri bu mücadele için olumlu hava koşulları yaratıyor ancak bir başka önemli problemi de beraberinde getiriyordu. Dünya Kupası ne zaman oynanacaktı? Kupa sırasında bu tartışma alevlendi ve daha şimdiden, o döneme kadarki olası iklim değişiklikleri hesaba katılmadan yapılan bir takım hesaplarla, kupanın radikal bir takvim değişikliğiyle Ocak-Şubat döneminde oynanması konusu bile bizzat Sepp Blatter tarafından dillendirildi. Asya Konfederasyonu'nun Katarlı Başkanı Mohammad Bin Hamam tıpkı kulüpler gibi bunun karşısında olduğunu duyurdu. Zaten konu üzerinde, önceden Michel Platini, Franz Beckenbauer ve FIFPRO'nun desteğini almış olan Blatter de daha sonradan geri adımını attı.

A Grubu

4'er takımdan oluşan 16 takım, ilk ikiye girebilmek için mücadeleye başlarken, Katar'ın Dünya Kupası'na hazırlaması muhtemel stadyumları da tekrardan görücüye çıkardı.

Ev sahibinin iddiası, en azından grupları geçmekti. Turnuvanın açılış maçıyla Khalifa Stadı'nı bir ölçüde doldurmayı başaran Katarlıları pek memnun edecek cinsten değildi. Senegal'le yarattığı büyük başarının yankısıyla Ortadoğu'ya açılan Fransız Teknik Direktör Bruno Metsu, BAE takımlarından Al Ain'la elde ettiği başarıyı Katar Millî Takımı'yla da tekrarlamak istiyordu. İlk maç Katar'la Özbekistan arasındaydı ve Asya Kupası'nda çeyrek finale kalıp elenmeyi alışkanlık haline getiren Özbekler, bu kez daha kararlıydı. Vadim Abramov'un öğrencileri, aslen bir orta saha oyuncusu olup, zorunluluktan stoper oynayan Odil Ahmedov'un süper şutu ve Asya'da yılın futbolcusu ödülünün eski sahiplerinden Server Djeparov'un kolayca kaydettiği golle 2-0 kazandı.

Asist, Katar'ın genç ve umut vaat eden yıldızı İbrahim Khalfan'dan geldi. 18 yaşında neredeyse yıldızlık mertebesine ulaşmış bu oyuncu, bir daha forma yüzü görmedi. Tarihinin en genç takımıyla Ortadoğu'nun yolunu tutan Çin, yeni teknik direktörü Gao Hongbo'yla güzel bir Kuveyt galibiyetiyle girdi kupaya. İkinci maçlarda bu kez rakip Katar'dı. Bruno Metsu ilk yenilginin sorumluluğunu üzerine aldıktan sonra, "Bizim gibi Körfez takımları, gerekli mental yoğunlukta değil" diyerek konuya ayrı bir boyut kazandırdı. Fakat kendi seyircisi önünde canla başla koşmaya başlayan Katar, genç Çin takımını 2-0'la geçti ve 1988'den sonraki ilk Asya Kupası galibiyetini aldı. Goller ilk yarıda ve ilk maçta sakat olduğu için yer alamayan ama şüphesiz bu takımın en yetenekli oyuncusu ve kaptanı Yusuf Ahmed'in iki mükemmel şutuyla geldi. Özbeklerle istikrarlı futbollarını Kuveyt karşısında da gösterip 2-1'lik galibiyetle rakibin tur şansını yok etti. Katar, 2000'de 3 beraberlikle eline geçirdiği çeyrek final şansını tekrar yakalamıştı ancak Özbekistan'ın Çin karşısında en azından kaybetmemesi şarttı. Tabii Çin'in de kazanması

gerekliyordu ve ilk golü attılar da. Ne var ki kaybetmek, Özbeklerin de işine gelmeyecekti ve çok geçmeden Odil Ahmedov sahneye çıkıp durumu eşitledi. Yılların eskitemediği Alman asıllı Özbek forvet Alexander Geynkrih'se attığı nefis golün ardından durumu 2-1'e getirdi, ancak maçın sonlarına doğru sakatlanarak sevincin tadını biraz ekşitti. Maç 2-2 bitince Özbekler çeyrek finale gitti. Katar'sa işini şansa bırakmadan, 3-0'lık bir zaferle son 8'in yolunu tutarak ülkede bayram havası estirdi. Gollerden biri, sakatlığı yüzünden ikinci maçı kaçırmış, eski Napolili, Brezilya'dan Katarlı olmuş frikik ustası Fabio Cesar'ın serbest vuruşuyla geldi.

B Grubu

Grubun favorisi, elbette yeni teknik direktörüyle ilk büyük turnuvasına gelen Japonya'ydı. Bu, aynı zamanda Alberto Zaccheroni için de önemli bir kariyer durağıydı. Ne var ki hazırlık maçında Arjantin'i yenmeyi başaran Samuraylar, Ürdün maçında beraberliği son dakikalarda, millî formaya yeni yeni ısınan stoper Maya Yoshida'yla kurtarmıştı. Aynı gün, kupanın son finalisti Suudi Arabistan, uluslararası alanda esamisi okunmayan Suriye karşısında 2-1'lik yenilgiyi alınca, ilginç şekilde Portekizli Teknik Direktörü Jose Peseiro'yu kovdu. Bu senaryoya alışık Nasser El Johar, tıpkı 2000'de olduğu gibi, turnuva devam ederken Millî Takım Teknik Direktörlüğüne getirildi ki, iki hafta sonra kovulacağından habersizdi. Böyle bir gelişmeyi yaşayan ekipten Ürdün maçında da fazla bir şey beklenmezdi ve 1-0'lık yenilgiyle takım kupadan elendi. Japonya'ysa Suriye karşısındaki 2-1'lik galibiyetle kendine geldi. Tabii bu kolay olmadı. 76'daki tartışmalı pozisyonda kalecisi Eiji Kawashima'yı kırmızı kartla kaybeden Uzakdoğulular, Suriye'nin yıldız golcüsü Firas'ın penaltı golüne engel olamadı. Durum 1-1'ken oyunu

bırakmayan Japonlar, bu kez son dakikalardaki penaltı golüyle güldü. Japonya'nın 1000. golünü atmak, yıldızları Keisuke Honda'ya nasip olmuştu. Son maçlar, Doğu-Batı Asya rekabetinin ne duruma geldiği konusunda fikir sahibi olmamızı sağlayan Japonya-Suudi Arabistan buluşmasına sahne oldu. Suudiler de Japonya gibi, üç kez Asya Kupası kaldırmışlardı ama sonuç tam bir hezimetti: 5-0. Asıl heyecan, tarihinin en büyük başarısını yakalamaya hazırlanan Suriye'yle, bunu tekrarlamaya çalışan Ürdün arasındaki maçtaydı ve Ürdün 2-1 kazanarak çeyrek finale uzandı.

C Grubu

Hiç şüphesiz iki büyük doğal favori, Avustralya ve Güney Kore'ydi. Her ikisi de yeni hocalarını ve yeni kadrolarını test etme şansı buldu. Dünya Kupası'ndaki hayal kırıklığından sonra Katar'a gelen Tae-Guk savaşıçları için Bahreyn maçı iyi başlamış ve skor 2-0'a gelmişti. Ne var ki, yine tartışmalı bir penaltı kararından sonra daha da tartışmalı bir kırmızı kart, stoper Kwak Tae Hwi'ye çıktı; dahası penaltı da gol oldu. Fakat Bahreyn 1 puanı kurtarmadı. Holger Osieck'in Avustralya'sı ise ilk maçında Hindistan engelini 4-0'lık skorla aştı ve rakibi karşısında yakın zamanda uğradığı ağır kriket yenilgisinin rövanşını futbolda aldı. İkinci maçlarıysa Güney Kore'ye karşıydı. Jeju United'da yıldızlaştıktan sonra

Bundesliga yolunu tutan Koo-Ja Cheol, turnuvada üçüncü kez fileleri sarısa da Socceros, Osieck'in şans verdiği Hırvat kökenli Gençlerbirliği oyuncusu Mile Jedinak'ın karambol golüyle beraberliği kurtardı. Jedinak bununla da kalmadı, 1-0 biten Bahreyn maçında da galibiyet golünü kaydetti ve Avustralya, turnuvanın averaj takımı haline gelen Hindistan'a 4 gollü bir tarife uygulayan Güney Kore'yle birlikte son sekize gitti.

D Grubu

Savunma dozajının en yüksek olduğu grup ilginçti; zira son kupanın şampiyonları ve Atina 2004 oyunlarının sürpriz kahramanları Iraklılarla, bir zamanlar aralarındaki savaşla dünya gündemine oturdukları İran buradaydı. Peki ya Kuzey Kore'ye ne demeliydi? Ne var ki Kuzey Koreliler beraberlikle başladılar ama bu seferki sevinç değil, üzüntü vericiydi. Çünkü sonuç 2-1'lik Brezilya yenilgisi değil, Birleşik Arap Emirlikleri'ne karşı alınmış tatsız bir beraberlikti. İran-İrak maçı da eski kötü günleri hatırlattı fakat gülen taraf, Asya Kupası'nın en başarılı üç takımından bir olan İran'dı. Galibiyet golünü son 6 dakikada bulmaları da maçı dramatikleştirdi. O moralle, Kuzey Kore'yi de Ansarifard'ın vuruşuyla yendiler. Irak-BAE maçıysa daha dramatik bir sonla bitti. Kayıp zaman oynanırken, BAE'li Walid Abbas'ın kendi kalesine gönderdiği bir golle. Abbas, aynı şanssızlığı İran

gerekirse sundukları şov hiç de fena değildi. Sonuçta, bence turnuvanın en şanssız forveti Sebastian Soria'yla öne de geçmeyi başardılar. Fakat rakip Japonya, son dönemin en iyi kadrosuyla buraya gelmişti ve kolay kolay pes etmeyeceklerdi. Nitekim beraberliği yakalamaları uzun sürmedi. Golün yarısını Shinji Okazaki'ye yazmak gerekiyse de pek sesi soluğu çıkmayan Shinji Kagawa sonunda fileleri sarstı. Ancak ikinci devrede bu kez Maya Yoshida'nın ikinci sarı kartla oyundan atılması ve akabinde Cesar'ın kullandığı serbest vuruşla gelen ikinci gol, Katar'ı bir rüyaya yeniden yaklaştırdı. Sonunda Kagawa kahramanlaşmaya karar vermişti ve Dortmund'daki yarım sezonluk şovundan sunduğu bir kesitle eksik kalan Japonları son 20 dakikada beraberliğe taşıdı. Belirleyici golse, bu maçla beraber ilk kez 11 gören sağbek Masahiko Inoha'dan geldi. Japonya, keyifli bir maçla yarı finalin yolunu tuttu. Genellikle Pakhator'dan Buyodkor'a geçen ve burada ligi domine eden oyunculardan kurulu Özbekistan, son yıllardaki sonuçlarıyla çıkışta olduğunu gösteren Ürdün'le buluşuyordu. Yine turnuvada ilk kez 11'de sahaya çıkan veteran forvet Ulugbek Bakayev, hemen ikinci yarının başında düğmeye bastı ve Özbekler 2-0'ı yakaladı. Savaş günlerinde başından başarıya koştuğu Irak'ta bir kahraman ilân edilen Hamid Abbas ve öğrencileri, kolay teslim olmadılar ve sonunda, maçta bir dişini kaybeden savunmacı kaptan Bashar bin Yaseen'in golüyle umutlandılar. Ne yazık ki onlar için de yol buraya kadardı. Sonradan, Hamid Abbas'ın kontratı uzatıldı. Uzatmalara giden iki çeyrek finalde, Güney Kore'ysse, İran kilidini açmakta zorlansa da imdada oyuna sonradan giren Yoon Bit-Garam yetiştirdi ve Tae-Guk savaşıçları yine yarı finaldeydi.

Çeyrek finaler

Maçlara geçmeden önce şu notu atlamayalım. İlk tur mücadelesi sonrasında, turnuvayı takip edenlerin yanında Katarlı yetkilileri de epey rahatsız eden bir konu vardı; tribünler. Dünya Kupası düzenleyecek bir ülkenin Asya Kupası maçlarında tribünleri dolduramaması, pek de hoş giden bir gelişme değildi. Üstelik sorumluları daha da fazla rahatsız eden şey, biletlerin satılması değildi. Satılan bilet sayısında problem yoktu ancak maça gelmeyi taahhüt edenlerle gerçekten bunu yapanlar arasındaki ciddi fark şaşırtıyor, can sıkıyordu. 15 bin barajı dahi çok sık geçilemedi. Burada akıllara Katarlı Cesar'ın Napoli'yle Doha'yı karşılaştırışı geliyor: "Napoli'de kötü oynadıysam sokakta gezemezdim. İnsanlar ne olup bittiğini merak ederdi. Buradaysa herkes maçları evinde izliyor, pek çok insan beni tanımıyor."

Tüm bu tartışmaların ertesinde Katar, bu kez hatırı sayılır bir taraftar toplamıştı ve futbol tarihlerindeki en önemli maça çıkıyorlardı. Rakip Japonya'ydı ve hedef belliydi; tüm dünyaya "Biz de futbol oynuyoruz" diye haykırmak. Doğrusunu söylemek

gerekirse sundukları şov hiç de fena değildi. Sonuçta, bence turnuvanın en şanssız forveti Sebastian Soria'yla öne de geçmeyi başardılar. Fakat rakip Japonya, son dönemin en

iyi kadrosuyla buraya gelmişti ve kolay kolay pes etmeyeceklerdi. Nitekim beraberliği yakalamaları uzun sürmedi. Golün yarısını Shinji Okazaki'ye yazmak gerekiyse de pek sesi soluğu çıkmayan Shinji Kagawa sonunda fileleri sarstı. Ancak ikinci devrede bu kez Maya Yoshida'nın ikinci sarı kartla oyundan atılması ve akabinde Cesar'ın kullandığı serbest vuruşla gelen ikinci gol, Katar'ı bir rüyaya yeniden yaklaştırdı. Sonunda Kagawa kahramanlaşmaya karar vermişti ve Dortmund'daki yarım sezonluk şovundan sunduğu bir kesitle eksik kalan Japonları son 20 dakikada beraberliğe taşıdı. Belirleyici golse, bu maçla beraber ilk kez 11 gören sağbek Masahiko Inoha'dan geldi. Japonya, keyifli bir maçla yarı finalin yolunu tuttu. Genellikle Pakhator'dan Buyodkor'a geçen ve burada ligi domine eden oyunculardan kurulu Özbekistan, son yıllardaki sonuçlarıyla çıkışta olduğunu gösteren Ürdün'le buluşuyordu. Yine turnuvada ilk kez 11'de sahaya çıkan veteran forvet Ulugbek Bakayev, hemen ikinci yarının başında düğmeye bastı ve Özbekler 2-0'ı yakaladı. Savaş günlerinde başından başarıya koştuğu Irak'ta bir kahraman ilân edilen Hamid Abbas ve öğrencileri, kolay teslim olmadılar ve sonunda, maçta bir dişini kaybeden savunmacı kaptan Bashar bin Yaseen'in golüyle umutlandılar. Ne yazık ki onlar için de yol buraya kadardı. Sonradan, Hamid Abbas'ın kontratı uzatıldı. Uzatmalara giden iki çeyrek finalde, Güney Kore'ysse, İran kilidini açmakta zorlansa da imdada oyuna sonradan giren Yoon Bit-Garam yetiştirdi ve Tae-Guk savaşıçları yine yarı finaldeydi.

gerekirse sundukları şov hiç de fena değildi. Sonuçta, bence turnuvanın en şanssız forveti Sebastian Soria'yla öne de geçmeyi başardılar. Fakat rakip Japonya, son dönemin en iyi kadrosuyla buraya gelmişti ve kolay kolay pes etmeyeceklerdi. Nitekim beraberliği yakalamaları uzun sürmedi. Golün yarısını Shinji Okazaki'ye yazmak gerekiyse de pek sesi soluğu çıkmayan Shinji Kagawa sonunda fileleri sarstı. Ancak ikinci devrede bu kez Maya Yoshida'nın ikinci sarı kartla oyundan atılması ve akabinde Cesar'ın kullandığı serbest vuruşla gelen ikinci gol, Katar'ı bir rüyaya yeniden yaklaştırdı. Sonunda Kagawa kahramanlaşmaya karar vermişti ve Dortmund'daki yarım sezonluk şovundan sunduğu bir kesitle eksik kalan Japonları son 20 dakikada beraberliğe taşıdı. Belirleyici golse, bu maçla beraber ilk kez 11 gören sağbek Masahiko Inoha'dan geldi. Japonya, keyifli bir maçla yarı finalin yolunu tuttu. Genellikle Pakhator'dan Buyodkor'a geçen ve burada ligi domine eden oyunculardan kurulu Özbekistan, son yıllardaki sonuçlarıyla çıkışta olduğunu gösteren Ürdün'le buluşuyordu. Yine turnuvada ilk kez 11'de sahaya çıkan veteran forvet Ulugbek Bakayev, hemen ikinci yarının başında düğmeye bastı ve Özbekler 2-0'ı yakaladı. Savaş günlerinde başından başarıya koştuğu Irak'ta bir kahraman ilân edilen Hamid Abbas ve öğrencileri, kolay teslim olmadılar ve sonunda, maçta bir dişini kaybeden savunmacı kaptan Bashar bin Yaseen'in golüyle umutlandılar. Ne yazık ki onlar için de yol buraya kadardı. Sonradan, Hamid Abbas'ın kontratı uzatıldı. Uzatmalara giden iki çeyrek finalde, Güney Kore'ysse, İran kilidini açmakta zorlansa da imdada oyuna sonradan giren Yoon Bit-Garam yetiştirdi ve Tae-Guk savaşıçları yine yarı finaldeydi.

Yarı finaler

Turnuva boyunca sakat ve cezalılar yüzünden neredeyse iki maça üst üste aynı kadroyla çıkamayan Özbekler, yarı finalde Avustralya'yla oynuyordu ve Socceros'ın ani baskısıyla neye uğradıklarını şaşırıyorlardı. Sezon öncesi hazırlık kampını adeta bu kupayla yapan Kewell, takımın yıldızıydı ve 6-0'lık zafer, 6 farklı oyuncudan geldi. Asya derbisi niteliğindeki Japonya-Güney Kore maçı da yine

hakem kararlarının tartışıldığı bir mücadele oldu. Önce Güney Kore, pek de inandırıcı olmayan bir penaltı kazandı ve Celtic'li Ki Sueng Yueng kaçırmadı. Jubilo Iwata ikonu ve J-League gol kralı Ryuichi Maeda'nın cevabı çok gecikmeyince devre ve hatta normal süre 1-1 bitti. Uzatmalardaysa işler daha da karıştı. Bu sefer Japonya, Shinji Okazaki'nin net biçimde ceza sahasına girmeden düşürülmesiyle kazandığı penaltıyı önce Honda'yla gol yapamadı, ancak kismet kurnazca topu takip eden yedek oyuncu Hajime Hosogai'yeydi. Maç daha bitmemişti ve son saniyelerde Güney Kore savunmasından Hwang Jae-Won, bir kupa önceki üçüncülük maçını ille de animsattırmak isteyen golü kaydetti. 2-2 biten uzatmalardan sonra sıra penaltılardaydı. Garip olan, moralli Güney Kore'nin tek bir penaltıyı bile gol yapamayışı ve Japonya'nın sadece Yuto Nagamoto'yla kaçırıp bir önceki üçüncülük maçının rövanşını almasıydı.

Final

Finaldeki buluşma, Avustralya'nın 2007'deki hüsrandan ne denli iyi bir ders çıkardığını anlatır gibiydi. Orada çeyrek final aşamamışlardı ancak 2006'da katıldıkları Asya Futbol Konfederasyonu'nun şampiyona olmaya o denli uzak değildi. Japonya'daysa Shinji Kagawa'nın ayağında tespit edilen kırığın üzüntüsü yaşanıyor. Keyifli bir mücadele vardı ama maçın Özbek hakemi Ravshan İrmatov'un başlangıçla normal süreyi bitiriş düdüğü arasında hiç gol olmadı. Bizler "Mutlaka bir hikâye ortaya çıkmalı" diye beklerken, uzatmalarda oyuna giren, yıllar yılı millî takım kapısını aşındıran ancak ilk ciddi şans Katar'da bulabilen Tadanari Lee, turnuva boyunca fazla oynama şansı bulamamasına rağmen, mükemmel bir voleyle Avustralya savunmasını cezalandırdı. Osieck ve öğrencilerinin bundan sonraki çabası nafileydi. Ne Avrupa'da top koştuhan tecrübeliler, ne de yerel A-League'in yıldızları, gol kaydına muvaffak olamadı. Katar'da güneş doğudan yükselmışti. Zaccheroni, ilk millî takım deneyimine kupayla başladı. Japonya'ysa Asya Kupası'nı 4 kez kaldıran tek takım oldu. Katar'ın önde gelenleri, yaklaşık 1 saatlik ödül töreninde tek tek çağırılırken, Avustralyalıların kafasından her halde şunlar geçiyordu: "Bir sonraki, yani 2015'teki kupa bizim evimizde ve burada kaçırdıklarımızı, orada yakalamalıyız."

Portekiz'den gelen

golcü

13 yaşında Westerloo beni kadrosuna aldı. O yaş grubunda kısa süre oynayıp 15 yaş grubuna yükseltildim. Sonrasında ise her sezon üç yaş büyüklerimle oynamayı sürdürdüm. 16 yaşına geldiğimde profesyonel sözleşme imzalayıp A takımla antrenmanlara çıkmaya başladım.

Didier Drogba hayranıyım. Bir de bugün Trabzonspor'da oynayan Jaja Coelho var. O Westerloo'nun A takımında oynarken ben de PAF takımında yer alıyordum ve Jaja'ya hayrandım. İnanılmaz bir top tekniği var, müthiş şutlar atıyor ve frikik golleri harika.

Başlangıçta santrfor oynuyordum ve neredeyse maç başına iki gol ortalamasına sahiptim. Ancak yukarıya doğru çıktıkça pozisyonum da değişti. Daha çok forvet arkasında ya da sağ kanatta görev almaya başladım. En verimli olduğum mevki de forvet arkası.

Westerloo A takımında 30 oyuncuyduk ve benim dışımdaki herkes forma şansı bulmuştu. Hele benim mevkiimde 8-9 maç oynayıp tek gol bile atamayanları gördükçe sinirleniyordum. Bu nedenle Westerloo'dan ayrılıp, bana daha önce teklif yapan Braga'ya gitmeye karar verdim.

Braga'nın PAF takımında oynuyorum ve ligde üçüncü sıradayız. İlk sırada ise Engin Bekdemir'in forma giydiği Porto var. Sürekli ilk on birde oynuyorum ve hocalarım performansımдан memnun. Hem benim adıma hem de takım adına her şey iyi gidiyor.

Emre Şahin

▼19 yaşındasın ve ilk kez Türk Millî Takımları için seçiliyorsun. Daha önce de Belçika adına forma giydiğini biliyoruz. Bize Belçika'dan o dönemde aldığın davetten söz eder misin? Belçika'yı tercih etmen nasıl olmuştu?

▲Westerloo takımında forma giyiyordum ve yaş grubumda başarılı bir oyuncuydum. Bana genç millî takımlarda oynamam için ilk teklifi Belçikalılar yaptı. O dönemde Türkiye'den herhangi bir teklif almamıştım. Daha doğrusu benimle irtibata geçen herhangi birisi de olmamıştı. Belçika'dan aldığım teklifi babamla birlikte değerlendirdik ve ileride Türkiye'den davet edilirse seçme hakkını olacağını düşünerek Belçika adına oynamama karar verdik.

▼Şimdi seni Türkiye U19 Millî Takımı'nda görüyoruz. Rotanı Türkiye'ye çevirmenden söz eder misin? Bu tercihi yaparken neler düşündün?

▲Belçika'nın U16 ve U17 takımlarında oynadım, hatta takım kaptanlığı yaptım. Ancak daha sonra beni kadroya davet etmemeye başladılar. Bu sırada Türkiye'den U19 Genç Millî Takımı için teklif alınca hiç düşünmeden kabul ettim ve buraya seve seve geldim.

▼Geçmişte 2008 Ege Kupası'nda Türkiye'ye karşı Belçika formasını

giymiştin. O maçta neler hissettiğinden söz eder misin?

▲Türkiye'ye karşı bugüne kadar üç maç oynadım ve 3-1 kaybettığımız bir maçta da Belçika'nın golünü ben attım. Elbette o sırada hangi takımın formasını giyiyorsanız o takım için elinizden gelenin en iyisini yapmak zorundasınız. Ama duygu dünyanız biraz karışık oluyor tabii. Belçika forması altında Türkiye'ye karşı oynamakla bir başka takıma karşı oynamak arasında duygusal anlamda mutlaka farklılıklar var.

Hep üç yaş büyüklerle oynadım

▼İstersen en başa dönelim ve nasıl futbolcu olduğundan başlayalım.

▲Ben 5 Ocak 1992 doğumluyum. Ailem çalışmak için Yozgat'dan Belçika'ya göç etmiş. Annem ise Kayserili. Her çocuk gibi futbolla çok küçük yaşlarda sokakta top oynayarak tanıştım. Sonra mahallemizdeki bir takımda oynamaya başladım. 13 yaşına geldiğimde Westerloo kulübü beni istedi ve kadrosuna aldı. O yaş grubunda kısa bir süre oynayıp 15 yaş grubuna yükseltildim. Sonrasında ise her sezon üç yaş

Belçika'da doğdu ve ilk genç millî takım deneyimini o ülke adına yaşadı. Hatta Türkiye'ye karşı üç maç oynayıp bir de gol attı. Şimdi ise U19 Takımımızın formasını giyiyor. Belçika'da Westerloo takımında başlayan kariyerinde hep kendisinden birkaç yaş büyüklerin kategorisinde mücadele etti. Sezon başından bu yana Portekiz'in renkli takımı Braga'nın oyuncusu. Topu iyi saklıyor, gol vuruşlarını başarıyla yapıyor ve asistleriyle öne çıkıyor.

büyüklerimle oynamaya başladım. 16 yaşına geldiğimde benimle profesyonel sözleşme imzalandılar ve A takımla antrenmanlara çıkmaya başladım.

▼Ailen futbolcu olmanı destekledi mi?

▲Özellikle babam her zaman yanımdaydı ve futbolcu olmam için gerçekten de büyük fedakârlıklarda bulundu. Şöyle söyleyeyim, babamın seyretmediği maçlarımın sayısı 15'i geçmez. İtalya ile Antalya'da oynadığımız U19 karşılaşması için de Belçika'dan kalkıp Türkiye'ye geldi.

▼Belçika'daki altyapı eğitiminden söz eder misin? Bir yandan eğitimini sürdürürken bir yandan da futbol oynanabilecek bir sistem var mı orada?

▲Evet var. Açık söylemek gerekirse ben çok iyi bir öğrenci değildim ve aklım hep futbol oynamaktaydı. Ancak Westerloo kulübünün oyuncusu olduğum için onların okuluna gitmek durumundaydım. Sabah ve

öğleden sonra olmak üzere her gün iki antrenman yapıyor, sabah antrenmanından önce okulda iki saat ders görüyorduk. Ben de Belçika'da eğitimin zorunlu olduğu 18 yaşına kadar okula devam ettim.

Jaja'ya hayrandım

▼Kendine rol model olarak seçtiğin oyuncular, idollerin var mıydı?

▲Gerçek bir Didier Drogba hayranıyım. Marsilya'da oynadığı dönemden beri onu çok yakından izliyorum. Bir de bugün Trabzonspor'da oynayan Jaja Coelho var. O Westerloo'nun A takımında oynarken ben de PAF takımında yer alıyordum ve Jaja'ya hayrandım. İnanılmaz bir top tekniği var, müthiş şutlar atıyor ve frikik golleri harika.

▼Oynadığın bölgeden söz eder misin? İdeal mevkiin neresi?

▲Başlangıçta santrfor oynuyordum ve neredeyse maç başına iki gol

ortalamasına sahiptim. Ancak yukarıya doğru çıktıkça pozisyonum de değışti. Daha çok forvet arkasında ya da sağ kanatta görev almaya başladım. En verimli olduğum mevkiin de forvet arkası olduğunu düşünüyorum.

▼Antrenörlerin senin hangi özelliklerini beğeniyor?

Tamamlaman gereken eksiklerin konusunda neler söylüyorlar?

▲En önemli özelliğimin topu iyi saklamam olduğunu söylüyorlar. Bir de topla dönüşlerimi ve vuruş çabukluğumu beğeniyorlar. Dripling ve sürat konusunda da iyiyim. Ancak kafa toplarında kendimi biraz daha geliştirmem gerekiyor.

▼Portekiz Ligi, Türk oyunculara çok açık bir lig değil. Orada sadece Porto'da forma giyen Engin Bekdemir var. Braga kulübü seni nasıl keşfetti? Oraya transferin nasıl gerçekleşti?

▲Braga kulübü beni Belçika Genç Millî Takımı'nda oynadığım dönemde izlemiş, beğenmiş ve istemişti. Ancak bu teklif bana pek de cazip görünmemişti. Fakat sonrasında Westerloo ile yollarımı ayırmaya karar verdim. Çünkü A takımında oynama beklentim bir türlü gerçekleşmemişti. A takıma kadar merdivenleri hep 2-3 yaş geriden tırmanmıştım ve artık A takımında oynamam gerektiğini

düşünüyordum.

▼Tamam ama o sırada henüz 18 yaşındaydın ve biraz daha sabretmen gerekmez miydi?

▲A takım kadrosunda 30 oyuncuyduk ve benim dışındaki 29 oyuncu da forma şansı bulmuştu. Hele benim mevkiimde 8-9 maç şans bulup da tek gol bile atamayanları gördükçe sinirleniyordum. Bu nedenle Westerloo'dan ayrılıp Braga'ya gitmeye karar verdim.

▼Oldukça genç bir yaşta aileden ayrılmak ve bambaşka bir ülkede yaşamak senin için zor olmadı mı?

▲Hayır, hayır. Ben de herkes gibi ailesini seven ve onlardan ayrı kaldığında özleyen bir insanım. Ancak futbolcu olmaya karar verirken ne gibi zorluklarla karşı karşıya kalacağımı biliyordum. Dolayısıyla Braga'daki yalnızlığım benim için bir sürpriz değildi ve yıllardır kendimi bu günlere hazırlamıştım.

▼Braga altyapısındaki Brezilyalıları saymazsak senden başka yabancı oyuncu yok. Oradaki arkadaşların seni nasıl karşıladı? Uyum sağlaman kolay oldu mu?

▲Portekizce oldukça farklı bir dil. Takımdaki en iyi arkadaşım bir Brezilyalı ile Fas asıllı Portekizli bir oyuncu. Orada uyum anlamında hiçbir sıkıntı yaşamadım. Her şey

güzel gidiyor. İngilizcem fena değil. Günlük hayatta kullanabileceğim birkaç Portekizce cümle de kurabiliyorum.

▼Şu anda hangi düzeyde oynuyorsun?

▲Braga'nın PAF takımında oynuyorum ve ligde üçüncü sıradayız. İlk sırada ise Engin Bekdemir'in forma giydiği Porto var. Braga'ya ilk geldiğimde santrfor oynuyordum ama birkaç maç sonra forvet arkasında görev almaya başladım. Sürekli ilk on birde oynuyorum ve hocalarım performansından memnun. Hem benim adıma hem de takım adına her şey iyi gidiyor.

▼Engin'le görüşme fırsatı buluyor musun?

▲Zaman zaman Porto'ya gidiyorum ve orada buluşup görüşüyoruz. Genellikle ben gidiyorum çünkü Porto daha büyük ve gezecek yerleri olan bir şehir.

▼Braga takımı Portekiz'in üç büyüklerine kafa tutan bir takım. Her ülkede klasik favorilere başkaldıran takımlara sempatiyle bakılır. Portekiz'de Braga'nın durumu nasıl?

▲Bu sezon da Avrupa'da iyi işler yaptılar aslında. Sevilla gibi bir takımı elediler, sonrasında Arsenal'i yenmeyi başardılar. Ama sonrasında Arsenal'den 6 gol yemeleri ve evlerinde Shakhtar'a kaybetmeleri işi bozdu. Aslına bakarsanız 3-0 kaybettikleri Shakhtar maçında pozisyon olarak üstün olan takım Braga'ydı. Fakat yine de farklı bir skorla kaybettiler.

▼Peki, sen geleceğini planlarken ilk adımını Braga'nın A takımına yükselerek mi atmak istiyorsun?

▲Portekiz'de 1991 doğumlu oyuncular PAF takımında oynayamıyor. Ben 1992'liyim ve bu düzeyde son 3 ayımı geçiriyorum. Ya A takıma çıkıp oynayacağım ya da başka bir takıma kiralanacağım. Ancak şu anda şartlar öyle gösteriyor ki sezon sonunda Braga'nın A takımına yüksелеceğim. Çünkü takım birkaç iyi oyuncusunu kaybetti ve özellikle orta sahada açık var.

▼Braga'nın A takımına yükselmek nihai hedefin değildir herhalde. ▲Elbette değil, benim büyük hedeflerim var. İngiltere Premier Ligi'nde forma giyen bir oyuncu olmak istiyorum. Basamakları yavaş yavaş çıkmak ve öncelikle orta sıralarda yer alan, oynayabileceğim bir takıma gitmek isterim. Sonrasında ise büyük

▼Braga'nın A takımına yükselmek nihai hedefin değildir herhalde. ▲Elbette değil, benim büyük hedeflerim var. İngiltere Premier Ligi'nde forma giyen bir oyuncu olmak istiyorum. Basamakları yavaş yavaş çıkmak ve öncelikle orta sıralarda yer alan, oynayabileceğim bir takıma gitmek isterim. Sonrasında ise büyük

▼Braga'nın A takımına yükselmek nihai hedefin değildir herhalde. ▲Elbette değil, benim büyük hedeflerim var. İngiltere Premier Ligi'nde forma giyen bir oyuncu olmak istiyorum. Basamakları yavaş yavaş çıkmak ve öncelikle orta sıralarda yer alan, oynayabileceğim bir takıma gitmek isterim. Sonrasında ise büyük

▼Braga'nın A takımına yükselmek nihai hedefin değildir herhalde. ▲Elbette değil, benim büyük hedeflerim var. İngiltere Premier Ligi'nde forma giyen bir oyuncu olmak istiyorum. Basamakları yavaş yavaş çıkmak ve öncelikle orta sıralarda yer alan, oynayabileceğim bir takıma gitmek isterim. Sonrasında ise büyük

▼Braga'nın A takımına yükselmek nihai hedefin değildir herhalde. ▲Elbette değil, benim büyük hedeflerim var. İngiltere Premier Ligi'nde forma giyen bir oyuncu olmak istiyorum. Basamakları yavaş yavaş çıkmak ve öncelikle orta sıralarda yer alan, oynayabileceğim bir takıma gitmek isterim. Sonrasında ise büyük

▼Braga'nın A takımına yükselmek nihai hedefin değildir herhalde. ▲Elbette değil, benim büyük hedeflerim var. İngiltere Premier Ligi'nde forma giyen bir oyuncu olmak istiyorum. Basamakları yavaş yavaş çıkmak ve öncelikle orta sıralarda yer alan, oynayabileceğim bir takıma gitmek isterim. Sonrasında ise büyük

▼Braga'nın A takımına yükselmek nihai hedefin değildir herhalde. ▲Elbette değil, benim büyük hedeflerim var. İngiltere Premier Ligi'nde forma giyen bir oyuncu olmak istiyorum. Basamakları yavaş yavaş çıkmak ve öncelikle orta sıralarda yer alan, oynayabileceğim bir takıma gitmek isterim. Sonrasında ise büyük

▼Braga'nın A takımına yükselmek nihai hedefin değildir herhalde. ▲Elbette değil, benim büyük hedeflerim var. İngiltere Premier Ligi'nde forma giyen bir oyuncu olmak istiyorum. Basamakları yavaş yavaş çıkmak ve öncelikle orta sıralarda yer alan, oynayabileceğim bir takıma gitmek isterim. Sonrasında ise büyük

▼Braga'nın A takımına yükselmek nihai hedefin değildir herhalde. ▲Elbette değil, benim büyük hedeflerim var. İngiltere Premier Ligi'nde forma giyen bir oyuncu olmak istiyorum. Basamakları yavaş yavaş çıkmak ve öncelikle orta sıralarda yer alan, oynayabileceğim bir takıma gitmek isterim. Sonrasında ise büyük

▼Braga'nın A takımına yükselmek nihai hedefin değildir herhalde. ▲Elbette değil, benim büyük hedeflerim var. İngiltere Premier Ligi'nde forma giyen bir oyuncu olmak istiyorum. Basamakları yavaş yavaş çıkmak ve öncelikle orta sıralarda yer alan, oynayabileceğim bir takıma gitmek isterim. Sonrasında ise büyük

takımlarda forma giymeyi hedefliyorum. A Millî Takım formasını giymek de bir başka hayalim. Geçtiğimiz yıl Belçika'ya 2-0 yenildiğimiz eleme grubu maçını izlemiş ve oldukça üzülmuştum. Yurtdışında yaşayan insanlar için millî maçlarda alınan sonuçlar çok önemli. Takımınızın kazandığını görmek, başınız dik gezmek istiyorsunuz çünkü.

Bir gün sonra Belçikalıların karşısına yenilmiş çıkmak hiç de hoş değildi.

▼Türkiye Ligi'ne gelmek gibi bir planın var mı? Türk takımlarından herhangi bir teklif aldın mı?

▲Türk takımları beni tanımıyor, çünkü ilk defa Genç Millî Takımlara çağırıldım. Bugüne kadar da herhangi bir teklif almadım. Ama alırsam Türkiye'de oynamak isterim.

Âdiliz, her kulübe eşit mesafedeyiz

TFF Başkanı Mahmut Özgener ve TFF Başkanvekilleri Lutfi Arıboğan ile Servet Yardımcı, kamuoyunun gündemindeki konulara ilişkin bir basın toplantısı düzenledi. Mövenpick Otel'de gerçekleşen toplantıda konuşan Başkan Mahmut Özgener, TFF'nin adil ve her kulübe eşit mesafede davranarak, hakkı olanın kazanacağı ve hak edenin ipi göğüsleyeceği bir ligin oynanması için mücadelesini sürdüreceğini belirtti. Mahmut Özgener'in konuşmasının metni şöyle:

"Bugün, devre arasında yaşanan tartışmalarla su yüzüne çıkmaya başlayan ve özellikle son iki haftada futbol gündemimizin neredeyse tamamını işgal eden konularla ilgili, Federasyonumuz görüşlerini paylaşmak amacıyla buradayız. Konuşmama, son derece önemli ve anlamlı olduğunu düşündüğüm bir teşekkürle başlamak istiyorum. Hepinizin malumu, geçtiğimiz hafta gündemi oluşturan son derece talihsiz bir müsabaka yaşandı. Çok değer verdikimiz, kıymetli bir hakemimizin belki de spor yaşantısındaki en kötü performanslarından birini göstermesi, futbol gündemimizin en öncelikli konusu haline geldi. Konu ciddi anlamda gündem oluştururken, bir yöneticimiz; kulübünün yaşamış olduğu olumsuz kararlara rağmen, hem de müsabaka boyunca en çok haksızlığa uğramış taraf olarak göstermiş olduğu örnek tavrıyla, hem camiasına hem de spor kamuoyuna mesaj verdi. Bir spor adamının spora ait yaşantısındaki en denli sağduyulu ve vakur bir duruş göstermesi gerektiğini tüm kamuoyuna göstererek herkese örnek oldu.

K. Karabükspor Başkanı ve kulübe teşekkür

Göstermiş olduğu bu sportmence ve sporun ruhuna hâkim lider tavrıyla, Kardemir Karabükspor Kulübü Başkanı Sayın Hikmet Ferudun Tankut'u hepinizin huzurunda teşekkürlerimi sunmak istiyorum. İki haftadır oluşturulmak istenen kaos ortamı içinde, duruşunu hiç bozmayarak ortaya koyduğu spor adamı kimliğiyle, skor adamlarına örnek olan sayın Tankut'un bu haftaki davranışlarından, Türk sporunun alacağı çok ders bulunuyor. Oluşan hatalardan en büyük zararı görmesine rağmen, soğukkanlılığını koruyarak futbolun gereklerini yerine getiren tüm Karabükspor camiasını da özel olarak tebrik ediyorum. Artık bazı şeyleri açıkça konuşmanın zamanı geldi diye düşünüyorum. Bugüne kadar hep bilinen ama bir türlü yetkili ağzıdan dile getirilmeyen gerçekleri kamuoyunun önünde afiş etmek ve gündeme getirmek istiyorum.

"Açıklama Mevsimi" başladı

Türk futbolunda yıllardır ikinci yarının başlamasıyla, aynı süreç nedense hep bilinen mecralardan tekrarlanıp durur. Şampiyonluk yarışında geride kalmaya başlayan veya kadrolarının gücüne yeterince güvenmeyen takımların yöneticileri, ilk hakem hatasında kameraların karşısına geçer. Sert bir üslupla açıklamalar yapar, Türkiye Futbol Federasyonu ve hakemleri suçlamaya başlar. Bu yıl da deyim yerindeyse "açıklama mevsimi" geldi. Artık şunu biliyor olmamız lazım ki; kişin son aylanından bahara

uzanan bu mevsim, maalesef kara bulutlarla birlikte geliyor. İklim bozuluyor, kavgalar, kırımlıklar ve şiddet artıyor. Önceliklerini belirleyemeyen ve davranış biçimlerini düzeltemeyen yöneticiler yüzünden, futbolumuz sadece marka değerini değil, birçok başka değerini de kaybediyor. Tüm futbol kamuoyunun maddeler halinde özetleyebileceğimiz şu gerçekleri net bir şekilde bilmesi, anlaması ve buna göre davranması gerekiyor:

1- Hakemler hata yapar. Dünyanın hemen her ülkesinde, her organizasyonda, her ligde bunları görüyoruz. 2010 Dünya Kupası'nda, dünyanın tartışmasız en iyi hakemlerinin yaptıkları hatalar ortada. FIFA ve diğer kurumlar bu hataları en aza indirmek için çözüm önerilerini tartışıyor. Hakem hataları tüm futbol dünyasının sorunu ve çözüm aranıyor. Örneğin topun çizgiyi geçip geçmediğiyle ilgili son 2-3 yılda hem Premier Lig'de, hem Dünya Kupası'nda ciddi olaylar yaşandı. Sorun sadece bizim değil global futbol dünyasının sorunu.

2- Bu hataları en aza indirmek için çalışıyoruz. Türkiye Futbol Federasyonu ve Merkez Hakem Kurulu olarak, başta eğitim çalışmalarını olmak üzere var gücümüzle çaba gösteriyoruz. Uluslararası alanda görev alan hakemlerimizin artması, doğru yolda olduğumuzu kanıtlayan veriler. Ancak tekrar ediyorum, dünyanın en iyi eğitilmiş, en dikkatli, en iyi hakemleri bile hata yapabilir. Kaldı ki, bugün gündemi oluşturmaya çalışan değerli yöneticilerimizin hepsi, sezonun ikinci yarısının başlamasından hemen önce yapmış oldukları değerlendirmelerde, hakemlerimizin ilk yarıda ne denli başarılı oldukları yönünde açıklamalar yapıyor ve buna methiyeler düzüyorlardı.

3- Futbol Federasyonu olarak biz de sözünü etmiş olduğumuz müsabakada performans anlamında sorun olduğunu kabul ediyoruz. Ama burada herhangi bir art niyet olması söz konusu olamaz. Bu her spor olgusunda olabileceği gibi tamamen bir dönem sorunudur ve performans konusudur. Ayrıca Mustafa Kamil Abitoğlu arkadaşımızı, son derece deneyimli ve iyi bir hakemimizdir. Sadece futbol dünyasına mensup insanların değil, hepimizin yaşayabileceği gibi "kötü bir gün yaşamıştır." Empati yapmadan, kendinizi onun yerine koymadan "infaz etmek", iyi bir hakemi yaşadığı kötü bir maç yüzünden kaybetmemize yol

açar. Her hakemimizi böyle cezalandırırsak, maçları yönetecek hakem bulamayız. Ligimizde dünyanın en iyi hakemleri de görev yapsa, bu futbol ortamında yaşama şansı kalmaz. Türkiye Futbol Federasyonu olarak kendisine sahip çıkacağız. İyi bir hakemin tek bir şanssız maç yüzünden yitirilmemesi için bütün gücümüzle çalışacağımızı, tüm kamuoyuna buradan duyurmak istiyoruz.

4- Bazı yöneticilerimizin ve kulüp başkanlarımızın davranışları, ligimizi normal bir futbol ortamından hızla uzaklaştırıyor. Bir kulübümüz, vermiş olduğu mesajlarda planlı bir harekete maruz kaldıklarının altını çizmeye çalışırken, aynı sırada oynamakta olduğu bir başka platform olan Ziraat Türkiye Kupası'nda almış olduğu sonuçlar iyi olduğu için, bundan bahsetmiyor. Soruyorum; kupayı başka bir Futbol Federasyonu mu yönetiyor, başka bir Merkez Hakem Kurulu mu görevde, yoksa farklı hakemler tarafından mı yönetiliyor? Lütfen elinizi vicdanınıza koyun ve insaflı olun. Bir bakıyoruz yöneticilerimiz sürekli gündemde. Hakem hatalarını bir kenara koyalım, birçoğunun konuşması için hata bile gerekmiyor. "İnce, ince doğradılar", "Biz şampiyon yapmayacaklar" gibi altı boş, hiç bir rasyoneli olmayan, paranoyaya varan ifadeler havada uçuşuyor. Transferde yapılan yanlışlar, teknik direktörün, futbolcuların hataları ilk hakem yanlışında hemen hasıraltı ediliyor. Takımların şampiyonluk yarışında yer alması için hiçbir şartı yerine getiremeyen, teknik konularda durmadan hata yapan yöneticiler, hiç yüzleri kızarmadan bütün suçu hakemlere ve federasyona yükleyiveriyorlar.

Futbolumuzda şiddet ve birçok önemli konuda hiç konuşmayan yöneticilerimiz ilk hakem hatasında tepki gösteriyor. Kuraldışı, yasadışı işleri "Biz âlâsını yaparız" diye övüyorlar. Her gün gazetelere çıkıp, insanların kişiliklerine, rakip takımların yöneticilerinin kişiliklerine lâf ediyorlar. Hakem odalarını baskı altına alıp, koridorlarda gerilim ortamı yaratıyor ve bunu kendilerinde hak olarak görüyorlar. Futbol, futbolun bütün değerlerini, güzelliklerini mahvediyorlar. Komplo teorileri ve mağdur görünme çabaları her şeyin önüne geçiyor. İnsaf ve sağduyu gibi kelimeler belirli dönemlerde yöneticilerimiz için anlamını bilmedikleri yabancı dilde sözcükler haline geliyor.

Bu yıl da aralarından sadece bir takım şampiyon olacak. Futbolun temel gerçeği bu... Diğerleri sorumluluğu üzerlerinden atmak için, yine ülke futbolunu, ülke sporunu hiçe sayarak, kendilerini kurtarma çabalarına girecek Kaçan şampiyonluklara, başarılarına "Bizim de hatalarımız oldu ama hakemler şöyle yaptı, federasyon böyle yaptı" diyerek kılıf uydurmaya çalışacaklar. Kendi hatalarının üstünü örtmek için, dünyanın her ülkesinde olabilecek hakem hatalarını kullanmaya çalışacaklar. Neyse ki futbol camiamız, medyamız, yorumcularımız ve taraftarların büyük bir çoğunluğu artık bu tuzağa düşmüyor. Son açıklamaların ardındaki gerçek niyetleri herkes anladı. Durmadan suçladıkları medya ve yorumcular, kendilerinden daha sağduyulu davrandı. Beşinci ve en önemli maddeye gelece...

Şunu herkesin çok net bilmesini istiyoruz... Türkiye Futbol Federasyonu olarak, kendilerini kurtarmak için futbolumuzu hiçe sayan bu kişilerle sonuna kadar mücadele edeceğiz... Hakem odalarını ve koridorları etki ve baskı altına alanlara, hakem odası basmanın daha âlâsını yapmak isteyenlere, her gün gazetelere açıklama yapanlara verilen cezalar daha da ağırlaştırılacak. Bir yöneticimiz açıklama yapmış ve susmayacağını söyleyip demokrasinin olmadığını dem vurmuş. Kendisine buradan hatırlatmak isteriz; futborda demokrasi yoktur, kurallar vardır.

Yorum yoktur, kararlar vardır. Futbolun bir anayasası vardır ve orada yazan kurallara göre oynanır. Rakibinin ayağına tekme atan kırmızı kart görür ve oyunun dışında kalır. Sonra yeniden tekme attığında kimse daha önce kırmızı kart görmediğine bakmaz, yine kırmızı kartı görür ve yine oyun dışında kalır. Bu böyle, kırmızı kart görmemesi gerektiğini anlayana kadar sürer gider. Futbol bir kurallar manzumesidir. Futbolun ruhunu ve yasalarını bilmeden, Türk futbolunda, spora ve sporun ruhuna zarar veren bu alışkanlıklar değişene kadar, önlemlerimiz daha da sertleşecek.

Herkes sorumluluğunun farkında olsun

Bu konuda tavrımız çok net. Yöneticilerimizi uyarıyoruz: "Türk futbolunu kaos ortamına sürüklemenize izin vermeyeceğiz." İyi yöneticilik, her futbol ülkesinde yaşanabilecek olayları öne çıkarıp, bu hataların arkasına saklanmak, kolay yolu seçmek değildir. Başarısızlıklarda hakemleri işaret edip kurtulmaya çalışmak kolay; zor olan takımlardaki sorunları çözmek, şampiyonluk yarışından erken kopmanın nedenlerini bulmak. Lütfen artık kolay yolu seçmeyin.

Kılıçdaroğlu ve Bahçeli'ye ziyaret

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener ve 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Ankara'da CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'yi ziyaret etti. İki liderin TBMM'deki makamlarında ayrı ayrı gerçekleşen ziyaretlerde Başkan Özgener, Kılıçdaroğlu ve Bahçeli'ye milli takım forması hediye etti.

Buradan bir çağrıda bulunmak istiyorum. Bu söylediklerimin altını çizilmesini sizden özellikle rica ediyorum. Buradan tüm yöneticilerimize seslenmek istiyorum. Lütfen içinde bulunduğunuz ortamı ve yapmakta olduğunuz işi, almış olduğunuz görev ve sorumlulukların ne olduğunu bir kez daha anlamaya çalışalım. Size açık bir çağrıda bulunuyorum... Kendinizi bir spor adamı olarak görmeyin, soyunma odasının diyorunuz o zaman bir lider gibi davranın. Yaşamı boyunca spor nedir bilmeyen, sahaya inip koşmamış, maça çıkıp çığırına çekmemiş, kazanmanın ne olduğunu bilmeyen, kaybetmeyi bir sporcu gibi kabullenemeyen, hakemlerin her maça çıkarken yaşadığı duyguların yüzde birini bile hissetmemiş insanların eline mikrofon verip konuşurtmayın. O mikrofonlardan insanları gerilime, şiddete, toplumsal kavgalara ve kaosa sürükleyecek konuşmalar yapmayın. Çağdaş ülkelerde olduğu gibi; futbolun

tartışmasını da bu işin içinden gelmiş, işinin ehli, tansiyonun, stresin ne olduğunu bilen, kazanmanın da kaybetmenin de sevincini ve hüznünü yaşamış insanlara bırakın. Yapılan hataların da, kazanılan başarıların da değerlendirmesini sporun değerlerini bilen, bu işin gerçek sahipleri yapın. Sizler kulüple ilgili işlerinize, takımlarınıza, oyuncularınıza, onların motivasyonuna, kulüp yöneticiliğinin gerçek sorumluluklarına odaklanın. Merak etmeyin, biz de sizin gibi bu ülkede "âdil bir oyun"un oynanabilmesi için gerekli tüm koşulların oluşması için var gücümüzle çalışıyoruz ve çalışıyor olacağız. Biz de bu şekilde konuşmalar yapmak yerine kendi işimize, âdil ve tüm kulüplere eşit mesafede pırl pırl bir ligin oynanmasını tesis etmeye, hakemlerimizin motivasyonuna, eğitimine, gelişimine odaklanıp ana işlerimize konsantre olalım. Buradan tüm futbol ailesine, hakemlerimize ve tüm kulüplerimize sesleniyorum: Lütfen hiç kimsenin en ufak bir endişesi olmasın. Federasyonumuz bu ülkede adil ve her kulübümüze eşit mesafede, hakkı olanın kazanacağı, hak edenin ipi

Gözümüz, kulağımız FIFA'da

2013 yılında ülkemizde düzenlemek üzere FIFA'ya başvuruda bulunduğumuz Türkiye Futbol Federasyonu tarafından hazırlanan 20 Yaş Altı Dünya Kupası adaylık dosyası FIFA'ya teslim edildi. Türkiye'nin yanı sıra turnuvayı düzenlemek için son elemeye kalan diğer aday ülkeler ise Özbekistan ve Birleşik Arap Emirlikleri oldu. FIFA, U20 Dünya Şampiyonası'nın hangi ülkede düzenleneceğini 2 veya 3 Mart 2011 tarihinde açıklayacak.

10 şehir, 13 stat önerildi

Dünyaca ünlü yıldızların hemen hepsinin kendilerini ilk kez gösterme şansı bulduğu, büyük ilgi gören ve pek çok ülke televizyonlarında yayınlanan U20 Dünya Kupası, 2013 yılında 24 ülkenin katılımı ile gerçekleşecek. Ev sahibi şehir ve statlar, adaylık dosyamızda onaya sunulan 10 şehir ve 13 stat arasından FIFA'nın kararı doğrultusunda belirlenecek. Türkiye Futbol Federasyonu, Türkiye'nin dünya futbol sahnesindeki yerini sağlamlaştıracak FIFA 20 Yaş Altı Dünya Kupası ev sahipliği için hazırlanan adaylık dosyasında FIFA'ya, Antalya, Bursa, Gaziantep, İstanbul, İzmir, Kayseri, Manisa, Rize, Şanlıurfa ve Trabzon şehirlerini önerdi. Aday şehir vali ve belediye başkanlarının, önerilen stat yönetimlerinin adaylık hususunda duydukları mutluluk ve koşulsuz imzaladıkları garanti mektupları ile gösterdikleri destek, TFF'yi gururlandırarak yalnız olmadığını görmemizi sağladı.

Mektuplar eksiksiz imzalandı

Aday şehir yönetimlerinin yanı sıra FIFA'nın turnuva için standart olarak talep ettiği "Hükümet Garantileri" de ilgili bakanlıklarca eksiksiz imzalanarak adaylık dosyamızla birlikte FIFA'ya iletili. Dosyada aynı zamanda Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Faruk Nafiz Özak'ın kaleme aldığı ve hükümetimizin turnuvaya ev sahipliği yapılması hususundaki desteklerinin vurgulandığı mektuplar da yer alıyor. Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin bu desteği de FIFA organizasyon komitesinin vereceği nihai kararda önemli bir avantaj sağlayacak.

Bursa Büyükşehir Belediye Başkanı TFF'de

Bursa Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Altepe, Türkiye Futbol Federasyonu'nu ziyaret etti. İstinye'deki buluşmaya TFF Yönetim Kurulu üyeleri Zafer Yıldırım, Mehmet Baykan ve Levent Kızıl da katıldı. Recep Altepe, Bursa'da inşa edilecek yeni stadyum hakkında görüş alışverişinde bulunurken, proje konusunda da TFF'nin görüş ve önerilerini aldı.

Arıboğan'a Meslek Hizmet Ödülü

TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Adana 5 Ocak Rotary Kulübü tarafından Özel Meslek Hizmet Ödülü'ne layık görüldü. Adana Seyhan Otelinde düzenlenen ve Rotary Kulübü üyeleri ile spor adamlarının konuk olduğu gecede, Arıboğan'a ödülünü Adana Büyükşehir Belediye Başkanvekili Zihni Aydınmaz verdi. 5 Ocak Rotary Kulübü Dönem Başkanı Mehmet Yağlıcı, "Lutfi Arıboğan, Türk sporuna önce sporcu olarak verdiği takdir dolu hizmetlerinden sonra spor dünyasında yönetici kimliğiyle de alkışlanacak başarılar yaşadı. Halen çok önemli ve saygın bir kurumumuzda çok değerli bir ilerleyiş gösteriyor. Kendisi ile gurur duyuyoruz" dedi. Ödül töreni öncesinde kendisi için hazırlanan sinevizyon görüntülerini izleyen Başkanvekili Arıboğan da "Böylesi güzel bir gecede elit bir toplulukla birlikte olmak ve ödüllendirilmek, Adanalı olarak beni fazlasıyla sevindirdi" diye konuştu.

2. ve 3. Lig Kulüpler Birliği'nden TFF'ye ziyaret

Spor Toto 2. Lig ve Spor Toto 3. Lig Kulüpler Birliği, TFF Başkanı Mahmut Özgener'i ziyaret etti. TFF'nin İstinye'deki merkezinde gerçekleşen ziyarete Başkan Özgener'in yanı sıra Milli Takımlardan

verimli geçen toplantıda kulüplerin güncel sıkıntılarını aktardı. Toplantıya birlik adına Başkan Ömer Sarıalioğlu (İstanbulspor), 2. Başkan Habib Aslan (Şanlıurfaspor), Hikmet Bülbül (Afyonspor), Siyami Aslan (Lüleburgazspor), Murat Şahin (Anadolu Üsküdar), Muhammet Kara (Yalıspor), İsmail Öztürk (Fethiyespor) ve Engin Tuncer (İstanbulspor) katıldı.

Önen ve Sarvan'a UEFA'dan görev

UEFA Gençler-Amatörler Komite Üyesi Süheyl Önen, UEFA tarafından delege olarak görevlendirildi. Önen, 17 Şubat Perşembe akşamı Rusya'da Rubin Kazan ile Twente arasındaki UEFA Avrupa Ligi maçında görev yaptı. Merkez Hakem Kurulu Başkanı Oğuz Sarvan da 24 Şubat'ta, Sporting Lizbon ile Glasgow Rangers arasında oynanan UEFA Avrupa Ligi 2. Tur rövanş maçının gözlemciliğini üstlendi.

Çakır, Villarreal-Napoli maçını yönetti

FIFA kokartlı hakemlerimizden Cüneyt Çakır, 24 Şubat akşamı İspanya'nın Villarreal ile İtalya'nın Napoli takımları arasında oynanan UEFA Avrupa Ligi 2. tur rövanş maçını yönetti. Çakır'ın yardımcı hakemleri Bahattin Duran ve Tarık Ongun yaptı. Süleyman Abay'ın dördüncü hakem olarak görev aldığı maçta Hüseyin Göçek ve Barış Şimşek de ilave yardımcı hakemlerdi.

Futbolcu temsilcileri bilgilendirildi

TFF, FIFA lisansına sahip futbolcu temsilcilerine yönelik bilgilendirme toplantısı gerçekleştirdi. İstanbul Point Otel'deki toplantıya katılan 70'i aşkın lisanslı temsilci, 2010 yılında önemli değişikliklerle yürürlüğe giren "Futbolcu Temsilciliği Talimatı" hakkında bir kez daha bilgilendirildi. Profesyonel Futbolcu Tescil İşleri Müdürlüğü ve Hukuk Müşavirliği tarafından düzenlenen toplantıda, yoğun takip ve soruşturma sonucunda bazı futbolcu, teknik adam ve futbolcu temsilcilerine PFDK tarafından verilen futbola ilgili hak mahrumiyeti cezaları ve talimatlara aykırı menajerliğe karşı gerçekleştirilen düzenlemeler hakkında da bilgi verildi.

Lisanslı Futbolcu Temsilcisi Belirleme Sınavı 31 Mart'ta

TFF tarafından düzenlenen "Lisanslı Futbolcu Temsilcisi" belirleme sınavı, 31 Mart 2011 Perşembe günü yapılacak. Sınavı girmek isteyen adayların, başvuru evraklarını 18 Mart'a kadar TFF Profesyonel İşler Departmanı'na eksiksiz olarak elden veya posta yoluyla ulaştırması gerekiyor. Eksik belge, fotokopi veya faksla yapılan başvuruların incelenmeye alınmayacak ve bu başvurularla ilgili işlem yapılmayacak.

Kızlar 85 noktada eğitiliyor

TFF, kız çocuklarını futbola buluşturmak için büyük bir projeye imza atıyor. TFF Futbol Genel Direktörlüğü tarafından 2011 yılında 70 ilde 85 adet kız futbol okulu açıldı. 11-12 yaş kız çocuklarına yönelik okullardaki eğitim dönemi Mayıs 2011'de sona erecek.

Futbol okullarıyla toplamda 14 bin kız çocuk futbol topuyla buluşmuş olacak. Yaşıtları olan erkekler gibi futbol oynamaya imkânı olmayan kızlarımıza futbol okullarında temel eğitim verilerek hayallerindeki gibi futbolcu olmalarının önu açılıyor. Futbol okullarında eğitim alacak kız çocuklarından futbola devam etmek isteyenler Futbol Teknik Eğitim Merkezleri ve kulüplere yönlendirilecek. Bu okullarda eğitim gören yetenekli futbolcu adayları, Futbol Köyleri gibi özel projelerde de yer alarak Millî Takımlara kadar yükselebilecek.

Kız futbol okullarında, 11-12 yaş arası kız çocukları her ay haftada iki gün 1'er saatlik temel futbol eğitimi alıyor. Eğitimler, TFF tarafından saptanan ve düzenlenen eğitim seminerine katılan beden eğitimi öğretmenleri eşliğinde gerçekleştiriliyor. Eğitim verecek antrenörler MEB'e bağlı okullardan beden eğitimi öğretmenleri ya da BESYO mezunlarından seçildi. Antrenman programları kız çocuklarının eğlenirken öğrenmelerini sağlayacak interaktif ve yaratıcı uygulamalar içeriyor.

TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, kız futbol okullarının bayan futbolu için çok büyük bir atılım olduğunu belirterek "Her yaş kategorisinde ve tüm bölgelerimizde kızlarımızı futbola kazandırarak bayan futbolcu havuzunu geliştirmeye çalışıyoruz. Böylelikle bayan futbolunu tabana yayararak kulüplerimize ve Millî Takımlarımıza iyi futbol eğitimi almış daha fazla oyuncu kazandırmak istiyoruz. Kız futbol okulları ile kızlarımızın futbola başlama yaşına erkene çekip, onların küçük yaşta bu güzel oyunla tanışmalarını arzu ediyoruz" dedi.

Geçtiğimiz günlerde Türkiye'nin önde gelen futbol kulüplerinden Galatasaray, 6-12 yaşlarındaki kızlara yönelik açtığı futbol okuluyla kız çocukların futbol ailesine katılma çalışmalarına destek vermişti. Bayan antrenörler eşliğinde kızlara futbol eğitimi verecek olan Florya Kız Futbol Okulu, sporun herkese ulaşması için diğer kulüplerimize de ön ayak oluyor.

Almanya'da seçme kampı

Bayan Milli Takımlar yurtdışı seçme kampı Almanya'nın Hennef şehrinde düzenlendi. Kampa Almanya'nın yanı sıra Belçika, Hollanda, İngiltere ve İsveç'ten gelen 35 bayan futbolcu katıldı. Yurtdışı seçme kamplarının oyuncu havuzunu genişletmek adına

önemli olduğunu vurgulayan Bayan A Milli Takım Teknik Direktörü Yücel Uyar, "Bütün yaş gruplarımız için yurtiçinde olduğu gibi, yurtdışında da oynayan oyuncularını yerinde görüp, yeni oyuncularını milli takımlarımızın oyuncu havuzuna

katmak arzusundayız. Kamp sonunda belirlediğimiz isimlerle kadromuzu güçlendirmek istiyoruz" dedi. Kampta Yücel Uyar'ın yanı sıra Mustafa Gülen, Nihan Su, Necla Güngör, Metin Akçevre ve Bilgin Deferli görev yaptı.

Millî antrenörlerden destek

U14 Kuşadası Kupası sona erdi

Türkiye genelinden 7 bölge karması ve Avrupa karmasının katıldığı Kuşadası Kupası maçları 1-4 Şubat 2011 tarihleri arası Kuşadası Adakule Otel Sahası'nda oynandı. 1997 doğumlu oyuncuların katılımı ile gerçekleştirilen Kuşadası Kupası, U15 Millî Takımı'nın oluşturulmasını sağlamak ve kulüplere seçme havuzu yaratmak amacıyla düzenlendi. Futbolculara yönelik çeşitli eğitimlerde Dr. Mehmet Özçağlayan tarafından iletişim, Dr. Coşkun Küçüktepe tarafından ise "Problem çözme ve karar verme" konularında eğitim verildi. Kuşadası Kupası'na katılan 156 futbolcu, 34 antrenör tarafından Türkiye genelinde 1104 takımdan seçildi.

Niğde'nin şampiyonu Kız Meslek Lisesi

TFF HERKEŞİİN FUTBOL etkinlikleri kapsamında Niğde'de "Genç Kızlar Futsal Turnuvası" düzenlendi. Niğde Kız Meslek Lisesi, Remide Atabek Lisesi, Fatih Lisesi, Bor Toki Anadolu Öğretmen Lisesi ve Merkez Gölcük Çok Programlı Lisesi takımlarının katıldığı turnuvanın şampiyonu Niğde Kız Meslek Lisesi oldu. Düzenlenen futsal turnuvası ile bayan futbolunun Türkiye'deki gelişimine katkı sağlamak ve futbolun salondaki kardeşi futsala dikkat çekmek amaçlandı.

Nike Halı Saha Ligi başlıyor

TFF ve Nike tarafından organize edilen Nike Halı Saha Ligi'nin üçüncüsü 12 Mart 2011'de başlayacak. 12 Mart - 22 Mayıs 2011 tarihleri arasında 62 il, sekiz ilçe olmak üzere toplam 70 merkezde bulunan 100 halı sahada gerçekleştirilecek Nike Halı Saha Ligi'nin tanıtım toplantısı TSYD'nin Levent'teki merkezinde yapıldı. TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, Nike Türkiye Pazarlama Müdürü Massimo Giunco, Büyükşehir Belediyespor'un milli oyuncusu Gökhan Süzen ve 2010 sezonunda Nike Halı Saha Ligi'nde şampiyon olan Tarakçı Sarrafiye, Gazi Üniversitesi ve Gençlerbirliği takımlarının temsilcilerinin katılımı ile tanıtılan Nike Halı Saha Ligi'ne bu yıl 6 bin 400 takım ve 50 binin üzerinde oyuncunun katılması hedefleniyor.

Maçlar denetlenmiş halı sahalarda

6 Mart'a kadar kayıtları sürecektir olan Nike Halı Saha Ligi'nin futbol oynamak isteyen herkesin organize bir şekilde eğlenerek oynamasını sağlayan çok önemli bir etkinlik olduğunu belirten Ersun Yanal, "HERKEŞİN FUTBOL programı kapsamında düzenlediğimiz bu organizasyonun gelişip yaygınlaşması bizleri mutlu ediyor. 3 yılda ulaştığımız sayılar gösteriyor ki, Nike Halı Saha Ligi Türkiye'nin en geniş katılımlı ligi. Amacımız daha fazla insanı bu heyecana ortak etmek" dedi. Ligi bu sezon da ASKF kanalı ile düzenleyeceklerini belirten TFF Futbol Genel Direktörü Yanal, "ASKF'lerle yapılan olumlu işbirliğinden dolayı TFF Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Baykan'a özel bir teşekkür etmek istiyorum. TFF olarak Nike Halı Saha Ligi organizasyonunun yanı sıra futbolun en yaygın olarak oynandığı yerler olan halı sahalarda futbolun oyuncu sağlığı, güvenlik ve hijyen açısından uygun olması yönünde çalışmalarımız sürdürüyoruz. Yurt çapında bugüne kadar 1000 halı sahayı denetleyip, derecelendirdik. Nike Halı Saha Ligi maçları da bu denetlenmiş halı sahalarda oynanacak" diye konuştu.

Finaller 4-5 Haziran'da

Nike Türkiye Pazarlama Müdürü Massimo Giunco da yaptığı konuşmada, "Nike Halı Saha Ligi'ne ilgi her yıl giderek artıyor. Bu lig, Türkiye'deki en popüler amatör futbol organizasyonu olma yolunda hızla ilerliyor. En büyük hedeflerimizden biri Türkiye'de spor kültürüne hizmet etmek ve gelişimine katkıda bulunmak. Bu amaçla projeler üretmeye ve teknolojiler geliştirmeye devam edeceğiz" dedi. Toplantının ardından basın mensuplarına yönelik forma tasarım etkinliği ve halı saha maçı yapıldı. 6 Mart tarihine kadar www.nikehalisahaligi.com adresine girerek ön kayıt formunu eksiksiz dolduran katılımcılar en yakın Nike kayıt noktasına gidip, 80 TL takım katılım bedeli ödeyerek başvurularını tamamlayabiliyor. Nike Halı Saha Ligi'ne katılacak tüm oyuncular, TFF tarafından verilecek HIF Lisansı'na sahip olacak ve kayıtlar sırasında HIF lisansı için gerekli belgeleri kayıt noktalarına teslim edecek. 15-18 ve 19-35 yaş kategorilerinde, 6 as, 2 yedek olmak üzere toplam 8 kişiden oluşan takımların katılımıyla gerçekleştirilecek Nike Halı Saha Ligi'nde maçlar grup turunda puan, eleme turlarında ise eliminasyon sistemiyle oynanacak. 15'er dakikalık 2 devre halinde oynanacak maçlarda beraberlik halinde seri penaltı atışlarına geçilecek. Grup maçları 12 Mart'ta başlayıp 1 Mayıs'a kadar devam edecek. Gruplarda birinci olan takımlar eleme

turuna katılmaya hak kazanacak. Saha finallerinin ardından 14-15 Mayıs'ta bölge finaleri oynanacak. Daha sonra 22 Mayıs'ta bölge şampiyonlarının mücadelesinde Süper Bölge Finaleri oynanacak, Türkiye final maçları ise 4-5 Haziran'da İstanbul'da gerçekleştirilecek. Finale kalan 8 takım final günü öncesi TFF antrenörlerinin yönetiminde özel bir kampa girecek. Nike Halı Saha Ligi final maçları sonucu şampiyon olan takım, elemelerden çıktığı halı sahada bir senelik bedava üyelik ve Nike Futbol koleksiyonundan ürünler de kazanacak.

Antrenör seminerleri sürüyor

Coca-Cola Akademi Ligleri ve Bölgesel Gençlik Geliştirme liglerinde görev yapan antrenörler ve teknik sorumlulara yönelik olarak düzenlenen gelişim seminerlerine İzmir'de devam edildi. Seminerin açılış konuşmasını TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal yaptı. Psikolog Ziya Koroç, Prof. Dr. Mustafa Ferit Acar ile Genç Millî Takım Antrenörleri ve TFF eğitimcilerinin sunum yaptığı çalıştayın saha uygulamaları ise U19 Millî Takım Teknik Direktörü Kemal Özdeş tarafından Bucaspor Tesisleri'nde gerçekleştirildi. Seminerler 10-11 Şubat'ta Adana, 14-15 Şubat'ta da Trabzon'da gerçekleştirildi.

Okul Futbolu Gelişim Semineri Antalya'da yapıldı

TFF ile Millî Eğitim Bakanlığı'nın ortak yürüttüğü okul futbol projelerinin ele alındığı MEB-TFF Okul Futbolu Gelişim Semineri Antalya'da yapıldı. TFF Futbol Genel Direktörlüğü ve MEB Okul İçi Beden Eğitimi Spor ve İzcilik Dairesi (OBESİD) tarafından Antalya Kremlin Palace Tesisleri'nde düzenlenen seminer üç gün sürdü. TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, TFF Futbol Genel Direktör Yardımcısı Tevfik Eroğlu, OBESİD Başkan Yardımcısı Metin Cengiz, OBESİD Şube Müdürü Mehmet Tuna ve 81 ilin İl Okul Futbol Koordinatörlerinin katıldığı seminerde, "MEB-TFF Okul Futbolu Projeleri" ve "TFF Okul Futbolu Programı" gibi konular ele alındı.

Bedensel engelli eğitimcilerine özel eğitim

TFF'nin Sertifikalı Engelli Futbolu Antrenörleri yetiştirmek üzere yürütmekte olduğu eğitimlerin 2. Etapı olan "Bedensel Engelli Futbolu" bölümü, Beylerbeyi Tesisleri'nde yapıldı. Bedensel Engelli Futbolu eğitimi, İskoçya Futbol Federasyonu Ulusal Engelli Futbolu Müdürü Stuart Sharp ve İskoçya Futbol Federasyonu Engelli Futbolu Geliştirme Yönetmeni Greig Taylor tarafından verildi. 6 saat süren, teorik ve saha uygulaması halinde gerçekleştirilen eğitim, temel olarak Ampute Futbol, Beyin Felçli/Felçli ve Edinilmiş Beyin Felci gibi özel spesifik bedensel engelli gruplarının oynayabileceği özel bedensel engelli futbolu alanlarını konu aldı.

U17'nin hedefi finaller

U17 Millî Takımımız, Almanya'nın ev sahipliğinde 24-29 Mart 2011 tarihleri arasında düzenlenecek Elit Tur'da Almanya, İsviçre ve Ukrayna ile Avrupa Şampiyonası finallerine katılabilecek mücadelesine girecek. Elit Tur'a yükselen 28 takım, 4'erli 7 grupta mücadele edecek ve 7 grubun liderleri, ev sahibi Sırbistan'la birlikte 3-15 Mayıs 2011'deki finallere katılacak.

İzlanda, Çek Cumhuriyeti ve Ermenistan'la Eleme Turu 7. Grup'ta mücadele eden U17

Millî Takımımız, ev sahibi İzlanda'nın ardından ikinci sırada yer alarak Elit Tur'a yükselmişti. Elit Tur'daki rakiplerimizden Almanya ve İsviçre eleme turunda gruplarını lider tamamlayarak, Ukrayna ise grubunu ikinci sırada bitirerek Elit Tur'a yükselmeye hak kazanmıştı. U17 Takımımız, Elit Tur hazırlıkları çerçevesinde Belarus'la Alanya'da oynadığı iki özel maçı da kazandı. 15 Şubat'taki ilk

maçı 1. dakikada Mehmet Erkut Şentürk, 34. dakikada Kadir Arı ve 70. dakikada penaltıdan Recep Niyaz'ın golleriyle 3-1 kazanan Genç Millî Takım, 17 Şubat'taki maçtan da 6, 17 ve 24. dakikalarda Okan Deniz, 21. dakikada Famin (kendi kalesine), 30. dakikada İbrahim Yılmaz ve 78. dakikada Ahmet Yılmaz Çalık'ın golleriyle 6-4 galip ayrıldı. Elit Tur'da zor bir grupta olmalarına rağmen umutlu olduklarını ve hedeflerinin finallere katılmak olduğunu belirten U17 Millî Takımı Teknik Direktörü Abdullah Ercan,

"Alanya'daki kampımız ve Belarus maçları çok iyi geçti. Elit Tur'daki ilk maçımızda üç oyuncumuz oynayamayacak. Bu oyuncularımızın yerine şans verdiğimiz isimlerden memnunuz. 24 Mart'ta başlayacak Elit Tur öncesi çok umutluyuz. Çok iyi bir nesil yakaladığımız inancındayım. Çok kısa zamanda Türk futboluna bu nesilden iyi oyuncular çıkacağını düşünüyorum. Elit Tur'u geçip Avrupa Şampiyonası'na katılırlarsa gelişimleri daha da hızlanacak. Eğer bu yıl da finallere gidersek, Avrupa Şampiyonası'na üst üste 3 sene katılmış olacağız. Bu da bizim için büyük bir mutluluk olacak" diye konuştu.

Maç Programı

24 Mart 2011	Almanya- Türkiye
	İsviçre-Ukrayna
26 Mart 2011	Türkiye-İsviçre
	Almanya-Ukrayna
29 Mart 2011	İsviçre-Almanya
	Ukrayna-Türkiye

U18'ler Portekiz'e yenildi

Teknik Direktör Kemal Özdeş yönetimindeki U18 Millî Takımımız Portekiz'le deplasmanda oynadığı iki özel maçı da kaybetti. Portekiz'in Lizbon

şehirindeki Lagos Stadı'nda oynanan ilk maç ev sahibi ekibin 2-0 üstünlüğüyle tamamlandı. U18 Takımımız, iki gün sonra Lizbon şehirindeki Olhao Stadı'nda oynanan rövanş maçını da 3-1 kaybetti. Bu maçtaki tek golümüzü 90+1'de İbrahim Selen kaydetti. U18 Millî Takım'ın kadrosunda şu oyuncular bulunuyordu: İbrahim Selen, Muhammed Alperen Uysal, Sadık Çiftınar (Galatasaray A.Ş.), Atıncı Nukan, Cumali Bişi (Beşiktaş), Emre Pehlivan (Bursaspor), Mehmet Topçu (Fenerbahçe), Onur Yavuz (Gençlerbirliği), Bilal Gülden (Ankaragücü), Eray Ataseven (Manisaspor), Erhan Kartal, Ozan Evrim Özenc (Denizlispor), Oğuzhan Azğar (Samsunspor), Artun Akçakın, Çağrı Tekin (Hacettepe), Taşkın Çalış (B.Mönchengladbach), Şervan Taştan (FC Metz), Erdal Akdarı (Hannover 96).

Geçmiş olsun Nurettin Karakoç

MHK Bölge Eğitim Sorumlularından Nurettin Karakoç, il eğitimleri kapsamında gittiği Çanakkale'de trafik kazası geçirdi. Bindığı aracın takla atması sonucu yaralanan Karakoç yoğun bakıma alındı. Halen yoğun bakımda bulunan Nurettin Karakoç'a acil şifalar dileriz.

Yılgör Öktem'i kaybettik

Eski hakemlerimizden Yılgör Öktem, hayatını kaybetti. Öktem'in cenazesi 2 Şubat Çarşamba günü İstanbul Uskudar Şakirin Camii'nde kılınan ikindi namazını müteakip İhlamurkuyu Mezarlığı'nda defnedildi. Merhum Yılgör Öktem'e Allah'tan rahmet, ailesi ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

Kayseri'de KANKA turnuvası

TFF HERKEŞİN FUTBOL birimi, 4 Şubat Dünya Kansere Karşı Futbol Turnuvası (KANKA) düzenledi. Turnuvanın şampiyonu Kayseri Erciyesspor olurken, Kayserispor ikinci, Ağırnas Şimşekspor ise üçüncü oldu. Kayserispor, Kayseri Erciyesspor, Kayseri Demirspor, Kara Kartalspor ve Ağırnas Şimşekspor takımlarını yer aldığı turnuvada 1998-1999 doğumlu sporculara yer aldı. Katılan sporculara, Kansere Mücadele Yetkilileri tarafından daha sağlıklı yaşamak için sporun ve özellikle futbolun önemi de anlatıldı.

Bayanlar Antalya'da kamp yaptı

Bayan A Millî Takımımız, 14-18 Şubat 2011 tarihleri arasında Antalya'da hazırlık kampı yaptı. Teknik Direktör Yücel Uyar, kamp sırasında yaptığı açıklamada, Türkiye'de bayan futbolunun yeni yeni geliştiği söyledi. Gelişime katkı sağlamak için Türkiye 1. ve 2. Ligi ile bölgesel liglerden oyuncular seçip tespit ettiklerini belirten Uyar, "Kadromuzdaki 7-8 kişi yurtdışında oynayan oyunculardan oluşuyor. Bunlar da takımın banko futbolcuları. Türkiye'de iyi oyuncular var. Avrupa'ya transfer olabilecek ve orada rahatlıkla oynayabilecek 4-5 bayan futbolcuya sahibiz" dedi. Türkiye'de bayan futboluna ilginin gün geçtikçe arttığını vurgulayan Uyar, "Futbol Genel Direktörlüğü organizasyonunda 81 merkezde bayan futbol okulu kuruldu. 50'yi aşkın ilçedeki futbol eğitim merkezlerinin içinde de kız futbolcu grupları mevcut. Tabanda bir gelişme var. Eğer oynanan liglerin kalitesini artırabilirsek daha iyi oyuncular bulabileceğimizi biliyorum. Türk bayan futbolu gelişerek önümüzdeki yıllarda Avrupa'daki yerini alacaktır" diye konuştu. Bu ayın sonunda Avrupa Şampiyonası grup elemelerinin kuralarının çekileceğini hatırlatan Uyar, çalışmaların devam ettiğini bildirdi. 25 kişilik aday kadrosuna genç takımdan oyuncular aldıklarını vurgulayan Uyar, özel maçlar ve kamp sonrasında nihai kadroyu belirleyeceklerini belirtti.

Kulüp Lisans Talimatı

Kulüp lisans sistemi, belirli bir lig veya turnuvaya katılmak isteyen takımların, o lig veya turnuvayı düzenleyen federasyon veya konfederasyon tarafından belirlenen kriterleri yerine getirerek lisans almalarını ve o lig veya turnuvada sadece lisans alan takımların yer alabilmelerini düzenleyen bir sistemdir. Birçok Avrupa ülkesi, çok uzun yıllardan beri kendi ulusal liglerinde ulusal kulüp lisans sistemini uygulamaktadır. Bu konuda akla ilk gelen örnek 1969 yılından beri, en üst ulusal ligi olan Bundesliga'da ulusal kulüp lisans sistemini uygulamakta olan Almanya'dır. Uluslararası turnuvalar açısından Avrupa ülkelerinin kulüp lisans sistemi ile tanışmaları 2003-2004 sezonunda, UEFA'nın bu sistemi kendi turnuvalarına uygulaması ile başlamıştır. 2003-2004 sezonundan itibaren UEFA tarafından düzenlenen turnuvalarda yer alacak takımların, UEFA tarafından belirlenen kriterleri yerine getirerek "UEFA Kulüp Lisansı"nı almaları zorunlu tutulmuştur. UEFA bu lisansı almayan takımları kendi turnuvalarına kabul etmemekte ve bu kuralı da çok katı bir şekilde uygulamaktadır. Bu doğrultuda, sportif başarı neticesinde UEFA Şampiyonlar Ligi ve UEFA Avrupa Ligi gibi turnuvalara katılma hakkı kazanan Türk takımları da, UEFA'nın verdiği yetkiyle Türkiye Futbol Federasyonu tarafından verilen "UEFA Kulüp Lisansı" almak için her sezon TFF'ye başvurmakta ve lisans almaktadır. UEFA Kulüp Lisansı için, kural olarak tüm profesyonel takımların başvuru yapmaları mümkün olmakla beraber, bir başvuru zorunluluğu bulunmamaktadır. 12.01.2011 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe giren yeni TFF Kulüp Lisans Talimatı ile ulusal ligler için de "Ulusal Kulüp Lisans Sistemi"ne geçilmiştir. Ulusal Kulüp Lisans Sistemi, Türk futbolu için bir devrim niteliğinde olup, TFF tarafından uzun bir hazırlık süreci sonucunda, Avrupa'daki örneklerinden modellenerek

hazırlanmış ve hayata geçirilmiştir. Ulusal Kulüp Lisans Sistemi uyarınca kulüpler tıpkı UEFA Kulüp Lisans Sistemi'nde olduğu gibi mali, personel ve idari, altyapı, sportif ve hukuki kriterler olmak üzere beş ayrı kriter üzerinden denetlenecek, bu kriterler kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirerek lisans alacaktır. Lisans alabilmek için bu beş kriterin beşinin de yerine getirilmiş olması zorunludur. Kriterlerden herhangi birini yerine getirmeyen kulüp, diğer dördünü yerine getirmiş olsa dahi lisans alamayacaktır. Ulusal Kulüp Lisans Sistemi, sadece Spor Toto Süper Lig,

uygulandığı liglerde yer alan takımların, lisans alabilmek için başvuruda bulunmaları zorunludur. Başvuruda bulunmayan takımlara geçiş süreci için ağır para cezaları uygulanacak ve geçiş sürecinin tamamlandığı 2014-2015 sezonundan itibaren ise başvuruda bulunmayan takımlar o sezon lige alınmayacaktır. Lisans başvurusunun, sezon başlamadan önce, Mart ayının son iş gününe kadar yapılmış olması gerekmektedir. Bu doğrultuda Ulusal Kulüp Lisans Sistemi'nin uygulanacağı liglerde yer alan takımların, 2011-2012 sezonu için lisans başvurularını 2011 yılı Mart

kuşları lize almamak veya cezalandırmak değildir. Sistemin başlıca amaçları, kulüplerin mali olarak daha güçlü, şeffaf ve vadesi geçmiş borçtan arındırılmış bir yapıya sahip ve ekonomik yönden güçlü olmalarını, gerekli eğitimi almış profesyonel kadrolarla çalışmalarını ve UEFA standartlarında tesislere ve stadyumlara sahip olmalarını sağlamak şeklinde özetlenebilir. Lisans alamayan kulüplere öngörülen cezalar, sistemin etkili bir şekilde uygulanmasını sağlamak amacıyla öngörülmüş ve kulüpleri cezalandırmaktan ziyade sistemin gerekliliklerini yerine getirerek lisans almaya yöneltecek şekilde düşünülmüş ve düzenlenmiştir.

Ulusal Kulüp Lisans Sistemi'nde öngörülen cezalar para cezası, transfer yasağı cezası, puan silme cezası ve lige alınmama (2014-2015 sezonundan itibaren sadece süresi içinde başvurmeyen takımlara) cezasıdır. Ancak her bir lig ve her bir kriter için ayrı ayrı ve özel olarak düzenlenen cezaların tümünde ortak olan bir nokta vardır: Herhangi bir kriteri yerine getiremeyen bir kulüp öncelikle uyarılır ve yerine getirmediği kriterin niteliğine göre kendisine bu kriteri yerine getirmesi için talimatta belirtilen süre verilir. Talimatta öngörülen cezalar ancak bu süre içinde eksik kriteri yerine getirmeyen kulüplere uygulanacak ve kulübün bulunduğu lige ve eksik kriterin niteliğine göre bazı durumlarda cezanın ardından ikinci bir süre verilmesi de söz konusu olacaktır. Cezalar, sezonlara, liglere ve kriterlere göre tablo halinde düzenlenmiş olarak talimatın ekinde yer almaktadır. Ulusal Kulüp Lisans Sistemi, Türk kulüplerinin geçiş süreci sonunda her açıdan UEFA seviyesine çıkmalarını ve ekonomik olarak güçlü, üst düzey tesislere ve profesyonel kadrolara sahip olmalarını sağlayacak bir sistemdir. Kulüplerimizin bugün yaşadığı sorunların büyük bir bölümü, Ulusal Kulüp Lisans Sistemi sayesinde çözülmüş olacaktır.

Ocak ayında yürürlüğe giren yeni TFF Kulüp Lisans Talimatı ile ulusal ligler için de "Ulusal Kulüp Lisans Sistemi"ne geçilmiştir. Ulusal Kulüp Lisans Sistemi, Türk futbolu için bir devrim niteliğinde olup, TFF tarafından uzun bir hazırlık süreci sonucunda, Avrupa'daki örneklerinden modellenerek hazırlanmış ve hayata geçirilmiştir.

Bank Asya 1. Lig ve Spor Toto 2. Lig takımlarına uygulanacaktır. Lisans kriterleri, o ligdeki takımların ekonomik, sportif ve organizasyonel yapısı dikkate alınarak, her bir lig için özel olarak düzenlenmiştir. Bu doğrultuda Spor Toto Süper Lig takımları ulusal kulüp lisansı alabilmek için, Bank Asya 1. Lig ve Spor Toto 2. Lig takımlarından daha ağır kriterleri yerine getirmek zorundadır. Ulusal Kulüp Lisans Sistemi, 2011-2012 sezonundan itibaren uygulanmaya başlanacaktır. Sistemin tam anlamıyla uygulanması ve hayata geçmesi için TFF tarafından 3 yıllık bir geçiş süreci öngörülmüştür. Kulüplerin sisteme adaptasyonlarının sağlanabilmesi amacıyla kriterler 2011-2012 sezonundan itibaren adım adım ağırlaşmaya başlayacak ve 2014-2015 sezonu itibarı ile sistem tam anlamıyla uygulamaya geçmiş olacaktır. Ulusal Kulüp Lisans Sistemi'nin

ayının son iş gününe kadar yapmış olmaları zorunludur. Geçiş sürecinin bir parçası olarak, 2011-2012 sezonunda kriterlerden birini yerine getirmeyerek ulusal lisans alamayan kulüplere herhangi bir ceza öngörülmüştür. Lisans alamayan kulüplere talimatta yer alan cezaların uygulanmasına 2012-2013 sezonundan itibaren başlanacaktır ve cezaların da kriterler gibi adım adım her sezon artması öngörülmüştür. Cezalar da tıpkı kriterler gibi, her bir lig için ayrı ayrı düzenlenmiştir. Her bir ligin kriterleri ve lisans alamama cezaları birbirinden farklı olduğu için, sportif başarı neticesinde bir üst lige çıkan takımlara, o ligin daha ağır olan kriterlerine adapte olabilmeleri için bir yıllık özel bir geçiş süreci öngörülmüş ve o takımın üst ligdeki ilk yılında da bir alt ligin kriterleri üzerinden denetlenerek lisans almasına olanak sağlanmıştır. Ulusal Kulüp Lisans Sistemi'nin amacı, lisans alamayan